

R621

S/5-2-39

RECEIVED
JAN 10 1940
U.S. DEPT. OF JUSTICE

(శ్రీ)

— ౨:౬ — బాల కృష్ణ భాగ వ త ము — ౨:౬ —

— • «వ ర రా ఘ వ త వి వి ర ర తం» —

దోహ॥ (శ్రీ) మి థ్నా ర త న ర యు ని మ ది లా సా మి ర యు ని త లు

గ జ ము బు నె ప్పు డు భ జ న సే ర యు యు ను అ జు ని న త ని ద లు

వా ని తి పు స్త క పా ని తి అ తి కు ల వే ని తి మ్రొ క్తు ల భో

శం భు ని శాం భ వి అం బు జా త్తి జ గ దాం బ ను ప్రా ధిం బి

ల క్ష్మీ నా రా ర యు గు ల ను మ ది లా ర క్ష్మీ సే ర యు మ ను చూ

శ్రీ రా ము లు భూ జా త ను మ ది లా క్ష్మీ ము సంగు మి ని

పు గ్య పూ రి వ శ్వే శ్వ రు ద లు ని యు అ న్న పూ గా గి లు

14 హం ను మం తు ని ధ్య నిం బు మ్రొ క్తే ద ను ఘ న బ ల వం తు గృ హ

ద్యే వం బు ల ప్రా ధి న జే సి యు న హం గా మ్రొ క్తు యు నూ

తం శ్చే పు శ్చే గ లు గ గ శే ర యు మ ని యి ప్త ద్యే వ ము ల తూ

మ్రొ క్తి వ్యా సు ల కు తి క్త న ర యా జి తి ట క్త గ పు గ మి ల్లో

తా శి దా సు శ్రీ కు కు ల కుం ప్ర తి గ బాల వం ద న ము లు

భ ట్టు బా గు ము ద త్తే న త వు ల కు ను యి ట్లా మ్రొ క్తు యు నూ

పా త రా ము భ వ భూ తి శం త రు ని ప్ర తి గ పూ జిం బి

అ ధి త వు ల కు ను అ ధి ని కు ల కు ను మో ద ము లి మ ను చూ

వం ద న ము లు గా విం చె ద మ ది లా సం ది యుం బు ద ర్శ

కు ధి త త వు ల ను మే చ్చు మ టం బు ను అ మ్మ న జే ర్చు యు ను

న ప్నె లా ర వృ థ ను య మ్రొ క్తే ద ను అ వ్ద ల తా టు సు మి

కుండలు దొంగలు నిండు గబెల్లుట దండి పనులు నుండి ..

వ్రుకె రికారం దొంగలు కొర్రుటలు రికెత వ్రువి నుడి
పడ ద్రొంగుల కు కుడి రుకముల కు నువ్రెడలులు గలవనుట
గుడి గట్టు బల్ కుదురుల టం దురు చ డ రుక వ్రెడి గాదు.

2. బ శి ఘి ర మేత్తుటలు స ఘము విశేషము సహగా బలుకుదురు.
మొండి రాకె క రుకుండులు గాట్టగ దండి గ నుండు గదా.

ధాన్యాదులు సమగతానిది దంష్టుట కు మాన్యత గాదు నుమిరి.
అనాష్టునకు బు త్తకాలు ను రుమా హాష్టును నురు.

స శలను కవుల విభవమరు (గత వి ఫలుల గా జేయ)

వాష్టిన త్యతులను తప్పుల టం ను మొప్పే తనంబుల నూ.

ఇ హా హా రుని పండ్లి గి లంపురు బల్ సహగా బలుకుదురు.

వారి నూరు మూయించ త ర మహార వారి జభల్లత్తెన.

శి గ్గు లేత వారే గ్గులు బద్దిన త గ్గు మొ గ్గు లేల.

కాండ ప్పే ని బల్ కాతులుండగా దండి వార మునురు.

క్రింద మ్యగేంద్రము లంద ముమి ర గేప్పంది రుండు నట్లు.

కా కంబులు ఘూకంబులు కాత్తుల త డల వ సింహ గను.

2. గ రులు దిగు వల త గి లి వ సింహ వసుగులు లేక న వింశు.

2. 4 వ్రుష్టుకష్టు ర మువ్రెక్కలే తిగా మెష్టు గవ్రెచ్చినా.

మ గి కాంచన మువ్రెక్క ర తివన వ్రుగధన ముకు సమహానా.

కా కిల కాకుల కాకల రేతులు సుకవులు కుకవుల నా.

వారి పాదరేణువు శరమందున జరుగ భరయించి,

స్నాతకపాతముకు గురువులయిన శ్రేష్ఠముల వారికిని,

అరుమతంబులు బారుతరంబుగ తీరి మరొక నుచూ,

తారికె తాడుతమారు వాతసంధాదుల బంధించి,

శక్తిగ గాపతి మతముల శయ్యలయొక్క నుండునుని॥

సారి కా గృహతస్వరస్యంబున సరియని దయచేసి,

ద్వైతవిశిష్టాద్వైతముని జమని ద్వాదశాక్షరములతో.

సత్యంబుని యుద్వేచంబును నుసత్యము సత్యమునీ,

అద్వైతంబే ఆద్వైతంబని అహర్నిశలయందు॥

3 య బాత్మకేన ఘంట యుష్మాగింబి నదాక్షయ్యుర్నియనుచు,

భారతీశులని తారిమ్రోక్షేదనుసారసాక్షుసరిగా॥

శంకరాశ్రమంబున రింబవేయి నుచున శంతకతి బారాశ్ర

స్వామి శంకరనేత్రమ్రోక్షేదనీ చుచు తాడుత నూ॥

ధనధాన్యాదుల బంబులు నాస గురువున ముగయెప్పుడనీ

దాగా ప్రత్రాదులకు నని రులకతారి నట్లు గలుగతో

దేవగణంబులకెల్లమ్రోక్షేదనుకేవలమనమున నూ॥

భారతీశు శాస్త్రప్రహారావృష్టగవారి జభావనితినీ॥

వచురుచుంబుల బాతుర్వేద యులు ద్వవింపననగా,

బుగ్గజు సుసారూ ధర్మణమనుండు గృహేన తృప్తులూ॥

నమ్మితపదత్రయ జటఘనమొదలుగ సచ్చితగోప్రవృత్తి

తనని చూడకును నుపదేశించెను ఘనపుణ్యమటంచూ॥

ప్రాతస్తవనవర్తాభ్యం దినమని ప్రతిగఋషులకును॥

ఋగ్వేదమంత్రోగ్యమటంచూను తమోగుగలుగుననుచూ॥

తొండి న్యూడను ప్రయత్నించి చూసకును దండిగ జేప్పెనటా॥

36 ఆతొండి న్యూసు గాత్రజంతుయిన రాకాసామూడనా॥

గుండారవర్షుల పండితవిద్యజ్ఞుమలవిద్యేంకయటగా॥

గుండగుండువలెనుండజేయగనుగాను గుండారవర్షులనో॥

గుండవలెనతరుగజేయగను గుండారవర్షులనో॥

నిండిన సభలలోమేండుగ జేప్పగ గుండారవర్షులనో॥

పండితులందరు దండినామమనిమేండుగ బల్లిరిగా॥

పొదుచూ పొమొదల్లేన శూంపతులు పొదుగ జేప్పరిగా॥

మునులందరుగనిమనోనిష్ఠచోఘనమడని పల్లిరిగా॥

పొరుషనామము తగనని లోకులు మురియించునుండగనూ॥

గుండారవర్షులకు లాభ్యసంస్థకు దండిప పండితుడూ॥

అచ్యుతభక్తుడు బుచ్చంశట్లనంకంబుగ నుండెగదా॥

అబుచ్చన్నకు హరి హరనములా నాత్మజుల్లేదుగురూ॥

రామస్వామి యుకామితయశుడును సోమసమానుడుగా॥

సూరి జనులు కానియాడగ గతిగిసూరయ్యోయొకండు॥

సాక్షాన్వారాయణంబున దగుగదా త్తేరవిద్యలకూ॥

40 వదేయితతనతగును వినుచి వదశాస్త్రములకూ॥

శ్రీ ముదైయితడనతగునువినుంజీశమదరూదులకునూ,

అయిష్టర్తనియందురువృద్ధయివెవ్వలకన్నెటె,

అతనితికులసతిమహిమతెన్నగనుమితులుతెచ్చువినుట,

నేషంమృత్యుగుణగణనకాయగనుకేషుడుపాలకుగా,

లక్షణసంపదతెంచిపూడశ్రీలక్ష్మికిమిగులనిరి,

సర్వకాలమోంగల్యసుగుమలసర్వమంగళనగా,

భారతినీతితగునాతలూసారసాక్షిసరిగా,

వారిద్దరునుబుగొట్టినుండిబహుతూరితెమొరగనూ,

అన్నదానములుసేతురునిత్యమంతన్నవారికెల్లా,

సర్వదానశివప్రజలుప్రతములుమాన్యతేయునును,

అనేకయాత్రలుచేసిముదంబునఘనులుమనంబులనూ,

భద్రాత్రిజనుదేంచిముదంబునభద్రమతినివారలి,

హితేకగిభూతేశుకుప్రృక్తియిసేతబివములునూ,

వేరిగించియుప్రజించిరిభక్తినికలకలనవ్వయనూ,

4 సుతులనిమ్ముచేరేశ్వరయనునునుఅతశయముగమ్రోక్షం,

అవరమునజన్మించివినుటేసావధానమచినీ

వారితిపుత్రుడవేరరాఘవుడదారునిజనియించి,

నాలకాడనుజ్యులమేలుగబండ్లమేట్టునుసర్కారూ,

పరగణతరిగిరివట్టంచేరువనరయపుణ్యపూరు,

అగ్రహారముననుండునుమొగలయితేగుకాయకుండా

అగ్రామముపాలంప్రముసాలగ్రామపూజనములూ।

సేంకయునుండుదునువాయుజుకెప్పుడువందనమొనగునును।

ఈరీతినసముకాలముగడిచెనుకూరికెతరగనూ।

అన్నవస్త్రపానాదులుబయిగతతన్నశిశులతాదా।

బహుళమైనయుగాబాధలచేతనుబహుదినములనుంచి,

సముముఖమిప్పయింతెహాలదేభగవత్ప్రపమాత।

దారిప్రయుననుండుకెష్టముద్ధరణిలానవినుటే।

అనిత్యకరరమనియందురుగదధనవంతులుసహాగా।

ధనవంతుండైదానముసేయిగధనములేకయూడెన్।

ధనహీనతచేతపముసేయిగనుమనసునిల్వకుండున్।

50 ఎప్పుడుచూసినగృహతాపప్రయుమెప్పుడెసరిపొయిన్।

ముప్పువల్చురాగాలుబాధలునుగప్పేశరరముకూ।

ఎప్పుడైనహరిస్త్రరనారాయణవయిగామెప్పుడుగా।

ప్రెప్పుటంగువలునూనేకారములుమెప్పుగగోకుగదా।

మేధురసఫలములుపదవులుమీదనువదలదుగదమనసూ।

మేధునూదనునితధలువినగనామదితినసహ్యముగా।

అవిమూలంబునయమసదనంబునఅధికమైనబాధన్।

అనుభవించలేనసురునుపొయిముప్పుసులజేరియిడుగన్।

శ్రీరామాశ్రీశంభోకృష్ణాశ్రీహరిహరయనినా

హరియింబునుపారితకపంచోహములనియెనులండుగుగా।

పైపి రెన్నెన నారాయణ యన్నా ప్రాపతక శారీ,
 వేరపు తాడ సా ర శ్వర యుం న్నా వేడత ప్పియ నినా,
 భ యు మున్నే నన ర సింహ్య యున్నా భక్తి నహరి యున్నా,
 ప్రేమ సుప్రతుల పేర్లా నా బలన రే రుల తరుల న్నేనా
 భూమి లాకోర్తి కిస్తా ము పుగ మునా ప్రేమ బలుక న్నేనా,
 శ్రీ రామా ర ఘురా మాత్ర హరి కృత్య శ్లా యునినా।

౯౬ యు ము లాక ము పాడ ము డ కుం డ గా న్ని మహా దేవ యును మహా,
 తారి న ట్టు క్తే వల్య ము తల దని సూరి జ నుల పలుకుల్,
 కాళ యుక్తి సంవత్సర ముండు న నా లావ న బోనీ,
 మ హాము పుల ను మ తెవ్వే శాఖంబు న మహా విశేష మనీ,
 పున్న మ ప్రాద్భవ మున్ను రేని స్నానా దులన్ని బోర్లి,
 గృహ దేవ తలకు పూజలు బోసి న హాతు టంబు ముతా,
 భూజ నా దులా న గూర్చి బంధు లతా యోజ న సేయుచును,
 ప ద్మాస న శ్రీ ప ర బ్రహ్మ త త్వంబును భ్యానించీ,
 జ న్మాన కుల ల మూలంబు ది యుని ధర్మ సాక్షి యునగా,
 పంబ త త్వముల పంచోత రణ ము పంబి యెంబ న ట్లు,
 బ ఘు రా పాం యు తహా ము ర్భుక్తులు శ్యాతి యుగాద న్నము,
 త్రాగు గాఢ్య త బే త్రాగు గా ములం ట క త్రాగు గా విరక్తు డనై,
 ద్వంకు మి దిని జ మ ద్వంకు మిది త గ దని ద్వంకు మువెసి జిని,
 ఎక ముకూడ ద టంబని మోదటా యేక ము గాద లబీ,

4

అతిధి నాతె అధారంబని యాదిది దాంన్ని కాడి,

అతిదాన్నికూడంగ దలచుకానికాడి గముల విశయి.

60 వూరి గములు శ్రీ హరి పనిసేయుచు జూడుగదిరుగుచును,
భగవంతుని తాసములు జగత్తన భాగవతాత్మము.

పరమభాగవతాత్మములను సేప్రాధానిసేయుచును,
ప్రహ్లాదులనే నుతసేయుదు నాకాష్టాదముగానూ,

నారునదులను జయింపెద మిక్కిలకారికేలారగనూ,
నారదాదులను సేవింపెద నాకారికేలారగనూ,

వ్యాసాదులకును దాసుండువుదును వాకితేక్షగనూ,

పారాశర్యులదుక్తాంగదులను ప్రాధానిసేయుచును,

భీష్మజునిబలివిభీషణాదులున్నాయుష్మంతులనే,

సతలమ్మనకిరిసుబలులకారకే శ్రీసుకులను తియెదనూ,

బాలభాగవతంబనిపెప్పెద హాలవిశేషమని॥

యతిగణ ప్రాసలు యరగని నుండితమితవగాములెరుగో

శయ్యరతి భండస్సతేలయదుతియ్యలారవినుతి,

కావ్యనాటకముగ్రంథతత్వముల సవ్యమేరుంగనుమి,

పాష్ట్యసంకగనుతిలామయిన కృతియట్లకాదునుమి,

61 కౌస్తుమాది విద్యలునే నెరుగను అశరేదువినుది,

కాసుకాసమాయాసలు పడుటలుకాదు దాసమను,

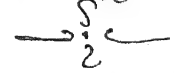
హరికథ జెప్పియు అహారాధముదురితమునిజమనుచు,

పెద్ద చలన విని సంతోషించ గ ముద్దుల ముద్దుల వట్ల
 భగవద్భక్తిని భాగవతంబుని భాగ్యము గలుగ గనూ,
 తేనె కన్న మూఢుర్యము కథ యిది పూనితే విన గాను
 పనస పండ్లు బుజూర తదళకా ద్రాక్ష మూత యిక్ష్ణు
 రసము కన్న మూఢుర్యము పారితధ రసము గ్రాలవలయు,
 తన చిద్రతను వినగా జెప్పితే నుగునర గడనుచూ,
 గీర్వాణాంధ్రము సారము ప్రేలకు బాల వృద్ధులకు నూ॥
 తిథాపక్షను వ్యర్థ ఫలంబు నియుక్తిగ జేప్పవనూ,
 వేదమందు నారాయణ కథలే వేద కుతలయ వ్రగా,
 శాస్త్రమందు సర్వేశ్వరు కథలే వేత్త లేరుంగరుగా,
 70 పురాణమందు నశ్రు పారితధ తేద, పరమము నందులకూ॥
 తామెరుగరు తమనేరుగగా గద తత్వము నేయునుచూ,
 ఇతి హా సంఘన యుతం దృలం దరు ప్రతము లగ్నేకానుచూ,
 మత సిద్ధాంత ము మాయలేరుంగత మితము దేలయితేకా,
 బాపు పుష్టు ఉతేరుంగతనే సావనాన మతినే,
 నూరేండ్లాయువు గల దని వనములు దారి తేలయితేకా,
 కంఠ మూల పనాశ నములచే వింద్లే యుం తిరిగి,
 వాయు జలము భృచ్చింబు ముఖులని నాథ్యు మూర్ఖములనూ,
 తపములుచోసే వ్రపవా సంఘుల రపల రహిత మనియు,
 రకా గుల మని భగవంతును తింపురు ఆగమోక్తివేలయిం.

సంన్యాస ము ధరి యించిరి వినకంసన్యార్థుల మనుచుఁ
చాల యుగముల మేలుజ పంబులకలముగడుపుచునూఁ

- 75 వైనారిత ప్రహరి గుణతథనముకన్యారావా రత్,
వన్యారాప్రసారాయుగతథతాన్యారాపదప్రత్,
కన్యారాప్రహరి పదయుగములుకాన్యారాముక్తుల్
నారదాదిబ్రహ్మాదులుసహగనారాయణభక్తుల్,
కారితేజోడుతస్యష్టిస్థితిలయకారణతర్తులని,
అజహరి హరులును ఆరూపంబునభజనలుసేయుచునూ,
విరాటరూపముకనలేకే యికవి రక్తమార్గముల్,
ముద్రలుబట్టినలేదే తపంబుల రుద్రుని సహాగనూ,
ప్రేగాయూచుమునందులతేలయదునాగేష్టేనమాటూ,
ఇంద్రియములుచిగబట్టతదేయదుబృహద్రాయురూపం,
నాదుబిందుకళలందునలేదే ఆదిమూర్తివేరవూ,
అనకజన్మా ఆజితఫలమని అందుబ్బదావదుగా,
86 ఎతథజేష్టియులూతములస్త్రియువ్యాకులముఁపదనూ,
యూకథవిన్ననులూకులకిట్లా ఆకతిదోర్లువోర్,
కల్పవృక్షమేప్రహరితథ్యుడ అల్లముగాదుసుమా,
తామదేనులంతామగిసరియిదినామయదలచిననూ,
ధనధాన్యాదిసుఖములుగలవికతనంకుకటనవలయు,
కారినయర్థముచేకూరునుయికసారసాక్షుతథియూ

అనేక పాత కపరము వినుంటి ఘనమున నమ్మచము॥
 బాల కృష్ణప్రభాగవతంబును బాలావి నవలంబు॥
 నారాయణ పారి నామ ఫలంబే ఆధారంబు నుమా॥
 నెప్పుడు తథా తమేప్పుగ వినుతి కప్పురతావిగదా॥
 రాక తథ ములచే ప్రికె కెప్పే వలూకానందముగా॥

శ్రీకృష్ణాయ నమః పూజితం పున్నమమాలయని
 (ఆపాద శుద్ధ పూజా మండ్యవాచి గలుగు.) —
 ౧౬౫౦ పతన్త్రేమిశబదరికాదిచనము నులుగుంపులగుమా
 రేవాతరము తపముము బృహుకేవలమతిమారం॥
 వారణాసిమరణముకు విశేషముకారి తేజాసుకదని॥
 దానవిశేషముకు రుక్మేత్రుని పూజితేజాడుతనూ॥
 సాతమింతుందనత్రిగుణఫలంబునిగితలురదువురును
 తశ్యపుడత్రింకుభారద్వాజుడు విశ్వామిత్రుడుగా॥
 సాతమవకిష్టజామిదగ్నిప్రచత్తపూడిమాఘం॥
 తపిలభాగవత్పుడు మూర్ధన్యండును తపసులువేడుకలా॥
 తొడిమ్యండును మాండవ్యండును మార్కండేయండుదా॥
 భిక్షుజేమినింతుండుగస్త్యుడాదిగతుత్పశబ్బుషణ్ణుల॥
 మునులందరుసంతోషుత్తులైచనములువేడరిగా॥
 మోతకడువారేగుదెంచిరప్రతిమారములుల్ల॥

- 9a గాఢావరి స్నానములు చేసి బహుమోదము మోరగనూ,
 మంత్రపూతముగ నిత్యత్యక్తస్వాతంత్ర్యహోమములనూ,
 ద్వాదశాక్షరము హంబాక్షరములనాది మంత్రములనూ,
 త్రిష్రద్ధిక్షరము తరక్షరము స్థిగినే తాక్షరము కాంతాంతా,
 జపములు చృపములాచేసి వారలు నేపము దూరలకుండా,
 అంగుళములనేతగు గుంబని ముంగల గాతాంతా,
 రేఖల జపమొకటష్టగు గుంబని మూతలగు మితాంతా,
 తులసి మూలకల విలువలేంబగా యిలలాసరి త్రేకా,
 పద్మాక్షర బహుఫలముల టంబునుపేద్దలుకొందరుగూ,
 రుద్రాక్షల తాసరి యెయ్యసుయనుభద్రాక్షలు పూని॥
 బింతా బింత బివణానముల తానూ ధ్వప్రంత్రములునూ,
 సర్వాంగార్థాంతంగభూతి త్రిప్రంత్రధారణములు.
- 9b గాఢపంచనధారులు తిరుమగిరూపులుకొందరయూ
 తిరుచూర్ణము కుంకుమలుధరించుము తిరుమంత్రములంతా,
 గురుమంత్రములు సరణితప్పకనుపరమము సంద్యలుగూ,
 ఏకాంబరులును చర్మాంబరులును వృక్షాంబరములునూ॥
 కషాయాదిదిగుంబరులందరు వేషభూషణములా,
 దభోమహామునియూత్రమమునవారధికనమ్మతమునూ,
 వేరేశ్వరు దశింబపూజించి మరేపారసుతుని
 వారిజూతమనేవేడగప్రణామ త్రావజూపన్

ఋషులందరు హర్షంబుల వచ్చురిస ర్షభమార్గము స్థానం,
 శివతేజవనామంబులకొందరు శ్రీహరిగీతలుగా,
 భగవద్భక్తిసప్తపర్వగీతలు పాఠంజనగీతలుగా,
 గాపిత ప్రాచుర్యపాతపిలగీతలు ప్రాపిత మారగనూ,
 భాస్కరగీతలు శ్రీవిష్ణుశివసహస్రనామములుం,
 10a ఈమధ్య కుంఠమున ముందు పుణ్యపురోమార్గమునకు,
 వచ్చియుండు విశ్వేశ్వరుజూరియు హస్తేశ్వరముమార్గం,
 అభిషేచన పూజాదుల సంసారి సఫలమయిననుచు,
 అన్నము పూజించు ముదంబున తాన్ని మార్గముల నూ,
 కాని యాదిరి హను మంచుని గాంచిరి అనిలతనంబునను,
 పావమోక్షాప్త పురుషమన్యనారాయణశివరుద్రా
 సూక్తంబులతోను తిసెయ్యుచు మరీ హితవుదలంబును,
 రంపకవనమున కన్నమిక్కితైయింపుగవున్నదని,
 నైమిశకాననమనగా మిక్కిలియెమిగలుగుననుచు,
 బుధరితవారసుని హనుమంతుని గనికుదురు గయుషులంతా,
 పరచిరి దర్శనములు ప్రతిగత్యైకసనములునూ,
 క్షేతాననరత్నాననదాదులు సునేతాపతియనుచు,
 10b సాగ్రముతాత్మకాజినములుగా వ్యాప్తజినములుగా,
 నారదేవలందరు సుతప్సుకాని వారిజాక్షయనుచు,
 హరినారాయణదురితములన్నియు హరియందు మునునూ,

కౌర్మం డియు జ ప మాలలు ద్రిష్టురు హో శ్చ ర్శము గా నూ,
 ముములం ద రు సూతుని రావిం రి హం ర్శము మొర గ నూ॥
 వారి కి సూతులు చంద న మొస గియు కారి విను తి శాయ్,
 అ హం పి థ మొక త్త ప్పరి సూతు కు స ర న మొలూర గ నూ॥
 న స్మద లంబ న కార గ ములు జే ప్పడి మాకు న్నవింకు న గా,
 ప్పుట్ట నం దులకు ఫలము జీవులకు విష్ణు కథలు వినుచూ,
 గిట్ట న ముక్తియు పట్టు చొలగ దని దిట్టలు రోప్పరి గా,
 ఉ ప ద్రష్ట వై య్యపదో కింబు చు అ ప వ ర్షుని కథలూ॥
 అని శల వియ్యగ మునులకు సూతుడు మనవి రోసె వినుచో,
 నే నేం త త వా డను గ ద హరి కథ మునులకు జేప్పగ నూ,
 అ చ్ఛాం గంబులు అ బ్బాసింబ న కృష్ణుని గు గ మొక త్త,
 అ ష్టము ద్రులను అ చ్ఛా స న ములు అ చ్ఛాక్షర ములను
 అ ష్టం తొగ ముల అ ష్టకాల ముల అ ష్టనిష్ఠలందూ,
 ॥ ౨ ॥ అ ష్టపత్ర ముల అ ష్టమంత్ర ము, అ చ్ఛా ధా ర ములూ,
 అ ష్టశుద్ధులను అ ష్టక మూలు అ ష్ట దిక్కులందూ,
 అ ష్టవేద ముల అ ష్టశాఖలను అ ష్టనదుల యుందూ,
 విష్ణు మహిమ తేర్పరని జేప్పగాను ప ద్రష్ట గ ల డా,
 మొక స్తన మహా నీ యులు గల రాలూకాంత ర ములనూ,
 మొర తెరుంగ నిధ ర్మ ము మ క్త ర్మాదులు ని కవేరే,
 నాకు తెరుగ రికలూక ము తెరుగ వులూకే శుడు సహ గా॥

నాదు జన్మసంపల్లవకారకకరిది మునీంద్రులగా,
 తలచగానే నా కలత తోరసుమితల దండ్రులు తమరే॥
 అనియునులకు తానభిముఖుడగుచు అనేక భక్తి నమా,
 సర్వం విష్ణుమయం జగత్తేనే సర్వం సహాయం నూ,
 నదులు వనంబులు విధివాక్యములు వేదకాస్త్రములు నూ,
 విదితతర్కములు వ్యధుతరగిరులు సుమదసారియు నజులన్,
 అంతమింద్రప్రహ్లాండాభాండములు రుండలు మేదలుగనూ,
 కాలజాలములాది సాధనాకరలు డుమేదలుగనూ,
 ముత్యపులు మాసములయినముతిథులు హితవుగనబ్ధములూ,
 మిన్నమన్నుజలతేజము వాయువులన్నియు హరిమయములూ॥
 ॥౬॥ వృన్దదీ సర్వము విష్ణుమయంబే సన్నువీంద్రులారా,
 బాలకృష్ణప్రభాగవతంబును పాతకవి నరుగదా,
 అది మూలపులకు అతిమాధుర్యము అది మూలమంతా,
 అకువరులకు వరికే నుపదేశింపరాకులయమండ్లులనూ,
 ఎమిమహాత్మము కలదాకధలాయెమిఫలము కలదా,
 ఎవ్వరు ముక్తికి నేగినారా లకు వ్వరిదాకధలయూ॥
 సూతాచేపులకు ప్రతివహింపగనూతనహరికథలూ,
 కణములకు మాధుర్యముగలుగగవిన్నవించుచునినా,
 భవశాషణములు బుధతాషణత్రైజీవపాషణములూ,
 శ్రవణాభరణంభవతారణమును మోక్షకారణంబూ॥

వినుపింబవే శ్రీహరి గుణకథఘనమనిపలుకగనూ,
 సూతులు శ్రీహరి కథలు జైష్ఠ్యగనునతివహించెనుగా,
 ప్రీతి తోడుతను అతిశ్యాతిగ సూతుని వాక్యములు,
 వినగారి నసమయమున సూతులు మనవిసేయిదానిగో,
 నాలుగుమోములుచే వృణాకయిక నలువసమానుడగున్,
 రెండుభుజములు మండుగానియిక రెండాహరియనగా,

12 అనుదుటనుకన్నాకటంతకసుండిలరుదుటనునిమిడనిరి,
 భగవంతుండే బాదరాయగుడునిగమాంతర్వర్తి,
 వశిష్టమునెకింసప్తంద్యరుగావిశిష్టగుణములకూ,
 శక్తికి పాత్రుండందురు మిక్కిలి యుక్తికిఘనమడనగా,
 పారాశర్యులకు నాత్మజుడంగదసారసాక్షుసముడూ,
 శంకులకుతంధ్రియుయికనువ్యాసులని సుకవులుబలుకుదురూ,
 తపములకన్నితొనిధిలకుందురు పలరహితుడనుమా,
 అతల్పముండును అవ్యయమూర్తియుయికయోమేకాశతా,
 ఆవ్యాసులుతపమానరింబదేవేంద్రుడుజనుదేంబ,
 వైవమునాత సూతానుకార్యుండేనుతపోవేడికార్జ్య,
 యుండగానునవసరముగనుగూనిదండకుజేరగనూ,
 ఎందుకువల్లితివింద్రాయనగామంజవాక్యములనూ,
 అపరాధముతలపోసితిహాలానెపమొనరించితి నీ,
 కృపనూర్ణముననుమొనంద్రయనుమునుభృపముతోడమిగుల్న్

124 జంభూరి యురంభాదిసాత్వములుసౌరంభముమిరగనూ,

పంచమహవాద్యములుహ్రోయగనంచయోనయిరతూ

పూరతవాద్యముపాగమాదిసారుస్వముమిరగనూ,

స్వరసాహిత్యముస్వరమేబ్రహ్మంబునుస్వరింబునునూ,

స్వరాష్ట్రసాక్షిగస్వరశాస్త్రత్రిస్వరగానయంతంబూ

తానగానమొకరతినమేళముతానేతాననగా,

పాడేదిగానముపాడించేటదిజూతుగతానమనా,

చర్మబంధవాద్యములుమొదలుగబ్రహ్మాదులమొదలు,

మూలమధ్యమాగ్రంబులుసహగాబాలశాస్త్రములునూ,

వలయునేత్రములువాక్కునరంబులుకలచందముతెరిగి,

సుతిమిశ్రితముగహితవుజేసుకొనిమెరులుదాలగకుండా,

కుడియొడములుకనిపేట్టవాద్యమునచడనాటునుతేకొ,

తతాధితానాయునువంగంబులుతానపాత్రయందునూ,

తాధితాతట, తతాధితాతాతటతతధితయినునూ,

ఎప్పుడెప్పుడనుపింబులూతములమిట్లకప్రట్టింబి,

పలుకునంతయొర్థముపరీకింబుటభళభళయినగా,

పళితేటదిగాత్రంబువినుంజీపతికంబుటజంత్రం,

బనిబుధులందురుఘనశబ్దముబ్రహ్మంబనియందురుగా,

శబ్దశాస్త్రపద్యావతివినకాశబ్దంబ్రహ్మయని,

అపశబ్దమువినకూడదటంబునునపముదారలకుంతా,

చృదంగమాదిరవంబులు శబ్దములు మృదువైతాపగనూ,
 కాన్యవాద్యములు పూతలు సుజలంబులాది పద్ధతులునూ,
 ఆదిమధ్యధృతవిలంబకాలములందురుతాలముకూ,
 తర్కులు ర్కుగంబును ర్కుగతర్కుజుగంబునిత్యగమాత్రంబుగనూ,
 కాలమేరిగితాలమువాయింబనతాలబ్రహ్మమనీ,
 లంకాకెత్తినమాలంబుకుతోరుటలుకులముకుబలమనగా,
 వృశతీరికేతముఘలమతంబునిసుషమలుకనుపింబా,
 లంకాతీరికేలకుజంప్తగాత్రములులంకాకేతీరికేలా॥
 ౧౭ లంకాగాత్యకాలముసంక్రమితీరికేశ్యంగారంబుఇకం,
 తంబురుగానమనంబరమేగాగాఅంబరవేధిననూ॥
 అర్చరలందరుంబుచ్చువృద్ధాత్తినమొచ్చటలాడగనూ,
 అమృతశక్తునిముందరనాడిరివిష్ణులవతగాను,
 మొచ్చుజిల్లినమృతినమునందృనికెల్లరిమోహరుమనీ,
 కనులుదేరినివ్యాసుడుమోహమునతనవారనుకొనునూ,
 కానింకూడుమునోర్కానెరునవ్వుమునువినంబుముమోరగనూ,
 లేనికూనింకూనింబదలమునాంకూచేడింబులంతా,
 మూముముండగనునద్యశ్యమైరటవారాగానరమ్మే,
 మోహవేశముతాడవ్యాసులకుదేహమేరుగకుండా,
 జోసిరప్పుడతమోసపుచ్చగనువ్యాసులుదేలంబుకను,
 దీక్షలుజూమునుంకాక్షణదానకమితిలమక్కువలు॥

ఆ రు సు ము ను రు కు ము నే గ రు ము రో ము ము తరు లగు లయం ము,
 నరి దో పతల రి క ర్ష నా క్ష మ్నా త రు చెం తను వి ను శో,
 శ్రు ము చె దే హం ము ద్రు వ ము ము ట్టె నట స మ మే ము ని జే ష్టం,
 స్థల న ము నాం ద గ యి ల ప్త వ్యా సులు నులు క గ జ ల ఆ ల ణ్,
 దే హం ము జార ప్ర వా హం ప న్ద మ్మే సా హం స ము డి గే సు మి,
 ప్రే జ్ఞు జార గ ను త ల్ల ణ్ దిం చె గ ద క ల్ల లు గా వు ను మి,
 న రు బా ర గా తే రు జూ డ గ ను వే రే దో ప దు గా,
 భు గ భు గ మం డ గ పా గ లే గ రు గ నా న గ ము ల ఘ్నా గి ణ్,
 ది క్తు లు వ గ క గ కు క్తు లు రా గ నా క్ష మ్మే గి ని బా రం,
 భ గ వం తా లు క యె మి సే తు న ని ది గు లు న మో నం ద్యం,
 న మ శ్చి వా స ర్వే శ్చ ర నే కే న మో న మో రు ను ము,
 నా రా యు గా హం రి శ్రీ ధ ర సి ధి ధ ర సార సా క్ష రు ను ము,
 ఎ కాం బ ర శి వ సాం బ శి వా హం ర శం భా ము హం దే వా,
 ఆ జ బ్రు హ్మ వేదా హం ర గ్న గ భా సో యం భు వ న లు వ,
 శాం క రి డు గా గా శాం క్షా న్ యి క బం తా రే గి రి జా,
 సా ర స్వ త వా స్థే వే వా గే సా ర సా క్షి వ న వే,
 ల క్ష్మీ ప ద్మా త మ లా యిం ది ర ర క్షి వే దే వే,
 ఐం ప్రోం శ్రోం క్షం ఆ ది భ వా ని హోం హోం త్రాం అను ము,
 ఆ ది దే వ తు ల భ జ న సే యు గ ను ఆ ది మ ము ద్య న తు,
 వే దాం త స్తు తి శా యు గా నే మో నం ద్య ని స న్ని ధి ని।

- 140 ముచ్చటలేని పచ్చని రేక్కల యెచ్చా శుకమొకట,
 అర్చనంబకను యర్చనమూతిన జుర్రెగదావాద్దె
 యేక్కలార్చును ముక్కనగారును కత్తనిచూపులనూ,
 ఆడుచు పాడుచు నాళ్లదంబుగజూడుబా యెకుంతా,
 బరియింబుచు ముచ్చటలు జేప్పుచును గురుమురిపేముమీర,
 రామ రామ శ్రీ రామాయని నభి రామ ముమారగను,
 పంబవన్నియల శుకమొక్కాసుల పాంబరకింబగను,
 బలుకజ్జేని మోహంబువ్యాసులకు బలుకుచుండె వినుటే,
 ఆ బలుకను ముంతేతనెట్టుకాని ప్రాయశ్చము మారం,
 తాడజ్జేని టుకాని కుడుచుల్లంబులుని టుచు ముదంబునను,
 యెడవైనుంబుకాస దయించ గుచునులందే పవవింబునును,
 భాగవతంబు పదేశము జేసెను బాగులు మారగను,
 బ్రహ్మ జ్ఞాన మునిర్మలమతి తానెవ్వార్లము జూపం,
 అర్చకుడై శుకగర్భస్థుండైన బ్బరముగవినియెం.
- 141 ధర్మతర్మ మర్మంబులవేరళననిర్మలమతి మారం,
 తనూతత్వవిశ్వాది తత్వమే మనాతత్వములునూ,
 నిశ్చలతత్వమున రుణతత్వమునిగాకారతత్వం,
 నిత్యానందము సత్యానందము వ్యక్తమయిండుగురూ,
 బ్రహ్మానందమయిండై శుకులు మర్మహితుండగురూ
 శుకగర్భము తావేడతను బగతిన శ్రీ శుకులనివలయన్

సుఖదుఃఖంబులనే రుగతవకాన్తే అఘరాహితుడుంగా,
 మేరుప్రపంచమొనఁజురు తుగనే గేనుపార హారయనుచు,
 బ్రహ్మవ్యాసులు చువున బిలుచుచు తన ప్రత్రుంఠనుచు,
 మోహముతో హాపుత్రాయనుచును దేహము వణకగనూ,
 గిరుల తరుల మదతరుల నడుగుచును సరశి జాక్షయనుచు,
 కరుల చెరుల చేచరుల నడుగుచును భూబారేతానూ,
 బిగపన్నగముల గనియూ బింబుచు నగములు దిరుగుచునూ,
 బనుచుండెను యూచనము లువావకొనొ ద్యుల నడగుచునూ,
 గంగా యుచునా సరస్వతీ యును గంగ భద్రమృదులూ,
 కావేరీ గాదాచరిత్యష్టాశ్వాగోరధిసహంగా,
 తిథ్యల లూకన్నట్టి వారలను తిరుగుచును డుగతనూ,
 హాసుక హాసుక హాసుక యునుచును తిహాసుక యునుచు,
 160 వలుకు చును లుకుచు కైలుకైలు నవ్వుచు కాలకుల నోడిచుచు,
 వేతుతుచు ప్రత్రాప్రత్రా యునుచు తితిమోహితుడుచు,
 నాదేవలూకమునకే గిమఘవమోకొరసుగనవుగదా,
 గంధర్వుల వన్నగులగు హృతుల సంద్ధుల జూడుమనా,
 త్రిలూకంబునతేకవిధుల సంచార ముసేయగనూ,
 వనకొకకేతే బిజాడి గులు వరవన మూలందూ,
 గంధర్వుల కిన్నేరుల గూడు యూరిండు వననలంతా,
 రత్యాంబూ సతరాత్రి సుజింబయ్యు యత్నముతోడుతనూ,

బలకేశకైజలజయబులు ముద మందిబులనులనూ।

అశుక ములుమరి సరినుంబజమలాఅ శుక వాగులుగం।

బల్లులాడుచునో దురుముసుగురు పల్లవ పాగులుగం।

తామె ర మ్రొగ్గలప్రేతులాడుదురురామోమగులంతా।

ప్రశోపంబున ప్రన్నసమయమున మచ్చికమారగనూ।

మోసూనునిగనుగానూరాయనిచార్యసులుగాగానే।

వారిజాననలుచోరెలుసిగ్గునకొరిధిరింబుతాని।

166 నివ్వెరబావురున వ్వుమునుండగను అవ్వలకడజేరి।

నాయాత్మజుడేదారిసేసినారాయముగంవిారలం।

మాయావాదముతేకబలుతరేమాయాత్మజుపలుకుల్।

అడుగాసుతుడనుచుమునెధిన్యడురాజున్యవలనా।

వాడేగంగనిలయేటూనంతరికొడేగమునమారల్।

నగ్నతనుంతరదేమికారణముయిగ్గుదానకుండా।

ననుజూశంబరములుధరియింబ్బగననుమానములేలా।

తంబుపంబునాక్కటగారూముపుంపంబాతత్వడుగా।

మెట్టిపల్లుపుట్టాకప్రేక్షానోదిట్టసుమోయితడూ।

రాత్రిరిపగలాకరతెనుమోయితపూతాత్మతన్నూ

మోహతోతిడుక్రీకుకులనగామోహవిగదనీప్య॥

తాబట్టియెంపశోశుకులనిబలుముచువారూండ్వరూ

నివెవ్వరుయిమొత్తుకెవ్వరుభూటలయమునంబూ।

ఇంద్రజాలమోహితుడవైతి విక నింద్యకృతంబున నూ,
 మనసుకుదిరితపమూచరించవలెపునః ప్రయత్నముగా,
 కాబట్టియుగదతరలుగడిచిమిమాబద్ధితచినుమూ,
 మల్లాతపసుకారకువేగమేవెల్లువ్యాసయనినా,
 తలవంచుకాతాయిలగసుగానునునులుకునునండగనూ
 వ్యాసులుకాకిజేరితపంబునుజైసునునుండేనటా.

170 తరువాతను రేమారేమారేపుమనిమురయునుములులకుగా,
 శుకులేగజనకుంగిగాంచిబలుశతునములకుగగనూ,
 భాష్యములెన్నెడుశేషములెన్నినిర్వేశములుగనూ,
 కాన్నికాన్నిశంకలుమర్మములుచిన్నగతలవికాని,
 జలవిచ్ఛియుతపమూచరియుమనతలతదీరదనినా,
 సిరసుష్మనికుక్కుట్రుండంబునుసరసతతానుంచి,
 మేరకగలుగురాజితమయిపాత్రయునిరువుగసరికొట్టి,
 గాడుగ్ధయుఫూరించిజనకుమితసాదరముశుకులం,
 బిందువేండువతనతపురముగలబందమేర్పరించు,
 తినిత్రుశుకులనుమొనకిహితవుగనుభవమోయుక్తిగనూ,
 తినిపురోగలఘనుతాత్రులకుతన్నేగలబుప్పగ,
 బిరుదుపాత్రతేతంచిమొందరనుసరసములారగనూ,
 గురుకులలందరతిరిగివచ్చియూసరగిదెల్పగానె,
 జనకులుశుకులనుగారవించిచనుమదినిచ్చుకుండనునూ॥

బం పశ్చిమోద్భవ ముత్తర వినుం దీ సా ర పంసక ర అ గ దా,
 త లక్ష్మిం ది రమ్యు కి ల జీవితా భూష్ట అ బా ర లాడ గ నూ,
 చి రి గి వ మ్మ వా ను ర కం యోగం గు వృజ్ఞా డు మి నీనా,
 రా జుల యు ఘ లా భూ జ ను తే వ్య రా యో జు లు మ న కేలా,
 దోష ర పిం తు త్రేతే న గా ర క యు త వే ష ధా ను లం తా,
 రం క దు డ్దు శ ర గా ది ని ముచ్చట లు పం క జా క్షి వి సు మా,
 క్రా ను తి క శ్రీ జ ను ల నూ ర కే ల వే స యు ల టం గ ర,
 క్రా శి లా ను ర లక్ష్మీ వే లి గ ని వ ర పి గ ల్ల రో ర ని,
 దా ని వ ర యు సు శృం గా ర ము జూ ర యు దా న ము లింగ ము,
 వే ట నా నా తా నా ప్ప కు న్న మ రి వే క మి యు డ్దు ల నూ,
 కా పి ర తుం యు ర ము న మృతి నూం దే వ ర యా లి ప ము
 బూత ము నా

మం బ్ర ద ను రు ధే వ భూ ణా క్రయ క్తి క ల ము ను నా గా నా
 దా ని వి భు ని గ న సు ర లా ము ని గి యు వే ర న ము వి రి వే సు తి
 తా నా ర యో గు ల తా ట ము ట అ త బా గు ల గా వృ సు మి,
 అ ద్వి త న యుం ట తి నే గే ను స జ్ఞా తా ఘ ను కాలం దే లి యా,
 యా సంగ తి వి ని ర్వా కి శు కు లు మ రి వా సి జా ల గే న సు మి,
 య త్త శు ద్ధి ద్ర వ్యా ని శు ద్ధి గా స్థ ల శు ద్ధి ర యు గ లు గ ణ్,
 జ ప ము స ర యు స మ ర యు ము న నిం ద్దు ట పృ ప మ తా డ రం భా,
 త ప ము భంగ మే న రిం బు తే ను వ్రో ర ప ల న ర మ న నే కు

186 తూరిన రుష్టముచిచ్చుదనని బలవతకూకూరిని మారగనూ॥

రంభననువహారంభమురేర్పడగ జ్ఞానగయుగనగణి॥

అంబుజాక్షిజనుదేహియెదురుగనుసంబరమునముగను॥

తాలమృదంగటపాంగమళితముగమలువహింపగనూ॥

తత్తదిమితతాదిత్తదిగుడ్డయనియెంతయుగలశబ్దములీ॥

తాదిత్తాకట్రనందిమిదిమికిటచిగుడువత్తయనుచు॥

పర్మిమోహనసాధనకళానివర్ణముతెలుగనూ॥

హిత్తదిత్తతాదిమికిటచిత్తతదిమికిటయెనూ॥

నాట్యగతులుగాజిల్లగనాడెనకాశ్వామిమారగనూ॥

సరిమపథనిసననిధిపమగరిససరిగళియెనుచు॥

హరియెనిరెయెనిస్వరసాహిత్యమునిరేధయెనుచు॥

రాగతంతురేతుండబాడెగదభూగుతాలకింబ॥

శ్రేరవిశంతరభరణాదులుస్వరస్మితభరితయెగా॥

తాదిపూరిపున్నాగరాగములుజాడేప్రదేగదా॥

కారంబాదియెనిరాస్త్రవరాళయెనింబరంబుగ్రమ్మ॥

అహరితాన్నదసావేరియెగదాదిలాహరిగనూ॥

బాగుమారిగనునాగస్వరంబునయెగులుమెచ్చగనూ॥

యెండువ్రాసుఅగురేత్తగమనసుకుపండుగవలెనుండు॥

అభినయవిద్యలుసభకులుమెచ్చగవిభరములారగనూ॥

ధవళాంశుకముధరింబనదేహయెతావ్రాసునుండు॥

చంద్రకళామణి పినాంక సుంద గనుచందనవృంత వత్సే
 190 వేగలందే కుచపాళకనాత్మిననా నెప్పుగతిమేరయ్యే
 జూజుగంధకుచందనమేరయ్యగనురాజితమరాకంబు
 చ రుణం గుళితేధూత కం తృలుసు నగున ములయ్యుం
 జి అజి అజాడగము ద్విలు గురియగ కులుకును నారంభం
 ఆ లంపంబున పూర్ణిమాపులుసు బంలకు నరమో డ్వుల్
 ర తివిజ్రుమములుచూపుమనుండగ తినుందర మమరే
 ప్రేరేత త్వంములగ తప్రబంధము దృఢముగ ఈశ్వర్
 జంత్రుగరత్రములు వింతగ గలపియు నంతాపముబట్టే
 శుకులమ్రాలనాట్యంబురంభయ్యును ప్రకటించెను వినుటి
 ముప్పలానుక్రాంతిరుహితేను వృజ్జ్వంబగ దలచే
 మొగ్గులుబండ్లులు లాఘవంబులు జగ్గులు మారగనూ
 వగలుగులుకగనునిగన్నగయనితాటంత ములల్లాడే
 జగ్గునిగ్గులను జూరుజంపుతామ్రెగ్గురెగ్గుతేక
 ముక్కుపోగుముత్యాలుకదలగనుచు క్కలవలెమేరయ్యే
 బంగారపుగాజులు శృంగారము రంగువహింపగనూ
 గజ్జులందియలుమ్రోయగరంభయ్యున జ్వలుద్రాక్షులునూ
 కనులు ద్రిష్టుమనుకలకలనవ్వులు వివరంబునచేయి
 వలపుజూరముల్లుపలుచప్పగనాకలహంసమహాత్మి
 191 శుకవాణియు శ్రీశుకులసమీపమునందువసించగనూ

మదవతిరాజవేష్టరజానపురుషు కవేదియనినా,
 దవేంద్యనిలాకయనవసింజేదేవాప్సరసననినా,
 యెందుకుయిక్కడికాల్చితవాంయికమందహానయనినా,
 మింసన్నిధిప్రపచారయసేయగదాసురాలననినా,
 సన్నాసిసులకుపచారమచంగర అనాథయమటనర్తా,
 సన్నునోశ్వరులత్యపచేమారుకునుసన్నార్థమటనర్తా,
 మోక్షపతేతికలాతేశ్వరునలంకాతొతుడనా,
 లంకాతొతులుతమరేయసుకునుచెకాంతేనటనర్తా,
 త్రితుములుభక్తిచేయునులేలాకములత్తురనా,
 నాయుడమోదయగలుగజేయుటేసంయోజ్యమటనర్తా,
 చయగళిగళినేనమియిత్తునాకులయనేత్రియనా,
 శక్తిగళిగళిగళియందుయసేయుటప్రత్యమేయనినా,
 నాశక్తియనునకగుపడుటేమోజూచినదేమియనా,
 రక్తస్రవైలకుమర్కవలబ్ధుజేయెక్కువపదవనినా,
 ముక్కువలనగానెటువలెనుండునురక్తరహంబుయనా,
 గానముబాడితేవినరేతిగిననుమేయికయనినా,
 గీతమువినగానేమిఫలంబునిప్రీతితొడననినా,
 నాట్యమోడితేచూడరేతిగానాయుకేనాటకనా,
 చూచునెదులకుగొరరఫలమితజూచితేదేయనినా,
 నాచూతుర్యముకేమిఫలంబునయరామంబుతిననినా.

తే ఆ యుచ్చమాటలు కలకేయినగను తెలుపుదు వినుమనినా।

యె మిదిదేవదా భామా యనినా కామ ఆ వినుమనినా॥

200. ఏ కంఠంబుగదెల్పుదుననగార్కయె కంఠ మేట్టదనినా।

బాగుమారగను దేహం మిత్తుయోగిశ్వర యనినానా।

భాగానకు రూపంబుగలుగునాం యోగిశ్చిద్దిగంధం।

అనగా రంభ యనిన వృషభులులతావినయముమారగనా।

కామితపంబనిభునులుదెల్పుదురుకామినులనుగనినా।

మధురవాక్యములు మంత్రములతోమదవతులగుపం. మనము

ధనమిచ్చుటయెద్రవ్యసిద్ధియనుమనసులత్తసిద్ధి।

(స్త్రీ) పురుషులు యెకంబులగుటయె మంత్ర రహితముగనూ।

కలయింపలేదిద్దంధనయిద్దరుయిలలామేలుగుటలూ।

మేలగుటమోత ఇలు ముటస్తంభన ఆకర్షణ యనియె।

తానంటనతిరిగాచ్చుటయిత్రేప్వప్వంతకమర్కం

తుంభకమంతటసూరకుంఠుటంపురకమంపనియూ।

ఆనందంబెప్రత్యక్షంబును అనుమానమనిపమూ।

మదనుండే మంత్రాధిదేవతే ముదమేప్రత్యక్షం॥

దేహంసుఖంబేనాహంసమూలము సతియెకైవల్యం।

201. అనుమూలము నింద్రాదిదేవతలు బంధ్యుడుసాక్షిగనూ।

గరుడాదిగబ్రాహ్మదులుహరిహరులనంతభాగములా।

శ్రీశుకుస్త్రీలనుభాగించకై యనియరినవ్వులునవ్వు॥

దేహం సుఖమృతం తే ను మ్మిత్తా నాహాసమే తుతనా,
 ఆహాష్ట్రనని ను సంఖ్యంపదే రయి నునాం రయి పోర్పి రయి నా,
 దేహం చ న గా సు ఖయి రయి న గా మోహాహామన గా,
 శుకుల విషయ మ్మే గా రయి న న్యుత సు ఖయి రయి న గా,
 కలదేహోకాని తువలేచినవ రయి లలాదేహం మనా,

శ్రీనివాసాచార్య చిత్రాభిదమునము దేహం సుఖమేమి॥

కొన్ని నా రు వచ్చి రయి ను గా రయి గగనము లాదిగ నా,
 కలిచినపింఛిలనిల పిరిజగతిని ఫలములేని దేహం
 ప్రతివేత త్వయి నందును కర్మము పూత రేతి వినుమిం
 ఆపస్తత్వయి నది రయి కత్తయి రూపును వండ్లియనా,
 వారయి చత్వమశల్యయి లాదిగ జూరయి వలంకునగా
 శబ్దగుణము శూన్యజాతాశత త్వయి ల వి వి ను మో॥
 వంకత త్వయి ల వి రయిం దురుగాఢేతింబయినానవి నక్షా
 శబ్దము వినుటో స్పృశాదుల నంతటే రూపముకనుపడుటే

21. రసమేయ రయి ను గంభీరమే వాసన సరస గతులు వినుమా,

త్వక్కులక్కు శ్రోత్రంబులు జంఘ్రులు ముక్కుమోదలుగా నా॥
 అరిదింతు కేనై దేహమితే ను సునతియిదింకను గలవు,
 జ్ఞానేంద్రియములు నైదు గదా విను క్షేంద్రియములుగా
 వన్నెంబులా కవాక్కులదేలు సును తిన్మయితేమేరుగు
 కంఠసంగతులు తాళ్లు నేళ వికరేంజోదేమేరుగు

నెతుల సంగతి తత్తమేరుంగును ధాతయేరుంగడుగా

ఘటముతో జీవితచగుల టముగా ఘటరూపమువినుము

అటుదానికేమొగవానికి సుమితూడితమొదలనిరే

వర్షరూపమునపురుషుండను మునుముషులనప్యతంబు
ప్రేరూపముమేదనియందురుగానరసిజ్ఞానమొదలు

మన్నుద్రవ్యకానినరునతతివనతిన్నగముద్దయని

శుక్లకాగసంయోగవశంబునయెక్కువపిండమని

అపిండముప్రేపురుషనపుంసతరూపునయంగములూ

రక్తముమిక్కిలననప్రలయియొక్కగదెలుపుదురా

శుక్లనెక్కువగాగలననబాహత్తనపురుషుడని

రెండుసహానముగాగల్గిమాషండుండ్యభువిని

216 శ్లో. రమందులనుజరుమ్మిగపేరినచందమునర

ప్రేతనెలకెతతలముబుగ్గయగువికలముగాకుండ

తెండామోసమునందుకకరుడనురుండిరిగవనుము

మూడొసంప్రమగుమనమృద్ధయనియూడుగులుకుదురా

బాతుర్వాసమునందునతములుశల్యములాదిగనూ

కల్లునుడేజ్జేరెండుసుమాయికకాళువెళునపంగర

యెనజ్జేరెండునరంబులుగలవనిఘనులనుకుందురుగా

మూడుకొట్లరామంబులుసంఖ్యలుగూడియూడునంధ్ర

నవరంధ్రంబులునవయవములుగానాల్గనెలలందే

నాభి సు హృహృదంబుతం తమను సాభిప్రాయముగా,
 ఉదరమునంబు ననుండు సుమారు కపదిలముగా వినుటే॥
 ముష్టి మూరలు గల పేడ్వ దివకప్రగుత పింఝుండు॥
 దాని కనాదాంశంజ్యేప్రగులు నలజ్యేంఝుండు రుగిం॥
 నాలుగు మూనికెల రసాలెఱు రత్నంబుగలుగు ననుభూ॥
 మూడు మూనికెల గిజ్యేఱు నుమ్మని కూడి రిగ గి తమునా॥
 సోతెఱు నరగిజ్యేఱు సోమిది గదములమునెరుగుదువా॥
 పంచ గమూడే కలుగు అయ్యని భీవ రులంబురుగి॥

220 పూరి వతకేరని రుషులంబురుగద విసుకులేక వినుటే॥
 వాత పిత్తమే హృదిక్లేష్టములు శతములాదిగ నూ॥
 రాగ జ్వర రూపము చికారము జేరుగు లాగుల నుచూ॥
 పంచ ముమూసంబు నచర్తము నవరించు నుచులు తుల్క॥
 ఆమధ్యపూరి తప్రిమికటక గుగంధ స్వభావముగా॥
 మూత్ర పాత్ర రుచి మ్మేన మాట బహుస్తోత్ర హేమతంబూ॥
 అదే హాసకు వ్యాధి మూలమే పాదు గల ఆంఝుండు॥
 పరు సవేది లాని నుము ముంబుమాబం గారై నట్టా॥
 సుగుణము దుర్లుగమొకట ననుచు నుసుగులు న్నెంఝుట్టా॥
 ము.జ నుల్లు డు జ్జనులను గను మాట ను సుబులు న్నెట్లుగ నూ॥
 దుర్లంధమునా పూగింబ రుబహు ర్మోగ్యము నుచు న్నానుల్క॥
 ఫణులుంత్తి మాప్రేరంధ నమే ప్రబల న రితి గ నూ॥

పాములు స్వగేదంగి పుష్పములు మోదముల న్నట్లు,
 చామ రకముల ముక్త్రం దనువంకము కాముల మృనట్లు,
 దానవిహానునిగృహమున ప్రియమైన భవమునిలనినట్లు,
 సుఖదుఃఖములు యిఘనాకటేయని సుఖములు పలుకుచో
 కలిమిచోముతాకకారటబలుచని యిలలాపలసాట,
 చోకటవేన్నెలచందంబనుచును లాకముల న్నట్లు,
 రాతిరిపగలాకలిగి గదాయును మారకుడ్యము పోల్చెన్,
 పేండాబేల్లంగాకతననుచును దండిబలుకు రొత్తిన్
 యీనదు పోల్లదుగాని పాలుబలతనె వలేనట్లు,
 అనుచందంబున దేహోపాంధిని అనిని నల్లదలంబు,
 226 ఉపాంధిచశమేటరమనిష్ఠిరముగనభలచమసాధరిన్
 మాహిషమందునక్షరమున్నక్రియసాహంవయ్యుననూ,
 అత్తలనుండునశ్వరుడు వసింపే ప్రాప్తికమాతపుగా,
 జోవికి రూపమునామయున్నానముతాకలుత్రగవా,
 అగుగుండచ్యుతుడనంతుడాడ్డుడుతిఘరాహిత్యుడుగా,
 నిరాకారుడు నిష్ఠులయత్తుడునిరామయందుగదా,
 అవ్యయుడక్షరుడప్రయోజకుడు అద్భుతుడు సుముఖు
 చమనల్లియుగాళరపనులును దామలుమోదలుగనూ,
 పిల్లులు రెండుకలు నల్లకాళ్లుగల పాములనెముడకలు,
 పందులుగాడ్డులుకుక్కలావిభవం టకొక్కకాకుల్

అయే ను గలుగు గ్రంథము లావులును అయే ను ములు మొదలు గ నూ,
 చండా లాదులు కూడా ములు దం డి గ స వ్యభు లు
 నదులు గిరులు చనములును పక్షులును విభు లాది గజంతు లు
 జీవ రూప మ్మే జూచు లెరు ము లాకే లల ములు ద గు మూ,
 సామ్రాజ్య సాంగత్యము సెయుచు దేహ దార తుండై
 23౮ ఆ గామి నంబ త ప్రారబ్ధము నా గరితము ననూ,

బిర్తక శంకున ననుభవించుచును నిర్మల మార్గమునా,
 పాన తమును బంధాన పాపములు పానము సెయుచునూ,
 పుష్పల పోతకే గాపు గ్గములు న వ్వులాడు నట్లు,
 యమ పాశంబున బద్ధుండై యమ దండ న కాన్పుచునూ,
 పుట్టుచు గిట్టుచు చచ్చుచు పుట్టుచు చచ్చుచు పేరు గుచునూ,
 ఎన్ని అయేన్ని జన్మల ఫలమునా తిన్న సుక్ర తుండై యున్,
 పారి గుణ తథేలును మిక్కిలి గాహం రీ హారి వానములుండీ,
 పారి ప్రీతి యూ గంధుల ననిరియు పారి బజనలు చేసి,
 పారి యని చనములు చేరు ప్రశున్య జ్ఞా భావులును హరి కర్పణ చేసి,
 కివతేశ వప్రీతి గదానంబులు వ్రతములు హిత లుగ నూ,
 అయే న్న గల్గులు లు రన్న దానములు కన్యా దానాదు ల్
 యెన్నా చేసి యు పుణ్య లోకముల యెన్నా జ్ఞానుండీ,
 గగన మందు నక్షత్ర రూపుడై తగు నాంజ్ఞు వసింబో,
 పుణ్యక్షేత్ర కాలంబున జగత్తు కే న్నాచూర్ణములతో

236 గ గ న ము నుం డి రుం గా ఆకా బ్జుం కుం లది నంబులగా,

అం దు నుం డి ను దక మున జూ బ్జుం కుం వే టం దు కా బ్జునట్టా,
వాట నుం బి ధా న్దమం నవ సిం బ న మా న్దత విరా ర గ నా.

అది అన్దంబై పదిల ముగా పురుషా దులు భుజింబుంబా
అన్ద రి సంబై హంంతారంబై అదే నంబై బే జం.

అబే జ ము శ్రీ పా దున నిల బుంబు అదే బే శ్రుతనగా,

అగా రూ స ము నం దు బే శ్రుత్తా గా రు త గంబుగను,

సప్త మ మూ సంబు నక డి ాడుచు చ్చక్రింబు దలపోసి,

అన్ద మ మూ సంబు న జ్ఞా న ముచ్చి గపారి దలచి.

ని ష్టాద పృథ్వి ముసె రుంబు నునది కన్ద ముంబై తే కా.

న ప దూ స ము రంగంబే భు వౌ నవ తా మునాంబున్.

అ ర్థా నల తత్త్వ సూత్ర స్త్రుతౌ త్థా నుదయంబూ.

ఎ రు పునలుపు ప చ్చన వగంబుల యెరుగవలయుననుచు.

ర ముంబుంబే గానె వరి వరింబునానా పోడి మిని జమూ.

ఎ చుష్ట సుభాగింబు స్త్రుతిని ఆహుతే కి శు పుత.

త న సంబ తమే త నచేతులతో తానె దే బ్జుతాని.

తా నక కాన్దా శ్లేష్టును త అదం ద్రాదుల దని తాంతా.

246 త న శక్తి న కాన్దా శ్లేష్టు హానింబూ త నంబులు కాన్దా శ్లేష్టు,

పే నుచు చుండ గానె ప్పు డుచు నున్ ముఖుల మతము వినుచు.

బాబ్బంబు ప్పన కా మూ రంబు న వై తల్యము గా రూ.

బ్రతికిన వానికే మందే మితియుని యుతివరులట్లనిరి.
 అనిశ్రీ శుకులును తన సన్నిధిలో రంభతుచేప్పగనూ.
 నాదేహములు యింత వంతుదిగా దనిమోదముమీరగనూ.
 నాదకట్టుదిట్టముగ నూర్చుకాని ఆదివకానియెదురగ్.
 తానగానమొక రీతిజేసుకొనె తాత్రునయుచి.
 బంతుగా త్రమొక రీతి గూర్చియుండుంతుముగనుపింపె.
 పొట్టబరుకొని బట్టవిడుచుకొని యిట్లా మూడుమనీ.
 అట్టదిక్కులల్లాడగ మిక్కిలితప్తముకొర్చుమనూ.
 ముక్కులన్ని బలబలయుని రాలగంకుక్కువద్దనులేగయగ్.

246 బ్రహ్మనాట్యమే రంభనాడగను ధర్మసరని వినుజి.
 సంగరములు నుప్పొంగి చచ్చినక భాసులు వనితరిగా.
 బ్రహ్మాండమునాకట్టెతను పించెను బ్రహ్మనొగ్గడిలగా.
 అంతట శ్రీ శుకులానందంబున కాంతసమీపమునా.
 నాపరీహంసు హరియించెనే తననిపాప ముట్టుతిరిగి.
 సాష్టాంగముగా దండముంచె వేదండగమనకపుడూ.
 రంభానీగర్భంబున కాంతలు అంభాజాసనులూ.
 కస్తూరిమొదతైన పరిమేళము విస్తారపుమహిమల్.
 గోగియుండ నీకడుపున ముడితేఘనుడందురునమ్మా.
 బలకకడుపుల మలమూత్రాదులనులు కురుజనియించి.

ఎ మి ప్త ల ము నే న ను భ వి స్త్రీ నే భూ మూ మ గి యు న గా,
 శి స్తు తా న త ల వం యు తా రం భ యు స్వ గ యు కే తే ప్త,
 శం భా నీ వే కుం భ ని లా ప ల జ్యం భ ని యు గ వో వ్రా.

అ డి పా డి క త తి ని పి రి యు శు కు ల ను నూ డు గూ డు న ను యా,

250 పు రు ల యాం డు ను ప్ర యు కు మ తుం యు ను ము రు యు మి ప్తే న్న గా,

ము ప్త రే ని ము త్తే దు వ తుం యు ను మే ప్త న ది రు గు దు వ్రా.

శు క రం భా సం వా ద ము జ గ తి లా తి క లం క యు గ ర నాం,

వి ను వా రి క్తి ని క త దు వ్ర వారి క్తి క ఘ న శు భ యు లు గ లు గుం,

అ డి వే ప్తా పు రా ని పు రు వేం అ గ్యం త వి పో ర నా.

శ్రీ హరి శౌ రి జ నా ద న న ర హరి ని రి భ ర త రి వ ర వా,

పు ణ్య పు ర వి శ్వే శ్వ ర హ ర శి వ తి న్న పూ ణ న పా తం.

వా రి యు త న రి యు వ్రా హ ను ము తా న క ర్త్రీం బ త్త్య తి రి యుం,

నాం ల క్త్య ప్త శ్రీ భా గ వ తం బే హ లా లా విం త వి గా.

ద్వితీ రి యు ఆ శ్వా సం ము రే ప్త తి ని హ త వు గ వి ని వో వ్రా.

నిం డు మ తి న వి ని గుం డా వ ర్కు ల వే ర రా ఘ వ్ర ల యా.

అ రి యు వ్య ము నా రా గ్య ముం వ్య వే వా రి యు సు తా రి యు సు యా.

ము సు తిం జు రు సంతా ప్త ము నం ము న ము ని మి సే రి యు ముం తి.

శం ఠా ఆ శ్వా సం బది పో వ్ర ల కు పం డు వ వ రే నుం తే.

త రు వా త ను రే వే మూ య న తం యు ను ము రం యు ము సూ తు ల నుం

అ డు గ గా నే తా ను డు వ గ త్య తి రి యు రు సు ఆ శ్వా సం ముం.

అందుగలదుకథయెవలవిందగునుమందరవివలయు
 మూడొకానొకసములకథలేపొడిమిగానుండును
 మంగళరమకామంతునుమొయికరంగనాధుమహిమ
 యుతిగనప్రాసలునెరుగనుసందిమతిమంతులుమొరల్
 ప్రతికెకనునేప్రాసితసుంట్రితికయమెరుగనుమొ
 మితితప్పినరక్షించవలయుసాహితముద్దినమొరల్

— (శీ) —

26a శ్రీయముత్యత్రేసన్మునులందరుశ్రీసూతులప్రార్థించి
 అటుచరువాతనుయెటువలెనుండెనుయెమనియునులకుగో
 పుణ్యపుత్రవిశ్వేశ్వరులనుఅన్నపూర్ణానామజప
 హనుమంతునిసంస్మృద్ధినమునులకునుభవమగిజేష్టమగా
 గుంతావర్షులవీరరాఘవులుత్యయలునిండినటులా
 శంకులుజనకులనుచూచుమతినతానతలంతలేగా
 శ్రీహరిహారేయనిత్యప్లులరొరిభజించుచునూ
 వేదములకుతానావిగురువుయనివేధజనించెనుగా
 26b వేదేబ్రహ్మనియందురుగదభువిమోదమేలర్జుగనూ
 బ్రహ్మక్షత్రియవిష్ణుద్రులుయాధర్మముసాక్షిగనూ
 ఇరాజులునిద్దరుగదజగతిసారాజ్యమురెలన్
 భానుచంద్రవంశాదులనంగమపూనికెగలదుగదా
 చంద్రునకునుసుతుడందురుబుధుడనుకుందురుగాభువినో

సుధునకు బురుగును బురుగునకు శశి రునుకశశినునుమంత్ర
 త్రింశురుంతునకునిధి రుందురుగవనిభోతక్షపాలు.

తక్షపాలు నుకుమాంభాచం దురునతనితి మాయాతి.

అతనితి రుం మూతి అనునందనుకాదిహం అరుంధ్య

హంతి విధి రునునుశూడత్రితి ఆత్మజప్యభువంధ్య.

ప్యభువుకుక్షితో నుకుప్రహం అరుం శశి బం దుననంగు.

27 అనూ రతుప్రసూనుభ రతుడువసుభ్యనుభూజుడుకుకుశునుభి

రునుదువంశాహండు సత్యవంతునకు శంశనుదందురుగా.

శంశనునకుతా విసక్రవర్కుతునుపాండురాజుసహగా.

అపాంధ్రాజుతు అర్జునుండుగానభిమన్యసుతుండు.

అభిమన్యనకు పరిక్షిత్తుగా ప్రభువిందే వినుండు.

నాల్లురేరుగులనేల యెలుమానలువనమానుడుగా.

ప్రథివీపాలనసేయుమాటన ప్రథివీపతి యుతడుగా.

ధర్మాధర్మవివేచనకేయుమధర్మరాజు రున గ ర.

శత్రువులనుపాంశింకుమాటనిత అగ్నిహోత్రమనగా.

మిత్రులుతోస బ్యంబుసేయుమాప్రత్రసమానుడుగా.

దానములకు తాతాననిధి రున పూనికేమాలదుశా.

అర్థిజనులకును అభిమత మిచ్చుమాస్వస్థయుగదయహాని.

తల్పవృక్షములుకామధేనుబంతామగినల్పములు.

ధనమునుమేరుకుబెరనిల రుతనుమాహర్షయువినుటి.

నిష్కత పంబులకెంబ గవశిష్టు కన్నమిక్కిలం శ్రీం॥
 పునుడనిపొగడగడనదేశాలప్రజలంత సుఖంపగనూ॥
 276 నేలకుమూడు వర్షాలుగురుయ్యలులకెన్నగపంతున్
 గావులుముక్కలములనుపితుకునుదేచులుప్పొంగా॥
 భర్తయుతప్రకథరణితలమేనిర్తులముగదెలూ॥
 సతలజగంబులుసంతాపంబునసుఖముననుండగనూ॥
 వాతయేతాగ్రామములలాపంటలుసమముతక్కవయ్యెన్
 కెంతావత్సరమండువర్షములునింతాకెతున్నన్
 దేశదేశములనుంచజనులందరుగ్గూజూరూజూతొగనూ॥
 రక్షించుమిచ్చొపరిక్షువానివేక్షించుదిగిరిగా॥
 శిక్షింపుముతప్పుంజినెనిలొకరక్షించుముప్రజలన్
 చిర్దాకెన్నడుతక్కువలెదేహార్థముమీరగనూ॥
 పంటలుతక్కువలనగాచినమికతంటతమేరుగముగా॥
 తంటాలేరుగమురాజుంకునుమునువంటరిపాటుననూ॥
 తమకుగల్గుద్రవ్యాలుగాంబుతమరందరువచ్చిరిగా॥
 బారపప్పుటెంకాయలుచేసులునరుపావృరములూ॥
 దంతపుకవారిమంచంబులుగాదాంతరపావాలూ॥
 దక్షిణపండ్లుబుర్రులరములాదిగబుడ్తచండములునూ॥
 తందబరవతములందపుడొగలుతుందనపుంగరముల్
 బాట్టికాలలద్దంపుబుల్లులునుమంటపంచగిన్నెల్

దా మేర లు రాజ న ప్త 20 రోజులు వా మేర ధ్యలు లు ను నా ।

ప గ డ ర్గా జ్ఞు ను వే ను రు గా త్తలు ను ను గు తా ను వా వ్వాని ।
28 అత స్తూ ర్మ్య గ ము ల గొం చూ వి స్త్రా రం బు గ నూ ।

ర మ ర్మ్య గ ము లు వే రు ప న స లు ను ర ము రు ల కా వ్వాని ।

న ద రు గ లు గు వ స్త్రా లు రూ తలు ను న ద రు కు దే వ్వాని గా ।

తే ల్లా కా కు లు నల్లని తం స లు పల్లని పా పు ర ము ల ।

రం గు టే గ ము తింగ జ్ఞా జ్ఞు ను నంగ త పు నా మ్మ లి ।

జా తి రన్వే ప ని ము త్త తు పా కు లు ప్రతి గ రా జు న కూ ।

తే వ్వా రు లు ప్పా క ల వి వ్వా తి ద్దే నా రు లు ప్పా రు లు వి త ప ।

ఎ వ్వా త్త తు న్నే నా నే నే ద మ ని ము వ్వా ప ప ప్ప గ నూ ।

వ తే న వ్వా ప్పా తు వ ర్ష జాల ము లు రు ల నిం డ గ నే నే ।

కు రి పిం తు ను పం పు లు పం డిం చే ద పు ర వ తే దు మి తు గా ।

న గ ల గుం డ గ నే మి తా ర త తా జా గు తే త ని త్తు గా ।

త ప ము నే తు న న్నా దు లా న తు గ ను పు ప ము తా న ము పా వే ।

బా గు నే తు వి ను డ నే ను ప్ర జ ల తు న్నే జ్ఞా గ భా గ్య స మి తి గా ।

తా రి న త్త ద రు స రు రు రు ను ను ల కు ద్దే ర్య ము దే పు రు నూ ।

వారి రు పు ల తు ను వారి నం పి త న వారి ని తూ డు తా ని ॥

హిం తు లు మం త్ర పు ర హిం తు ల తా రు త ను న తు రు ల న హిం తు ల ॥

ధీ రుం తు ల సా మం తు ల గూ డు కా న తి వం తు ల ము రు ల ।

త ను న త్త గ నా లా ప న వే సి యు భ గ వం తు ని ద ల ప ।

జనమే జయం రావించిన గర గల ధనములాప్తునింబి.

తన భూమికి నశు పిత్తునై సేను జనపరిపాలనకుం.

286. శలచిచ్చింకల న జదుంపుంబు మొదలు న స్థలము పనిలమనుచు

రాజు నేతులు పదేశ మొసంగి యోజన సేరియును నూ.

పాలేం పట్టున జనుల చూడ గనుతా అమంబ వలయుం.

మంత్రి జనుల కేపుత కి నేన స్వతంత్ర మివ్వరా వూ.

హుకుముకునాం డాకక ర్థమే త్తుడు వ్రేక త్రేనా త గ నూ.

న వ్వల క్తేనా బెరిమి గూడ దూ పువ్వు గాండ్ల తానూ.

జూరుల తాన బ్బంబు గూడ దూ కారి యె ప్పుట కి నీ.

చూరులు తనదే శమన సుంపెతు తో ర దు యె ప్పుట కి.

శత్రు జనుల తొమ్మెత్తుకుం డదిక యుత్తులు తోడుత ను.

పదుల చ్చిన నుప హార ములెన్నియు పరిక్రిచ వలయుం.

అగరు చందన ములాది కుసుమములు తగదం దుకానంగా.

శల భూజన ములు యిలవై పంపి న కల లానం బ తు మీ.

న వ్వు ద గ దుక్రు జ నుల నువ రుల నె ముమ్మాట కి ను మూ.

పగవారి కిర నువియ్య త గదు సుమి యిగురు గాండ్ల క్రేనా.

అక్రితు తొందరు వచ్చిన శాశ్వత పద వియ్యగ వలయుం.

అ. తిథి జనుల పూజంబ వలయు సుమిమితి దే ప్పుచ్చిన నూ.

స వ్రాం గంబుల గ్రాచ వలయు సుమిచ్చెత్తు మార్గములా.

స ప్రవృత్త సంతోషులు తా ర గా విక రయి క్తి మీ ద నై నక్షా.

వేల బాదమును పోషములెప్పుడువూటబర శుభములు

29^వ తరి దండమును కుటలకుంతులు వదిలూడగ గారు.

ఇంటలేని ధనమున్నెకన నిశానంబులు కంటతముల్.

తనలొంటనుద్దన భాన్యాదుల మరతనియొక కూర్చువరో.

సత్యమొకటెప్పుడు సదా వృత్తియొనుచిస్తారంటుగ నూ.

అతివేంద్రులు భర్తాదులు నగ రులానిల బియ్యండ్ల వలయునూ.

సకలమైన భాన్యాదులు గూర్చియు వికలముగా కుండా.

విత్తనాది ప్రవాహులు ప్రజలకు యొత్తచ నీ వలయునూ.

పుష్పమీరు శుక్లాదులు నగ రులా చప్పక నుండవరో.

నూరేండ్లకు సరిపోవు ద్రవ్యములు చూపుడు కమేదలూ.

అయ్యు భాదినీ సాధనాదులు సునామ్యముగా నూ.

వ్రేండ్ల వలయును మిరేండ్ల ఫలమున నుండరాదు తాను.

కాట విశవివత మాటన్నప్పుడూ మాటలాడదగ నూ.

తననా కలను హెచ్చని వృథా బంత ఘనమైనా.

ప్రజల విషయమేయెక్కడ రుచిపైనను ప్రజలనుగావవరో.

పరరాజును కెంతైన బిచ్చనా భటుని నచ్చుదగ నూ.

29^వ స్నానదాన భర్తాదికార్యములు తప్పకూడ దేవుడూ.

నారా యొగకథలందు నేప్పుడూ కూరి ముగవలయునూ.

పద్మలతాసర్వస్వమొకటెప్పుడు ప్రాప్త గతుపవలయునూ.

అని జనమేని యురతుగ తనియూ మునుపుతోడ నేప్పి.

యే కాక్తాహి నిలము గూడుకొని యేకమనంబున నూ॥

యేను గులునుగుర్తములుతేరులును పూనితే కాల్వలముల్,

తదలరాది నేముడు భోజిల్లగమే దిని కంపించా॥

కరురతతాజునుచుండవార్గమునచదలల్లడగనూ॥

పంచవంద్యయుల భవనకావేశప్రపంచముభయమొందె,

భౌరారవములు భూరునప్ర్రావగమరువువనితేనుమి॥

యారితగసంబారమువేడలేదు భౌరమనంబున నూ॥

వైరివిదారనిమొనరింపుచుతాహరిదాసులగాజుని॥

శత్రుజనులహింసించుచుదారి నమిత్యలగొనుచునూ॥

దుష్టనిగ్రహమునె యుచు నపుడా శిష్టులబ్రాచుచునూ॥

అతిధిపూజగరవించుచుదినములు హితవుగ జరుపుచునూ॥

కనుమానుత్తరవిక్కువమేదిని గూరూపంబున నూ॥

ధర్మదేవతాకవేదేముందరకాములుత్రిప్పించునూ॥

వియులుంబున గావత్సరమునుండగానభయముబ్రేక్షనియూ॥

కుష్టుదిర్గిదండముతామంబునతట్టిననిలచుండె॥

302 తన్నులజలములుత్రప్పుగయెక్కుచునెమ్మదిగా గావ్రా॥

మూడుపాదములుమోపి భూమివృద్ధిదాడనుగుడపకనూ॥

వైకకారతగదీసుకొనిలచుండెనునులుతుచునాసురభి॥

యేమికార్యమాలాగోనెదోనునుభూమిపతియగుగణ॥

భూభర్తయుతనపాదమునిలుపుగానే భర్తగనుంజె॥

హంల కుల శాంకుశ జల జల వర్షగల యిల వత్తిర గణములు,
 నేమేది నందునిత పాదుకాన వృంతునిమేదిని వగ తొడన్,
 పున్నదనుచుపెద్దలు వినుపించగతన్నతల్లి యునుచూ,
 భూభూతమునే ప్రాతుతెప్పతే నాభుజులమృదననినా,
 రాక్షసబాధకునిలువతేత యీ కారతేగదేసి తిన్,
 ముందునకలపురుముండువచ్చె ఆ సందుచూడుమనినా,
 తరువాతనురేం శాపర గంబితధర గి ననిలువదుగా,
 వానలుగురియవు పంటలు పండవు పూనితే బాలకనూ,
 ప్రేతకాలము ఫల యింబు నాపడులు ప్రేతకాలము పండున్,
 ముగుదలు మగలనుకలయె కుండుదురు మచ్చుర మున జగత్,
 గురువులని మృత్యు కూడ నటండురు దరుతేరుగ రటంబున్,
 304 తలదండ్రాదులతోడ తనయులును కల జేసి నెయుదుగా,
 పేడలు మోనవు జగత్తులగావలదూడలు పొల్లు పుటాం,
 యీ యిడుత ప్పిజనులంతచింతించురుకాడిగములు ఘనమూ,
 వావిలేకక్రిగారలాదులుగార భూవలయమునందూ,
 పాటదప్పి నూపతులు నడంతురు బాటలన త్యమలూ,
 పరధనములు దారంది సుఖములు స్థిరమై యుండు సుఖాం,
 నీ సారంజ్యేప్రథి విఫలించదు తురులుని రాక్షసమున్,
 నీ ములుమహాత్ముగల గుందురుగదయూచకులకుతేమిం,
 విప్రాత్తుములకు వికర్మఫలములు తప్పును ధర్మములుం

అ సత్యమే రుచియ్యై వర్తిల్లును సత్యముకొర నాదూఁ
చండాలలులకును సేవలు సేతురు దండి భ్విజాత్తములూఁ
కూచిమూరి విద్యలు బహుప్రబలును మూచువారులేదూఁ
యోగారులు సమకూరవు జగతిని రోగాలును గలవూఁ
నిశాచరాదులు పిశాచరూపములై చరియింతురుగాఁ
కలప్రబలిదహయిలలు మాయలు కలంకురాదువినుజోఁ
అని భూదేవి పరిక్షిత్తునకు మనవిసేయనవుదూఁ

[illegible]

న నెక్కినవాడే నా జనకుండును లుగి నా జనని సుంజి

నగ ర గల్లు ద్రవ్యాలు భారమో మగు వాడెట్లు విను

తు ర గ ముప్పై యొ రు గురు బా గి బహు సరసు రాలస తియ్య

314. బత్తదనానకు మత్తులకు లుక చత్తర ముత్తసు వి

త ల దుం గ రు లు కు వ రాల ము ల కు వి న్నాచ్చ గా

మా ర చి రిం బి శ్రీ హ రి సన్నిధి ల్గా న వృతార ము న్నంద

నా లు కల్ల లనే న ప దు నూరు ల ముప్పది కాల ము ల

ప్ర పం బ మే తెచ్చు ప మ న వ త్తసు క ప ట మార్గ ము లు నూ

ప్రొ డ్దన జేష్టదాక మాట యుగ ద ని ధ్ద ము ర్త మ గ దా

ప గ లు జేష్ట గ ల దాక మాట యుగ ద భగ వంతు ని సార్థ

రా తి రి నే జేష్టదాక మాట యు భూ తల ముం తట నూ

భూ తల ముం తట నే ను ను సూజ ను నే తు లు వి ను ము ని నా

వారి తాలు గు ముని వారి న దల్లి యు తే రు గ నే గ గ నూ

దండు బాత లూ థ మా మూలుగా మేం టు కూర్చు నేసి

బ తు రం గం బుల కె రు క జే సే గ ద హ త ము సే యు ము ను నూ

కె తిప్పు రు ము నకు ను యిల పొల కు నకు కల త ముట్టె వి ను జి

గు బ గు బ గు బ గు బ గు బ ర ధ ము ర్త గ గ ను దు బ దు బ గాట్టె సు మా

ద త ద త ద త ద త ర రు లు స్రు మ్మ గ ను న రికె ను బ ల ము ల నూ

తు ర దు ర దు ర దు ర దు ర గ ము ర్త గ గ తు రు ము తు రు ము జే సే న్నో

క థ వ తి న తి వ తి కాల్ప ల ము గ గ న త వి న క త పే గ దా

ప రి క్షి త్తా తాని ల పే ము దంబు న సు ర క్షి తుం ద గు మా ।

హ రి హ రి దా త న వి భ ము న ని ర్భ రు న హ ర్ని శ ము పా ర ।

గ రి గ రి దా కు వి భంబు న ని రు ప్ప రు పే రు మ నే గ రు మ నా ।

320 మ ద గ జ ము లు మెల్లా డు చం ద ము న ఆ ద రి పా టు పే తా ।

బే బ్బులు లు ను పా ట్లా డు వి భంబు న బా బ్బులు బే ట్టు మ నా ।

బ హు శ ప క్షే ము ల భా ను డు హ మ క రు పా టు వ హం చ గ నా ।

ర క్షింబు ము శ్రీ కృష్ణ రు ము ప రి క్షి త్త న గా నే ।

భ క్త వ త్స లుం తొ జ గ భి శ్వ రు రుం క్త న తా త గు మా ।

త లి ప్ప రు ఘ ని బంధింబ రి న క్ష త ద ల కుం ద ని ల వ ।

హ రి నా రు రు ణ రెం ఘ సే తు న ని ఆ ప్ప రు ఘ తు బ లు తా ।

యి న్న వ న్న న దా ద ని ని వ్వు మ రి యి బ్బా ని ల వ వ తే ॥

రం బు లు పా ల న త ప్ప న బా టే నే భూ జ సు లం ద రు గా ।

భ ర్త ము ద వ్వు డు రా స మ రుంబు న క ర్మ పో క్ష మ ను మా ।

త ల్మ వ చా రం పే త్త దా త నే క ల మ రు మె రు మ ను మా ।

వ ర మి న్న రుం శ్రీ హ రి రుం తి రా హి తు డ్దే న స మ య మ న నా ।

మె ది న నా లు గు పా దంబు ల భ ర్త ము పా డు గ న త పే గ దా ।

అ ది ము ను లు తా సంతా పింబ రి మో దిం పే ను జ గ తి ।

త రు వా త ను భూ సంబా రంబు ను జ ర ప్ప న ర వ తి రు మా ।

హి రు క్షే ల లుం పా త గా రు న క్ష ను త ప ము తాంత రే శి ।

అి క ల మారూ ప ర వ శు డ గు ము ను వ త మ నంబు న నా ।

324. గంగాత్మరి పాడ గాంధీ మృత్యువును సంగతి మారగను.

వారగాని దశింబ మృత్యువును సారారూప్రలునూ.

గలరాంప్రలరాగలు నరుకు మున బ్రాహ్మచర్యమనునూ.

బగన్మారు కులతనిమృత్యువుగా బగళి శ్వరుడంతా.

శామేశ్వరునకు సభిషేచనమును ప్రేమ మారజౌసి.

ఉడిపి సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరుభక్తిని ఉడుగత పాడ గాంధీ.

అనంత శరణు నలు ద భగవంతునమును ఘనమతి దశింబ.

బలరాంభూని దశింబ అతంబున రమ్యోద్యోగిని.

అరుచులగిరి మంగేశుభజించి రుచి రుచి రుచి రుచి.

తంబుల రద రాజుల సేవింబులు కాళహస్తికాన్లు.

ఎకాంబురు పూజించి రుచి రుచి రుచి రుచి రుచి రుచి.

శ్రీరంగేశ్వరు గాంధీ భక్తిగాతా రంగులు మారగ.

దివ్యమైన రూపాత్మలు సేవింబులు నవ్యరూపగుణులు.

పండరిపురి విత్తలు సేవింబుగ నిండు మనంబుననూ.

దండకాట వినినంబి వచ్చుమాతాండ శిలాత్మగారా.

నాగుదేరము తాని నారి తడ్డు ముగచే నెనుతిరుగను.

అపామంసుగని అతిభౌతిల్లు మవ్యోప కులందరుగారా.

325. తనల లమంత రుచి వేను కు అరిగిరి ఘన సర్వమటంచూ.

తదల కుండ విరా రుండు మటంచు మగ ద కాని మృత్యుగా.

దాని ప్రాణములు ఆ ర్థపావగను దండంబులు కట్టి.

స వృద్ధి కావల్ల తామో లింఘముకా ర్థు డి యుక వచ్చెనుగా ।
 శ మిం త మేపం ముని ఆశ్ర మ ముండుల స మాప భూములనూ ।
 త న వా రిని నుండ గని యు విం చి యు తా నావ న ము న కూ ।
 బా ర గా నావ న మ హేతు బ్రహ్మ గ ను తే ర వికలా ల దూ ।
 పు లు లు గా వృలా కా వ కం ముల కు నులు కు చుచు ను వి మ్భా ।
 కల భం ములు శింగ ము ల తా నే ప్పు డు కలసి రెనా డు తా ను నూ ।
 పిల్లి పోతుల వి శు క ము ల పిల్లల పిల్లగ మల్లా డూ ।
 రెం డి కెలు పో ములు రెండు పు ను క నా నా లా వ నే నే నూ ।
 శ శ్రులు శ శ్రువులు న్ను నూ డు కేరి మి త్రు త ను డ గ నూ ।
 ప గ వారు ను ప గ వారు ను నూ డు త గు వి ర్భు ము లం దా ।
 తే రు లు తే రులు వా క జ్జె పా త్రు న ము ర యు ము భు జి యి పా ।
 జూ డి తే ర ములు గల జంతు వృలా క శ ర్భు ను న తు రిం వేర్చి ।
 ప్పల ములు తే నే లు వ న మూ లా దులు ధృ ల ము న వ శి యిం చా ।
 ర ను వృ న శ మిం త రు ని స శ్చి డి లా పు న రు గ నుండ గ నూ ।
 336 ప రి ష్టి త్త తా లు ని గ ను గా ని యు ను ప్ర దక్షిణ ము పే సే నే ।
 న మ స్కా క రు న రిం బే సు మో ని క న మ శ్చి వా రు ను చూ ।
 వి దు రు గ నె లి చి యు ముం ద ము న దా హా ము ల ది యు కే లో న్ను నూ ।
 ఆ కల కా ని సే నా ప్పడి నా కా క తే కా మ్మ ఫలం బూ ।
 కే ల వి మ్మ ని ప్రా క్తిం చి శ మిం కు న కి ల ప తి మ్మే క్త గ నూ ।
 అ న్ను ప క్తి ప్రా గం ము లు న్న ము ని క న్నులు తే రు వ క నూ ।

పలుకకుండే మునినాన్ధులమందుననిలయుముజేసుకొని,
 మోదంబునతారుండిమమ్ములను ఆదరించరనుచూ,
 గర్వంబంతయుకొరగాదనుచునుదురితమునకునాటి,
 పాముశపమముపునతగిలించియున్నామియునుకానుచూ,
 తిరిగిచచ్చుతనకరిపురికనుచునువిరిచిగజైప్పరిగా,
 అంతటశృంగియుసంతోషంబునవంతలువొరగనూ,
 ప్థలకుసుమారులుపగింబులుకుశసమిత్తులాదిగనూ,
 జనకుకారకునుతనమూపునధరియింబుకావచ్చెనుగా,
 తంత్రినిజూచియుతల్లడిల్లుచునుకొండశిలజూచి,
 34 బహుతంత్రిహమునిజనకాయనిహుహకారములన్
 తాతంబుకుకన్పిరుదాశిటసుజాతదానించుకొని,
 నాతంత్రికిపామేవరుధరించరానాతపబలముననూ,
 రెండుదినంబులపగలునిన్నుప్రేంజూతగసర్పమునూ,
 తక్షతవిచ్చాన్పిదద్ధమాదువనిదక్షతశపియించి
 రెండురాంబాపనివనగూర్చిరాకావారికనుతిష్ట,
 మంత్రంబాజిలములుప్రపంచమందునవితదేగదా,
 అజిలములులుకములకేగయిగనుకాకులుభౌతిక,
 లోకంబులుఘోరిగ్లిసెనెనకవ్యాకులమొందగనూ,
 సతలమైనవారంతవినిరిగద,దగయికరెండునుచూ,
 జగములనబ్రాహ్మలనుదిట్టుమాజగతముకాయరుగా.

తిట్టెట కాట్టెటయినయనగానేమరి తిట్టన తిట్టరుగా.
 కాట్టెటపాపమొటంబులుకుదురుకాట్టెరామవినుట.
 బ్రాహ్మణకాపమువ్యర్థపాపదితబ్రాహ్మణులకేనా.
 బ్రాహ్మణక్షాత్రేకాల్పబిగంబులునిర్జలముజేయు.
 వనమందువననియుంబనత్తియువనమూలమునానూ.
 బ్రాహ్మణక్షాత్రేవనమూలమును భరనిర్జలముగున్.

346 తినిజగమందున తినుమండగనాశమొకమునివినియు.
 తననుతుశ్యంగినిగాంబరాక్షమునతనయూరిపనియు.
 ఎవరుజేసిరాంబునియుడుగంగాంబువరాంబురుననా.
 తిదికాన్నాల్లుకుజొగంబాగదలమ్రులుస్థిరమేనా.
 తనువులుతిచ్చెతారములవిస్థిరమామనుసుకుకలతేమా.
 ఎమిజేసితివిపెప్పుముయనగాజూనురుండుననియెన్.
 సప్తాహంబులతక్షతవిచ్చాగ్నిదక్షమంగమ్మనుచూ.
 యుక్తిగాతనేశపియింబితియిక్తులుచినుమనుచూ.
 తస్మతానేతల్లింబులుతానైతనువునగుటవతనూ.
 మరివకరెట్లాతినుభావింతురనిరుకుగతిట్టెటయూ.
 తనతప్పరుగకయెదతతప్పుమరికానకతిట్టగనూ.
 తగునాపుత్రయనుమవగమమనుతగుమార్గముగాదె.
 మనయింపకదాహాక్షేచక్షునష్టనునిశపింబుటలూ.
 వానిస్థలములనుండిమనముయికానకతిట్టెటలూ.

తం దముల భలములుదాహంబులు విందుజేయువలయును ।
 తాష్ట్రరచ్చైనా తిష్టరచ్చైనా యుష్టమయిన వాన ।
 . యూతవచ్చిన టువంటి రాజులకు కుడుగరనివ్వక నూ ।
 ౩౪౮ శ పి యింబుట నేప మేవ్వరి ద న గాతపనిబన్నజాయోక్ ।
 నేతపమును వృద్ధంబు జేసుకొని నేతి దప్పివరులన్ ।
 శ పి యిన్మివి నిష్కారణంబుననుశపముజూపినోపు ।
 గంగాస్త్రనము శాయుకగావనంగ తిగూత వన ।
 నాముందరనిలువంగ గూతదని నాక్షణ మందులనూ ।
 తినిశైల చిచ్చుక వికాక వకాని తాతనులు మూసె నప్రదూ ।
 తక్షక విఘ్నాగ్ని దగ్ధండానని భవ్వం తరి విని యూ ।
 తియుర్వేదము నాయుడ తిసుకా నప్రప్రగములుగాంబూ ।
 త్రివివిష్ణువౌతారుండనగా నాధన్వం తరి యూ ।
 పయినంబ్రేతా తరిపురి పోరువగా జనుమార్గమునన్ ।
 తక్షకు టాతక్రాంత్రాగ వృద్ధగుమను తక్షణ మందులనూ ।
 తురులోగియు నేవేవరన గాతాకురురుగ పలకెగదా ।
 దేవాసురులూక తావేజలనిధి భవరుత్తేతరువా ।
 తిమృత హస్తయుతుండ్ల శ్చ వచ్చునతియుర్వేదననా ।
 ధన్వం తరి నాపే రంబురుగా భస్మతనిరిజనులూ ।
 లక్ష్మితని మిర్రోగ తరిష్ణుడు మిష్టర తాడుతనూ ।
 తక్షక విఘ్నాగ్ని తకుప్రకారకునే పరిక్షిత్తుకదతూ ।

వెళ్లుదుననగా వెళ్లునూడదని మెళ్లుమెళ్లు చెప్పా.

354 నాచె వితాప భద్రాచు ననుచు విన్నంతట బాంబుసుమీ,

ననుదలచినంతూ పదలున శింబును నాపే రది వినుటూ.

భూమిం దతనె నుండగంకూ పదే సుండగనిచ నూ.

అని పతికిన సమయంబున తక్షకు దని జరగదు వినుమూ.

యిది చరదాకాకు దురునె ముకా కుదు రదు ననుచు.

యిటు వలె ప్రతి స్థితి యిది వినుమా పట వే ముగవలయు

నెనే తక్షకు తను వచ్చెదగా పరిక్షిత్తుకారకూ.

తక్షణమిందున వింససయిదును ప్రత్యేకము జూడూ.

సమీపమునకును జని ప్రాణములు కాన గలవాడననూ.

దురముందున సుంధి ప్రాణములు తీరని వ్యవినుమూ.

స్వరణసంకుగను మరణములేదు గత రవును జూడమని.

తను చింతకనుంబుండనెను రిచకరే వ్రంజూలూ.

అంతా లాకాలకు నావార్తయు యేకమైన పదవి.

అని భిన్నతరి అను సమయంబున తను కంపమునెండ్ల

అందాకా మనకే తికి వినుమొక సంద్విజూడ వలయునూ.

యీచట మునుకాటా దుదునిప్పుడు నవి కనిలు పవలెక

మృతివాదనెమే మిగలుకు నూ సర్వన జూడు మనూ.

పది రోజుల నములచె తల్పకు దురును పది పదులును నిడివి.

లక్షకాజలమరుండు తరువునకు రక్షకులు సద్భులుగా.

గరుడ పన్నగులుని రువ్రేయందురుతరువునకుడురుగనూ,
 గానము నాడుచు సేడ్చులు సాంధ్యలుగంధర్వులుకాంతా,
 360. ఆ జలమందురు నా భూజింబునువేడకయేవుడునూ,
 తాత్తలనిండపిబెరితంబులునుమరినతలవుగదా,
 కాకులుకూతలవేయించునుండునుఘోకంబులుకొన్న,
 పక్షిజాతియులువృక్షమందునాపరిక్షింపవశమా,
 తరువునకాంతరుధరణిసరలునుతరువాయిలుచెప్పొ,
 ఆకులుకొంబులుమూకలుగట్టుకొనినెరులండుగనూ,
 కరిసెతక్షకుడుతిరిగినూడగనుతురుమ్మేమంతసుమీ,
 భగ్గుభగ్గుమనిబాగ్గుతెకయికతగ్గిభగ్గుచుయోగ్గి,
 యంపుటవలెతక్షకుడునియెకనుప్రప్రకరూచుచునూ,
 ఆయండుబూడుమలంబనిపలుకుచుఆయంద్యోధిగదా,
 ఆతెకెప్రయంగనుతతునలకూవటమేపుటరతిగనూ,
 పున్నెటెదాబూడుతక్షకకెన్నులనిండగనూ,
 అనిభన్వంతరియనగాశిగ్గునతనువేనుకకునేగ్గి,
 బ్రహ్మసుగనిప్రొక్తితేనెతాబ్రాహ్మలబలుచంతా,
 తరెననుచుతక్షకుడుసైష్ట్యగనుచెరిహారకతకూ,
 పాలాక్షుడుమొదలైనవారలాపాలితిజనుదెంచి,
 అనెకవిధములభన్వంతరితానాలాసనచెళి,
 పూరకుండుమనిమనవికాయంగనుతారనువాఘటము.

త్రి లింగ నామంబు దేవును ముద్ర వతులు తింద రు నాక త్తైనా,
 లింగ ప్పట త ప్పట కే ప్పట కైనా వై ప్పట డి నా వా క్క.
 నా పే రు ను నను భ జించు వాల గు ను ఆ పద వేతుం ఠా,
 వన మూల కై సం జోర నమ ను ము ను జనులు వా టు కొన గా,
 వర మిచ్చు ని భ న్నం త రింతు నగా ఘ నము గ శేల వి బ్బో,
 "వై ప్ర వా క్యా జనా భా నా" యని త ప్ప కుం త ని మూర్తా॥

364 త్రి ని భ న్నం త రింతు యా ది నన గా యొక మ నే క మనా,
 భా గము లచ్చే దన ను భ వింబు ము నభా గమే యొగ మనా,
 త ననె గల నొ ష ధ ర యు ములు భ ర గి పా ర జల్లి,
 త్రి యు ర్విద్య ర్మం నం దు వ శం బ గన్యాం ము దత్త దన,
 తు రు ల త మూల ములం దు జోర నము ని ర వృ త్తా ల పి తా నూ,
 భు గ భు గంతు ను తను మం తల లూనా భ గ వంతు ని దల పా,
 త్రి యు ర్వేది యు అ లింగ మాయ ను న్నాం ము దత్త గనూ,
 ప రిక్షిత్తు యా వార్తలు విని బహు పరి తా ప ము నాం దీ,
 ము నులం ద రి రా విం బో వారి తా మన వి నా యు దల పా,
 స ప్త ము ఘ నులు జ ను దేం బ న మి క్తీ లి యు క్త ము మి ర గనూ,
 పూ జించి యు రా జంత తుం భు వృ రా జుల బలు ము తాని,
 యే మి స యు దు ను తా ము ని న్నే త్రి ని భూ మి ను రు డల గేగ్,
 ఎ తు ది నం బుల ప గ త కి మ ర గి మ తం బని న వి యిం బేగ్,
 గు డి బ త గ త్త తి ము డి బ తి గా రా త త ము త క తే దో॥

శారా పుత్రాదులపై కూరిమి బీర సుఖంబు అని,
 తన గల ఘోషమి కే భవ భావ్యాలు కుజ సమేజయు తుంజో.
 ముక్తిదావతెరుంగ జేప్పరయ పుత్ర మయ నులంతా,
 త పస్సు శారకు గతాల ముహూలమస వ్రాహ్మ చిత్తున నూ,
 రయూగాదులు శారయంగ బీత్తులకు యో శాదులు గతనూ,
 నానాదులకు ను కాల ముహూలను పూని ప్రతంబులకుం,
 విమివారి మూపింతు రయ్యోనే నే ములా కము నూరనూ,
 పుత్ర ములా కములా చ్చుగతులు భయంక్రి నదేలు పవరే,
 అని తన బంధువులూ ది మునీం మరుల జనమే జయం గడుగా,
 తూర్పి సత్యులను వాద్ది పాదములు సాద్ది తహా ది యు ములా గా,
 జనమే జయం నకు శలవై తియ్యగ ను తెన వా గల జులనీ,
 పనివారులు జులపింబు త్తూ ములా భవ మేంత రయని వ్యా,
 లూహం మయము గల మేడ న్నజంబు రి సాహస ముద్ధిన నూ,
 ఎ డు తూటలు నుంకు డు తిగత్తులు జూడు గ నుండ గను,
 అద్విడతములు ఆధారంబు గ భగ్గు నిగ మనుంతా
 పాముల పసలు గపాలప్రేళ్లతో పాడు గ అని రయంతా,
 పాముల తంత్రములా మంత్రంబుల పాముల రయంత్రములూ,
 విష జ్వాలలకును విరుగుడు గల నోష భయములు తెప్పించి,
 డేజ్లే యుద్ధాజనముల పాడవై నిర్భర మగుస్తంభం,
 గర్భహాడుముతో గర్భుషేర ది రయవ్రత రుగ కుంఠా ॥

ఆ వివాదముగావ రిక్షిత్తుమునులంజర నయమిం బ్బు,
 త న శ ల వృనులేకుండ మానవృడుగాని కమా ర కుండా ।
 బండుబస్తుచోయింటెను తంత్రికి సందిదేయమిం బ్బు ।
 పృథ్వీతథలు వినుపింపు మరాజుకు వృన్దారాచునుటా ।
 పరిక్షిత్తుగువంపరి తాపంబున హాట రక్షిస్తే యుటా ।
 అనుసమయంబున ఆగస్త్యమునితా వినుమనెనాకథధయూ ।

37 ౪ గావిండాగావిండా యనుమను తోరు మువ్వై కుండుం,
 అనగానేవ్వై కుండుంచెట్లా అనుకూల మటనాల్సా,
 బిట్టంగుండ నురాజును రెండు ఘడి యులలోపలనూ ।
 క్లవల్యంబును మూర గాని యెసుమి యుచేరేగుగరువినువూ ।
 యెందుకొరకు నేలాగు మగలదాసంధిదేలుపుమనినా ।
 దేవాసుర యుద్ధమునకు తోడుగ భూవల యుమునుంబో,
 యేనివేగ రాక్షసుల వధింటెను యోగులు మేల్చుకొని
 వర మిచ్చెనె ముడుగురునగ తామర గా మువ్వైపుమనా ।
 రెండు ఘడి యులకుమీర గాంబునును నునండావేప్పరిగా ।
 బన్దారంభము నుంబో మర్కముకర్మల దేయకనూ ।
 వ్యసనంబులచే ప్రాద్దు గడిపి తిని పసచెడిపాయునుగా ।
 ముక్తియొగిమేనేళపునగలదని యుక్తిదేలుపుమనినా ।
 వాయువేగ ముననిం తికిలుపిరిచాయోదులజూడార ।
 గావిండా గావిండా యునగను నా యుందే పదవి ॥

గలదనికెప్పుగనలపాలతుడును క్రైవల్యమునాంబే,
 యిదిగాతనునారాయణయనగనె అదుగాక్రైవల్యం ।
 రేండు ఘడియలండాకాలేదే వ్రండునునాకపాళి,

నారాయణనారాయణయనగానాల్కతముగలదుగా
 38౪ ఆమూలములేలాటప్రేమేష్టుయ్యటంబేనిరాబడుగా ।
 గారుడవర్షులుభూరియగుడుమధీరుడుద్వీజుడుగవా,
 వేదములాదిగతేలిసి(త్రైవిన్ది)తామబహుమోదముతాసుంట్టి,
 గంగాశ్చనార్ధముజనుదేయిమోతంగక్కడికి ।
 వ్రుదకాధ్యమురనుదేయియూరియలయననాద్వీజుండు ।
 మోదిగేవనితలపొయకయూరియమోదమోహముంబి,
 రవ్వునగానెవరమిమ్మునునుకొమ్ముముదంబుననూ ।
 అడుగగానెతామంబదటంబాటండురాజాన్యనుగా ।
 వరియింటేనునాకకూతురుగలిగినమూరియమపేయగానె,
 దానిసుందరముపురానియూరియమోదినిపొందగనె ।
 వానిసుతునికేనారాయనునునామకరణముంబి ।
 వానిపేయసమయంబునవాడెకానతునరుగగనూ ।
 కాలునిసేలవ్రుదకాలదుండలంకాలమండుజారా ।
 నారాయనుడేమ్మునుమనిపిలువగనారాయణబహు
 యుతుదుండలపొరంగదాలగనుయమడేతేంబెనుగానె
 వారువేరునారాయణుడేరగవార్ధివిలుకొంటి ।

ప్రేమ తోడ నాపేరుదలంబన వాని కై కై వల్లం॥

నరకములన్ని నశించె నటంబును పారి దూరల మంబో,
నల్లరు నెకాం పూయిరి జొరలు నారరంబు గుండకూ॥
ఎదుదిన మొలకు జూడుబాంబు కనుగుండ వచ్చు పదవుల్,
కాగా నారరంబు నారరంబు నారరంబు నారరంబు నుమూ॥
తినును నగ స్త్రుల విన గారాజున కు పదే శము సేసెన్॥

386 శ్రీహరి శ్రీహరి శ్రీహరి యన గాత్రంబు స్మరము గదా॥

బాలత్య స్తు శ్రీభాగవతంబు నబాలా పద విదిగా॥
త్యజెరు ఆశ్వానంబు నరకును మతి తో వింటరిగా॥
శ్రీమత్పుణ్యపుర పండుమంతుకు అన్నపూర్ణవతికి॥
గుండావర్ణులవేరరా ఘృతలు దండి కృతులు తమకూ॥
పూలహారములు మేలు ఫలంబులు బాలానానగు గతో॥
శ్రీసంపత్కాని రయ్యవలయునా శ్రీమత్పదవులు నూ॥
తినమంబు ది మునులం తచూకు యిత తక్షణ దీరదనో॥
నరుద్ధ ఆశ్వానంబు నతభి నహుబాతుర్మమటన్తా॥
చెప్పండి తశ్రీభాగవతంబుని ఉత్పాదంగు మునెడు సేతుగా॥
శ్రీకరమగు లాగా తరతథలు మాకు చెప్పుచు నీరీ॥
వైలా శస్త్రులు తప్పులు గలచనగే తికారయవ దుద్ధా॥
శబ్దసంధులే నేరుగ నుదిద్ది డిబాల ముద్గాత్తములూ॥
శ్రీమంగళమగు బియ్యమంగళమగు శ్రీశుభమంగళముల్॥

న త్యమంగళము విస్తారముగ న త్యమంగళంబుగా

శ్రీ రమణ పదవులు గారితే తాద ప రిక్షితులగు నారా

జన కునిండు కడతే గి శుకులు తానె వచ్చి ననినారా

నే జుచ్చన తరువాతను రమ్మను నే నే మన గార నారా

రంభా శ్రీ శుక సంవాదన తథ సంబరమును జేపే

శ్రీ హరి కథల మేవ ర్తన యుడిగి నో జేప్పు ముత్యముల

ప్రతి తే నా తమ గా హా నన మూ త్రంబు నిలువ జేయు

తిని జన కుటు శ్రీ హరి భాగవతం బాతల యెవ ర్తనా

కారల కడిగి నతే చలయ తి తో భూవల యుముల నారా

బేప్ప తె గాని క తల యుదు శుక యుని బేప్ప గ నా వకానా

ప రిక్షి త్తు కా ప ము న హంతు డై ప రి తాపింబు నారా

ప్రన్నాద తనితి తి త్తగ జేప్పు ముతి న్నీ స్పృహ ము శుశ్మా

తర్వాత ను నేలా పల నేవే త త్తజ్ఞుడ వగు డూ

వని జన కులు శలవి రియ్యగ శ్రీ శుకులా నంద మునాందా

గ గన మార్గ మున నేగు ముతరి పు రి తన్న సాధము ననూ

మునులంబరు పాద గాంబ మ్రోక్తి యా ముని బంధ్యని ప్రతి

గార వింబ గూర్చుండ గానే తానా పారి కథన ములూ

నారా యుగ వివాదా వతా రమే తారితే న రి యింబే

బేప్పు డ ముతా ప రిక్షి త్తు విన నాప్పు గ వడిగిన నూ

తిని రా జడిగిన శుక యోగ నృపుని ముని నిట్లని యె

అనంతవేదములాదిగమునిమతముందునతాబ్రహ్మ,
 గిరులరూపయ్యుతమైనమాటలకుతిరముగనెగెగవా,
 అఘోరతరమైనట్టతపంబునుకాఘమచిననారయ్య,
 తత్వమేరింగియూనాహస్తయ్యుగంబందులనిటకానుమా,
 వల్లువారభీతకుజనతామల్లకమారగనూ,
 ద్రులూబంబునున్నసమయముననావేదములన్న,
 సామ్య, ఉనుదానపుడుగ్రసించెనువ్యయవిక్రయమునా,
 అవేధయ్యుమునులంతతపంబులదంతభాగులగుమా,
 తండ్రికళాసములువిదళంబుమవేదంతాన్ద్రాచిని,
 దండిగమోదగదానపుంటుమునులందరదండింబు,
 మొర్రయ్యనియ్యపట్టుమువారలుకర్తవ్యముకాని,
 చతురాననుమొదలాదిమునులుతాచతురాపాయముల,
 శ్రీహరియనితలపోయిదురపుతాశ్రహరిహరియనుమా

40 బ సహస్ర వదనాసహస్ర శేర్షాసహస్రయ్యనుమా |
 సహస్రచరణాసహస్రశ్రవణాసహస్రభగినయనా |
 సహస్రగుణశీర్షాసహస్రనామాసహస్రమగిభరణా |
 వేదంబులుదానపులుగ్రసింబరివేదాద్ధారయన |
 మొకవేట్టగశ్రహరికరుగించెనువేరవకుదనివలకె |
 తరువాతనుజలచరరూపుశ్చైజలనిధిజనిమంచె |
 అగస్త్యుడునుసాగరతీరంబునభగవద్వ్రాతగనూ |

సాక్షాదమేన ద్వివ పి మ్ముటనామని సంస్థాపంచన మూ॥
 సే రయ దలుచుకానినాచమనంబును సేయునవసరమునా॥
 ౨ రుద్రయగుంటలూహరి మూర్తియుతాన గుమాత్రంబుననూ॥
 కనుపించగనామని భృత్తి ర్థి యి యన తజము జూరబో॥
 సాగరమున నాజలమువిసజ్జనగ రజైయంగ నంతా॥
 భక్తవత్సలుండ గుశ్రహరి తా రియుత్తిగ బితకే గదా॥
 అది మునంద్రుడవని నహస్త్తము నందువసించగ నూ॥
 త్రవతే కను నను కలాపా రంబునవ్వులుట కేనే పదూ॥
 జోసి తినా రియు ర్ద్వసు ర రయ ముచును రియాచకు గోతిగను॥
 భయమొందిన మాన రయ ము దలంపక నన్యాయముదలపో॥
 నే జోసిన రయ పరాధము జైష్టుము బా ప డే రయ ముచూ॥
 పలల జాల ముల తలుపులు పుండులకడితే ర్ములా ముల్లా॥
 రుల సురుతునాకా హింసకా ర్దుడని జల సహితముగిరినూ॥
 వజ్రహస్తమున జూజ్జులను ప్పడె ముజ్జుత నంబుగ నూ॥
 నా హింస రయ తాప ర మధర్మము సాహసము నుద్ధిననూ॥
 ప్రాణ రక్షయ నంగదాపమేధారుని సురతమకూ॥
 పరమమునే ననుపారవైశ్వితి విదురితంబును కుత్తం॥
 సాగరజలములు నాపాశనముగ బాసుగ గ్రాసెదవూ॥
 అగస్త్యుడొక యెత్తూజగతి కుండలమొకయెత్తూ॥
 బ్రహ్మదులుని సుబ్రహ్మణ్యుడందురు బ్రహ్మ కర్మమునకూ॥

406 భర్తృష్టృతవైశ్ణవరింబకుంటితర్కమేటలమొంబూ.
 దంబూసత్యకంబంబులచెతనెభర్తృమంబులనుబూ.
 మునులకువాడికేగతిగింబుండగంబునులకుమేటవిగం.
 తిండజువంబులకెదజుమంబులగతనచిండజుమంబులమొదట.
 భూజుమంబులజుమంబులచెతనెమంబులజుమంబులనిగమం.
 పిపిలలాదిగబ్రహ్మదాకసమవత్తెనానాచింబూ.
 తింబంరనింబూచింబూమంబులుగంబులభుత్తెనమంబూ.
 మంబులమంబులనింబులమంబులమంబులమంబులమంబులమంబూ.
 వేదాపనిష్టతభింబులమంబులమంబులమంబులమంబులమంబూ.
 భోవర్షిగేపలబుధర్మమంబులభూవలంబులమంబులమంబూ.
 దురితరంబులచెప్పినన్నగంబులపరిహరింబులనారణ.
 తిధర్మమంబులమంబులమంబులమంబులమంబులమంబులమంబూ.
 తినిజినాలాపంబులకారింబులమంబులమంబులమంబులమంబూ.
 గదగదగదగదయనియెడలువగంబులమంబులమంబులమంబూ.
 తిపరాధినినెచలబుత్తెనమంబులమంబులమంబులమంబూ.
 త్తెపంబ్రనాకతత్తెపంబులమంబులమంబులమంబులమంబూ.
 నీవేవ్పరానీనందమేమొకనావలదంబులమంబులమంబూ.
 నతూపంబులమంబులగంబులగంబులగంబులగంబులగంబూ.
 నీతరుగంబులమంబులగంబులగంబులగంబులగంబులగంబూ.
 తరుగంబులగంబులగంబులగంబులగంబులగంబులగంబూ.

జడలుగట్టుకొనియెడుగులుసేయునుర్పుడిపించెదరండ్లు,
 ఘననామంబులునావేకాతనుఘనంబునెవ్వరుదేవా,
 తప్పవలమోడరండుకారకునేనపరాధముపెస్సె.

44. ఆదిసంతాపముఆదరింపవ్రోఆదిపురుషలనుచూచు.

పాపాహంబెపాపతర్కమేపాపపుడేహంబుగా,
 పాపసంభవముత్రాహసేనునాపాపమగుంబవలెన్.

అమృతశరణనినాదనుజిహ్వతానన్నితవయసేయూ,
 తడుపునపుట్టినకశువులారతంత్రుడువడలుబుజంగి,
 ననునెకానకవననిధితలపితిననుదయసేయుచులెన్.

ఆనిమొనివేత్తులుఆదరింబునునిఘనరాదసేయుగనూ,
 తారణమిట్లాజరుగవలయుననిసారసలూబనుటూ,
 ఉదతముదూర్పుటపట్టుమొనన్మాఉదధినివల్లకుమూ,
 ర్పుడియొకనడుతమండలమందుననెటమోజలమొననూ,
 ఆదూర్పుటకాకఅనలమోనంబైపొందుగనిలెగదా.

జలమొకమండలమందునిలుపగనుజలమొంబునుపున్మి,
 దానినిండసరిపొరుమొనమోదానికిమిగిలెనుమో,
 భాండమందునుంచంగజలజమోభాండమునకుమిగిలెన్,
 కూపమందుతానుంచగమొన్నముకూపమునకుమిగిలెన్,
 తటాకమందుననుంచనరాప్తతటాకమునుమోరెన్,
 గంగాయుమునాసరస్వతీయునుజుంగభద్రమొదలూ.

భాగ ర ది న ర్క ద రు ను ను జా ప్య వి శా త మి మో ద య గ నా
 తా త్ర ప గి ణా వే రి త్య ప్త రు ను ను గా వా రి స ర రు నా
 వి త్త డ ను ను న రె త్త కు మి ని లె ను ర కె ణ వ యే మి ని న్
 ల క్షి ర కె నా జ నా రు ను త వరా గా త్ర ము ల క్షి త శ లు మి రు
 భా వ శ్య ము శ్రం గా ర ము శా ర ద మం దృ కి వృ లు స రి గా
 41. తా త్ర మే టుం గు ల తా త్ర దూ గు నా మే త వ తిం బు టు నా

తిం బు జ ము లు స రి వ మ్మ న మ మ్మ ము నం బ ర నే త్ర ము లా
 తా ర మి స మం దం బు లు పే ప్త గ నా ర బా ప ము లు ప్త డా
 ప మ్మ వి ల తు డు ను స మ మా మి న ము ప్త మ్మ ము కం తు లు నా
 త శు కు నే శు కు లం ద ము లు పే ప్త నా పే డి శ డు కు లు కు లకు
 త నె న్న వక్త రు లు ను తి పో రి గా న నం త నా మి ము ల్
 తుం బు రు లు ను గా నం బు బా డి రి గ శం భ నా త్త మార త్
 జిం బూ రి రు ను మో ద త్త న దే వ తు లు సం బ ర ము ల తా నా
 దే వ దుం దు భి వి వ్మ ని మ్రా కే ను దే వాం గ న లం తా

ప్త ప్త ప్త గు రి పిం బ రి హ రి ప్త ప్త ప్త ము లు జిల్లి
 శం బు లు బా డి రి శం త రు డా వి గ పం త జా స నా దు ల్
 వే ద ము ల న్ని హ రిం బే ను దే వా ఆ మూ ర్తి వి రు ను ను
 స్తు తి శా రు గ సా గ త ము న నుం బు డు శ్య తు లు దే త్త న నా
 జు ల ది శా రు ని త జు ల ని ధి నుం బ రి జు ల జా న న లం తా
 పా డు ను నా డు ను గూ డు ము ము ప్త త్త లా డు నుం ద నం తా

జలజమువపుకుమారులవాంఛగదజలవిధి తోయములు,
 పోతెడగపల్లురికిదానవులువెళ్ళియందులను,
 (గ) హం తార కములుకదలిపొకరిసహగాననులంకె,
 ప్రళయకాస్మియందు దార్శనియెలగకములువిలయముదోగద,
 సహస్రభానులసహగనేరిరిసహస్రమౌగములన్,
 తగటభానుప్రభమేటగగప్తను సూతదప్తజగళి,
 నున్నపురానులవతెనున్నవిగాఁ అన్నివత్సవములూ,
 420ది వ్యవత్సరానేకముజగత్తుసవ్యముదప్తనుమీ,
 యెమిసజుమనినమరెండ్లాదులుభూమిసహితముగా,
 నలువతకుజనుదెంచివారలూనాలూచనకేయూ,
 వేదముమూలముబ్రాహ్మణ్యానకుపాథుగనుండవరే,
 భార్యామూలంబైస్వహమునకునుతిర్యసమ్ముతము,
 తృప్తిమూలముధాన్యాదులతనునునుములసమ్ముతము,
 ధనములముయకాజుంతులకంతుసదాసచయములకూ,
 ఆపువేదాక్తియందులేకయుండినాఁ అలూచనతేమీ,
 తినిబ్రాహ్మణులూవినుతిరేకరేహారహరినామములూ,
 విరాట్టవేవేస్వరాట్టవేవేహారహారయనుచూ,
 పరాత్పరుండపువరమడవేవేహారిహారియనచశుచూ,
 నరరక్షకుండపునరసింహ్లాండుపుహరియోగియనుచూ,
 బద్ధాప్తుండపుబద్ధయతుండపుకివాకివారియనుచూ.

భూతే శుండ వృషూ తా త్పుండ వృశివాశి వారయనుయూ,
 శి వృడ వృనేవే శి వ సంధాయ వి శి వా శి వారయనుయూ,
 అని సు శి వారయ గ నానందుండ్లై భవనిగా వినపడి యే,
 సాగ ర జల ములు మాలక రయి న్నవిని గమములనుగడుగా,
 బా ప వే వృతన జుంతా సుదక ములే పృనకా వలయూ,
 హం రయి గ్రీవు శి క సగ్రహించి సో ము ఖుని వధింబడిని,
 తో రయి ములను సంధాయ గరే సు తా త్రా వబట్టవలయూ,
 వే దములే బీజ ములు మే ది ని కి ఆధారం బొందు,
 వే ద రహిత వకా బీజ ముమే ది ని పాదుకానదు విశుడి,
 పృనకాద్ధార ము తానని వారల కను మానముదోరా,
 వినపడు నంతట మునిబ్రహ్మ శులవ న మువేట గలుగూ.

424 న నిబ్రుహత్యులు మొర బెట్టగమరి న మరెంద్యని వేతినా,
 న వ మేఘంబుల విడువుండని ఆనా దముడుగ గానె,
 ద్రాగ పుష్కరా ఆవర్తంబుల తా మ్మండ్యల బలహి,
 నాగే ముగా శ్యం బుగ ములు వదల్చి వాగోపతి మొదలూ,
 నాదు విడువకను నా రా రెండు పై మోద మెలర్చగనూ,
 ఎకా గాఢ వ ములు సే రుండు ములు సులూకై శులుబులుకా,
 తా రు మొగులుగ నుపించి యుజగ త్కవిక క కుండగనూ,
 నూ ర్గాజ న వి నపడ భృతి ని సురు ము కు నేగ రుచునూ,
 ది క్కులన్ని నా కటా రెం వేలుగు చూ పి క్కటల్ల జగ తుల్కా

జ్ఞాతి రియక పి డుగులు వడిగా పడుచును వడగల్గును గతియు
 కాంతలవలె వడగల్గు రెలుగదగుండులు నదురగనూ।
 సన్నెలునుకుక్తేదేకి ఘటములాయున్నమునురుబట్టి।
 పేడ్చునుకుకాకకాద్దినూతులనవద్దికనిండుగనూ।
 ధారారయేనుగుతుండముచడవునసారాదిక్కులనూ।
 మిజనులందరువజ్జితోతొగోసజ్జనులనుమూర్ఖిల్లు।
 అనేకమైనాదివ్యవర్షములునావానలుగురిపేర్,
 మేట్టతెడుపట్లంబుతెడుగావిట్టముగోజలము।
 గిరులుతెవుమితతరులుతెవుగావగుబ్బెజగశంతా,
 మించివర్షములుమించగురియగనుపంచశరునిజనకూ।
 రావకామృతమునుశవరూపునసోమృతనిధిరించుకాని
 ౪౩౦ ఆదికేళునిమేదినిసృష్టితి ఆధారముపేసి,
 నాలుగుచేతులనాల్గువేదములునాగేయుగాబట్టి,
 నావయెక్కితానారాయణుడేనాదబ్రహ్మమయ్యో,
 వచ్చేనుబయితిపచ్చవెలుతుజనకచచ్చగసృజియింబా
 నావలపలకనరానిదైవమేధాతేకిచ్చుడుసుమా।
 ఆదివిరాట్టవు ఆమాదనుతామేదినిసృజియింబే,
 ననికుతులనగాతనమతిపాంగునుఘనముగరాజిడిసేర్,
 సారసలాచనుగుణతథలన్నియుబారువివాదములూ।
 నారాయణనేరములామేదినిబారుతరంబుగనూ।

యే ర తి న స్యజి యింబ నా ప్ప ముకారితే బ ర గ నూ ।

అని రా బ డి గ న కు త యో గం దృఢ వి ను బే ప్ప ద న నుచూ ।

బల ము బారు బూ వి కల ము దూ బే ను వి కల ము కల కల మ్మే ।

కల ము ను రు ను ను ను రు ను ను ను ద్దు ద ము ను ద్దు ద ము ను ను గ్గా ।

నీ రు ను గ్గ లూ సా ర స న యు ను ని క్కా రితే మి ర గ నూ ।

వి శ్వ వి శ్వ మ యు క్త ప చే నం దు న వి శ్వ త ర్థ యు నుచూ ।

స త్యా త్మా నం బ ని బ దు వృ ల లా స త్తే స త్య మ నే ।

వి శ్వా త్మా నం వి శ్వం భు వ నం వి శ్వం హ రి మ యు చూ ।

హ రి యు వ ర్గా యు ని ఆ నా ద ము వి ని ఆ త్మ యు ఆ బు త్తే ।

ఆ హా ఆ కార ఆ ర ఉ కార ఆ రేం ట మ కారం ।

అ కార ఉ క్కార మ కార యు త మ్మే అ ది యే బింకారం ।

హ రి బిం అ న గా ఆ వి శ్వ ము న కు ఆ ధారం బ య్యే ।

అ ది మూ ల మకా మంత్ర రా బ మ న అ ది ప్ర గ రం బ య్యే ।

(ప) గ వా ది న బింకార ము ని ల చే ను అ ది యు ఆ నా ద య్యే ।

436 అ నా ది కార గ మూ మూ లం బే నా మూ ల ప్ర కృ తి యుచూ ।

మూ ల ప్ర కృ తి యు అ నా ది శ క్తి యు ఆ గ మ ము లు త్రి వి ధం ।

త్రి వి ధం బ భా వి క్తే పం బ ను మూ యూ ఆ వ ర గం ।

మూ ల ప్ర కృ తి గూ డి పం బ త ము పం త త ర గ ము నా ।

అ ది శ క్తి య్మై యు ద్భ వ మ య్యే ను మో ద ము మి ర గ నూ ।

నా గాం గ వ రూ ఘం బు న శ క్తి యు నా మంత్ర ము బ దు వా ।

తిండ్రులయమైయుండెను ముందర ఆదిశక్తిజూచి,
 శుక్లంధమును రక్తంధమును కృష్ణాంధంబుకటె,
 తిండ్రులయమును నాలుగుంబగఁదిలంకారమొక్కె,
 రక్తంధమును భిన్నంబు శాయగనుఁడైత్రముతాకడ వెక్కె,
 శ్వేతాంధమునా వికలముగా గనుకఁదవఱుంఁడొకఁడూ,
 కృష్ణాంధములనాకపురుషాత్మచిగాను సృష్టియొక్కె,
 రక్తముక్తోడు కృష్ణబిందువు శ్వేతముకలయగునూ,
 రక్తపురుషుగని రమయింతామనశక్తినికొండవనె,
 మూడువకన్వఱువగపురుషుడు మూడవిభూతాయె,
 శక్తియునిలకరొరునిగనగరానాయుయుక్తికారె,
 ఆదిగూడదువొ ఆదిశక్తియునగాను భూతియైసే,
 క్షేతశరరొనాతొరమ్మనగానాకనితాననినా,
 నాకారితమూతొకన్వఱుననకార్మిత్తుననా,
 తినగానేత్రంబప్పుడొసగగనునాదిశక్తిజూచె,
 శూలముతమృతముదయసేసేనుతిమూలకురమ్మయె,
 ఆవిష్కృతముగనతినాదిశక్తినిహంఁచముజేసేచినుడి,
 ఆశస్త్రమునూత్రజలభాగముజేసందుతుదురుపరవి,
 శక్తిహరుఁడంబనుమంత్రంబుపదేశముసేయగనూ,
 పునరంత్రయమయిమావిభూతియందండిగకుదిరుగె,
 తిండంబునతిద్ధరులునియింబనదిపంబాంగమయ్యె

హరి అజ ఘాలాక్షులు నా చిరముగనామములన్,
 సృష్టికారణుం డానవసురుసుదిష్టతగాబ్రహ్మన్,
 వానినిమొదతానాదిశక్తిని నాదరూపమున కూ,
 వాడుతు తవునవసురుసువిష్ణుని సంతాపితుతేనే,
 యిచ్చాశక్తిని లక్ష్మియైన కళలందే సృజియించి,
 లంకుకర్తవునవహరియెనునుతలయనాప్రసంగి,
 ఆవరణాశక్తియును లూతమునకార్పాణినినియమించి,
 మూడుకాలములు మూడుగురుములు మూడుమూర్తులగుచు,
 తిండాండముపిండాండమయ్యెగదపింఠమే తిండాండమయ్యె,
 తిండాండముపింఠమయిదియొకతానానదియెబ్రహ్మాండం,
 బ్రహ్మాండములూనెంతయుగలదానదియొపిండాండం,
 పిండాండములూనెంతయుగలదానదియొనండాండం,
 తింఠపింఠబ్రహ్మాండములాదిగనదియొకవిచ్ఛాండం,
 విష్ణుత్రయమును బ్రహ్మ^{త్రితయము} శక్తిత్రయములును,
 త్రైతవాగ్ధరయునేకంబులగులానదియొకరుద్రాండం,
 రూరయండుంబులునన్నియుయొమానదియొకయవతారం,
 అనెతయవతారములునసింహులానదియొకకల్పాండం,
 అనెకకల్పములగువేళలనగానదియొసృష్టికాలం,
 45 అ త్రికాలములవియాలా ౨౮౧ నదదియొహరిగుగము,
 యొగుగతధనములట్లునగనని శ్రుశుకులట్లునియొన్

వినిపరిపరివిధములనపరిక్షిస్తహారాజునపుటా
 కూర్చుండేమేరువుకుకుదురుయనమార్చుండేవార్చు
 అదియొంచయుదారుత్యముగలదాప్యధివైకేతగలదా,
 అదిశ్రీహరిగుణమనగదామనాఅదిమనోద్రుయినో
 బేవులకుపండువుగాబేప్పుముశుకకువలయుమునమహిమా
 అనిరాజుడిగినచినుమశ్రీశుకులారకమర్తముమహిమలీ
 దూర్వార్పముంజాతనాడునియచమునసార్వసత్తలమునకు
 దేవునియూతగవచ్చునాననాకడవాప్తరకూడే
 దానియొందమేమందుచెనుంట్లేకుందరదనసాబసూ
 తన్నులుతలువలబాలుసుమియితవన్నెలాడియదియూ
 మేరుగలత్తములబాలుబక్కలావరపుపంద్రవదనా
 కరియూర్పమునూగారుసాబసునుసరియేకేముతనా
 ప్పున్నదాతాజ్ఞయనుమానముగలవన్నెలాడినకుమూ
 భూబక్త్రములనుసరిగూర్చునుమేరకూంగిపిరుదులీ
 బేరరక్తములనవచ్చునుగాబూంబుకములనాగూ
 రంగులుమిరికుసుంబాబేరేరేరుంగులునవరింబి
 శుకంగదేరగతంతవరికేయరంగుగబిరియింబి
 ప్పున్నయకేందురుబాలుమొగంబునసన్నతిలుకమొంబి
 తన్నుప్రూతమున్నునివాసింబగనెన్నుదిప్రూసుకొని
 ఘుమఘుమియనివాసింబుకెనుమములదామములునుబట్టి

తురుము నందు నూరి యువంబ్రాదులనిరువుగ భరియించి,
 సచరము నిష్కంఠు జడవై యుతావి రిబాళి యెంతయు,
 45 డలలు తలతూలితి మేలక నచ్చుతాకులు కుమనెదురుగ నూ,
 వెలుకుమాపులను తళతళమేర యురుతాటంతాదులునూ,
 రత్నపుటంగరములుమేర యుంగను సిస్త్తులుమాపురునూ,
 అందెలుమేర యుగమంద యూన తానాడునుబాడునునూ,
 స్త్రోగలుసె యురువు గలూరగ ఆముగుడలనెదురుగ నూ,
 పల్లెసిడలు జీరాడును సుండగ వల్లభూతిమేర యూ,
 కుడిబాతను వతకుండ ధరియి యుమెనునుద్దండముగా,
 తావి ధోవతి కటంత డముగా కట్టుతాము క్కటూ,
 ఇత్రిరర్చిమొక శేంత ధరించుకాతాత్రిపండవగునూ,
 వేత్రిమాపులను తర్త్రీప్తులును కుర్తదానికడకూ,
 వల్లనిలిచి వ్రోమ య్యనోత్రివక ముచ్చటాడుమనునూ,
 రాగానారేలి బాగె యునును సాగెను మాటునకూ,
 దానివేంట తానేగురుండేగా మూ నిజ్జ యుముననూ,
 పారసాగ గను తాలురునా ముని నేగె వనంబునకూ,
 వానికి కాపము వచ్చితను శవించినని మగువా॥
 కెలకెలన వ్వురుకి సల యుములుగల సల తమగవరువ్రా,
 మాటునిలల సబూతని యూచి యు మాటుడుమడుంబూ,
 చంకరామములు వంకర బూయి న గాళ్ళు పంక జాన్తి

కుం కులూని రా ము ములు జూ బ రూ బ క్కె చె కి యోడి,
 రయోగి క్షర ము ములూరు పురే త సు యోగుల శ్రేష్ఠుర,
 వ్యాసు లు శుకులు ను పారా శ యులు వి క్షామి శ్శలుగా,
 స్త్రీల జూ బ మోహింబగా దే త పశ్రుగా లావు పుట లూ,
 క్షు రె నే నే వ్వరు నే వ్వరు రుం న గాదు రావ్వసుల మనసూ,
 బి న్న బూ లుం ప్రో బి న్న దా న వాని స్నే ము న్నానే.

రాజాహూమం దే వా హూ? ముగల దాత బా లాహూమనాకతో.

46౮ రి క్త హస్త ములనే గ రాదు గా పుత్ర మ శ్రు ల నుగూ.

బూ ము బూ ట్ నే మ్మే న కౌంబు బ ని రుూ బిం బ గ వల రుూ.

బూ ల రా వి సు నీ మే డ లా పు వ్వుల మూరి కే నీ వ ల రుూ.

ఇం ద్య జూ డు ట గ సందే హ మె వ్రో యిం దు వద న వి సు మూ.

అ న గా న వ్వుల నా రే తి ఘన మ్మే ఘన మ్మే న ది దం డా.

లొం బ్బు న కాని బని మల్లక తాదే వం ద్య ని ద శి ని బి.

ఆ రుం ఘం తంబు ని దే విం బ రుం నా పు వ్వుల దం డా.

లొం వ్వు గా నే దే వం ద్య డు న వ్వులు పు వ్వుల మూరి క గా.

ఐ రా వ త శి ర మం దు నుం రే గ దా నా మ రుంబు న నూ.

వే దం త ము పూ దం డ తి సి తా భూ మం డ తి గా ట్టా.

దూ రావ్వసు డి శ పి యిం చె ను వి సు డి గి రావ్వ నే క్షరు నా.

నే ని బ్బు న పూ మూరి కే మే డ కు ను పూ ని ధ రిం బ త సూ.

మ ద క రి చె తి కి లొం బ్బు తి వే ధ న మ ద మ త్తు డ వ గు రూ.

78

త్రిదిశాన కనే ప ద వి శ్రే యు ను ను ద ధి వ సిం యు న నా ।
 త్రినా ఘ్న గ దే వేం ద్య ప ద వృ లు ద్రా బ రి దా న వృ లా ।
 బ లి వ ఘ్న యు నా కం యు రే కే సు యు యి ల ను రు శా ప ము నా ।
 కా మ ధే ను బం థా మ గి మే ద తా క ల్ప త రు శ్చ వే త లా ।
 ఉ థై శ్ర వ మ్మే రా వ గా మ న ది వా యో ప్స ర స లు గా ।
 యం ద్ర కాం తి శ్రే కాం త్తు మే ద ల గా ని శ్రే క ము ల యె య్మే ।
 దే వేం ద్య డు ర తు రా స్యే న గూ డు కా ధే వ రు ల తా గూ డి ।
 ఆ లూ కం బి యు శ్రే హ రి వ లు ము య త్రి జ్జ లా పా య ము ల్మే ।
 అ ఘ్న నా శ క శ్రే హ రి నా రాయ గ మ ఘ్న వ్చ ని శి రి యం తా ।
 దే త దే వ త వా ధ్రి అ నం తా వా మో ద ర కౌ శి ।
 భ గ వం తా శ్రే ధ ర గా విం దా సు బ దుః ష్టే నే నే స్మై ।
 రయ ని బ్ర హ్మ యు వి ను తా రయ స మ రయం బు న శ్రే హ రి యా

464 ఘ్న న జీ మూ త ర లం బు న బ లి కే నూ త్రి ను మో నిం బ కు డే ।
 మే ద లు దా న వృ ల స మ్మ తి ప ర యు త్ అ ది యో క్త త్మ సుం డే ।
 త రు వా త ను మం ద ర ము ద్ర బ్ధ సా గ ర ము కు తే ర్భ వ క తే ।
 నా తా డు గ ము న్నై రు ద రు ప వ త్రే స రి బ ల ము లు గూ డి ।
 అ మృ త ము నూ జ న యిం బ న పి మ్మ త్ అ ది మో క్తే శ నా ।
 బ లి బ ల ము తే నా త్మ వై ఘ్న డు రే తి యిం బ గ వ ద్భా ।
 మే ద గ్గు న శ త్య త్మ ల న్న మో త్త తా త గ్ని రయం త వ ల యా ।
 బ క ము మో న ము ల గ్ర సి యిం బ వ త్రి రయ వా క త్త క వి న రు శా

ఒకెలుక ప్రేక్షకుని సహాసేదిగి యుక్తియులులలోకత్యవహా
 లోపటదాకనువోపితమంది ప్రేపురు ఘలరతే.
 అంతవిఠ్ఠుడు అంతర్ధానంబైన సమాపమునా.
 బలియింటాదేవేంద్యుడుచచ్చెనుబడుగురందముననా.
 దానవులంబరురానకూడదుపూనికేవట్టుదము.
 అనుదానవులతామనవారికేనేగ్గెలనిబలియనుమా.
 తమ్ముడరమ్మునెమ్ముదితగుపేర్తమ్ముననుంబెనుగా.
 శరణుజూల్లవగవారలూల్లనాకరుకులాడవగదూ.
 మొగ్గొడిమిమెన్నిపచలయనుముతగుపద్ధావతులూ.
 రాక్షింబనబామీసముప్రిష్టినవాకియటంబనుమా.
 బలివారలనూరాక్షేనువినుడతలతలుబీరగనూ.
 తమ్ముడయింటనుబుంబునవుండుమటంబనిశ్శేలవిల్వ.
 అతిగాఢ్యంబునబలిదేవేంద్యులుమతియొక్కటగాగా.
 నీవేరాజువునెనుప్రధానినికావుముమనభూమి.
 అక్కయేతేబిడ్డలకిట్లామిక్కిలపగతలం.

47 అ అతనిపంపుననుమనమందరమూపురుకుదొమయునుమా.
 బుంబుమోలనిసమ్మతిపరసయుసాంబుడుమొదలుగమా.
 విప్రజుత్రితానాశ్చర్యేష్టియూసర్వముఖూతాతా.
 పూయగ్రవునిగ్రహములుడివియికకాలకేయమోకులు.
 కిరాతి నీకేయకాలకేయలతాపారాములునలిపి.

శంఖమౌఢలువానరవానికినిదంబరముగనుండుఁ
 పురుషోత్తమశక్తితపదవులుహంషముగావచ్చిఁ
 సంజాషంబునదేవదానవులుయొకఁడయితఁడై
 ఇంద్రారమ్మనిపిల్వగానుతనంబలంద్యముందరనూఁ
 దానచ్చరేగగళాముదేవతలుపూనికేనడువగనూఁ
 మందరగిరిముందరిగారాతాందరతేకుండాఁ
 వజ్రముగావదనిష్టుపరుమదేవేంద్రవజ్రమనుగా॥
 శుభ్రలంబులతాండ్లపాదుతాతాంశయుత్రవ్వరిగఁ
 రాకతకావలనుసారగానిష్టయుప్రకటనుటర్చిగఁ
 మౌఢలుపాదుగదంబుదేవులునుపదిలముపదిలమని,
 తేగ్గపట్లనుపట్టదేవతలుతేగ్గమొగ్గరేకఁ
 ఒకపట్టతపట్టతపట్టమయనుపితపితలాటమను.
 తిలలలలలలలలలలలలయనుమనుకలయగబలుకుమను.
 విడువకువిడువిడువిడువకుమనుమనుగర్భాదియగవలదనుమా,
 తిరిసేతులసగయంగబట్టప్రకంజ్లుప్రేతరేపి,
 మూలములుసేర్పుగపట్టకానిప్రకృతకృతాని,
 శరములజుజుమలగిరినిష్టిరిజలరాశిప్రాచుర్య
 రమయంకగళేలంబుమొగ్గదతనకానకుండాఁ
 మందరమునప్రవాహజాలతమమందువాగుప్రేగ్గఁ
 తిందరిపైబడినందరుగదత్రయందరాద్రికాండాఁ

474. కాం ద రు గ ర బ రి భూ ర హార మణి మం డ ల మండురుగా.

కాం ద రు కాం ద రు ను గ్గు నూ ర వ్వు కాం ద రు భ యు వెలుబి,

కాం ద రు పా రి రి కాం ద రు ను రి కి రి కాం ద ల మండురుగా.

దే వ తు లు ను మే ర బెట్ట సాగి రి దే వ దే వ రు ను నూ.

యె లా లా శ్రు హం రి క త కే గి త మో యె లా లా ప ని బెట్టె.

ఎ లా గి రి పే క తు ల తేల్లు తి మి నూ లా బ ల మిం లే.

ఎ ట కి నూ తి మి యె ట కి గి తి మి యె ట కి శ్రు హం రి నీ.

యె ట కు పే డ్డి బ రు నె యిం కే ట కి జో చ న ము.

యెండు కు శ్రు హం రి రా కుం డే ను నిది యెండు కు మ ర ముం డే.

యెండు తూ ర కా యిం సందే హం నా ము ద ర భా రి యు నీ.

నా విం డా నా రా యు గ శ్రీ ధ ర ఆ నం ద మ ల ముం డా.

రా వే యా శ్చ ర రా రా యు ను ను ను ర మ్మ ని పి లు వ గ నూ.

వ్రేం హేం వ స్త్రి ని వ్రేం హేం ~~యె~~ హేం యు ని వ్రేం హేం వ స్త్రి ని.

గ రు డ వా హం నా రూ ఢుం డ గు ను ను గ వ యు ధ రిం బు కాని.

పీ తాం బ ర ము బ్బా తి గ మే ర యు గ మూ తా ము ను నుండా.

బ రు న వ్వు లు వే స్తే ల ల గ రు వ గ ను వే రు వ గ వ ల ద ను నూ.

యే రు వ కా ల్పి యు సొ ర న న యు ను డు భా రా ధ ర మే త్రి.

కుం దం బు ల కండు క ము మి ట గ తి సంద డి తే కుం డా.

అ నం దం బు న వ న ని ధి న డు ము ను ఆ ప ర్వ త ముం డే.

సం తా మి రి ము ఘు లు దా న వు లు గం తు ల దే వ తు లూ.

ఎం తోమోదముగ నుపములునిరవింతగ నేయునునో

ఆరిగినగరుకేతెంచేను హరియును మురియును సుంకిగా

48 అ వాసుకింబిలలియుపహరములతో ^{దృశ్యము} ~~నదివరకు~~ త్రాడుగారి

శేయుగతగుపాములను నానుగజేసిరి మువమునగా

హరిదేవతలను నాపృథిబిష్టునుటంచని పలుకగనూ

దానవులలసియు దానిత్రాకను మూటతిబట్టగనూ

పీదలమును పురుషోత్తమమిక్కిలవారుచలంతులవూ

తద్దాతపములు సేయుటకాన్డేపద్మకుతగనట్లూ

కొద్దిపనులుమాకొద్దిరస్సును ముద్దుగబట్టెదమూ

తినునవనరము ఆప్సరముదేవతలబిష్టుమనినూ

నడుములుగట్టకాచకిగాదరబరితడనిచడయుకను

యెడమకుంకూరికుడియెడమలకునుచడిచడిరంగుమునూ

విడువకుడనిదేహనురులనగావిడువిడుమనిపృథియుగా

మడుగతతరుముటచడిచడిగారికడుచడిమునిగెనుగా

కుయ్యోమృత్రోక్త్యశ్లోయనగానయ్యెడశ్చహరియునూ

సవరనగావకలక్షయోజనాలాడెదలప్రబవం

ప్రిందిబప్సవనూత్రంబేకాసందునగలపుగదం

ఎడువిశ్వములుయొకముగాబడనాగీత్రాజ్ఞుగదం

తేయిబ్రహ్మాండముత్రేవమ్రుంగగలయుదరముదాడ్డదిగా

తుండములుపతివేలకమాపుబహుమందరముండుగదం

మిన్నగతిని సారసంబులను కన్నులందుండుముగా,
 చేతులులాకాలకములుబహుప్రీతిచహించగమా,
 బ్రహ్మదులుపాడగాంబయొక్కనుధర్మసాక్షియగుమా,
 యుల్లనప్రవృత్తులవానలుగురియగనల్లం ఆశ్చర్యముగా,
 కూర్మిమారక్రమంరికూర్మవైకుమార్తెని అచేసుమిరి,
 484 తరి కాండ్రల్లు తానే యుండుగద తరి కడుపుయొ తానే,
 తరి కంభంబై తానే నిలచెను తానే నాకత్త్రాత్మ,
 తానే త్రిష్టుల త్రాత్మజులనిధి తరిచేనువిన గుగళా,
 పారి బ్రహ్మలు పారి మాయలుగావిరింబయెరుగడుగా,
 తన ఆశ్చర్యములు తన మాయలుగతానే యెరుగవలెన్,
 మరి మిక్కిలగా తరచుండనగారవ్వరగా తరచురిగా,
 కాలాంతంబు యునగాతరువగ బాలాసేపటక,
 కౌలా జ్ఞానా జ్ఞాన మందమై కాలతూటయనగా,
 విషధి దరువగను విషయజనించిననుషయలు తొలిగెదా,
 గుబగుబ యునినాకాశమునకును స్పృశనేగదా,
 భగభగయనిపేనుమంటలుమ్రండుట బయలుకునావ్దగదా,
 త్రయలవతేన లాకాలాదులు జురిబిదహించెనుగా,
 వాయుగానరమై జగములకును యెవగమావ్దెనుగా,
 దిక్కురులనగా దిక్కులు గ్రహేనువెక్కున పాటునమా,
 కాలాపాలయనకూర్మజజూలకను జూలబాండువారు.

కాచనగిరులును మ్రుండినతరువులు మ్రుగ్గినసురులసురుల,
 త్తగిరిననదులును యింకుతటకములెగరినప్రాణులునూ,
 తగులుపడినగంధర్వులుమొదలొదన్దములొంబుషులుం,
 తిండ్లెరులును పన్నగులునుమొదలుగలవేత్తులువొలగిరినాం,
 యోవిషమునకడ్డమునచనగానెవరునమరణిలనీ,
 దిక్కుత్రేకలుంతురిదివిజులుమ్రొక్కుముశరణనుచూ,
 క్షేలాసముచనుదొంగనజాదులు యిలలావలహరుతా,
 దేవదేవమహదేవశంభుమృదుభాంవాశివదేవాం|

49a శివశంతరహంరసాంబాదిశక్వరసవనాధిపరుద్రా
 యుజ్జితర్తవ్రోయజ్జభాత్తవ్రోభగదాగ్నినయనాం,
 శర్వాణిశపినాకధారగిర్వాణవందనయాం,
 సర్వరక్షకుడసర్వభక్షకుడసర్వశక్తిశయితాం,
 సర్వసాక్షివీసర్వశక్తహాసర్వమయుడవనుచూం,
 ఎకాదశరుద్రంబులుజదువులుయేకమనంబుననూం,
 రుద్రాంగమునార్యసాంగమందులనునుపధానముచేసే,
 భద్రమనంబునరుద్రునిరంబునిముద్రలుదాల్చునుం,
 అనేకవిధములకానయాడగతానభవుడుకృపచేసే,
 ప్రాణాధారంబగుగారినితనిప్రాణముతవలయాం,
 ప్రాణేష్టలమొరవెట్టరిదివిజుల్లాప్రాణముతవలయాం,
 ప్రాణరక్షగావించవలసుముప్రాణముతవలయాం|

ప్రణవములకన్నమిక్కిలా ప్రణమూలవలయును।

ప్రణమూలేని పాపరసాంధనములు ప్రణమూలవలయును।

జలజనితంబైతట్టవిషమునుసంహరించిమనమును।

ప్రశ్నయ్యాపదలన్నిదీర్ఘనా యాపదవియుబాటును।

మ్రొంగుదువిషమునుముంగలయినగామంగళవతిగొల్గి

ఇహ్వా యాశ్చరత్సింయమియినె ముచ్చకంఠియినగా।

తనికుకులకురానిట్లునివలకేమకనులజూయనుటో

విషముచేట్టుపెండ్లాలుజగతిబాటుపివరయూన్పారా?

తనుమిగిలినధర్మముజగత్తునకవేవారుగలరా?

ఎంతమలముగలగున్నజగత్తునకాంతలుజగములనూ।

అచ్చుమ్రొంగుమనె ముచ్చకేగల యిల్లాంత్రకుతగుగాకా

యూరివిభూనియేరతినతినుమనె యేదెలియెనయిడుగా

496 మ్రొంగుపపతియను మ్రొంగేదిగరళమటుంబనియాగొల్గి

మంగళవతిధర్మానుకూలగామంగళసూత్రంబూ।

నమ్మిమ్రొంగుమనియినె గాబాటును సుమ్మిటుచినుమనియె

అనునమయంబునగనిశంభుడుతావునముగ రావించి

హంకరించి హంకంబియూర్చియును ప్రకంకితావిషముగ

లాకత్రాహృతముదువటంబును బేతానిశూలమునా।

బరిబపట్టులాగేమనరచేతనువిరుగగనలుచుచునూ

కుదియించియిసుగార్తముగాజేసియుపదితముగావదియును

భక్త్యునచేసెను శిష్యుడొక యును రక్షింపెను జగమున్,
 జింన్నపండుతెను కన్నసులభమై లయున్న శిష్యుని జూచి,
 ఆడిరి గంధ రావృత్తములందరు పొడిరిగితములగా,
 గూడిరి సురకన్నెరులు శిష్యులకె తేడవండు తనన్త
 అనుచునుడిచిరి మునిచరులందరు మనుడని పొగడిరి గారి,
 సూనంబుల వారనలు గురిపించిరి మానితముగ దివిన్||
 శిష్యునకు చిషమొక బహుమ్యుకై రడి శిష్యునకు వరే జగత్,
 పునులు కుసార భూజనంబుల బ్రాహ్మపీఠ మణి బాహుమంత్రు
 తరువాత నుయ్యింకే మిజినించెను తరుచున మయమున నూ,
 గరళమునకు తాముట్టుచు జిహ్వా కడలి నముట్టె గదా,
 మిట్టపండ్లు గల తొట్టపేద పులును గట్టబాలునడుమూ,
 వాడ్కి కాళ్లు చంకర గలచేతులు వాడ్క కడుపు గళమూ||
 పేడ్వ ప్రేళ్లు మిడి గుడ్లు ముదియు పేడ్వం చ్చును చుండఁ,
 యినుప గజ్జలును అనుమానముగా నన్నవస్త్రములు నూ,
 జిహ్వా బేవి యుజ్యేష్టుకాలు గద జిహ్వులు చేకూనునూ,
 వారి ద్రుల యుంగ గాముల దక్కులు తవేనువినరుగదా?
 తరువాత నుయ్యింకే మిజినించెను తరుచున మయమున నూ,
 యులమెను తొలగ న్నులు తలుపును నీలు పోశ్యం గములూ,
 కలము తొక యుమృతంబు బిల్లించె పిబలుపు గల్లు పొడుగూ,
 తామధేను జని యింకెను చినుడి ప్రేమలు మిర రగనూ||

మాంసతపహామందులసేయగపూనికేగలగుంతా
 గామయగలభృతగావయస్థులునుగామాత్రముమేదలూ
 పవిత్రమనిమాంకిమృతములకుపాత్రతగంసురభి.
 దేనువునిబ్బరిమాంసములకుగానికనేమనినా
 నాలుకొమ్ములుతొంతముపూనికేపూనికేపాదములూ
 పృథుదేహముగాతొకయుగలుగుతుమరొకతకరియు
 పల్లవింపగానందునింద్యనిలకుల్లేనుగచర్చో
 మరితరువగనంతటనుజలధిలోతరుచ్రకల్పమువేట
 వముతువైనఫలయింనుకొర్కెలకదేనుతుననుకొనుమా
 పారాపారమునందుజనించెనుకొరికల్పతరువు
 స్వర్గముందునిలకుమింబరితరువునుభర్తృకుమేదలుగనూ
 మరియుద్రుష్టరత్నకరతురగమునందునజనియింబో
 లిక్కనిదేహముయొక్కవకంఠముచక్కనిమూపులనూ
 కురచపోవులునుచిరిచిగవాలముబ్బరములయొందంబూ
 లయల్లగుర్రముమగనుగానికొర్కెలుపల్లవింపబలియు
 డేశ్వేత్రవముగగానిపాపెనుగాంకెబ్బలుమారగనూ
 మరితరువగజంతామణిపుట్టెనుమరిపేముతనగనూ
 స్వర్గంబుననుండగానునిలకుమింబరిముదముననూ
 చంద్రుడుద్భవమయ్యెననుచుదేవేంద్రుడుపలికెగవో
 నచనిధానములుసవనతంత్రములుసహంగాజనియింబో

ముం దు గా ను దే వేం ద్య నా కే తి రి స ం ది రుం బు దే ర్గ,
 506 మ రి మ ధి యుం ప గ పా రా వార ము నం దు న నుం ద రు లూ,
 వ క్ష ని యూ పు లు వ క్ష న కు వ ము లు మ క్ష ల వ కే గ ల ల్లూ,
 వ ర పు యం దు రు ని వం ట మో ము లు ను మే ర పు ల వ కే మే నూ,
 తి వ్వు ర లం దు ద యుం బి చ వ్వు రి గ మ వ్వు క మో ర గ నూ,
 మ రి త రు వ గ నా క్ష ర సా గ ర ము నం దు న శి రి దే వే,
 ము రి పే పు యూ పు లు మే ర పు లం ద ము ల జు తు రు ము ను క రు మే యు,
 యుం దు ర ద న ము ను కుం ద న మ గు మే వం ద మేం దు గ ల దూ,
 వ క్ష పు కు వ ము లు వ క్ష ని పి రు దు లు ము క్ష నుం ప తం బూ,
 వే క్ష ల ధ్వు ము లు వ క్ష ని వే తు లు ము క్ష ల వ కే గ ల ల్లూ,
 తిం బ రి యా న ము న పం బ బా ణ జ న నం బు ను ను ద యుం బే,
 సం ప త్తు లు ద రు సే రుం బు జ గ త్తు కు నం ప త గం ధి కి నే,
 తి వ్వు ర లం ద ర మ వ్వు క సే రుం బు ము వ్వు ట పో ట, గ నూ,
 వ వ్వు ని లు తు జ న ని క ని యె వ్వు గ ను తి వ్వు ర లం ద రు నూ,
 తి వ్వు పు ము త్య ము గ ద్య పే గుం ర్వుం ద బే సి రి వా ట ము మో ర గ నూ,
 సం పే గ త్తే ల ము తా ట శి రం బు ను వం ప త గం ధి లు గా,
 కం త గ రుం బ రుం బ క్ష గా కి ట త క యు ని పం క జ లా వ ను లూ,
 బం గ రు పే రు లు ముం గే ర లూ, గ రం గు లు మం ర గ నూ,
 తాం టం క ము ల ల్లూ డ శి రం బు ను వా ట ము గా ను తే,
 క న్దు రే జి వా ది బం ద న ము క తి పి వ లు గు ది ర్చి

తే ఉండు గురు ము జ వాప్త జ న త త గ మూ లు జ ల క మూర్తి,
 కు క్కు కాలు గా ర గ జ న పం క ము పం క జా కి తు త వి,
 క రి గ ము న కు శే ధం గి గా జ్జ తా కు గు లు ల క్కు జ్జ ర్తి,
 పం ప త న వ రి ల ది ట్ట ప్త జ త కు గు ల క ట్ట ప్త ము లు మార,
 క గ రే కు లు శ శి వ్వు రా గి శి ధ గ లు గు లు క పే ట్ట,
 మం ద్ర పం క బం ది ని వ ర ము న త్రిం ద ము గా ది చిన్,
 క స్తు రి తి ల కం ము ను ది త కి శి శ్చ గ న వ కం బ

౧౨౦ క మ్మ పూ త యం ద ము గ ము పూ సి రి నే మ్మ ది నా మూ ట్ క
 వై పం గం ము ల బం గ రు కం గు ల రం గు చ ర గ ట్ట,
 జం త ర వి కే యు కం ట కి సెం గ ము పు గ ప్పెం ట ము బ గ ము న,
 పం జు ల క మ్మ లు ప త్త బా వి లో ల ము జు పు గ ధ రి యిం బి,
 మే త నిం ద ము ప రే ర ము లు ధ రి యి రి త ము రా జా ప్త లు గా,
 సంది ట దం డ లు న స్థ గా ము లు ను కుం ద న వ్వుం గ ర ము ల్,
 మే ల క ట్ట ను మే ద త్రే న జ్జూ ష గ ము ల త వే గి కే పే ట్ట,
 వ న మూ త క రే తు ల క ట్టం బి రి వ న రు పం లా న ను లా,
 భాం రి తి దు గ ల బం ల లా ట లు నే రు ప్త తా కి రు,
 (బ్ర) వక్త్ర ము ల గా మ్మ లు గా మూ ము న క మ్మ వి లు తు జ న నీ,
 (బ్ర) వక్త్రం డ ము తా బా మ్మ రి ల్లు యు న కా మ్మ ల తా క్కం టే,
 త్రి తు ము బా డు ము ము ప్త పం టు ము ను త్రి లా ము ము ను,
 పా క మూ ట ను సం ప త్త తే డు మె రి ప్తే క మ్మ జ్జే త ర మూ,

వాత మావేడిమి యునగగలదుగా ప్రేత మానవ తులునాం,

వాత మాటను సుములును చక్కవో వాత మానిర్వన మునాం,

తని నమాటలంబు మూలుగద మగుచు విచారమునాం,

తియిదుచితనమును తిరాగ్గంబును జువ్వర్యముగలదాం,

సతల సుములుగలవు శిరులుగద చక్రనివాడనుచు,

కుందమూతి కలు అందముగాను ముకుందుని మేడ వైచో,

శిరములంబు కూసువారి యును మూడడు శిరంబు యునజును,

సరికాలమదను డునే కేగజానా యిరువురు సరికానగాం,

దేవదుందుభులు మ్రోసి నుకంబులు వ్రేరవరత శుభగతం,

మరితరుచగక్షరాబ్ధ జనియెను సారసనేత్రుకునాం,

తిజానువు బాహుండు దేహమనరాజ సమూర్తిగద,

వీతాంబరధార యునప్రశ్నోజతుర్బజాంబులుడై,

తంబుకంద రుడుచికాలవక్తుడు అంబుజవదనుండుం,

శంఖచక్రధరుండై యుమృతము శంతలేతని ముఖ్య,

514 ఆ యుర్బది యువైద్యవిద్యలకు భీయుతుడనగానాం,

ధన్వంతరి సుధాంత యుమండై యుదధిజనియెనుగా,

తిదిదానవులందుకాపరిగైత్రుగ వదలుచితగదనుచు,

మాయుబాచవారందరుతమతమ హాయాది త్వమునాం,

నాదిది యుమమును నాదియటంబును నాదిశాదియమము,

ప్రేతరిచోతులగాదాక డులాగునును ప్రేతనిది ష్టతాపమునాం,

పుష్పవేళనా దేవేంద్రాదులు ఆచన్నశరణ్యంబు.
 పోయెనమృతము పోయెను సుధ అవి పోయెను హరియమహా
 ఇంత తప్తమును విఫలమాయెనా లక్ష్మీకాంతంబునీ.
 ఎఱ్ఱ ఆర్థిని మోర్చి యునగా తొంతున జనకుడు.
 వింతగాను దానవులు మధ్యనాత తాంతా హాపమునా.
 బ్రహ్మంతులు వైరులు నవ్వులు నుకుటల మనంబున నూ.
 తాందరగిల్లులు తాందర తాడుత గుజగుజ అందముగా.
 తాందర మారందరు యుట రవ్వును తాందర స్త్రీగలచే
 తన్నుస్త్రీగలను సన్నపు మోటల మన్నేలు మారగ నూ.
 వలపించిన యూరేని జూరయోతులు కులకును వలచి.
 ఆమృత భాండ మారేచరాస్తానకు వరురే యుల్లరిగా.
 యులులా కులు యుండ్రునల యులు కులులా దేరి యుదుగా.
 కలువలా విరానలు జలజ ములు యిక కనులకు తేరి యుదుగా.
 ననులా ఆమధి తువ్వుర లాయాచేరి జాత్తులా తేరి యుదుగా.
 ద్వియులా చేరి ముద్దులా లగవ కల్లుతేరి యుదుగా.
 శ్రీలాకనకంబ యులులా ఆరేరే రేవులా వోవ దుగా.
 మోమోరం దురు శోమో భంకు శుమోమో తేరి యుదుగా.
 52 అ తలలా ముద్దుల కోకిలా సజ్జలగా పలుకులా తేరి యుదుగా.
 కావ్రోతే నింకు బ్రాచి తతికి మ్రోవ్రో యురుగ రుగా.
 అంద ములా తుంద ములా నంత ముచంద ముయోకు గరరే.

ఆ గా సంపద రాగా యంతి కి నా సా తేలి యుదుగా,
 మలుకుల మేలకుల నెళుకుల యాసేరి పలుకులు మూలనను,
 వన్నెలు బన్నెలు కన్నెలు జూరెడ మరంబ్బు మరబరిగా,
 పైకొను జీని మేమంతయు గాసా మంచుల నామ గుమా,
 సమయ మ్మంబున కూసారంబును అరులుం దం నవులూ,
 తరుచుగా నేతా సుధ జని యింబేను ఇరుచ్చరి కిని సమయూ,
 సుధాం శుక దనా సుధ పంబి య్యుమొ వడి యుని రప్రత్తో,
 తినుదా నచ్చలును కని తాతాత్మో బావం ప్రాంతురి బీ,
 మనమలా లవిార ను మూటలకును తను నేటు నమ్మితి రొ,
 సుందరాంగులను సందుకు బలబియు చిందులు సేయుదురూ,
 బత్తని న్నిలను బత్తిల బత్తగ మక్కువలుంటు గదా,
 యిల్లంత యుతాకొల్ల పుచ్చురట పల్లవ పాంబులకై,
 మొగని వితి చి సంసార ముచిడు తురుతు గుచలు తగునాట,
 కన్న సుతులకై అన్న ముబేట్టక వన్నెకానిని వదిలొ,
 సగర గలుగుబ్బం దారము గాను మునుబ్బగ ములమధ్యకుమా,
 మోబాట్లను మోబాట్లు గ్రహంతురు మిగిలిన పాట్లైట్లూ,
 సుధ సమయః గనే పంబి న్నాననె చిథి దెల్పుండనినా,
 526 తింద ముజూరి యుహల్యనునిం దృఢును పొంది యిజోనో,
 బచ్చాంగి యుసారంగుని పదములు పుచ్చక నక దరిగే,
 వేడ్డలంత ముద్దియలను నమ్మరు గువ్వధాంబారము ల్లే

అని మోహిని వారందరి నేర్పలును తను ప్రాప్తముకట్టె.
 ఎమే మిచోని నామారాధ ముగా భూ మోమోని యునగా.
 బా మ్మికారిని కుంజం ను మారలక నేర్పుది నుండుమోనో.
 నే నేర్పిన బంధాన యిచ్చెదను దాన వదిలియుల కూ.
 అని బత్తగ గూర్చుండు ముటంబును తన కన్నుల స్త్రోగ్.
 కడలకుండ పంక్తులు సరిగిన వదిలేయె మునినా.
 పట్టెవాడు నుతన వాడేతే కాట్టకా ననేమేలూ.
 కులుకు ముచోకు ముతల కలన వ్వురు పతిక నుచోయిట నూ.
 తలక హస్త యేను అకిన గతి నా అలవేని యున నుటం.
 నూవా ముందు గత మాకారిని దిదోవ తులచ ద్ది నుంబా.
 కాద్ది కాద్దిగా వారి కిచ్చి మాన వద్ది కి తేర్చుని నా.
 విరుదులాడ గాతిరి గి నూరును కురులల్లాడ గ నూ.
 ప్లేట బార బత్తగ నూడుండని అటంబు స్త్రోగల నూ.
 త్వర గానే మోచ ద్ది కి వత్తును త్వర పడ కుండ నునూ.
 పి యునాప్త ముదోవ తులకుని వ్వుగన యున వసర మున నూ.
 ర వ్వుంటే మర్కంబు అ యుదా కామ్మె యుల గోనో.
 ప్లేట వేసు నూ యుటంబూడ దాతో కెంట్ల కుదోగోనా.
 అని కూర్చుండి రిగాని దాన వులక ను నూన ములేకా.
 ఆ పంత్రిని రాహుచ్చె నూర్చుండే నుహరి సోముల సముల.
 53 బ వారి స్త్రోగ వేవారి బి నా భుండు కి ర ముడిచా రింబర్.

తలరాహువు మొండెంబు కేతువని యిట్లబ్రహ్మస్వజ్ఞయింబో.
 పర్వకాలమున భాసుసోములకు పగ కలమింబుగ నూ.
 కల్లు పడిరి దానవులు చూడగా బగ పతివై కైక్కి.
 చనవై కుంఠము కంఠము బోవుగ ను మురియుచు రాజు కిగో.
 పండ్ల నైహరి పుట్ట జగతి లో అందము టందురుగా.
 ఆ కథ బోప్పు ముటంచన నమరులు లోక స్తుతయెనుచు.
 బాతు ర్థ ఆశ్వాసంబు ప్రతిగా బాతు ర్యముగా నూ.
 వింటవిగా యిక పంచమమను ఆశ్వాసమున బైప్పుదునూ.
 యీ కథ ప్రణాపురి విశ్వకున కన్గొన్నార్థ కరుణం.
 హనుమంతున కర్పితముగ బైప్పితి ధనధాన్యముగలుగో.
 గుండొవ యిల వేరరావువులు నిండా కిరిగారా.
 సంపత్తులు కరుణింబో శ్రీహరి యింబుగ శుభకరముగో.
 శ్రీహరి కథలకు శ్రమంగళమని శుభమంగళమనుచూ॥

— శ్రీ శ్రీ శ్రీ —

54 బ

— : పంచమ ఆశ్వాసము : —

శ్రీ యుతపదవులు గారి పరిక్షన్త హరామ ప్రతిగో.
 శ్రీ శుకులనుగని శ్రీహరి గుణకథ శ్రీయస్కరముగదా.
 బాలకృష్ణ శ్రీ భాగవతంబున బాలాహరికథలు.
 పంచమ ఆశ్వాసంబుకు మొదటిది ప్రపంచముల యుదా.

ప్రాణ్యప్రంఠి విశ్వేశులవనగా అన్నప్రంఠకమే బాహ్య,
 హంసుమశ్రీతిగవనవలయును సుముఖునమగుహరికభయుఁ,
 గుంఠారయులబోరరాఘవులునిండుగళిగణాళి,
 యేప్పినతథియుదిమేప్పుగవనవతేతప్పురతంవిగదా,
 ఆదివరాహంశ్చనారాయణమేదినిరక్షింబో,
 అనిమూనితేపుగవనిరాజుడిగేసుమునివరునితామసవీ,
 ధరణితేమియుంపత్తుగళిగేనాహంఠియేతంకానో,
 వందిరూపుయొనంగవిందుగాసందేహమునానో,
 బాహ్యయులపైజనియుంబేసుగామాపదిసరిపాఠ్యో,
 తానెత్తేజనియుంబేననంగాతాత్పర్యమువింతో,
 యెందుజూడగనువందిరూపుకేసందేహంబువినుతో,
 ఆరూపునతానెమిచేసేనాసారసలూపనుటూ,
 అనుమానముబీరంగతేపుమూమునిచంద్రాయొకనూ,
 తల్యానాత్మకమేదినిహరికతథిసారతల్యముగానూ,
 546 యేపుమనశ్రీశుకయోగింశ్చమేప్పుగజేప్పగదా,
 వైకుంఠంబునజయవిజయులునాలూకముగాచగనూ,
 హంఠిశార్వరముకంబుకానియుండిరితహంఠిరూపంబులనూ,
 శ్రీహంఠిసారూప్యముగలుగువారుగాశ్రీహంఠిమూసమనూ,
 వారినిహంఠిమునుమదిమదిసమయనిఆవైద్యుగలదా,
 తమలూపాంసులుతమరేమరయుముతమరంతటనుంఠా.

నా రాం యుగ వైతనాడు వారి తామర తుల్య వర్ణనా ।

చచ్చురేని త్రిమూర్తుల నా తామర చ్చిత తా చెప్పి ।

తరువాత మరాచి వృషల యువని గురుతుగ జేప్పి మారి ।

ప్రేమాలుండైన గరిలా నశ్రీ హం రి విహార రింహగ నూ ॥

సనత సనందన సన త్పుజాతులు సన త్పుమూరులు గా ॥

గంగా స్నాన ముపాంగు ముచేసి యురంగ నా ధు ముతిన ।

తల పోయు ముగా పి పందన ములమా ర్థ్య పుంపు మునుగా ।

సదమల భక్తిని లలాట ముందు ద రి యింహ ముదంబున నూ ।

తులకి పూస జ ప మూలలు దాల్చి యుయిల ప్తే జాలు రత్న

బ్రహ్మ రుద్ర లాకాదులు మూల యు నిర్మలాత్మ లగు మూ

తర్క రహిత త్తేజగ చ త్పద యుగ ములు బహు న మ్మితే నూ ।

ది గంబర త్వము తాన చచ్చరిత భగ చ ద్భ శన కూ ।

హరి ద్వా ర మున జ యి చి జ యు మితా నా గుండట మిద

శేల పుతే బ్ధి పంపి స్త్రా మన గా లుల సురుల అరి గా ।

మూ క క శేల పులు యే కా హరి కిని లాక ముండు గలదా ।

పా పాత్మ కుత్తే త్రిపు చెప్పి తి రి యా పా ప కృతంబూ ।

హరి పాన ము ము ము గ ముట కు యుడ గా క వ్వింహ క తనా

ర క్త సి యో నుల మిక్కిల కాలము ది క్కులు గా న క నూ ।

రాక్ష సుత్తే లక్ష్మీ పతి గా న క త క్త గ ముండు ల నూ ।

55 వ ప ద శ్రుష్టులు గ మ్మ మున పి యుంబ రి ముదుల తి మచ్చు రుత్తే

నారాయణ మేమేమిసేయుదుమువారి బుభువనుకా,
 రుచరాజ్ఞన చను తాత పోవును నరుచరానునురుది,
 శలవు దెల్పి పంపిస్తామనగా బుమి నది త్పరి గా,
 రురణ దూరులముగా గని శాశరచరులము గమ్మనిరి,
 ఇందుకేమిస దుపా యుముగలదా ముందర ధారి రునా,
 నారాయణ అను నుట సామాన్యులు మారలు మారయంతట వార్షి,
 శపి యుంబరి గావున మేమున్నది ఆచరాధంబునకూ,
 వారిని నేనిటు రావ ద్వనగాదా రువుతవు గదా,
 వీరాస్తే రానిచ్చగవద్దని కారి వచించుతినా,
 నన్నేనా శపి యుంబు సమభయములు న్నవారలు వనుతో,
 అహంభంబున మేవ్పరికి గూడ వికారంకరము దన దూ,
 ఆ యున పసులకిక ఆలుగలంబున వేను కనేల గల దూ,
 రుకే డుబుబున్నములు రుకేమి త్పుత్రే రుకముల రుకేరా,
 శత్రులగు ముమూడింటను గలుతురచ్చత్తమపదవులకూ,
 అని శేల వియ్యగవే నయుము మారగమ వచ్చులు పోరిగా,
 సప్తబున్నములదాకాస్త్రహంబు రుకుక్తనిలువగనూ,
 రుపుట కప్పడేవై రమున్నేనా వారి మారరణములూ,
 ముమ్మాటుకు మిముగల రుదుమనగా సమ్మతించువారి యూ,
 శేల వియ్యగవే యులపైది తగ్గిన బునని ఆచరిగా,
 కనకాక్షుండనకనకకకపుతను ఘన రాక్షా రుకుత్రే

౯౯౬ మేదినిపై జనియించు ప్రబలుత్వమొదించుచునుండఁ
 ఘనబలమున పొందిరి మేదిని నీ నమూనాది గూర్చి.
 ఇష్టసంపదలు యొప్పినకుడిచిరి అష్టభాగములునూ,
 అన్నదమ్ములిద్దరు సుభయింపుచుతన్నులు పండుగనూ,
 బహుదినములు యూలగాగునసహగఁ విహించి ముమూరగనూ,
 సార్వజనబి పహూమోదులు బహుప్రసాదే గానిరి పి,
 రాక్షసజనులకురాజై మేదిని రక్షసే రయిచుండఁ
 తనకాక్షుడు సుబాహుస్థి నలుపుచు నుతసుభాగ్యనుసూరి,
 అటలపాంతుల అనురాగముల మాంటులాడుచుండఁ
 వేకట రెక్కెయిన్నదానవే నచోకూటమి గారగనూ,
 కమ్మచలయతొళితలకు నాపమనే మృది నుండుచునూ,
 గారికెతెమోతెల్లదన టగుముసారసనేత్రయనూ,
 సంతోషంబున విభుని కజేష్టసుకరంతామణి ప్రతిష్ఠా
 కమ్మని మృత్తిక తనచుద్భవని నే మృది నే మృని నా,
 వికాంతంబుగ ముంచి తమ్మని ఆకాంత దునగనూ,
 తనశూలముచే పట్టత్రయోగము ఘనబలములు ఘాత
 పారలు సుండ్లు సుకరకాలలు నూగ్రద్ధపారమేదలూ,
 తాష్ట్రకాలదిదానవులు సూడుకాని తూట్లపట్టమహిని,
 లాఠితో బరేకుండ్రా చ్చిరి గళుల మంతటనూ,
 కుండలన్ని పద ప్రచ్చిరి గండాభరా తటతంజలనూ.

కాండలన్నిపడవ్విల్లివినుటోదండిగదానవులు

సూరవిమోహజాగరతుండసుమేదినిగ్రథంబు

మంత్రమంజుగారలయినటుంచుప్రపంచమంతలగగనా

అతలమొలితలమొసుడలామందిరసారవలమండమసా

తొవ్వగానుభూతంబసహింపకయెవ్వరుదిక్కినుచూ

గారూపంబునవారిపురిజేరియుసారసాక్షుతోతా

56 ఎమొరచెట్టినుచ్రుహరియునునునునునుపుకప్రొప్పునూ

వనమొంగలిగినమొనకుతరమొలుహననమొదుంగలిపి

తొవ్వనాడుగదానవుండనుచునర్థ్యవుతానూ

బ్రహ్మమలహింసించెనుచినుటొబ్రహ్మలగాట్టిగదా

గిరులుడరులునిర్మూలమొనెనుసాగరములచేరిచే

సురకిన్నెరచేరులవధించెనుభూచరులవిదారిచే

21 గపన్నగమానవులవధించెనునిగమములనుదాచే

యోగభాగములుసాగనివ్వకనుతిగమొనెననీ

అనంతయుక్తులఅనంతతాడతఅన్యతాప్రిననూ

అత్తవచ్చులండగుచ్రహరియునుచేత్తిచియారింబి

భూదేవినిసూరార్చియుండమహిమాధలబ్ధిదేవ

భాగధజేసిమోభిచ్చుడుదలంబయిచ్రధబుతాప్రాప్త

సూతరయాపునగానినికొరుచేతాననూడదన

తొల్లనమనునుప్రజ్ఞమరగనుపల్లరామములునూ

చ త్కన్తి మూళి యు త్కన్తి కంఠ ము ర్మే క్తు వ ను ద రంబూ,
 హం దు కు వ రే శం గా ర వృ మో ము సు తిం ద మ్మే న కూ రణ్,
 వా రు పు యే వృ న కు టు త త స్మ లు సూ రీ శా త్ త గ వా,
 మి ట్ట ము ట్ట ర్మ సు ఘ ట్ట పా ద ము లు తా ట్ట ర్మ సు ద ర మనగా,
 కుం ద ర ద న ము సు ర్మిం దు వ ద న ము ర్మిం ద్ర కం తి మే నూ,
 త్రి ది వ రా హా ము తిం ద ము యే ప్త గ వే ధ ర్మ సు నా ప టు గా,
 స్వే ద రూ పు సూ త ర ము సు తిం ప గ ఖా తే శు ని త ర మా,
 తి ట్ట యం ద ము నే ఘ ని తి ని వ క మా తి ట్ట యం ద నం గా,
 ఘో ర గి సా గ సు నో మే ట్ట వ నం గా మా న వృ లా పు మ రా,
 56 డ బా హు ప రా త్రి ము ర్మే వ గ లు గు వా రే స ర్మ స హ గ ల రా,
 త న సా మా ధ్య ము త న తే త లు సు సు బా న వృ వ ధ న ము కూ,
 తి టు రు కూ ర్మ సు ద్ర వృ యు కూ రు ము గూ త త వ టు రు మా,
 త్ర వ్వి న ఖా ట్ట సు బా గు రు బా న వృ త్ర వ్య క త క తే గి,
 గు రు గు ర ర్మ సు రు సు తి ర్మ మే ర్మ సు త రు వృ లా గు రు మా,
 వ ధ్మే పం ది ని జూ ర బా న వృ లు వి ధ్మ ల వ టు గ నూ,
 ప ట్ట తే ట్ట ము ని ఘ ట్ట త నం బు న ము ట్టా తి రు ము నూ,
 తా ట్ట ల తా స ర్మ యా ట్ట లా టు రు సు వరా ట్ట సు గా ర్మ సు నూ,
 వృ రు లా టు రు ము గా ర క ల సు వ్రే ర్మ గా గా ర క ల ద్రి ప్త ము నూ,
 గు రి యా రు ము వ్రే ర్మ సు బా వృ ము సు బా రు టి నె లు ము నూ,
 హం కం రిం బు రు హం కం రిం బు రు ర్మ కం రిం బు రు నూ

కూరలు పకియి సూరకత్తితోదా రిం తు వినుంబో
 పంది వ్రాల్లు తిందముగా తిందుము సందియింబులేదూ
 వ్రుప్తు మిరియి మావాలు కూర్చుని పప్పు తిండ్లకడనూ
 97 దే బాకునక్రమ్య గనునన్నుగని చేసానం దురుగూ
 అనగాన శ్మశ్శ గలసామంతులు మని విటుచేసిరిగా
 పొరణ్యత శివుంకి క్షతచేడుగ అరణ్యమందులనూ
 సాహసించుతగది ప్పుడునకును సహాయులెవరులేరూ
 పందే అది పొరందరుండాకితరం ద్యం తో వినుమూ
 యముతా వారయి కుచేరుడాత్తియే కూడా ననుడేమో
 చతురా ననుడా బానుడా శని యోహితవిదివనవలయు
 నేటలు జ్ఞిసారమాప్త హరి మున్నేటలు సారగారే
 ప్రళయం తంజేన ప్పుడు తా సామంబుని వధిచేసుమీ
 పొరయి గ్రచ్చినటునిగ్రహించనట ఆవిరానము వినుమూ
 తా చేత్తమంద రిరి యెత్తియు దోబులదివిజులకూ
 సుధయెంసంగే ప్రహరి నప్పుడు తాక్రమా పంబుననూ
 రాహు శిరములుంకించనటందురు సాహసంబు వలదూ
 అది సూతరమే అయితే సానవులందరు మడయిమరా
 పేరుకు తలగురక్కనుడి పుజోల్లిరి సూరకత్తికూర్చు
 పొరణ్యక్షయిది కూడదు వలదనియింద్రారులు చేచ్చి
 పందిగాదుగా విందుడు వినుమని తిందరు శేష్టగనూ

మొందరిల పుచ్చెన పందిని బట్టెను తిందరు మాడగనూ।

అపంబోక్షెను ఆరుమూడు నేదాకయోజనముల్.

యెడ మకార తాకాట్టి వానపుని డాగల వారెను ముటర.

నేత్తురు కాలు వయెత్తి పొరగను డుత్తుని యులుజేస్తే।

540 తనదివ్యాకారంబు ధరించి యు పునము నులును నాలువూ।

శంబుంబులు ప్రోయంగన ప్పుడొ పంకజులగును డూ।

గరు డారాహం కుడ్రపనుదేవేను విరుల వృష్టి గురి యూ।

అని శ్రీ శుకులును ముచవకు పరిక్ష నర వరు నకుజేప్పెల్ల.

సంతోషించెను తాంతుజనకు కథలన్నీ విన్నావ ములూ।

నర హరి రూపున కరి వర దుడుతా మరి యునేమిదెసే.

మురి యులుజేప్పు ముముని వర యునగా హరి కథ వరితేజే.

కరువు బోరగారెప్పు ము శుక యని నర సింహద్బుల ముహుళ.

అకథ యు కలుతూ పకార మిది యెక్కాని విను మనుషూ।

హరి కనకాక్షుని హరి యుంబుట వినివైర ముదాల్చెగదా

తరువాత సుకశ్యపుండు దుఃఖము నతిరిగిన గరుకాల్చె।

అష్టజరిగినాడనిన వార్తలు తన కన్నచెండ్రి తాడె।

అతని నతోను తులందరు విని బహు ఆశ్చర్యంబుగనూ।

సంహాన ముద్ధిని బాహు యుగంబున తతహాదుఃఖమునూ।

బాతు ర్యంబున బోతుల గల్లు భూమి గుంబులు మేరయగనూ।

తాళగతుల తాళబ్ద ముగాలు ప్పుమేళనించి నట్ల

శిరమును చదనము కుచగిరులదరగమరొసాగను అవ్యాః
 అభినయశాస్త్రముననుగలయర్థము అభిప్రాయముగనూ,
 రాగలయుక్తముగబాగులు మారగయోగులమఱుబూరూ,
 వాటముగానాట్యముసూపుత్రయమునాటవగలుమార,
 ౧౪౬ తథాచరణముగాముద్ధులందరికొప్పుత్యముగనంపింపెరి,
 పుష్పమచందురుబాటుమోమునసన్నప్రవతిపమితి,
 శుకమోపితమోవరరహితంబాటా ఆవయోమోచితము,
 అమరాగంబులతనకాక్షునిచేర్కొనుచుమోదుకొనుచూ,
 తనవారినితారయంగనివృతనుభవప్రేషారలుచునూరి,
 చిత్తేష్టరుతనతేవరనివేత్తురుదిక్కులుచూచుచునూ,
 విధినిటుదిట్టరుబంధులమూరుచునువృద్ధిచినిటువనమునూ,
 పరిపరివిధములపురుషునిదలచుచుపరితాపింబుచునూ,
 యెట్లుచుండగాతనతకపుడునుయెడపువారింబి,
 సూరెండ్లకువకయెకుననగావినుమోచెగువమరణంబూ,
 వేయెండ్లకువచ్చెత్తినచినుటావేరనిపలుకుదురూ,
 పుట్టుటరెల్లాగిట్టుటకారకెట్టవారకుతరుగూ,
 బాళిపుట్టుకలాకనమెయెమందుగుగూభూవలయుంబుననూ,
 అహస్యహనియూభూతకాటయెనిసహగూప్రృథివంబూ,
 యెమమంచిరముకుయెతెంతుగుగాతమరంతానిజురూ,
 కేషులుజీవితమిచ్చయింతుమనువిశేషహస్యర్యం.

క్రందోజి కుచాం వరగా వారి మ్రానే కా క నా కు .

రాలుట నిజ మున నా నా లా నులు నవి యె స్థిర మనుకురి.
నేరు ముగ్గులట వంట వి ఘట ముల తేరులు వినరు గదా.
రాగల వారలు నకి యిం చురుగదకొల ముని జమసుటో.
మంత కట్టే పాల ముందు కాటెదురను వం ధై నమన తయ్యో.
యంత వారు ముడు యంత నులుం టూ యింతో ను గ డూ.
వ క కరా తకుడు సుక మున నాక నా తని తి బావల బి.

శ్రీల జిగురు గండెల రుగలలు వలలు నుమగు వాళ్ళ రియింబో
బి ధ్దం బున చల ద న్నము జాను మును వా క్కడు నత పులకూ.
బునుదొంచ గనా త్కునక పాతంకు గ డుం కు నులు తెకా.
కుళంగ మి మున ముగని పోయిం ప గనులు కుదోని వా ట్టె.
త ట్టెలు కత నను త తక బాటుగా పి ట్టెల ప్రోయి మునూ.
మి ను నే ట్టెలు తిరు బాత టెట్టెలకులు ప్పగని ట్టెలూనూ.
అవి ధ్దం బులు లుం పు క ధు నే నే ను న్నామి ద్రాహ మునా.
అత పుల లూప లదె యుం మెల గును యు డి మెల గుట్టు మునా.
అనుకొలకె ప్పుడు యెక్కు కాయక ను మాన్కల కం యిం యుండా.
గాను కిరా తుని తేతను బడెగా విధిని ను జై నే గదే.
తే క్కలు నా గ డ రావు పిల్లలకు మిక్కిల గా మెత లో.
మెత వారలు యు వ్వురు తోరుగ మాపట వేళల కూ.
ని త్తెని త్తె యిం ది క్కున వచ్చాన తంబని తల్లుల ని

నాలుగుదిక్కులు యూరు పట్టలు నిల్లు గవలనా చెల్లెన్.
 వాతనెట్లుగా భరింపెను యదునా తికిమేతలి.
 నన్నవంతుకనునిన్నవసేగర ఆస్యారంబును యా.
 అనికాకంబగ దొన్నె గూడ తానాక కాలము గూలన్.
 వేటకాండకును కంఠిండాలు క ఆటనెట్లు యాడ.
 అట్లుగేరింబ లూత ముందులను మాటాడ వళంబా.

594. యెందునూడు గూడంగ యాస్తివారూడ విసృగదా.
 మొగతు పై క్కడై రియం తుజగ తినె ఆలువక నాను.
 ఆలుకు రూపియం అనుమాపురు యెటు కితిస కనుంబు.
 రియం దు సాగసులు తెలిగిన మాటను ముద్దుతెనుగను మీ.
 విహితము గాదెం పతుల సుజింబగ సుతుడే నా తెడె.
 సుతులు విహిత సంపత్తులు సాగసులు కితురిత మహిమలతా.
 భనము గలుగు మాధాన్యము గలుగ మధాన్యము గలమాట.
 అన్యేవస్థ్రములు అన్నియంగల మావస్థ్రలు నెచ్చగదా.
 స్వేదర రాహుకల్పమందులను నేతులు తెచ్చగదా.
 సునకేరాది కమహిలావార్తలు విసతన తగదనుమా.
 ఆదివరాహంబైన విష్ణువును మేదిని లాపలనూ.
 సాద్వియరంబు బాధింబు కాగి తమ వేదపూతముగ నూ.
 డమ్ముడ నైతన అగ్రకు తర్పణ మని ముమ్మాటనుమా.
 సూకర మూర్తిని బెతా సుతలపున వాకు పుష్పంబువహు.

604 కాగల కాశ్యములన్నిగటపుకానిబాగులుమొరగనూ,
 తోర్పుకానితనతల్లికివ్రొక్కిలయువదికేకునర్పించు.
 లూముమొనదేన్దామాంకుసుముమోమాటంబుననూ,
 నేనువచ్చుపరింకుంతముమేదినితిలకుండుమమూ,
 తగువారినిమంతులనుగురువులనుమిగులగనింపుమించి
 కిల్లాకాపురక్రమలకుబ్రోష్టింపుభళింకునగతానూ,
 రెండుకాంతంబునతనసతికప్పుడువాత్తులుతగబ్రోష్టి.
 తపముసేయుహిమవంతముచేకెనువృషములుమొరగనూ,
 రనిగుహచేరియుతనూతత్వములుఘనభాదనబ్రోష్టి.
 భూతనిద్ధిభూశుద్ధిరెండునర్పించుచేతానిద్ధిగనూ,
 తింతర్మాత్యతబహిర్మాత్యతలనంతసిద్ధులాపార్వ,
 తింగనాస్యవంకరనాస్యములుతింగనాస్యములా,
 పంబాస్యములనుమించినవగామబంబపంచకంబూ,
 పంబాక్షరేమంత్రముకూనసమందుస్యసింబుకాని,
 హంటెరెండుగంబునఘంటమంతయుతనచిత్రకప్రేలనరిగా,
 పాదంబులమునిట్టిమంత్రపాదంబుచేసిహారునీ,
 హంరహంరశంఖామహాదేవమహాదేవహారాయసుమా,
 తిహారమంత్రముజపముసేయుమునుతిహారశ్రమకాల్చి
 తపముసేయుగనువృషవాసంబునదేవముదారలకుంతా
 నిష్టతానుతాఖాతచౌధ్యనముకష్టముదలగతనూ.

604 గుండెనెద్దవమందున్నయిపానముపదిలముగానిచిప్పే.
 మొదలిపాదుగదలింపినాభిరక్షకుడుగుగ్రహించి.
 సమానవారములైనాసమకూర్చియుక్తములువిసజ్జించి.
 మెల్లమెల్లగనుపూర్ణమలమునకల్లదొర్లుకొనుమా.
 నాణెముగనునదిప్రాణవాయువుతాదానిపుగగతిపే.
 తంటాతెకనుదానముకలపియుతంరక్షకామందు.
 సర్వాంగమునసరిగలవ్యాసమునునరికాలుపురువినుడి.
 తొమ్మిదిరంధ్రములుముతలుగొనేమ్మదిమొరగనూ.
 తాలుములమునతరిమినిలుపగనుకాలవశంబుననూ.
 కుండలిమేల్కానుతారదత్తనుద్దండియోగముననూ.
 శ్రూమధ్యమునుకుంభించియుండగభూమండలమంతా.
 బెగడాందగపెనుపాగతెగతెనుగాభగభగమండునుమా.
 పంబాగ్నులమధ్యమునవసియేప్రపంచముభోజిల్లా.
 వాతలేల్లనువత్తికములపెరగెనుగుడిసెనుజగమంతా.
 గ్రామమునామికినిప్రేక్షుపొరుటకుక్రాంతినిలువచ్చగా.
 వేదుల్లుమొలచెనుయెదవ్రేననగాఅదిరెనుభూస్థితియు.
 గ్రామచెట్టినాసాదిపుటంబులత్రేక్షుపొరుమంతా.
 అగ్నిజ్వాలలులాకాలాకములందునిగ్రహింపా.
 కాతకాశ్వకసునాకులందరునువ్యాకులమొందిరయా.
 తగలకార్వకనువగచేతనుపన్నగలుభితిసాందరా.

పాగకూర్చక మర్త్యులు చనసాగిరి అగణితభయములనూ

6/12) గంధర్వులు కిన్నెరలు గ్రహంబులు సంధులు వాచకనూ |

ఋతుత్పత్తి విద్యాధితులందరు గత్తకులేవరనుచూ |

దిక్కులేక దిక్కులగణంబులు వాక్యమొగంబుననూ |

వాపలేక జగదీశ్వరయశఃచునుపాపల గూడుకొనే |

నలువమొదలు గాత్రేలా సంబునత్తుల్లుకజనుదేంబో |

నాడుగరళము పహతగాము చేసిన జాతారంబిందునుచూ |

హిరణ్యకశపుని తపోవహ్నిని హిరణ్యవలయునుచూ |

నోవే బ్రహ్మపునోవే విష్ణుపునోవే శివుడవుగార |

శీంకారమిందుం తమనోవే శంకరశరణుచూ |

పంతజసంభర్తాదిదేవతలు కింతమాన్యునుచూ |

శరణుని వామహందేవం హరహం రప్రణవాంతర్మయతా |

శరణుసాంబశివశరణుగిరిశాశరణునందివామహా |

శరణుమతత్పురుషరణుమంత్రుమర్కరణుమకరణయమహా |

మొరబెట్టుగ గొరళ్ళరుడు మురంబులు శిర్షాణులగూడ |

హిమగిరిచేరువగుహచేంగటతను సముఖుండై నిలిచి |

ముఠులు ముసులు బ్రహ్మాదులు సహగా హర్షములు ప్వాంగా |

చరమిచ్చెదవో హిరణ్యకశపా విరించి సాక్షిగనూ |

తేజవల్లురయంబు ముదునై నుచు జగదాధిపునీ |

శివదేవానాకెప్పుడు విసుమి బావువద్దు ననుచూ |

రాతిరి పగలును మృతేదనుచును హితవుగఁజేపునానా.

త్రిందమాదపంచత్వములేదని పాండుగళేలచి మ్మా

61/4, యింతి శ్రేటవాదెంటను జరుగలేకంటకులేనాను.

మృగములపన్నగములచేచిహంగపగతులచేతనుగా.

నరులచేతజ్వలదులచేతభూజనులచేతనా.

హరులగిరులసాగరమునజలమునగరళాదులనైనా.

అయిందములపంచత్వములేదను వాయువహ్నినైనా.

చీఘ్రినిద్రలేతుండనేయిచేతచీఘ్రికాలములనూ.

మరగాములేకుండనువరమిమ్మహరిగోధరయనుచుగా.

ఫాలనయనవ్యోమాలపాశివాకాలారంతకయనుచుగా.

వరమిమ్మనికారంగదనుజునకువరముముదంబుననూ.

అదిగినట్లువరమిచ్చజగంబుల ఆపదలుతిపేగదా॥

సంతాపంబుసుఖంబురచ్చరలుగంటులుదైవిగిగా.

తానుగృహంబునకేగితశ్యప్రతునుమోనినిగూడుతాని.

దానవులను మంత్రులనుగూడుతానిదానాదులూసంగి.

సుఖముగకాన్పిది నంబులుజరిపెను సతలసంపదలచే॥

పూర్వదిక్కుచేవేంద్రజయించెనుధీరతనంబుననూ.

అష్టైశ్వర్యునినితాగెంబుధనంబులుభాగ్యమంతద్రావి.

యముపురికేగిధనంబులుగానుచును తమరేఘునంబులనునో.

నైరుతిరులుహరింబువేగమేభీరులనిలువనీకా.

వ రుణుది క్కు ర త్తాదుల గాంబును స రి యున గాంబు రి యునా |
 వారియు ది క్కునాదా రు యు గాంబును గాంబు కులును పోగడన్ |
 62^a ధన శాంధుని ని ధనుని జేసె గా క న క త క్కపు డ చుట్ |
 కూతి ధి క్కుగల మూలము గాంబును నాల్గొంబునునా |
 వారిచేత ప నులన్నికొగు మును భోగ త నిలెననా |
 అి ధ్విది క్కులావిజయమున మును తు ధ్వి వ హిం ప్పునునా |
 ఉండ గాంబునార దు డుదానపుం డున్నతాపునకునా |
 సు ర లూక ముగలవార్తలుగాంబు మును త్తరగానేగెనుగా |
 తెల్లనిమేనను వల్ల భూతి యును పల్ల జి తలుమే ర యునా |
 మహాజీ యుంబుగ నారొంబు గాంబుని మహాతియొంబునా |
 పు గావమంత్ర స్పృత కార్త మూతెలు ఘనముగ ద్రిప్పునునా |
 ఆ కస్తితముగ రా కంబుల కాలా క నా ధు కథ కూ |
 వ ప్పనారదు గని ప్పాజింబు మహా ముగ ర త్తను డా |
 దే వ వకాని యు దావ నా మ్మిట కు భావము దేతియవలె |
 స త్యవా క్యముపదే శ ముగాంబుగ తర్కలు తమ రనునా |
 సరి వ సమేత ము సు జ్ఞం బరి ని ల్పతాప సన ముని |
 అలావన నా క్కాత్తెరె ప్పుముకాల రూప యును బా |
 నే వ్రద క్క ముల్లాక మహాత్ములు రెంవరికి తలయదుగా |
 అిన్న సు వరాహ రూపున హరి యును అిన్న గవధ జేసెన్ |
 తరువత నునే తప మున రింబి తివంరుడు విరింబ గదా |

వ ర మిచ్చరిది కప్పలు రసోతితద రి తే న త్త క రు ల్.

626 ఆ సు బ్ధ వేమొందె యె న రోషము కు ను తని యొకతగుగనూ,

సం త సే మొందు మె కం యు న తు తు తా తు తి,

మొ ర రయి ము సుం డి రి న ర హరి కూ ప్త న న స్తు హ రిం ము న న్,

మొ రి డ్డ లు తం ద తా త్త త ము న హ రి న్ నే న్ న ము న న్,

జె ర ముం డి రిం ము న న్ నా ధ ర జ న్నిం న న్ నే న్ న న్,

తె న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్,

హ రి యెం ద న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్,

న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్,

న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్,

ఆ త న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్,

న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్,

న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్ న న్,

హ ర హ ర హ ర హ ర హ ర హ ర హ ర హ ర హ ర,

తనగా శ్రీహరి గూడ లక్ష్మి లకు మునిశుగ నమందురు నా।

అతడే నీమిత్రమన జాతర హితభగవద్ధి న్ధిలలకు మలకా।

తారగతత్వలు ధానుని యనంగను మా రత రక్షకుడూ।

నిద్ర జేందు సమయమున నా సఖ భద్ర మనంబున నూ।

ఊహింపియ రాహుం త నీవు నమనా జూయి తనాశ్చిన్ద్రే।

తరువాత నుగ భగవద్ధులు వినగా సరసి జాన్ముమహిమన్।

హరి భక్తికి నమమైన వస్తు వీధ్య గణి గణ ముమీ।

హరి నానుల సమవకాను మానవులు ధర్మముల రక్షకులూ।

నారాయణ మంత్రము లొన కి గల దా రి కేక తనా।

664 మంత్రము లందు నమూల మంత్రమే యంత్ర తంత్ర ములకూ।

మంత్ర కాజ మంత్రక్షేత్ర మనుచును స్వతంత్ర మంత్ర కన్నా

నారాయణ తవ నమో జాడగింబింబు నా ర నుప్రతి గనూ।

బ్రహ్మదులు విరాతంత్ర తత్వలకు మర్మములై లింబుగ నూ।

హరి కిచ్చెడు వై న వనిజునింబి రిదు రి తతర్కుల గురూ।

నీవు జనింజు వటంబు జగత్తులు కైవల మతిమీద।

అతని నిశాత్తుభుచ్చై మేది నపై మితిని జనింబున నూ।

నీ శత్రువు జనకుం ధనురూతను జూచి హంసింబు కనూ।

తప్పు కుండ నారాయణుని నవతే తప్పే త గవకాను।

హరి హరి యునగా హరి నర రూపున హరి యింబున తండ్రూ।

తరువాత నుని నుపరమ భాగవతము శ్రేష్ఠ మునూ।

మొదలుగాను నిశ్చేతలపాతముగా తరువాతను నమ్మా
 అనేక భావధలు హరిని మరువ్రమని ఘనముగయుండురుగా
 బెగాళుగ నమోసెయుమువత్సనె హమునమ్మగుమూ
 దేహాతత్వమేరిగిందెదవత్సమోహలయమునుమీ
 కామత్తాధములాదిగాను శేత్రువుల జయించవత్స
 యమునియమూదుల హాదను యోగులభాగములుదవత్స
 బోమునెత్తురును కామాదులగును శీమయింకయుండునుమీ
 ములమూత్రాదులకాలాయముగదశవికేసుతులందూ
 జనియింతురు మాంసంబు ముద్దలను ఘనమునుతెనుగదా
 నీరుబుగ్గచందంబుకుటుంబములేరిదివివక్షగా

67 అ తతిదంత్రానులువారాసులును యలనమ్మటగాను
 జయముజయముమంత్రంబులమోగనొజ్జయమేహరిమంత్రం
 జిత్తనత్తలవకామన్నమంత్రమేతర్కవినికాశముగా
 పరహితమామన్నమంత్రమేదురితహంబుగదా
 లింనమోహరినారాయణసుమంత్రమువున్నతయందురుగా
 యిష్టముగావశ్చియింబుమటంబును అష్టాక్షరిబోప్ప
 త్వరగామహిమదయింబుమటంబును త్వరగానేగదా
 హిరణ్యకశ్యపుని యిల్లాతిగభ్రంబువిరళమయ్యె
 నొప్పుతెల్లగనుపించెను యువగామేప్పునదొనవుట
 మంత్రసానులనుబలువనంపి బహుయంత్రంబులుగట్టి

ఆ క గాల చది వింశ మంత్రముల తి ఘ్నాదక విఘ్నః
 నం దుల ద్వి ఘ్నః రియు మంది రమందుల కాంక్షకని రియమింతి,
 తా బహుని రియ తిని సా బల రియ తు ధై ఆ బాలుని యాదా,
 క్షా రుచుండ గను సార సాక్షు డును తీరుగ జనియించె,
 జూ త తర్క మప్పు డుగావించెను భూ త రక్షకా రక్షా,
 బాలలు వృద్ధులు బంధూజునులకు మే తొస్త్రీలకు నూ,
 భక్తు బ్రాహ్మణులకు పరిహసకులకు తత్త్వ వర్ణ ములు నూ,
 గా భూధేను హిరణ్యమాది గా భూ పతి తగిన ధర్మ,
 పప్పు పల్లములు పండ్లు ఫలములు మే పులు మిరగ నూ,
 ఆశ్వుమును వాగ్విమా రజితమును విష్ణుగు వస్త్రాను ల్,
 పుత్రాత్మక మొనరించి రక్షను డుస్త్రాత్మక ముండ రియ్యో,
 దశవింశ సంఘములు విశదముగా నాత్యత్యము వసతిగ నూ,
 ఎకాదశి వసంఘున తాను అనేకబ్రాహ్మణుల తా,
 పుణ్యాహావాచముగా వించెను యువన సన్యాసు తపంచరం,
 సర్వంకా వ్యవధి కరుంధనికా సర్వబంధు హితవుం,
 గాప్రప్రదించుండ నునామంబూ వ్యవధి ముగా జేసే ||
 గంధదాక్షిణ్య త్రుతాంతి గ్న, దండిగ దానా దుక్,
 జోసి భూసురుల నడిగె వినుంజీ వాసిగని మునకుం,
 పంపాంగ ముయూ పించిన బ్రాహ్మణులకుంబి ముహూ తకమని,
 నవ ఎకాదశ స్థానకు భంబుల న్నవగ్రహంబులు నూ.

ప గు నాలు గు భూ వ నంబు ల కిర్తలు పు వ హింబు వి నుం జీ,
 పు ధ్ల ను ని బె గి తంబులు బె ప్ప గ ని ల కే యు ని వ క హా ।
 రూ పు న మ ద ను డు రెం పు న సో ము డు బూ పు న క ను డ నా ।
 నా పంబు న క జి ను డ ని తల ప క కా వం బు ము హం రు డే ।
 ఆ రుంబు పు క ప్ప ధ్దా మ కి డ్ద రు గ శ్రీ కి కు పో రు డు గా
 తి నం త మో క ల్యా గ గు గంబులు ధ న వం తు డి తం డూ ।
 తి ను వారి కి కి న హం ధ న ము లా సంగి రుం త న రుంబు ని ప్పే తి గ ను
 పే ను ము కా ను ము తా నుం డె ను ము ద ము న పు న మో గ క్షు ల బె డే
 తి న్న ప్పా క న ము కా న్ని డి నంబు ల ము న్న త ము గ జే సే
 రెం ను గు కా ము న నా బో రా ము న పూ నే పే న బి గి గా ।
 బాల సూ ర్య కాం తు ల తలె పే కి గె ను మే లు గు గంబులు నూ ।
 ౪౪౬ శు క్ల ప క్ష కే తాంబు ని పో తి రెం క్కు ముం డు కళ లూ ।
 పా ర ల సా గే త ల ము క్త తై త్త ట్ట క రు లు తా ట్ట సా గే ।
 ము గు డె కె ను పా రా త సా గే నా క తే రు ము క్కు ల తి రుంబు
 న వ్ప సా గే ము వద్ద య న సా గే ను తి వ్ప రుంబు ను ముండా ।
 తి త్త తా త ము త్త వా తి యూ య న పు త్త ము న్న క్కు డు గా ।
 తి వ్ప రుంబు ను ము న్న నా ట్ట ట్టా ము త్త ట్టం బ నీ పి లు చూ ।
 తి వ్ప రుంబు ను ము ని బె క్తి తా క్తి న్న పు త్త ధ రు రుంబు ను చూ ।
 నా రుంబు న రుంబు ము వ్ప రుంబు నా రుంబు నా రుంబు గ రుంబు ను చూ ।
 తి వ్ప రుంబు న ము ని బె ప్ప న ప్ప డే హం రి హం రి యు ను నూ ॥

చా వసు బు యవర యున గానో తా భూవజ్జ న క యు నూ,
 తిన్నయను నా యున్నయన గా వెన్న వాంగ వసు చూ,
 మా మను బిలువు ము తన్ను పాపా మాధ వయని పీలుచూ,
 వరుస లన్ని త్రీ హరి నా మంబుల సరసము గా బిలువా,
 హిర గ్యోతస్య పుంభి కామారునకు సు వర్ణ భూషణ ముత్త,
 తేజ్స్య యిచ్ఛధ రి యింబు ము తన్ను ముచ్చ పలాం తింజ్జీ,
 తల లాకల్ప పహంరహంహరితధ శ్రవ గము శ్రవ గమికా
 శ్ర రణము మధురంహంబున్న మాధవుని మాత కతంద్ర ముకూ,
 తంజ దళాక్షుని తంజి త శేయుటె తరముల తాభరణం,
 పర మాత్ముని పాద ములైః రముకు వరమ కుటంబుగదా,
 రత్నాభరణ ములన్ని వ్యర్థ మని భాత్త మవాక్యములూ,
 తన తాభరణ ములన్ని మోహమని కారణ మందురు గా,
 అను మని శాశను తన సుతు తుండగ కనుల జూరి జననే,
 తాబ్బరి బెల్లము తాడుకా తినుమన గావించా ర్పణము,
 ద్రాక్ష ఫలంబులు బుర్రు రంబులును పక్షి వాహు కనునూ,
 పాలును మింగడ పరమాన్నము గా పాలా ర్పణ మునూ,
 తదశి పనస మాటారఫలంబులు మధుసూదను కనునూ,
 శర్కర యిడ్డలు పక్వవ్వాసులు చక్రధరా ర్పణమే,
 అనుచు భుజించె తనయుని జూరియు అనుమానించుచునూ,
 అది రమ్ము ప్రహ్లాద యని తన జూడుగ బాంబుల నూ,

కౌర్మి చూడ మన యొక్కర యునుచును అర్హింకదా గుం గూ,
 న శతాసురు గాపాలు వధింకన యు రుచిది యుని తా. తా.
 త రి మ క రి ని నా రు యు గు గా చు తు ధ రి సూ డి ది యు నుచు,
 హ రి కౌర్మి తై గి రి దూ రి న యు తై ర వని బాలు ర తా,
 గా వు ల గా యు వి ధం ము చూ డు మని గా పాలు నీ లీలక
 బా మ్మిలు తే యు ను బ్రహ్మ దే వు డి దే క ఛ్చు ని చూ పు రు నూ,
 తా ర గు మి దే పా పిం రు నం దు రి కి తా వి ష్ణు వరే,
 ల యు మి ట్లు గా విం రు వి ధం తే ల యు కర్మ యు బు వే,
 డి తు ము బా డు రు పుం గరి ము చు ను చూ డు బా ల కు ల తా,
 తి రు గు చుం డ గ ను మి ర గ్య కర్మ పు డు గు రు జన ము ల తా,
 శు క్రా బా ర్మ ని ము ను సు తు న కు ను న ర్మ క్ర ము గా గ,
 వి ద్యా భా స ము నా యు వల యు సు ము స ధ్యా నా ము తా,
 వి ద్యే ధ ర్మ ము వి ద్యే కర్మ ము వి ద్యే ము ల ము గా,
 వి ద్యా తా ర గుం వల న వి జ్ఞా న ము వి ద్యా నం ప త్తా,
 తే ని వా డు అ జ్ఞా ను డ ధ ర్మ డు గా కర్మ పు తా నా,
 త న్మ క్తే పు నా త న యు వ కు ను ను ప దే శ విం రు వల యు,
 తి ను ము గు రు వృ తా నా లా మి ము మన వే సె యు న పు డూ,
 రుం డా ము రు ల ల ము గా వృ నా దం డి గ ధ న మి ప్పి,
 కౌ రి న ట్లు వస్త్రాలు భూ షణా ధ్వి రత ద యు తే శ,
 69a అనే కర్మ పు ల కర్మ పాన దా నా ది ముం ల ము స గ

నగతెల్లనుశ్శంగారముచేసియు తగినపుత్తవములూ,
 గావింబయు సంతోషబుత్తుడైవచ్చూజలూనగి,
 పంబరు హావాద్దంబులుమోయుగ అంబతయుగ సుతుని,
 తాతపైనితుతానిపుడు రొజుననలంత నాడుచుండా,
 ముత్తేదల రావింబు ముత్తియుములపైని,
 యుత్తముగొంపంబుత్తేరివ్రాకియువిస్తేరంబుగనూ,
 బుష్టగింబనాతంత్రిరమ్మనివరులువానిననూ,
 బీనమూలు వ్రాకిచ్చేనుముందుగదానవరూరనకు,
 కివాంబునుబున్నరేండాపస్త్రేయుగురువటవ్రాకిచ్చేన్,
 తింనాబీనమంబునరాంబుగనుతన్నులకడ్యతాని,
 తరువాతనుకివాంబునుమన్నునుశ్రీనాథాంబుననూ,
 మోమువంబతశ్శృంఠలులుండగక్రమచాతగటాంబు,
 శ్రీయునువాత్సయుసంపత్తరమిదిశ్రీయునగమంగనా,
 నాథాంబునుమన్నట్టవాత్సమేమేదినిశనినీ—
 తంత్రికెముందుగదండముచెట్టుటదండకార్యమనియేన్,
 మరివకసారిదిచదువుమటన్ననుమాధ్వయననుగదా
 లచ్చితతదానపుడుతాలుగగనుబుష్టగింబపత్తేన్
 మాంబునువాగనుతదాంబుననీగదాదానపునీసెటా,
 తిదినికేచందనమురక్కసుడమచిలుగంశయేనా,
 మోడాపొరిటులదుపుమటన్ననుబాడుగహరియననూ

మొందర బంధు బంధులు విందును తింద ముమూర గనూ,
 గురువుతో మిచ్చిది వింతి తండ్రి సరస వాత్సలములనూ,
 వినుపించర నాతన రయారయనగను విన యును మ్రోక్కో,
 పూరి నారాయణుడు రితహారా మాంపొపొ శరణు శరణూ.

704 శ్రీధర మాధవ దామోదర గావింద శరణు శరణూ.

తేరి రక్షక లుక కి రులా సగుము కంసారి శరణు శరణూ.

తిను వాత్సలములు విని భీతుడై తన్నుతోర జిహ్వానా.

తొడుకును ముందర తట పడ వ్రాజ్ఞయ్యు యు డుపురేదయనుమా.

గురువును దిట్టలయు తిరుగ ముద్దిమర లంబు క్రొత్తు మనుమా.

సరి బాలలనూ రుత్తిని కూర్చుకొని వగారి కి మొందరనూ.

భూలతాటల మేల ముగ్ధుల నులుస్తంభ ములు నూ.

గల్గుకాట తల గున్న విద్వంస పచ్చల నరుగు వయి.

ప్రేమతో బది వింతు ముతన రయని పదిలముగా ననుమా.

రండువల రక్తసులనుబడి తడ నుండ గని రయ మింబి.

అన్నపాన వస్త్రాదులు ప్రతిగ అన్నియు సరి తాలపి.

తదలతూర శక్తిం బుమటంబును ముద్దులు విసగబెప్ప.

చంతరూర్కలతాట బెప్పగదెంతో వాత్సలము.

వాని నాట నే వింట నటంతు వకం రు ముగ్ధులు సుమో.

కలకి నట్లధన మిచ్చెద నడుగు మునుల మునుకు నాకడుగదా.

బుద్ధి మంతు తని పింబు ముటంబును పేడ్వ తనంబున నూ.

ముంచి దండు జనుదేండు న మరయమన మెంతెను ఆరు నేల లూ,
 తరువాతను జి అపి తున గురుని ము రయము బంపెనుగా,
 వారి నందరిని వరుస గ ముంచి దారి ది చూడుచుని,
 యంతా ముగ్గులు అంత బిభూషణుడై న పరి గుని కథలగా,
 నీల కండ్ల గుడు వైల లాననుడు బాల బండ్ల న్న గుడగా,
 నీల బా రయగుడును కల లాననుడు బాల బండ్ల న్న గుడగా,
 ప్రస్తుత దాన భుల భువమున గాడ్లను కలసి పాడించిరిగా,
 కండ్ల నా మురుని పూజ మొనరించి నలు భుతును కలసిగా,
 మేల విల్లును దిగి నీడె గును నారి వ్ద నీండ్ల గుడగా,
 వేద హంసలు బులె దిగి సార కథిన్ భురు తవ్వు గదా,
 తేలు కులంబును నూర్చు బండ్లును వాల్చు తోలు నాగా,
 ప్రస్తుత దాన భుల భువమున గాడ్లను కలసి పాడించిరిగా,
 ప్రస్తుత దాన భుల భువమున గాడ్లను కలసి పాడించిరిగా,
 దేవతలును సరదా లునై పాడి భూ నలంబులు బుడ,
 దాన భుల భులంబులంబు బంబులును మాన తల్లి కులకై,
 మాది బాగా ముల మ్మే న బాటులను పంకుడగా ల పి త్త,
 ముగా డుం మెనులు ముల్లు కంబులకు పాడి పా గుల బెల్లి,
 మాత ది క్తు కు రావించి దై త్యులను చి కల మునాం ద గ నగా,
 కై శి న ప్తంబుగా వ ముల ములు విను ము హిన్ద్రుల సెంబులునగా,
 గురువుల వాక్కుల కెల్లను తరగ గ పరి హరి ము దే నీ.

స గీ బాల ల తో ముగియుచు వినుచుని పరమ రహస్యములు.

తతిదండ్రా దులు దారా పృథ్వుల వలల బడగ వినుచి.

కామము వల్లను మోహము ముట్టెను తామసమేకత సుఖా

లు బ్రహ్మము మెదమత్సర ముద్దులు పది రహంతుల వాకున్

భ న మత్సరమును దారా మత్సర భాకు గిప్తే ప్రతిష్ఠ.

అబద్ధ కారణ మది విన మూలముని సుబుద్ధియును తులనుచూ.

సారము వల్లను దారా పృథ్వులకొ పృర మందురు గా.

బ్రహ్మజ్ఞేత్తురును కూడి నమోంసము భావలప్తే ప్రతిష్ఠ.

71a అని త్యగదేహము ల విని బుమనుచును అన త్యమాదులు నూ.

స ర్వముని వ్ర ల గడుచు విభంబును వాప్తు గ నుండుట లూ.

మల మూత్రాదుల తిత్తులు విజమని కలుచు మూర్ఖులొ.

తా మ్మిది బాక్ష్మల ముర్రలు కూరియు బాహ్యుల తంక నుచూ.

సాములుచెట్టిన కాత్ముల జూలయు నమ్మి మోహ పడుచూ.

లకుర్రుడి యిది రకుని తిర్రిగు గంబున కర్రై కుక్కవతెనూ.

నల్లది మేలని బాల్లి పంది వతెనల్ల వతెను పొంబో.

ప ర దారా సంగమమునె రయుదురు దురి తంబునుకాననూ.

అ రయు క్షేణము విభ వనుగూడి నన్యోరకు ముల నుకాననూ.

మూనుచు పునది వే క్యానంగ తికాని పని యునుకాననూ.

కానీ బానిసి గల సి న మిక్కిలి బాసం బునుకానననూ.

మూటక హానది ముగ నాలను నూట వాడుకానననూ.

యోగ్యై వ ముద్భై వ ముని జ మనుజ్ ఆదిదైవ మనుమూ.
 యోగ్యై త్తయై క భక్త్యై న ముని యోగ్యై దువలన ముక్తి.
 తేం డి ట వివాద స్థై ర గ్రంథంబులు చండామూర్తులవే.
 మా రి యం ను వాక్యంబున గలదా మారా యుక్త గలదా.
 కే యోగ్యై యుని యుక్త గలదా కే యోగ్యై ర గలదా
 నీల గాత్ర యుని యుక్త గలదా నీల కంఠ యుక్త
 భౌద బుద్ధి దైవంబు కు గలదా మాధవ కుల కు గలదా.
 ఆదిదైవ మే వ్యంభాయ నాది మే దిని శుభే తరం.
 మనసు కు ము ర తను మహా దేవ యున ఘనమే క్త గలదా
 మహాత్మ్య కలదే మనాద్య ధంబున మహాదే వ యుని నా.
 72ల మహా భక్తి మే త్త ము టండు రు దే వ త్త ము ని జ, మూ.
 ఆది విష్ణువు ఆది న ముడ న వర్ణును అనంత డులం దూ.
 కాన వివారం యోగ్యై త్తయై న ముడు ఘనంబు కు మిమ్మా
 తను ము పెంబు మును స ము దృష్టి న మూ కేండా ప్రపంచము కల్లు నుడి.
 త ముదారు ప్రవృత్తిం డ మునాత టే ని భూమి ని ద ల చ ర తే.
 పర భూమి ల త న త్తయై న మును మి టు గు ముం డ త లేను.
 పండితంబు న న్నానా మిష్ణు క్తయై నం డి గ మూ డ త లేను.
 ఆది త ప్తి న ప్ర వృత్తి ముని వాక్య ములు ఘనమతిని విరి నా.
 జ్యోతి కి యి య్లాంకృత్యు త కని విల్లులు త లు రి నా.
 జీవ త్తయై న వర్ణంబు టంబును భౌత రు త్తయై నా.

నా రి కే ను ప న పు లు మి క్కి లు టం చు ను వే రు వ క నుండి కి గా,
 యి ట్ట చ దు పు లుం జే ప్పిన గు రు డే వ్వు రు గు ట్ట దే లి పే న ను చూ,
 ఆ త్మ జ్ఞాన ము తాడ పాం గు చు ను తా త్మ ర్క త నుం తా
 ర మ్మని పి అచ ర టం చు ను మి మ్ముల నే మ్మది స భ క ను చూ,
 గుం డే ర్ము ల్లు ర్ము ల్లు ను చు వ ర్ముల ను తం తా మా ర్ము డూ,
 రం డి టుం కు ని ప్ర హ్లా దు ని జా త్మా ని మేం డు గ ర మ్మ రి గా,
 డం ద్రి తా డు తు రా వింశ ము దం బు న పం డి తు లు భం పి న గా,
 చ ది వింశ రా చ ది పి తి మా మం బు ల మే లు చ దు పు ము లు ము ద ము న నూ,
 చ ది వింశ రి గా త న్ను గు రు పు లు ను చ రి వి తి న్నా ము లు,
 చ దు పు లు పే కుం ల లూ ము ర్ము చు లు చ ది పి తి పి ను తం ద్రి,
 తే ము లా క్కు ని ప్రా బిం చ న త ర ము లు క ర ము లు ని బ ము గ నూ,
 నా రా లకు గి లకు ను నా లు క నా లు క భూ వి ఞ్ఞా త ము నం మూ,
 724. తం సారి ని పా డ క మ్మ వి క న్ము లు క న్ము లు మ హి యం దూ,
 చ ది గా హా రి త ధ ని న్ను వి తే పు లు ను తే పు లు ని బం బు గ నూ,
 హా రి ము త్తం బు ప దేశ ము జేసి న లకు త డే గు రు డు గు రు డూ,
 శి రి ప్రీ తి తి దే వం ద న ము ని లకు న్న రి శి ర ము కి రం బు గ నూ,
 తం ద్రి శ్రీ హా రి ని తే రు రు ట న్నా తం ద్రి తం ద్రి గ నూ,
 ఆ ను వా క్కం బు లు విని రా మం బు న భు ను లం ద రు తూ డా,
 గు రు పు శి ర ము బం డిం బు ము టం చు ను చు రు తు ర బ లు క గ నూ,
 నా వల్ల ను త ప్పే మి తే దు మా భూం వల్ల భ వ ము చూ,

చై ప్పిన చదువులు తప్పుల తంతును బ్రేష్టక గా వంతున్.

త్రిప్ప బాలులకు మేష్టగ తప్పును గాపురార్థములునూ.

అనంతవేదములందు ఘనమండిత తనంత తానెకదా.

చదువులు జ్ఞునీ తన యుని నడుగుము బేద ర డునీ సుతుడూ.

యెంత జ్ఞానసంపత్తునుగలదా సంతాపించవలెన్.

మాకును బతుకులు మావ గాఢములు యెంతా ర మహాత్మా

క్షాంత క్షమ మోక్షా మోక్షాత్మత్తియమోక్షా మహాత్మనీనూ.

తుదు ర తప్పుతే తాదిగితి విను జీస న యుడవై చెనుమూ.

ననునీ భునీగురుభుపితా మహాత్మన శాశ్వదైనా.

చాప త డు బ్రహ్మ తనాయుకుకు పాపనిష్కాడింపా.

స్వమత త్యాగమువర తత్పత్యమును నమస్తప్తవినుంజీ.

చదువుల మొదలుకు గురు డువినుంజీ యు డులుని జంతుగనూ.

736 మన్నిమిన్ననా క్షత గా బ్రేష్టను తిప్పబాలుర కునూ.

నూర్లు కుబాలుర తలతన డిగితే తోరుతెలుసువినుజీ.

పరతత్వమునీ సుతునకు తక్షను పరమతనీ వనమూ.

పరదైవమునారాధనగ ఆగితే పరు డునిజుమొవినుజీ.

తిని బ్రేష్టిన గురుభునుమన్నియయి తనయిని వేక్షించి.

దీ ర్థ మూ ర నారా యుగా యునకా ర గామేమివినుం.

మనకును శత్రు డు తన యూ విను మూ మునులు సాక్షిగానూ.

హం రియింబై నుపేద తండ్రినివివరా హం రి మతములు విరువునూ.

శివుని తలుచుకొని శివతరములూ సృష్టియేలుకొనగా,
 యెంత ధనమును నకున్నది తంత్ర సంతసింపజేసెను.
 అప్పుడెక్కుతును బువ్వనెట్లరచెనద్వయమని ననుచు.
 సుతనాథుల నుచు కృతగలచు మిక్కిలిగా తెచ్చును.
 పండ్లియూడుదువు తంత్రనీవును కేండాగతివి ముఖ్యం.
 యనబంధువులును చినగానెట్టితడనయూజితనినా.
 కేండాగ్రావములే నుగతండ్రి సుండెనిలలయందున్నా.
 తనకళ్ళు తనువుతానకియింతురు తనకు శివతేవరూ.
 యెవరుచేసి నటురంత ఫలములు వారెకు మునుగుగా.
 భరణిభనయలులు వారానంగతి తనకు తాను రాదు.
 యెందునియందువేతలాల్లురు రయింకా యెందునాశింప.
 యెందునియంపం గావలెనెదియని యెందునబుట్టచలేన్.
 మూత్రపాత్రతాతార గమెల్లాని పాత్ర తాగరచలేన్.
 నిన్నుభుజింపనతిన్నయి కడుపులు నిన్నుగంకలంజీనా.
 బువ్వకహిత తర్కములుకా యవతేనన్నా సుతుగాంత్ర.
 పద్మలుచినగా పద్మయిచదురరకాద్దిగచిందుననా.
 తలుషహరుని కి కతానిశర రముకాతితిత్తులంతూ.
 734 హరిహరి లయనిలలు కనినారది పురీ భవమలంకూ.
 వాడ్మవిష్ణువ్రాజులనితే ములు తెమ్మలని యింకూ.
 చూడిమిగానాశ్రీ పతి సూతనినా కండ్లుగాకగండ్లు.

నీరజాక్షునకుగానిజన్మమేనిరుముగ్ధునియందు
 హరిభక్తుడుగానష్టభుచుడునునరపశులందురుగా,
 కావునశ్రీహరినానాలయంగాహిజరశరగానగా,
 మందురుహిరగృతశ్శృంగుసునునుదండింకదలతో,
 మాన్యునరక్షమహులమందునకేతురుమబ్బెగదా,
 తంతుకపుశిరలేయింటికవేదతిఁ పుంటిమమట్టా,
 ముక్తునపడిశయుతత్తునగిగయితుక్తకృత్యతమవలేన
 బెల్లకుగుబిలవతేశర్యకునల్లయితిదుష్కమబంధవలేన.
 నేహయినదుర్లంధులవతేనేమోహపడగరాదూ,
 బీనచంపిపావనుడనొందుననిదొనవులనునిలచో,
 చంపుచునుచుకలవిచ్చెనుదానచగుంపులకంకరితో,
 తిరనిదల్లిమొదత్తైనవారునుఅడిగిరిచినయముగా,
 పుత్రులుగలరుఅగత్యునయందురుశత్యులగుటకేమో,
 నేలదప్పినతళవృద్ధియటంచురుయిలలహితకముఖ,
 బిల్లుతిలుకగాపండుగయందురుతల్లెకమొలగతి,
 పూచపూయగాకాచలునిమనికాతకులమనుచూ
 మంచకాశశ్రుతాకించరేకచంపియ్యటలుచెప్పుచంత్రీ
 వాద్దనువారలుతద్దాఅగతినిపెద్దలుగాలయగా,
 బేదుక్తుపంటలుచరుచుకాలమనులేతివ్వలంబెనుమి,
 తెలువరతేలేతియటందురుమూలముచుడునెమో.

అని తల్లి రయ్య కల విచ్చిన పిమ్మట వచ్చుడు నిశాచరులూ
 పక్షం... పక్షం పక్షం కాట్ట రయ్య తగ్గు మొగ్గు లు కేతాం.
 నేల బడగ దిగ వ్రాసి తాలల మన పయ్య కేత కాట్ట.
 అయ్య గల తాల్త్రా క్కీరి కాల్పిరి ప్పూని కేతాం రిగాం.
 అన్ని సుండముల నగగ గగ ప్పిరి నిగ్గ హొం... రచటం.
 నాం గ రయ్యల బడ వేళ రిని శుభ్ర ను బాగులు గ ర పంబి.
 రావ డ రయ్యనే సుతాడని తండ్రి కిద్దర వచ ప్ప మునుకూ
 వాగు లు త త మ్మత బాండు తుగా మరుకు రు రి తుడు గాడు సుమీ.
 ప్పట ము బెట్టు బంగార ము క్కే రడి పట వ్ప ద ప్ప గుం డూ.
 సాన బట్ట రత్నం బుల పోతె గాని కళలు మీ రూ.
 హొం స తార్పు హొని రయ్య తు ఇట్టడు క సుగుకా నడు వినుడే.
 పొర డు దూ ర డు నొర టు దేరు వ డు వారి ద ప్ప క డాం.
 క త్తలు విడిగెను క త్త గుబ్బడు మ్మత్య వాగే తే న రకూ
 పాకంబులు నిజ సాధనంబులు ను నాశ ము నాం దే న రకూ.
 కంఠి కి నే రే ప్పరు ను గ్గ మ్మత క కు పేరిం చ దే ర రి
 మూచా త ను గా ని ప్పరు పంప ను నే యు డు గొ డు సుమీ.
 వ్రొం డు మంజే మే ముం డురు మిత్త కంఠిం చ కు ము మ్మ
 అను ముని శాచరు లను స ము రయ్య మన త నయ్యుని వేర్చి రింబి.
 గ ర క మన్న ము ను బెట్టు పుట్ ను ను హరి రయ్య ని భుజియింబే.
 తానె చంపు ను నని తెయి బే సుక ఘన ముగ బాధింబే.

న త రంధ్రంబులు సుక్రస్త్రి న సుభు వి న కదల గుండా ।
 ప్రా గా రిమామ ముచోసి తి న సుమ సు రా న వహ గయై నా ।
 ముమ్మాలు ద్రిప్తీ రుసు ముష్ట గధ ర గా ట్టై ।
 ప క్తివా హ నా ప్ర ద క్తి గాంబులు రక్తింబ వేలకు నే నూ ।
 వా క్త కాలు త ను ద్వా ర్థి పట్ట వే రా క్త కాలు తోరన్
 హం రి ముంద ర నా ట్లంబులు లఘుభులు వలె నేర్పన్పరన్ ।
 మోట వేత్తి వా క రేంట్ మోటం కెంజిన ములబడ వే త్తన్
 744 శ్రీ హం రి ముంద ర కు ప్పే గంబు లివి సా హం సంబు లనె నూ ।
 క రి చే ను త న్నేను న రి కే ను తా రి కే ను హం రి హం రి యనగా ।
 గి త్తే ను ర క్త సు తల్ల త్రిండు నా తల్ల గా ట్టై న ననా ।
 నల్ల న రియ్య వంద న మిదే శ్లే కా ను తల్ల లాం డ న ని ర్మో ।
 వి శ క ర క్త సు డు శి శుభ్ర వధింబుట వ్లే షుభ్ర స్థు రుసు మూ ।
 ర గు కు రు దే హం ము కా రు కు రు దంశ ము త ను మ న వుల్లా తన్ ।
 రేడి ర నే హం రి తి పాడి మి జూ ప ర గూ డ వధింబే ద నూ ।
 తాం తి ద ప్ప బే మే ను కు తే జు ము శ్రాం తి బాం దే నా కూ ।
 రే క్త త వ్రంతు ను ది క్తే వ్రు రు రా మ క్త వే ట్ల గ తి ర్మో ।
 మా ప్త రు ను రు తా పా ప ని శి ర ము న హం ప ము వా హం దే
 హం రి నా రంబు గు రి త న వార గ ప ర మా త్మ త ర గు ।
 తి ని ప్ర వ్లే డుం శ ను స మ రంబు న త్త గు ల త గు ల్లా ది ।
 తో ను డా రు పా ములు మొ డ లు గ భూ మేం తంబు నిండా ।

రాళ్లు రాళ్లు త్రాళ్లు దిగాను బ్రహ్మాండమంతానా,
పరిపూర్ణుడై పారి శక్తిని వాన్విచమందునలచో,
తండ్రి శ్రీహరి చందము వినుంటి కొంత పిందములనూ।

(బ్ర) హ్మాండమునంతా శ్రీహరి రయిండును బ్రహ్మమొదలుగానూ,
శివుడు మొదలుగా బంతు బాలముల సవనాంతరవృత్తి,
కొంతను నేడను వానను శాంతి వచ్చే బంతులనూ।

52 మిట్టను పల్లములందున నూర్చును గుట్టుతో రయి కుంతా,
నీలాగలదే నా లాగలడు నుకొలతూ భద్రగుమా।

ఇందున గలండు కొందున లేడని సందియంబులేదా

ఎక్కడ బూరిన వక్రధృతుండే అర్చకుమొదలుగానూ।

తన రయి ధృతనానూ రయి విధంబు నేడును సేవై హరి రయనా।

పూసల లాదారంబు విధంబు నజూరదే గలటుచోటి।

తిలన పాతపురేతి ముల్లంబు నున్న తల్లి పాతపురేతి గదా।

లొల్లులు గలములను రయి ర్చుడి రయిండును కల్లులాడవినుమా

ఇల ఘటంబులు నూర్చు దిక్కుల వచేనో నిలుపునూనా।

త్రితుకులు విప్రంధర్మగాజేసిన పటవృక్షనిలు అష్టాక్ష

నీ విప్పుడు హరి శరణి దలచిన కేవలము గవినుమా।

కైవల్యము దంబు సేరయి నిలుంగనూ రలడుగ నేలా।

పరమ భక్తి లకు ప్రాశ్నంతురొదు రి తము హరి రయిమా।

పొంబా అశివంబన సమయంబున పంచలక్ష రయి ముగ

హం లే హా లే యం న క రి మే రవేత్త గమ శ రి ని దు ని మే సు మి ర
శి క్షు లక్షే ల్ల సు ది క్షు యం తం డే డి క్ష రిం బు ల గ దూ రి
హం రి హం సు ల వం బ న గా విం బ న వా రి ని హం రి యుం బూ
నా తా ర కు సు లు క్తా డి నా యం కు డు నే తా ర కు సు గ ల దూ రి

754. డి ని శ్ర ప్త ర్థి దుం డ న గా భ యం ము వ క సు లు మూ ని క్ష గా మూ
హం వ కుం డ వ ర మి శ్చై క ఘం డ ని దా వ ల వే క్షిం బి
డిం భ క యు ప్పు డు స ర్వ స్థ ల ము ల డిం భా జా క్షుం డూ
ప్రే న్నా డం ట వీ త న్ను ల జా ప్ర ము మ న్నిం బే ద ని నూ ర్న
బూ ప కుం ట వా యం ము బే ర క న డి పిం బ వ పం ప ద ని
స్తం భం బు న బూ పిం బు ము టం బు సు గం భ ర ధ్వ ని ని
తా జ్జే ము బా లు ని గ డ్డ ప్తే న కు లి శం బు వై రు న ప్తా
వ ట వ ట స్తం భ ము ప గు లు స మ రి య ము న బి ట ము టం బ పా గ లూ
వేళ వేళ యం ని పే ల్లా ర్బు తే గ యం గ సు పే గు ముం ట లు ముం డా
గు బ గు బ యం ని తా డు రు ము లు పి డు వే లు గ బ గ బ రా లు గ తి గ్
మ క్షు ల జ ల జ ల రా తే న ప్పు డు సు ది క్షు లు బ్బా తి ల్లా
నా గం బు లు మ్రొం గం గ నా గ ర ము లూ క గ గ ని ర గ నూ
న ర మృ గ రూ ప్త న హం రి యం ద యం బే ను న ర సిం హం డ న గా
నా న ప్త డా రూ ప ము పా డ గాం బ యం పూ ని శూ ల మే త్తి
వ ద్దే వా ని యం రం బు సు గా జ్జే సు ము బ్బు త నం బు న నూ
ర క్షి సు లం ద షో ట క్షు ల ట్టు క న వ్వు క్షు మి గిం ద ను బు ల్

కా రు త మ్మల మి తు తల వరే తా రా ము తే గ సు మా డ్డిక్.

మూంక రిం ము మూ ర్మంక రిం ము ము ను గం కేలు వే ము ము నూ.

60 న ర మ్మగ ము ను నూ డింక ము ను ము ను గి రి వర మి ది రు ను నూ.

వల ల పాంశ ములు బలు హ ర జ్జుల లుల లూ సాంధ్య ముల నూ.

హి ర గ్గత శ్శృపు డు నర సింహాంబు ను నూ లి యిం తు న టం మూ.

తాం త సే పు పే ను గా డే ను వా న పృ తు నం త మ్మె మ్మడా తా.

తాళ రింబు త్తి తాలా నకు రింబు త్తి ని మూల ము డు ను నూ న్దే.

వే శ్శాంబు నన గా ల రా గ్గ ని హిం స తే రు ద ల పే.

శుద్ధ ప తు ద్దే పు న్న ము నం ది రింబు ప ద్ధ తు లూ హిం ప.

స్నాతి రింబు నూ గు ల గ డ్డి ర వా స ర ము న ప్రా తి గ ను ద రింబు.

సంస్కారాల ము సంధు తు ము తా ని మూల ము శుద్ధ ము కు రు నూ.

వ్రేం రు న డవి గా ద ను ము ద లంబి యు సాంశ ప లూ వ ను నూ.

త న ప్తే ప డి వ హిం శ శ్శా త శ్శా త న స వ రు న బు డ్డి.

ఇం ట ప్తే ట తా కుండా దా న ప్త నిం బు వా ర్మ ర ము నూ.

తీం డ మూ ద గా కుండా వే ద కు ము తాం ద ర వే కుండా రి.

శం క రు తి ను రు తి యా న త న ప కి రింబు క ము ను ను న్దే.

హస్త ము ను నూ రింబు ద్ద ము గా ద రు న స్నాంబు ము నూ లింబు.

న మ్మముల త్తే ను రింబు తు రు న గా స మ్మలు మూ లు కుండా.

హస్త ర క్త ముం ద రింబు ప్తే ను గా వి ప్త ల వి డి గా నూ.

ప్రేమలన్నిచనమాలలు బెసెను యోగులు వినుచుచు

మండిగమందుననుండగజైసి యుగాంతంబుననుం.

చీకంతులంబునదానపులనుపింపింబునమయమననుం

అచభృష్టమయనకించెనునరహరి నిమ్రుళంబునునుచుం.

అశ్రుదాబ్బునుతిచెసెనుశిరలో అభయములమ్రునుచుం.

వింద్రాదిత్యులునుతిచెసిరిగారి హంధ్రభవముమోదలుం.

నురలుమునులుతింపైరలునుతింపిరి మాలోహంబునునుం.

తాతనూర్యులొకమాత సుండుక్రియ సూతగద్దెలుమోపాతం.

764 ఏతాక్షుడునలురాదిగదేసిరి తాతమిదాడుతనుం.

అదిలక్ష్మీకతదేసితెచ్చరితమాధింబుమటంబుం.

ననెన్నడునోరూపముజూడను నానవాళియహిమం.

వివరెనన్నడుఘటేమృతకరునతరమయనుచుం.

ప్రహరణివేసెనుచొంబువదేనాప్రసవమునాంబుం.

అనిదేవతులునునునుపులుశొంబుగఘమనియెదురనితి.

ననురక్షించెనానసింహంబునమోనమోంబునుచుం.

వేదాద్రినరహరినెయ్యెక్కడవేదాబద్ధారంబునుచుం.

సంతకలనరసింహమొక్కెడసంహరింబుమఘముం.

ప్రసాద్రునరసింహమారునుసంబరమొసగుచున.

మంగళసిరినరసింహజగములుముంగలగానవేదె.

మల్లారినరసింహజగములుకాల్లనాంబుగళిగె.

శి రి క్కాంతా నరసింహ మాకును శి రు తిష్ఠు మటంచూ,
 అ పరాధి న రంతు సేయు మునెన్న వే పములు గా మునుని,
 అ మునును తించగ ప్రహ్లాదుని మన్నించు ముదమునను,
 క్కారు కు క్కారి కే అష్టాదశాంకి ముందర నేకనినా,
 నో లూకంబున నే సన్నిధి లూ నో రూ పున నా కుం,
 తే రుచుండ వర మిమ్ము హారే రుని త్వరగా నొక మూటూ,
 గుంతా వర్షుల వర రాఘవునింతా శి రు తిష్ఠాన్,
 ముంతా రూకాంబు కు ముంతా సంతకలు జూతు గనివల గానా,
 యిష్ట ము రాజ్యము తలవల యును ముప్పిరి గా నేవ్ర,
 త రువా తను యిడు నా శి రి సంతక మంకి దాసుల కేనునూ,
 వర రాఘవులు క్కారి క్కార్లు వీరి తిని మునుచూ,
 త రువా తను శ్రీహరి లూ కంబున ధరి నవసీంతు రనీ,
 న రసింహులు వర మిష్టే నటంబును నరళ రాజునకును
 శు కయోగి యు కేల విష్ణును విదగా అ కలంకము తోతా,
 శి కశీరగా యుంకా నెప్పు ము పంకజాక్షు కథలు,
 అ యిదా అగ్రాసంబు కు తుగా ముథులు స మ్మ తింబాన్,
 వలూకుని తిక్క వాడ కుచో క్కను హామమి త్తానె,
 పెప్పి తిగదలకు న ముప్పిరి గా మునిష్టలు గిరి దేవతలు గానె,
 ప్రహ్లాదుని గురి మంకి హామి క్క ముట్టలు గా నటతూ,

అతిరిగా గంధ రుచులు నా ధ్యేయ పాతికి జీతములు
 శ్రేయములు మ్రోయుం బరిహార గనా రసింహు వి నగా,
 మంగళ పక్షి రుచులు పాంగురు పాతికి రంగులు విరాజమా
 నులు చోర్లుగా పరిక్షిత్తుతా వి నవోరు క కలదూ,
 వామన మూర్తియై జూపి బలని మూడరు గులుగొనెను,
 అకథ ప్రహు మునాకు ప్రతిగా లోక స్తుత రునినా,
 అనిరాజు డి న వి న శు కు డిట్ల ను మనము తాంగుల పా,
 తిగా అశ్వాసంబు నవత్తులు సార సాక్షు కథలు,
 యీ కథ వ్రాసిన విన్నవది వి నను లోక మితంబు గదా,
 శిరులు సంపదలు కుడి నవి మృత పర్యే న జము సుమి,
 యుతుతెరుగనుగా మితుతెరుగనుగా ప్రతిభాబుతెరుగ్గ
 మతి గల వారలు అతిశయోక్తుల కవతు రచ దిద్దరచేర్గ,
 శ్రీ క ర ము గ యీ కథ వినువారి కెక్రెంబు స్థరమిది యుగా,
 శ్రీ. జి. లలు నూ తిరా యుల గుడులు సుస్థిరము మా రీ వరముగా॥

శ్రీ (శ్రీ) రామ చంద్రా ర్చనా మస్తా . శ్రీ

పంచమాశ్వాసం సంపూర్ణం

శ్రీ

సాలభాగవతము శ్లో॥ ఆరవ అశ్వాసము—

అ శ్రీ విలకిల్లుదు రిక్తిత్వదాశ్రీ శుకులనుజూతః
 విష్ణుకథలు మురిపచిత్తాశ్వాసము సంతోషకనడుగగనూ,
 నిష్పతాత శుకయోగిచెప్పె కథ విస్తృప్తముగా నూ,
 పంరివామనుడై తరుగుము మూడడుగులు బలనడిగే,
 యెందుకడిగె నామునుడుండు ఆసందియము తెల్పి
 ఆతిమాధుర్యము తొక్కములకు పితృగవసుమసుభా,
 మున్నునెలుపనాదానవులకు వియ్యోషము జ్ఞకు. దాసు.

784 బలదానవులూగి మొగి యొద్ది జులతొడకల వసె యుగా
 తిందు నాడి సంత్రంద నుదాది గన్గొదన ములువదతో,
 నాకవివాసము లాకము వితరణి తాకకా శ్వాతకా,
 అన్నపానములు దాకకతతమని జకన్నెలచెడలిగిగా,
 తాయులాకు దుంపలను మేయును ను రూయునుండి గంతా,
 యుజుముంతాబహుబళం తపాందిరి కుడుము ప్తదేదుగదా,
 నడువతెకనాతాంగనలందరు త్తుడికి వసంబు ననూ,
 కాళ్లు పుట్టినా రాళ్లు యెత్తుటలు తాళతెకస్త్రీలుగా,
 శ్రీహం రి సాతాయుగ శరణు మునుస్త్రిలు మురలు నెట్టా,
 కరుగాపాత్యం దాశ్రీ పంరి యును వరము అత్తై వినుదో,
 ఇంద్యనిక నిప్రత్యక్ష కుశ్మత్తే తాంద రచలదు సుమో

అనుభవకాలము తప్పుదు వినుమి డిను నకుమోదలుగనూ
 త్రిమృతము మోరె అనుభవించితిరి అమరా వతిన సరుల్,
 ఈంతకాలము నుభవము వినుంజీవంత గించ వలదూ,
 బాలుచేతెయునుబదుః బయ్యతెవరికి కలతొకప్పుచ్చుగా,
 సంగరమును ముద్రియించె టప్పుడు బాగు చూడతెదా,
 కష్టముజూడగ బలదానవులది తుష్టిమొది వినుటే,
 యీంతప్పుం బులు మోవి చినుండికే మోద సుఖంతురుగా,
 అరలుపలక్రూరా ములదేవేయి శ్రమపడగాతెదా,
 కాలకౌశి కునిలగి టలందలంబునుతదేవే,
 హరి స్సంద్ర తావేర బాహుగృహం మునుమండతేదా
 పాంచాతయినా విర టగృహంబునపంచ పాండవులుగా,
 శంబరానురున యింటను రతి దా సంచర మాంశం డన్,
 నలుది యోడదను యుంచినడవిలూ నులుకతయింజీనా,
 వాకికన్త మారందరు ఘోషులూ తొరికె అడోరెన్,
 సతత స్పృహచే విఘనంబువా బాహుగావరముచే
 ఆపదకొర్చియు సంపదలన్నియు ననుభవించవలయునా,
 అడితిగ భక్తమున అచ్చతరించెదను త్రిదేవి తివినుటే,
 వామనుడగుదును భూమివేడుదు మరామసపడవలదూ,
 నేపముతెడు బలయింను వినుంజీ ఉపమునగలువవలెన్
 నీచముడన్దే, నీక్తియిన్న దగద మంతకడకుజనుమూ.

తినిదేవేంద్రనకభయమేనుసంగేను రనకంబరభరుడు,
 అదితకడకుదేవేంద్రుడనేగేనుమచిదిదలంబు కూని,
 కాడుకుకాడలాల్పురిగదంబునుచునునుడుగరతియ్యగదా,
 శ్రీపరమరమంగులంబుచునుననకినేపముదారలకుండా,
 కాంతకాలమిక్కతవనియింతినయింతియెక్కనాడు,
 అన్నానోవిటులున్నపనులుయెరున్నాతల్లికినే,
 పురుషోత్తమసిద్ధితవాక్యంబులసరళివెలుపగనే,
 తశ్యప్రకటకతంతను అదితియలువిన్నాసంబుననూ,
 నభలూపంబుతవిషున్నితనకైయిజుముఖుగావించి,
 అంతచిగాదనాదియెమిదేవేంద్రుడనేకరంతంబుననూ,
 యింతకన్నులయెరువంతదాంబురుగరుసంతోకాడలుగా,
 ఇంద్రుడేస్త్రుడుయిడుమితేరుంగడుగసాంద్రమైనూద్రక
 తత్తనకతులులులాత్తయింతిరివిత్రనాశులగుచూ,
 ౧౪ మనయింబునుమొరచెట్టుచునుండిరితనయింతాదిగనూ,
 దేవానాత్మవగలుగుమాటలనుభూంతులయింబంతా,
 నాతసుంబులనేకవిధంబులజూతతాగలుగుగనూ,
 యిప్పుడాపేరహంమొప్పునాచేగదతప్తపుగదపవచ్చి,
 దితికాడుకుబిసుంబుననుండును అదితికామాకుండు
 గుండుజరతకుండవసించెనుజూడుడుమితకుండు
 తన్నుతల్లిదేవలపక్షంబనిల్చువాత్రునిబియ్యంబు

త్రి మూటకు పామర వయనంబుండు రుచ్చుం మిలనకాంతా,
 తడు పంతామూకాకృత్ గాదావేడుగు మూటలనుచూం,
 యుజమతస్సుకుడితన్నవాసిగా కుడువచేడుదురిలనూం,
 పేండ్లా లంతానాకటెంబునుచును పేండ్లిండ్లను నండ్లూం,
 ముండ్ల మేమాణి క్యంబని యంబలూబలుకుడులూం,
 అనుమాంటలు యువువనుళ వయాయెను అనుమానములేలా
 నాయుండు నక్కచలేదాయునుచును న్యాయుని ప్పూరములా,
 మొగనితాడ నామగువలలుకగా న్నగవతేల్లకునుచూం,
 ఉన్మీలితనేత్రండ్లక్షణమును రుచ్చున్మీలనచేళి,
 లకొంగద్యష్టి నాల్గవనతేసియు బాగాయనపంబూం,
 లుంఁతనికొంగిట జేర్చిప్రతిగా సంతనమందగనూం,
 కాంతకునప్పుడు సంతానము గాపాలమంత్రమపుడూం,
 సంతాపమునను గాపాలమంత్రంవసంతకాలమునాం,
 జుపమూజేరయుచును పువవాసంబుల బపలరహితమతిన్,
 బాలుడేనగాపాల చూర్చినికమాలగపూజించూం,
 అనువ్రతంబులుకొన్నిది నంబుల అనుమానించకుమీం,
 మహావ్రతంబులుకొన్నిది నంబులు మహాత్మాగలదనుచూం,
 పయోవ్రతంబులుకొన్నిది నంబులు నేయోమయముగాకూం,
 నిరశనవ్రతంబులు నిరజనరకుసునేనిజగభ్రంబుననూం,
 హరియుదయంబుయు అరులనుగేలయింబు ద్ధరహరికిచ్చును

79a

మోము టానకుచే ప్పుటకాదే నా మూటనిజంబుఁ
 న మ్మితి వాయొకదే మ్మితివికారకతఁ బిండ్లునకు నూఁ
 ఁ న్న కిచ్చు నే ఇంద్రాధి త్యము అన్నగణంబునటంబును యన్నరనుకూలఁ
 ఁ సుముకుంత ము పదే ముజనెన న న సుతకుచ్చుట గనూఁ
 త నుచాత నుత శృభుతుని ప్పతాపూరి త్తచ్చుండు నుచూఁ
 త పన్నునె యుచు నుత ముతా నుండ నాచ పలకహితాదగునూఁ
 శ్రుండ నాను నా అనితియు వంబున గండి వాల్కవునుచూఁ
 ఁ షుని నాలయ నంగ వస్త్వన ముహుర్త్వము తాడు తనూఁ
 నా రజర తాతూరి ధరించె ను మా రుతకఁ బుగ నూఁ
 శ్రీ రి నా ర యొం కంబుక ముదాతగే గదన రంబు వహించ గనూఁ
 పంజన గంధ ముబూసె దేహ మున నందే హించ తనూఁ
 కుంకుమ మోమున ధరి యించె నుగౌ శంక వినా శయనూఁ
 కలకాద్ధి యుభూషణ ములుచేట్టె నుతలనుజూరు శిఖ యూఁ
 తే న్నయొద్ద కృష్ణమ్మ నుదలయ నాని వస్త్రేలు మార గనూఁ
 వేదితెంబుం దులనిలుపుకా ప్పూజలుబూది గజేంబుగ నూఁ
 పంక వస్త్రేవ్యస్తులును బొడై నా యించునా గసుమారాఁ
 ఘృతతైల ముత రూప ర ములాదిగ పొంతపు గదోప ములూఁ
 ప్పూద నూప మా రంబును పూజలు పూడి వివిూర గనూఁ
 పరిమేళంబు ద్రుచ్ఛాది కుసుమములు చిరి జూజులుచేయబా
 పర మాన్న ముమోద లేన భక్త్యములు పక్ష్య శ్మరునకు నూఁ

79 ౬ పాటవేన్నవీగదలుఘృతంబులుబాలకృష్ణునకునూఁ
 శ్శుభ్రీచల్లముకజూరములాదిగన్బరముగహరికిఁ
 త్తగనెంయునుప్రొర్బుతాడుతనుకల్పారగంధిగదాఁ
 గారుంకొందకముగ్రాలుచుకామలికాన్నిదనంబులుగాఁ
 వేపపత్రిరసమోపాశనముగప్రొపుభుజింబుగదాఁ
 క్షీరజలంబులుకాన్నిదనంబులునోరజాక్షిగుడుచూఁ
 తులకిపూసచనమాతకేత్రిప్తుముతలికనుంబుగనూఁ
 ప్రహరిపదములుచేరిపహ్యదిల్లనారంబుగంబునుచూఁ
 కనులుదేరువకనులనుమానించకమనసుదాలగకుండాఁ
 తనంబులనిమ్మంబుగాదాతనయాంబునుచుచచనచుండుఁ
 తనపతిచేప్పినగతినుండెనుగాలానామందంబుగనూఁ
 బ్రష్మసమంబుమనపన్నగశంకునుడుతన్నతల్లిలకుదుటాఁ
 బూతుభుజినిజసారంబుధుడగుచునుబూతుశ్శయిమిడికిఁ
 నల్లనిమేనునుచుధ్యముచేతనుపిల్లనగ్రావింబునూఁ
 ప్రొరశిలునుపింభముచేంబుంగాసారసనంబునమొలాఁ
 కనకాంబరముధరింబుచొనులుల్లకిరితాగూటుకానో
 బరునవ్వుతాసరసిజనంబునుడునాగరితేకువరమిచ్చోర్కఁ
 నేగభద్రాంబునదేనుజనింతునుబాగుగచేనుపవత్ర
 తరువాతనుదేవేంద్రునకర్తునుధరణియెంబుతానగాఁ
 పరమయస్తామంబుభుజింబుచుటంబునుసరసిజలాచనుతున్న

నిష్ఠాబాలునంతుష్టిసుండుమూకష్టవడగవలదుం
 ముష్టకష్టమురెన్నాకెసిరిపున్నానాకారకూం
 అనిగభగంబునఅన్నరూపుష్టపునుడుసారెనువినుటే
 ప్రకనలగడకెనువ్రొకరింతలునులుకలుమాడగనూం

౧౦౬ రేంతోమూసమునిండగానేమెనెంతసారేవినుటే
 మూతామూసమునుడగమగునగుండునవింబదుగాం
 మాచురత్నసమునందుమృత్తికైయుప్రతిగభక్తిచేక
 అయిదోమూసమునందుననువతితిఅదివకవింతగదాం
 నలుపేక్కునుచనుచుక్కులుచినుటేతెలుపొకనుగానలూం
 మట్టంబులుగనిపించునురేతికనితట్టచోరబరువ్రొ
 గాజులురవికైయుచుచులుటందురుసారాజీవాత్మికనీ
 అరొనెలమధ్యంబుప్రసేగదనారోమనితపుడూం
 సప్తమమూసముయుక్తజవాలెనుకొర్మిసాచికపుడూం
 తష్టముతెతనుఅష్టమమూసముచుట్టిగగనగదాం
 నవమూసముపరిపూర్ణమాయుగాకువలయునేత్రికినీ
 గ్రహంతారకలునుసహగానెనాతశుభవృద్ధివచినుటే
 నవపంచకస్తవ్రమవికాదనిరేంట్లమూటయువతే
 తారాగ్రహములచారఫలంబులుసారసనేత్రికినీ
 సర్వగ్రహములుశుభవికాదశీవితివిగనుతగనూం
 భద్రమయినయూభాద్రపదంబునరుద్రుడునుచినాయుం

శ్రవణ ద్వాదశి కుజవాసరమునయువతిగర్భజుండూ,
 మునులందరుతావినుతశాయగనుమునితన్నెలుజూడూ,
 ఆమృతాత్మకరకునగానదీతితాతామృతుగూడినిండూ,
 పృథులారములుచపలలూచసులుప్రపమతాశాయగనూ,
 జలరాసులునుప్పొంగమధురమూజలమలూలూచుదూ,
 పూర్వవాయువులువేచునమయమునభేలుమ్రోయగనూ,
 ఆహ్లాదలాభగవిష్ణులవిడిగాలల్లుచుగండప్రహూ,
 విరులవానగురియూగానవృడునరసిజలూచనుడూ,
 ౧౦౬ ఆభిరమిశ్రేష్ఠహరిచారునువకలకువతియందకమాదా
 తలచల్లరిశ్రహరికినల్లురలుతులుతుముమునితనక,
 తన్మృతానుతుగమగూనవినుతాశాప్తచక్రైగనూ,
 తేన్మయుద్ధవతేచిన్నిశిరస్సునుతన్మలుతామరలూ,
 ప్రస్థచందరుబాలుమొంగుచుప్రస్తతభూచములునూ,
 చిన్నిశంఖలనచల్లుకంఠమునుతన్మనినాసితనూ,
 తేన్మయన్మథునిపలతనచల్లునుతేన్మైతన్మయలూ,
 తామృతయందమూతేమైరలనగాబాహ్నునుశ్శమప్రలనూ,
 కుందకుత్సులములసందంతములుచుందన్మితమహిమత్,
 తన్మనితొవినతుచ్చిదలనగాచుచ్చిరిగాకురులూ,
 చక్రవాక్కుయిలుపత్తుసాబగునుతేన్మిత్తేన్మయలూ,
 తమృలమొదల్లునెమ్మదితేన్మలుఆమృతమూచరా

క రి క ర ము లు ని రి తా డలు పా ద ము లు తి రవింద రు లు గం బు లు ।

అ రి తే తు ల అ రు గ ము లు క స ల రు ము లా మి డి బ గు రు లు

ప గ డం బు లు న రి ప్రేల్లు ము త్తలు ను ని గ ని గ రు ని మే ర రు లు ॥

మొ చ క గా త్రు ని జూ బ క శ్శ ఘ ఠ ల గ బ నా త్ర వ ము గా ।

ని త్య త్య త్య ము లు తి శ్య తు గూర్చి రు లు రు త్త ము గా తే సే ॥

బ హు ల ప త్త భా స్మ రు ని వి ధం బు న బ హు గా బ రి క ఠా

శు త్త ప త్త శ్శ తాం బు ని పా తి కే విం క్తి లి త్తా బ్బ ల్లా

మొ ను లం గ ద తా పం బ రు లు మొ ద ము న డ గ రు లు న కు ప న రు లు ॥

గా రి తు ల రు లు గ ని గా ము ల ల గ ద నా త్ర వ ము గా

ని త్య త్య త్య ము లు తి శ్య తు గూర్చి రు లు రు త్త ము గా తే సే ॥

అ త్రు లెం బు న గ ని గా ము ల ల గ ద నా త్ర వ ము గా

ని త్య త్య త్య ము లు తి శ్య తు గూర్చి రు లు రు త్త ము గా తే సే ॥

వి శ్వా తా త్రు తు నం బ ము నం గే ను తి శ్య తు గూర్చి రు లు

ని త్య త్య త్య ము లు తి శ్య తు గూర్చి రు లు రు త్త ము గా తే సే ॥

త శ్శ ఘ ఠ ల గ బ నా త్ర వ ము గా

మొ ను లం గ ద తా పం బ రు లు మొ ద ము న డ గ రు లు న కు ప న రు లు ॥

ప్ర సు తం గా త్రు ము లు ని గా ము ల ల గ ద నా త్ర వ ము గా

ని త్య త్య త్య ము లు తి శ్య తు గూర్చి రు లు రు త్త ము గా తే సే ॥

శ్శ త ఘ ఠ ల గ బ నా త్ర వ ము గా

మొ ను లం గ ద తా పం బ రు లు మొ ద ము న డ గ రు లు న కు ప న రు లు ॥

శుక్లపాత్రదేవేంద్రహాసంశేనురాక్షసహానుతమహాః
 భననాధుడుబద్ధమంత్రేంద్రేనుతల్లిబాలమహాః
 తిష్ఠిపాత్రతనుపాయనముగత్రైతాగ్నులుసమకూర్చెన్
 నెట్టతాడవేం భావిచెట్టగద తుట్టితాడజననీ
 పంచశిఖలునుంపించరివంరితినమించుతానులంతా
 చక్రిలాలుహజ్జరియింపుపువులునుచక్రభరాయనుహా
 మునకన్నిలయలుసూరిశిక్షియింపుననలాం నునకూ
 భననాధుడుమొదలైనదేవతలుకానుతలచ్చరిగారా
 మంత్రాక్షతలుస్వతంత్రుడచగుమనీమంత్రించరియింపులా
 గాళ్లుగానుభూజననంభారనలాప్తుడనాసరిగారా
 నాలుగువేదములాదిశాస్త్రములుయూలముద్రేవిరిగారా
 యుపిపుత్రులతాహంబోముమాదగసుచనువతొంచగనూ
 తిరుగుచుండనమరావతియందునవిరాజనాత్మగుడూ
 సభకులనందరచలపించియింతాసభచేయించెనుగారా
 శుక్రాచార్యులుమొదలుగగురువులునత్తడనుంరికలంబూ
 వసిష్ఠమొదలుగయుధులగగాంబులునునసురభర్తకడను
 కుంభనికుంభులుకుంభద్వారకులుసాంబులుబంబుకూలి
 మొదలుగొగవంప్రేక్షకులందరుపదిలముగొనభూమా
 హరియగ్రేవుకునుపిత్రజిత్తిరియునునయియుగసభసుంతా
 సూతమాగధులువందగొరికులుగీతాదులుబాధా

నేం భువనాద్భుతములు నా భ్యములాయో కల్పభూమి ముగనాథా,
 హితములు తుల్యైహికాహితములు నునతులు బలిహో నంబులునూ
 మహిమలదిగ సభలు కైజునెంత గమకహింసా.

నాగేశ్వరం వామనస్థానం దంబులు పరామాత్మగా గాములూ,
 పరమాదనంగిత నరకములూ దీక్షచినుముంటే.

గురువగు సుత్రా భార్యల బలము పరుషాగ్రహజింబు,
బలవంతుడై బలభోదిని సాధింబునల రురుండు॥

శ్రీ రుద్రాచర్యము ద్వారా నల్లకాయలు చివరికి కులసంఘముననూ,

0351 సం. 1000 లకు పోయినట్లు లంబులు నాలుగువర పోయ్యాయి.

ప్రతిభా విజయమును గురించి ప్రజలకు తెలియజేయుటకు గా,

శత్రువులు దొంగలు పోలీసు శత్రువులను ధ్వంసం చేస్తారు.

శానాదులు విధిగా వ్రాసినది సహజముగా.

ది వ్యక్తుల నయా శ్రుతి సేవిం బన ప్రవక్తయను పద వియం శ్రూ

క2. బ ప దీ రకూ ర గు డా న ము లు నా రకుగ ను ప గ వి కలుగు ను

అన్నదానములు నా మాదానములు పు. గొల్లూరిత మంత్రి.

నా జన్మకు సత్ ఫలము లేదుగా యోచననై యుగము.

உயரகாலம் ௨௦௨௦/௨௦௨௧ ஆம் ஆண்டு உயரகாலம் ௨௦௨௦/௨௦௨௧.

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ರಂಗಭೂಷಣಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

ମନୁଷ୍ୟମାନୁଷ୍ୟଃ ପରମପୁରୁଷଃ ।

తాళిబొమ్మ యాత్రలనోడియము నామలసాక్షి కమలా

గంగా లకు చునా తుంగ భద్ర గానా వ రి లాక్షణం ౧,
 పాంగు ముదా న ము ద్విజుల కాసంగుట సంగతుతరుగసుగా,
 వ గాంబుల నారాయణ గు గ క ధ య పూ గావతాటతరుగళ్,
 మృచ్చా స్తమస ద్విజుల కు తుష్టి గ నోష్టుటతరుగసుగా,
 మూడు లాక ములు నెలకెనె నెలకెనె యుగె యుగె త్రేనా,
 పోడి మిగా స బ్రహ్మ హృదయ నైత్యుడు జూడసు గదనవచ్చి,
 తులసి జల్పబామంతులు బాబులు రాజీవాక్షు శ్రీ
 శంకరు స్తన సు పూజించుట్టుకో రనే నింతాయురుగసుగా,
 ముందరి గతుతలగున గలదా చిందును బెప్పరుగా,
 బీపముండ గాదా ప ర మందు రుజూ పుటోవా రులనే,
 ౪౨౬ బులలకు డుగ గతుల గురుడొ శుక్రుడు కిలకిల నవ్వునునూ,
 మన సుకుడు రుబా మల యుసంబు బని పునుల చుడంబులునూ,
 మంత్రములెరుగని సాధ్యైల తండురు మరి మంత్రులు నోట్లా,
 శక్తితనె పూజలకును పత్రియలు బలువు గంపలనగా,
 చతాన ముతనె జపంబులతోట్లా తనక మా లకెలునూ,
 తాళ్లు నా వ్వుగా నాళ్లు నా వ్వుగా చాళ్లు నే డుగతుండా,
 కల హాద్ది గ శైర్వంబుగా యుగా వతెను సువ్వు జగతో,
 ఖాజన కలము ననునెవోనా పూజశాయులయూ,
 తల్లన వారిని అమృతు తసుమను మెచ్చునెట్ట చలయూ,
 తాన్తనాయకి యెవ్వరుబోసిన వానకు పాలనయూ.

రు రణకాలమున హాళీ హారా యుని తణ్ణియించగ వలయుగా,
 దండుతో కత్తుచ్చి శ్మన యూపదలు నలయమునా యువలయుగా,
 తలలున్న నా యొక గూడద యుబల బాన వచి ను యూ,
 ఏ ప్పుడు దలచిన తోళ్ళరుండు తా నప్పుడే తను పించూ,
 తనకు గలుగు భన మేంతో చి బాగము వానికి జతురాంశం.

834 వాతభాగము తన జుత్తికి సుమ్మి వాళ్ళటన ఆ తని యొక.

వాళ్ళట సుతులకు నాళ్ళట దాన యు నాళ్ళట నాయువరే,
 తిథిం ప్రాగుము హరి మూర్తిని యని వ్యక్తులు గావలయుగా
 వాని కళ్ళ లాక ముయగలుగు నాదాన వనా యు కుడా.

యెజ్జము సె యుముని గ్రహబుద్ధిని ప్రాజ్ఞులు వత్తుర యూ.

వలచినన్నిదానాలు సె యుదువు యూ యిలదే వతలకు నూ.

అప్పుడత పరమేశ్వరుడా యును యుచ్చును క్తేవల్యం.

మనా దృఢము తానను మోనించు కునని యెదు వీళ్ళరునీ.

వేనుతయించు నాల్గున సె యుట తనకొనకు హానీ.

గాని నమృతము గాదందురు గాహాని యుపాతతము.

అపకృత్తి యుచెకూరు నిలంబు గనె పముసిద్ధి వకానూ.

యెజ్జము కారయ గ యెమోతలశేను యుగ్గులు పలుకుదురు

ఎతబుద్ధి తోనెకార్యాకుచెకూరు ఫలంబూ.

అని శుక్రుడు కలవి య్యగబలతన మంత్రుల బలిపించి.

తగువారి నెలాపతి వంశియూ ముగువకు వినరొప్పు

యోగానామతంత్రగుహాపాత్యంబులు బాగుగ నూర్చుచునీ,
 బుద్ధిశక్తులబలపీఠంబు తక్షణము బుద్ధిత్కరములూ,
 యిష్టమేనుసాహిత్యము శాయగ పృథ్వుగ బ్రేష్టనయూ,
 తప్తకుండ యోగము సేయుంబుడి అప్తలారయనుమా,
 ౪౩౬ పనివారలబలపీఠంబు మిక్కిలిగతనక్యలు చూచురిగా,
 బంగరుశాలలు రంగులు మిరగ అంగులు మూపిన నూ,
 శాస్త్రోక్తంబుగడవిస్తీర్ణముగా శ్రావల ఆనుచుచినీ,
 యోగకాలముంద రగా సదశ్యకాల పత్తికాలూ,
 హోతాదృశమండపములు శాలలు మహావేదితలునూ,
 తనతయూ పములు తనుల కింపు శాతనమతి పొంగగనూ,
 పాతకాలమొదలైన శృహంబులు ప్రాకారంబులునూ,
 పప్పుసేయ్యబెల్లము బియ్యంబులు మేప్పు గస మకుంబ్బి,
 పప్పుకూరలును డావులు మొదలుగ అప్పుడే తెల్లరిగా,
 సకలమైన ద్రవ్యాల గూర్చితానతలంకుండగుమా,
 ముల్లకంబుల వారిని రమ్మని యెల్ల బనంబులకూ,
 స్మరీ భూరుల బెసాటంబురి తారతమ్యమోరీని,
 బోక్షలుగైకాని యాశ్వరయనుచును ప్రత్యక్షముగారీ,
 బోక్షణియనుచు నయిష్టమే శిరిసాక్రొపతి మారణ(బ్రహ్మ)
 అద్భుత్యంతును జౌద్ధాత్యంతును ఆహోతలు ప్రవక్త
 డే పద్రష్టతా సదస్యవర్ణము నెపము దాలగతుండా

యోగమునందు యెరిగేవామనుడు యోగులద్వీపవరుల
 పంతులకు యుచ్చుడు యెవడు బాహుళ్యముగ బయటబాహుళ్యము,
 నాకేమైనా యుచ్చునా యుచ్చునా కుదానాదనా

84a అయినా ప్రాప్తము రమ్మని తాండరు స్త్రీ నయితమ్మనిరే,
 సుత్యాహం స్మనయా తమ నయను తత్తజ జనకుడుగా,
 అజినయ దండము ఆతపత్రమును అజలపాత్రయునూ,
 మొలబుట్ట నదభులముం బుతాగానా మేరయగనూ,
 వేలపల తాడిగిన వెల్లు జన్మి దయతా తలకల నప్పుయనూ
 పంచనల తాపసువం గాస్త్రము మంబు వాక్యముల తా,
 నిష్టతాడమే ధావిబాట్టు తాగుట్టు తాడనభకుం,
 ప్రాదేశాస్త్రతదేహుండసుమును ఆది మూర్తి యునగా,
 వేదరాశి తదిలాల్చిన నంగా వేదే లుంతననగా,
 (బ్ర) వర్ణంబు తడిపరశి వృథ నుమును కర్మ కర్మలనగా,
 సారస లాబనుడి తడే యున గానా రదాడుల రయనా
 తాతా భానుతేజస్సును గరిగిన మేఘ యువ్వరనగా,
 ఇంద్యం తాళం ద్యం తాతా కృపేంద్యం తాళుతడనగా,
 సభవారలు గుజగుజుల పాదగను అభియతములుదలనీ,
 దగ్గరి తాల్చెను దిగునలేరి సుజ్ఞాని యుటంబూ,
 తాండరు కన్ముల స్త్రీగతాడుచను తాండరు హస్తములూ,
 తాంధరు మెల్లని యాటల ప్రతిగనందర వారిరే,

అనికూర్చుం డి యుంతుం త్రాక్షులును తనకరమునబట్టి,
 ఆ యుష్మంతంబునిదీవింపును నందరుమెల్లగనూ,
 వర్షస్వంతంబునిదీవింపును వల్లులకినివ్యా,
 అందుకానిబలనిరసావహించెదనందేహంబులెకా.

52 ఆ యోజ్యోవుంబువృథివాడవు ఆ య్యోలవరునకూ,
 ఆ య్యోలజుగనా ఆ య్యోదురుననురెప్పరికెప్పరయా,
 యుక్తడనుండువుబళ్ళనిబాలుడదికేవ్వరునీకూ,
 లెక్కొక్కడబూబననెవ్వందునుదిక్కులదిక్కునుగా,
 బుట్టాచెప్పరుపట్టెవరయ్యాగుట్టదెలుపవలయు,
 సుజనులుఅంతాబుట్టలుధరిత్రినపట్టుఎవ్వారుపట్టు,
 లెక్కొక్కమిట్టెదునాతంత్రెప్పయికామలమూర్తియనీ,
 దేహంబునినీవాకిటకాల్పితిదేహంబుస్థిరంబూ,
 భనభాన్యాదులువేంటరావుగావుననీరములుబూబ్బ,
 పుత్రుతకత్రాదులురాజుగపాత్రాచాత్రతలూ,
 సఖులదరుతనవేంటరారుగాసుఖదుఃఖములుబూబ్బ,
 మేదినంతతనతాటరాదుగావాదువేంటవబూబ్బ,
 తనుజేసినధర్మాదులుబ్బగదఘనుడవునీవుగదరి,
 నాస్తియెనకనీఅస్తితాబలకిమునుచిస్తారములదుగ్గ,
 పేండ్లసేతనాలిండ్లుగడుదునాకెండ్లనిండబూదూ,
 లెక్కొక్కదులుసుగుశ్రంబులత్తునాప్రానికేనన్నుగా.

అందలాలు పల్లకులు యిత్రునా పొందుగ నన్నడుగూఁ
 ప్రేంత నిండు సాంక్షిత్తన బంగరు మింటకి బంపుదునాఁ
 నీ నిలవేడు వరహాలు పోతునా నీల యుతెచ్చేదే,
 నవరత్నములు గావులాదిగా రయివతోజున ములునూఁ
 యిచ్చేద కాదు ముఁ అబ్బుత ప్రేతిగ యిచ్చువాఱ్ఱునట్లుఁ
 ప్రాకృతపురుషున కౌకార్యములు నాకెతకి వినుమూఁ
 856 జీవు వదాం మృత వసు ము వల్లతిని భూవల రయింబంచాఁ
 మ్రా నుతాలదిగా వసులు సేరయిటలు పూనికెనిజ మంత్రా
 ముద్దుతాలదిగా బంక్షలవేళ్ళుట పద్ధతుల వి రయిట్లాఁ
 దాతల నావృగ ముతురుద్విజులును నీతి దప్పవలదుఁ
 యిచ్చేవారలు మేల్పులాడుదురు ముచ్చటగ నవల రయూఁ
 పరవశమై పలుకుదురిల రాజులు పరువృతరుగవల రయూఁ
 రణవిరక్తిచేరాగువకిత్తురుదు గమని చూడరునాఁ
 మరణవిరక్తినిధనము వసర్జనగురు ముతినేతురునాఁ
 వ్యాధిబాంధుబానాశ్యహమందిగ మాధకాలది పలుకుల్
 గానవిరక్తియు దానవిరక్తియు పూనికె బహునిజమూఁ
 ప్రలబాతమోహంబున యిచ్చుదులాలాధనములునూఁ
 మోహవేశమునం దునిత్తురయివే హంతయుధనముల్
 కానవరలతు హనిదాలంగను పూని యిడుగుగవలదుఁ
 నిశ్శాపమిత్తుడు హరిష్టంధ్రునో హస్తర్యముగా నూఁ

క రి ప్త నే క్తి యు గ వ్యమింతు ప రి యుంత ధనంబునుమిం
 బే డి షంస గా వింబ ధనంబును యూడి వారి క్రా సగేష్,
 ఆ ర్థుల కిట్లా ఆశ కూడద యు విస్తార యు గా నూ,
 కా బ్ది గవేడి యు గా పృథాయువరే పథ తని జమనుమూ,
 బంధ్యని కని వత సూలుపొగులనబం దమునిరినిజిమునిరిన్
 యుండ్లు తరుచవేండ్లులు సుతరువురెండాదేవల్లా,
 ధన ధాన్యాదులు బాలాగలవాదానవనాధవి నూ,
 మూడడుగులు నాపొదత్రు యుమును జూడు గని యువలయు,
 అనగారులతాహస్వర్థంబున విసుమి బాలుతన,
 నీవేరుగవు యుచరే నంగలరావారినితెలుసుకాను,
 నన్నడుగుట మూడడుగులుగాదోలన్నవాడవోవు,
 భూదాన యుచత మున్యమడుగులు నుండవలయునుమొచ్చి
 కాయన్నను కాతరాజ్యము గారుట లాతాత్రుర ముగదా,
 అదిగాతనుచతదేశమడుగుటలుచుదిక్ప్రయంబుగదా,
 తప్పితను రాజ్యమడుగుట మేవృదిమననునకూ,
 కదావాత్మత మూలకాగుటలు బాధలేదు విసుమిం,
 చక్కడుదక్కన సర్కారుపరగనాచతతాలూకానైనా,
 పట్టుకొమ్మనవతపాళేమయినయూచట్టుననడుగవలెనా,
 అగ్రహారమొకగ్రామమయినతానంబు బండమైనా,
 మాన్యమైనయూచితలయట్లడగననెరనామోనుమొక్క

సత్త్వే యోగో దత్తే తేన సత్త్వే తేన పాదంబుల గల సత్త్వే,
 మూడడుగులు మూడంబులు తాళగగనంబులు.
 అనిబలిచెప్పినవి నయము మీరగననే వడుగుంగల నయము,
 బ్రాహ్మణుల శతునిమ్మలమనరా దెన్నెట కనివినుము.
 పరశురామరాజుల వధురేకంబు నరుదెవ్వరుదలక,
 విప్రప్రేమముగదా నయము శాయగ తృప్తి లేతవినుమి,
 తనుగూర్చుండిన భరణివేదగను ఘనశౌచంబుననూ,
 నే, బంతులందుల వాతొననును నుండిండు శిష్యులందఱు,
 కలిమిలేమిగుర్తురు గనియూరకుండుల మున్నగుగాఢు,
 పదుపుకొద్దియనిదాతనునరంబుట నరచరుడగుగదా,
 వలపించని నేరని పారంగన యిలలు పాతంగను,
~~మృత్యువు మృత్యువులు~~
 మృత్యువు మృత్యువులు వనితనరేయిల యిలలుగదెన్నెదురా,
 మూడడుగులు కలుగ్లాకంబులు రెండు కలమిబలమూ,
 తపయినెయ్యుదు నెపయిలుకొనొక పటముగాదు సుముఖ,
 అరకాలంబువు దలచెనట్లు ఆయిప్పు పరువుగలదు.
 అనుమోటులకును ఆనందింపగత నగురు డిట్లునియెన్,
 రత్నరాజులకు గుగళు వినుమి బ్రత్యధరుండి తతూ.
 అదిదేవుండెయ్యతారంబున మేదినివేతెసుమి,
 శ్రీవిష్ణువువామనుడై వచ్చెను శిరులుదాంబు గుసుమి,
 అది శ్రీకృష్ణులకంబున సత్త్వే ఆదిమహాత్ముడుగా.

విశ్వమంతనాతపాదముకాలుమును విశ్వరూపుడగునూ॥

తరువాతనుదేవేంద్రనకిచ్చెతలపునచచ్చెనయూ॥

అనిశుశ్రుతుశేలవియ్యగదైత్యుడుతనరుచినుపిప్పంగి

ధన్యుడనైతనిదానమునెయుదుఅన్నముచేతతయూ॥

87 అ పురుగుత్తుండునుపురూరపుండును సగరుడువలుతాది

శిలరాజుండురుకాత్తవీర్యతుహరాంబులాదిగానూ॥

దానభర్తయిలుపూనికేదేశిరిమాన్యులైరివారూ॥

పెరుతలడుగావారింకేరిధూరునిపాఠయినదే॥

వారికన్నసేఘునుతనువినుముధూరునిరాదుసుమీ॥

బలిచెయిలూదైలయున్నదిబూడుముకులమహామేధూ॥

లయలపతిబోయిగదప్రిందైలయున్నదిస్తలయిశాస్త్రితంబూ॥

అదిలక్ష్మిపాదంబులకాద్దనఅస్తస్తలవైదే॥

తనుకుబయిలరుబుకంబులునాభినిఘనమైచర్చిల్లా॥

హరినారాయణతరయిత్రిండురునతరియింపనేననూ॥

ఇంతకన్నమెలున్నదరునురునుసంతోషించుచునూ॥

తనసతచోటునుచపుకహంబయిధన్యులమయితిమనీ॥

తేమూపాదమురమూయిచ్చెరయిచ్చుతొరయింబులూ॥

వేదాంతంబునునుండేపాదముమేదినిపేపాదం॥

కాళింగునిఫణములపైపాదముప్రణౌలముమృదులపాదం

గాపితలకుద్రుయిపెట్టిపాదంవ్యాపకహంపాదం॥

తాండవములు నాడెత్త పాదమును ద్దండి పాదమును చూచుచు

కడుగబూవను దకంబు నకత్తము గాం శుక్రము వాల్చెన్.

దభ్రమోదులు తాళా తాళవగక్రహం రి అబ్జలయనిదాలగ్గెన్.

తన్ముఖాలయననచన్మఖాతుగురు తున్న సమయముం భూం.

874 గాత్రనామము బహ్మరగ బ్రేసేను గాత్రదారి యుల్లతూం.

దాతానామము తననామంబును భరణి దానమున కూం.

పదములు గడుగురు మదిలాపాంగురు బుద్ధులును తపగమాం.

అనంతపుష్కలంబుగలుగును అనంతమోసగేగవాం.

తగినట్టుగ హరి ప్రాజులు బ్రేసేను భగవంతుని కపుతూం.

విరులవానగురి యింబరి దివజులు స్వరములు గీతములు.

బ్రేరేలును మొరయింబరి ముదమున సారసాక్షులాండాం.

అయింబమున కునచ బృధస్తానమునా పాదజలంబూం.

అది మొదలుగ గంగ కుజ నకుంధని ఘననా రాయలుని.

విష్ణుపాదమందు నబుట్టినది చీయుని తుట్టగబరికిరి గార.

ధారబాసి నటవంటజలంబు కతారావధమోకత్తి.

పాదాదకమేపానా హంబ్రేమేదిననిలురుగదాం.

తరువాతను గరుడంబు బల్కితాత బ్రహ్మస్తరియుగము.

విశ్వంభరుడును విశ్వరూపుడై తొత్వరుగను పింబెన్.

పేరిగె నయ్యుబ్రహ్మాంధమునింధగసరసి జిల్లాచను తూం.

సూర్యబంబు మేగాతుగొకిర ముతునారాయణునకు నూం.

తరువాతను తాతంత, మారితేయు సరసే నయనునకూ,

విరిచి గాను భుజి కర్మలంబుగా నరవిందాత్మునకూ,

ప్రమామిడి రక్తేయురయున నుండెను శేషశాయి కపుడూ,

మొలఘంటి కనుపట్టిను భాను డుబిలజలామనకూ,

88 a అంద్రై పదలయుగమందు భాన్దరుడు నావిందునకయ్యెన్,

భూలాతంబున నుండి పేరి గే గా భువలాత మునకూ,

ఆలాతంబున నుండి పొడగుగా సువలాత మునకూ,

అత్తడనుంబయి నొక్కేను వినుజిమహలాత మునకూ,

యనసంగేనుగా తంజనలాత మునకు మనువుగృహరియూ,

తపోలాత పరియంతము బేరుగను విపరీతముగానూ,

సడ్యలాత పరియంతము నుండెను యుత్తమునాహరియూ,

అనగామనమనియాడ వచ్చేను యనగా ప్రహ్లాదుండూ,

రావగాను డువేయదలుగా గహరి బక్తులయినవారల,

దానపులంతయు దంబున వచ్చుము ప్రానకేళర గమయూ,

అనంత నామములను స్మరింతురు అనంత నామములూ,

విశ్వాత్ముండవు విశ్వకారముడవే శ్వరహరి శరణూ,

విశ్వకర్తవును విశ్వభర్తవును వీశ్వరశరణమయూ,

విశ్వరక్షకుడవి శ్వశక్షకుడవే శ్వరశరణమయూ,

విశ్వమయిందపు నీవే యనుచును విశ్వాసంబుననూ,

బ్రహ్మాదులు నుచిసేలయునవసరమునందునని మ్రోముగూ,

చక్రావర్తసము తుచగావంతోతు ప్తీతరథాంయన్,
 పరశురాముడై అరిశరాములనరికేనటందురుగాం।
 మనుచునబెప్పుము మునివరయనుసుతునయతుననగానే
 సప్తమఃఆశ్వాసంబునబెప్పుదువిస్తారంబుగనూ।
 గుండావల్లులచేరరాఘవృతునింతాశిరిగలుగాం।
 బెప్పుదునయ్యితప్పులుదిద్దుడిమేప్పుగహంకితతనూ।
 హంకిమనబెరితముదామోదరునకుప్రేమతాసెప్తుస్త్రి
 గురువుచైనవారంతహంసింబకచిరుగదిద్దవలయునా।

—o—

(శ్రీ) హంయగ్రీవాంపగమస్య

—o—

హం సప్తమాశ్వాసము- హంబాలభంగవతము- హం

—o—

శ్రీయముతుదోమనుపరిక్తియగాశ్రీశుకులనుజూచో
 మ్రొక్కొడియడిగెగదరక్రథరునితద్దలన్నియుదంబుగనూ।
 వినగామధురముతనివిదీరదితఘనగాత్రనిసుగముగం
 పరశురాముడైయవుతరించెరాజన్యలనరుకుటకూ।
 కారణమేమనిరాజుడుగగశుకయోగింద్యుడిట్టులనియెన్
 సప్తమఃఆశ్వాసంబుకుమొదలుగయుక్తులువినవలయునా।
 శిరుబుగ్గారిశ్రీహరికథలుపలవిరరాఘవృండుం।

పుణ్యపూరి విశ్వేశ్వరు నకు తా అన్నక్షహరితే పుటా
 హం ను కుం తుని కెంతి చ ముగ జేప్పెను ఘనమతి ముదకుంబా,
 గుండా వర్షుల వీర రాఘవుల నింతం కరుగించి,
 పరశురాముడై అరసే బగంబులు హరి కథలును వినుదో,
 సరసమధుర వరాహాచార స్థంబు గళా రి కథలు ప్రతి,
 వినుమనో శ్రీ శుకులును ముదమునాంధుకుఘనముగ జేప్పెనుగా,
 సప్తాశ్వాస మునకు మూలముగద సప్తము ఘలలూనా,
 మేట రికా నారదు తాట కుంభ జుడుకూట ముసేయునునూ,
 సుబగాష్టిన కాన్సినాళ్లు బరు గుబానాక నాదా మునులూ
 వశిష్ట మహయు పీఠి శావమిత్రుని విశిష్ట గుణ కథలూ,
 బ్రాహ్మతెత్తువారా బుతెత్తువారే త్తుదిదేలుపుమనా,
 క్షాత్ర వంశ మున తపోబలంబున క్షేత్రంబులతో సములూ,
 గారు విశ్వలసినార దుడనగా భీరుడగ స్తుం టూ,
 శబరే తారకును రేసిన తతనము సఫలమైన తపమునా,
 వినునోరేప్పేదనని కుంభ బుడన తన మతి పాంగే శదా,
 రాజుత్వంబున గురువ్ర కడకును కౌశుకుంధువర్షుల రహాజా,
 చింధుబేట్టగా శబర దేనువు పాంధుగ స్మృతా నుటూ
 తప్తించుకా ఆధేను ప్రేర్జ్యయూ విప్యని జేరుటలూ,
 తరువాత ను యుద్ధంబున యుటలు గురుతప ఫలములునూ,
 బ్రహ్మేష్ట ముసంధింబున యుటలు బ్రాహ్మ డుమ్రుగుటలూ.

తరువాతను తప మూల రిండుటలు దానవి రాధములు,
 త్రు శం కుశాప ముత ప్పద నుచు సుప్ర తిజ్ఞ సేయుట లు,
 పూర్వక వ య్లుట నూర్చు రిగ నుటలు మారుత రంముగనూ,
 రాజ్యబలంబును కౌల్పి పుష్పదాం యోజన శ్చ న కునూ,
 బ్ర వర్త త్వంబేమెలనితూరుట బ్ర కర్త త్వముగానుటా
 యిట్లు బ్రాహ్మణ బలమిది నారధ మాట్లాడు మటనా
 తల పో శనుతను న్నే నందు కు యీతల తపేడితి సు మున్నా
 తిది రిక్మే నా నేవల్ల సుశా ది త ఆ ది వయిర మున్నా,
 బాటున కల్పన సే తుచ్చగాని త నే టు దానమి రకునినా,
 మంచి దనుచు వై కుం డముకేగిరి మంచి వారి వలెనూ,
 ముంతులు మార నములు అతిశయం వత్సరమయినముగంటులునూ,
 వేదశాస్త్ర ములువేద లుమొదలుగ ఆది మునో ధ్యమునూ,
 బూరుచుండ నారదులు చెనుమనుచు సు రయూరించెనుహావో,
 సాంజ్ఞికలూక మునందువైరము కు రకుత్స ము శా రయి వలె,
 ఆ గ స్తుండు సేల విలయగనార ద భగవంతుండ పు డూ,
 (సో లక్ష్మీని పాడగాంబు ప్రొక్క గను ప్ర పతిచేడేమే,
 నీ నుంబి రము యీం వి ష్ణు త్వమునూ నీ నుంబి మహా త్మా,
 నీ నుంత కద స ర్వజ్జ త్వము నీ వే కద సం ప ద లూ?
 నీ నుంచెచి తాంబ రమొచ్చెను నదే వన మూలాంబ,
 నీదేకా తాస్త్రుల్ల మా ని త్యమునీ వోకి రులుగావూ,

904 నోతు జనించే ర న జు డు మ న్న ధు డు నోయ ను వృగ సవతుల్,
 న నా సులు నా గీ నం త గ రు డు ల్ విష్ణు క్షే నా ము ల్,
 న దే కం ద సాం ద్రా జ్య మ హం ద్య యు నో వే ల క్షి వి గా,
 తే కు న్న ను డా మో ద రు డం దు రు కం త ను తే మి యు నా,
 తి ను నా ర డు వా క్యం బు ల కు బ్బు యు ధ న ల క్షి త్త ని ర్మో,
 మ థ్యం నై సా మ కు ని ద్యం బు బా వ బ్బి తి నా నే నూ,
 కూ థ్యం నై కు ధ ర ము పై క్త జ్ఞు తం కార్య మే రుం గు దు నా,
 (శ్రీ) యం వృ న న మృ తం బు పం చ గా తే రి తి నా నే నూ,
 వ ర్షా ము త్తే క న కం క్షు ని ద్యం బు న కార్య మే రుం గు దు నా,
 న ర సం ప డు ల నే క న తే క ను నే తి రి గి మ ర ల వ న్తే,
 వా ము ను డా స మ యుం బు న నే నే భూ మి న నుం డి తి నా,
 తి నం త గు ను మ గి ధా ము డ తం బు ను త ను ల జూ ర వ ల బ్బి,
 శృం గారా కారుం డ ని వ ల బ్బి రి అం గ న లం ద రు నూ,
 చ క్త నా క్త హరి వ క్త్రే ధ రుం డు ను మ్రొ క్త వ ల యు వి ను మూ,
 ప క్త నుం డి నే క క్తి తి నా క్త ము మ క్త వ ద ర గ నూ,
 మి క్తి తి ప్రే మ యు చ క్తే క మో వి యు వే క్త స మో నా కూ,
 అ త నే క న్న నే నే క్త వ ల ను తం కు మి తు లు తే వ్ర వి ను తే,
 తి న గా న వ్వు యు నో బ త్తం పె రొ న ర యు తం కం ద ని గా,
 కారు న్న ను ల గా ప కారు తు ను నా కం ధా రు డు గా,
 తి నే క ల చం దు గా చ ను వ్ర న వ వ్ర ను క ర కాల కు వ కారీ,

అందులను దశనాళ్వారులుగా విందుచేసి మ్రోక్షు.

అజీవింబంకుం తూర్పుండి నడిగే గంభానంబియుతథయా,
హరి లకుచతారము హరి సామధ్యము హరి పరాక్రమరయ,
నీ నుంబ్బున అక్షుసుగన బడుచున్నది గదనీ నుండె మహిమా,
నరకానురుగ్గు నీచె తాట్టిను తంసాదుల నరిత్రే
రావ గాదులను నీచె తాట్టిను దేవచిరాన్తులకూ.

విష్ణుచక్రమును వీక్షణింపఁగ దుష్టుల మడుతురుగా,
సుదశనింబని చలచగానేదు దశలు రక్తస్థులు నూ.

నీతొడ్డి నమునగాదేదై త్తును నక్కలం బగుట
నీ స్థూలలుచేసిలు చతకాదే రాజ్యము లా మ్మటంబూ.

నీ బాహులచేదేవతాతమున నీ ప్పంతు తవకాటంబి
నిన్నవి రాత్రిచై పన్నగకాయిత పన్నగని ప్రేమగా

పంబాంకుంధములు యెంబంబులైనా ప్రపంచభారితనీ,

హంతు భూజములుచతురాంకుంధములచేసి నహితవేదీ,

నీ పృథ్వాని తార్కములుజెప్పుచు దేవరసాక్షిగనూ.

అనినారదు డిట్లాడు సమయమున ఘనమటు సుదశనుడు.

నాపేరనుబ్బరబాధిభీతలుమానును సారదవినరుగదా.

నాపేరట భూతాదులుపారును వ్యాపకవకా హుటూ

నాపేరంటి శాంతిదేధాతి నీ బారును ప్రతపికా బాదులీ

తామినిపేరాహిని గాలిదలచుములు భూమినీలు వపుగా.

నా మంత్రాన్విత గమహమలవేదామలబాంధరుగాఁ

పాతకహరణములకహితంబును భూతేశునిసాక్షి

916 నే మాటను ఆకర్షణమోహనస్తంభనహరణలాదిగనూఁ

ప్రప్రంబింకములకాధాయండును వాప్రప్రయుగానూఁ

అనివత్తముశలవియ్యగ నారదు తండుకు పరిచి పోనూఁ

హాంకహంట్లావేంగిలవంట్లులాసంగతి గనవలయునూఁ

అనగానిక్షయమయినవనులకికానుకూనమువలూ

పలుకుదురుజుచ్చనశ్రహంకిముందరనులుకుచేదునాకూఁ

అనగాశ్రహంకినారాయణమధునూదనగావందాఁ

శాజ్జిపాణివాపురాపురుషాశరణుశరణుదేవాఁ

వైకుంఠమునకునధిపతియొచ్చరు సకలభూతకర్తాఁ

వేదాదులుననుకూనకమిక్కిలవేదాంతములందూఁ

వేదకురుండురికాతిశయమేరుగలుపాతవ్రతప్రభలయునూఁ

అనంతభక్తులు అదిమనోద్యులు ఘనమతవ్రతవనుజూఁ

కూరియిందిరికనారాయణమూకూరికలబ్ధులకూఁ

నోవనామరినాశ్వురుగలరాధీవరశలవియ్య

అనగానారద అదిమూర్తిన్నె అనంతగుణనిధిన్నె

వైకుంఠాధీశ్వరుడనటంబును సుఖమున నేనుండాఁ

తంత్రానిహార ఆపురింతయునిపంతములాడుటకూఁ

కారణమేమికనారదతేలుపుము భీరమానయుననూఁ

త రు వా తను చి ను పిండు చక్ర ము ను వి రి వి గ న డు గు మ నా,
 పి ఆ రో ర న గా తా న లు క క వచ్చె ను జల జాన్తు ని క డ కూ,
 120 వచ్చు న ను ద శ గ నుం గి అ డి గే గా ముచ్చుట ల మ్మ యు డూ,
 శి రి చె ప్పి న వా క్యంబులు చూరి తా వి రి వి గ జెప్పె ను గం,
 ను ద శ గ న ము తా తా ను ముట్లు త న తా న ను ముట్లు,
 హ రి దా సు డు నా రం యు గు తా డు త నా ర దు డ న గా నే,
 ల కు మ ను ద శ గ న యే మున్నా వని శ్రు వం రి న వ్వు ము నా,
 అ డు గ గా నే వే త క త్ర యుచ్చె న యు ప్పు డు గ నా చక్రం,
 త రు వు న తు మీ క త్ర యు ను ముక్తి పం రి ముంద ర నుంబే,
 గా డ్డ ఆ లె క ను క త్ర తా త రు ఆ క న రు కు ట వ ను నే ట్ట,
 అ డి దా డ గి తే తా న ర గు బ్బే ద ము న ను ట కు నా ది గ దా,
 ము డు వై రు లు మి ర్తే త రి వి ను డి ము డు హ రి ని నే నా,
 నే ను బా న క ర్యంబులు జెప్ప డు భూ నా లకు క త మరే,
 అ లు గు తె ని బా గుంబులు చంపు న యు ల లా మ్య గ ము ల నా,
 నా రి వే క్తి ధ ను వండు న శ ర ములు ధే వ ర కూ రు ర యా,
 రం గు వ త న ది రంబు లు గేలు తు శ వే గు ధ రం లకు ని నా,
 న వ్వు లు శ్రు హ రి క వ్వు కు న మ లకు ము ఆ వ్వేళలు కౌ వూ,
 స హస్ర బా హు ల తా త జ నింబు స హస్ర తి ర గ ము లా,
 నే చి ప్పు న గా డ్డ ఆ తా ప్పు డు దు ను భూ వ ల యుంబు న నా,
 రం బు వ గు ము రం గు వ ను గూ ర్పు తా లె తా జె స యు బా నా,

ప్రంతు మనుచున్నైకుంఠి మువేళలగ సుండకుండలనిరే,
 బాపడన్మేజుని యింతువటంబును యెక్కునక్రేహంఠియూ,
 అలూబంబులు సుండెనుక్రహంఠి చాచి మి తాడు తనూ,

926 భృగు ముని రోణుతతగు వాసరములు భగవంతునికారకుం,
 నిగమాగమముల తగునాయుగనా బాగులు మారగనూ,
 యుగము రాత్రితేల వారస్సైనములు నెయి ముననూజెలయూ,
 గంగం యుమునాసరస్వతీలయ సుసంగతేలు సుకూని,
 గంగు మారద భూని నమందున పొంగుము గూర్చుంటి,
 గామం యు మండలమున యువధాన్యముల విముష్టి యుచయూ,
 చల్లిపిత్తృతర్జుణ తాయుములం దుల ముందు పరించిననూ,
 అంబుకాతా ముఖుద్భవజపము సువందలన్నికూర్చి,
 లక్ష్మీముగాపదిలత్తలుచేసును అచ్చెక్షరములునూ,
 తాజెకనశూనిధ్వింయుచేసి దిగ్గంధనబలముననూ,
 యువలు దూసుతా యువతకా మ్మనియు వితానానగుగదా
 రోణుతయము సుగదావరితేగియు స్త్రానంబులాచరించి,
 యిసుకతాభాండము పాసగతెసుకూని విసుకరచనుదెంచి,
 ఆతొర్ణము యూయూయూవపిష్టంబునుప్రతిగపరనంబూ,
 ప్రేసి యుతిధిభాగంబు చిల్చితారిద్దరు భుజియించి,
 ప్రేసి ధిహంఠి యునివ్యాసపీనాందకకా శక్తైత్రమునూ,
 భృగు రోణుతనాతనాడు సుఖంబున భగవంతుండునుచూ,

సంతానములదాంతునటంబును పంచగింజి రుచి రుచి

మూడతవృషవాసంబులుగానుండి రిచూడిమిహరియనునూ,

నేపమరైతతపమూరరియగా తపముకుహరిమేల్చి,

ప్రత్యక్షముగానిలరనులక్ష్మికాంచుండల్లుటనూ,

యెందుకారకుమీరుచవాసంబులువుందురుదెలుపునూ,

సంతోరెనిదెహంబులెటతనిరుంతనుతపమర్చి,

సేయుచుమోదామోదరయనునునోహరియనిరిగదా,

3౮ యిరువురైకైకబిక్షనుహోమముమొనుచునుగకెయివెదే,

తరువాతనుసంతానముగలదనిమరియనుకుహరియేల్చి,

భృగువంతటతరువంతకుమారునిభగవంతానామ,

కావలెననిహోమంబునెఱుననికైతలమతినిడిగే,

భూగర్భహోమముయెక్కడసేయుమునిగ్రహంబుద్దిననూ,

నేనెవల్లుజనించునటంబునిపూనికేవరమిచ్చే,

ఎకారత్నకహోమకుండమనకశాస్త్రవిధుల,

అందుకువేదులుమొందుగతల్పనసంధిచిత్తకుండా,

స్థండిలక్ష్యబునములాదిగామండలమూహించు,

అగ్నిహోత్రయావాహనచేసియెచిఘ్నముగాకుండా,

రావృలుయోధుగులాదిజిహ్వుదభానిధులునాలుగయూ

తిలప్రేహులుయెమమాచములాదిగధాన్యములవినాల్గు

పాయసాన్నముముద్గాన్యముగుడాన్నముశుద్ధాన్నముమొనలూ.

శ్రేణులయి ఘృతమును తేనె రక్తములు మరి మాంసాదులునూ,
 యెఱునాలుగునుంగూర్చియూపైయిద్యోజులునాల్గూ,
 సమంశతంత్రముగానతిహేమమయితమోరహితముగనూ,
 హుతవహునర్హినపిమ్మటనాహుతనోచాన్తంబూ,
 భక్షణగాలేలుకకర్పించపక్షివాహకనుండుం,
 ఆగభూమిమూరబారిజనించెనుబాగులుచొరగనూ,
 దోర్పుదోహుదానబాహుడునుయెఱుగ్యుడుదయమయ్యెన్,
 934 అంబుజినేత్రుడుశుంభద్విత్రముడుకంబుకంద్రుండుం,
 మహేంద్రుండునుమహాస్వనుండులరిందమొండుగదం,
 పరమానందముండునుందరుడుపరకారముభద్రుండుం,
 ఆకామండునవలూతనసేరియునుకాకబక్యముగనూ,
 జాతతత్త్వనామండులుజేసిరిరాలములనుమప్రీతిన్,
 అన్నప్రాకనకాలములఁబిగఁతన్నగజేసిరిగీం,
 ఉపనయనముగావింపవేదములుఉపదేశముజేసెన్,
 బ్రహ్మవిద్యలుపవేశముజేసినబ్రహ్మాంబుతతనిలో,
 సతలకాస్త్రములురదివితపస్సుననకలాశుండయ్యెన్,
 సాంబుకపునితతతేగితపస్సునశంభునిమేష్టింబో,
 శ్రీమద్విద్యతాపదుశ్చరునయమునకనుశ్రుగనుండగదం,
 భృగురేణుకలునునుజముననుండిరిభగవద్ద్యానమునా,
 భంగివకులమునశాశ్వతయశుతునుశుశ్వరతర్కుతనాం.

మారు మతి యనుసార సేనాని తొడి వరించే నుగా ।

మగధ వంశ సారంగ ఘోర రసాలవంశ గలుసుగా ।

దేశాలను పరిపాలన సేయించుచేసె మధర్వాకుల ।

సతతైశ్వర్యములన్నియు గలిగిన సాహసగుణశాలి ।

అనేకదానములన్నియెరిగి నరూర్ణించె నుగా ।

కాన్యాక్షకుపుత్రుల్లబాత ఆపన్నులగుచురనయూ ।

రాజ్యము విడిచి పోరించె ముచుచున రాజువాననతా ।

వాకమాటను నిలచుచుండు ఆపన్నును ననేకవిధులకెరిగూ ।

సర్వతోర్థ యాత్రలు సేవించిన సర్వేశ్వరుడమెచున్న ।

అనియు వాక్యము లాలూకించి యువనము విసరినచే ।

తాళి కంచ కుంభ కాగ మహాదేశాదులు తిరిగి ।

ఖాష్టర పూజలు సేయించుండ ఆఖాస్టరు వారలకూ ।

44 విష్ణు సుదర్శన మనుమంత్రంబును తుష్టిగ చేప్పెనుగా ।

ఆ మంత్రంబు పదేశముచేసిన తానె నిలచు ములనూ ।

జపము సేయగ నుత్తమం దృఢిష్ట్యనుచ పలాక్షికి ఫలయూ ।

అంతట గర్భిణి జన్మించెను సంతాపము మీరూ ।

సహస్ర బాహులతో జన్మించెను సహస్రాంశములనూ ।

కార్తవీర్య అజినుడను నామము కర్తికాంతయు సగేగి ।

సకలకాస్త్రములు బహువులారిగా సుమునున బది వేనయూ ।

అష్టదిక్కులన్నియు తొగెలుచుకా తుష్టిగ రాజ్యములూ ।

యోతాని యానాదే శక్త్యరుడన పాతాదులు మొదలు
 భూతాన్ని వ కు కూర్చి యుక్తిగా వృత్తమూర్తములా,
 వారి స్థమగుగా భూజన మొసగుచు కారి సుఖంబె గదా,
 వారి గృహంబుల వారి సంపదలు తొల్పు తక్షణమసే యుం,
 రాజులంత తన హితవుననుండగ గాజనమున జేయియూ,
 రావణాసురుని దెచ్చుగృహంబున పూరి న్నైదునుంత,
 శ్రుంబుగు ముల నుదవైతెను తానె శంతరేశవిను మూ,
 దేవ వానవులు భూవరులందరు కాలినుండి రయూ,
 దండయూత్ర పన్నెండు మాంబులొంతా తొనె గదా,
 ఒకనా డునుతన గురువును జూడగ న కలంకుండ గుచూ,
 భృగుసన్నిధికే తొనె న తా భగ వంతులయ నుచూ,
 ప్రొక్కగానె నిలుచునుచు రాజులకు శర్కరాన్నములును,
 విందుసే యుచున నంద న్నైదువుకం ద యుగా జేప్పె,
 ఆదై నువు కల్పించె ముదంబున ఆర్జును లాంబగ నుం,
 ప్రేత రికి నల్లరు నాప బారి మున్నె యుంగన ను సకలునూ,
 తలలంతుకు జల్లంబు బార్జున ముకులు కుచునం గన లూ,
 గంధ పుష్ప వస్త్రాదులు మొదలుగ కుం ద ర దన లంబా,
 ప ర మాన్న ముకాలు చలు విరివిగా నిరువుగ ప్రవహించె,
 న్నెచి నూ తులును శత హం దులును నూ తు ర్భయమొ ర్క,
 ప ప్పూరానులును పకృష్టాదులు ఆప్తులు నూ ~~మరి~~

భక్త్యాదులుకాకంబులుమేలుదలుగలక్ష్యముగాకంబో.
ఫలరసములుదివ్యాన్నములునుపలలములాదిగనూ.
కూరినట్టుగాతల్పనజేసెనుచురుతరంబుగనూ.
మధుమంసముచుద్యాపచలన్నియుతదలముగానాసగో.
తరినట్టుగబహుమానములాసగేనుభృగుమునిరాజునకుగో.
వాక్యవేద్యుడంగటాచారునిడువధుంత్తుతనంబుననూ.
అదోనుత్పాదకానిచనిరినినుండివాడులాడుకా~~దు~~నుచూ.
దుర్బలుతమియుపాయముకాయరుతిభాగములునుశ్రీయూ.
బలవంతులగేలువంగనునుచములుపయివరిన్మనుష్యుం.
అబాప్తునతావిమారమేండుచుచుచునవసరమునూ.
రేగుకొగంగాస్మనముకొనినవేగేపానియుగుచూ.
నారదుండువైకుంఠమునుంట్లోనాస్వతనదికొ.
స్మనమునకుజనుచుండగవకానియుగనుగానిమునినతులూ.
నారదయొక్కడనుండివత్తురనినారలోమగులడునూ.
52 సారసాక్షుకడనుండివస్తిగాసారసాక్షులూరా.
అనగాప్రహారిలక్ష్యయుతుతైలనువుగవున్నారా.
వారిక్షయయేమనుకున్నారయకూరిచినగవలయుూ.
శలవియ్యవేసుకవకానియకుంబునుయకుంబునినతులడుగో.
నిన్నువిచ్చువునురన్నియలక్ష్యయుతిన్నియున్నట్లునూ.
అతిగిప్రలకునువుడుగకుంఠమోక్షంబుగలుగునట్లు.

ఉ ప ము శైష్ట్య విరా యుపం ద్రయ మును ము ప పలాక్షియు నడిగెన్.
యొన్నూట రువైప్రతములు కాయగ వన్నగ కాయ కృపన్.

కాయ వలయున నీ న్యాయముగా వైకుంఠము గలదనుచు.

వారసుకానుమును నారదాద్దరణి లగ్నారోజనముల కూ.

యైష్ట్యమును ను నారాయణుడనగా యిప్పుడు వస్తి నన్.

పతిప్రతలకును అతిశయ ఫలమని ముతముతము తాచి ముడి.

అనగా సత్యమున త్యమటంబును ముని పత్యులు నమ్మి

స్వేతతజ్ఞాం డము పాసగడా యు నయు విసికిరిముషి పత్యు.

తిరిగి గృహంబులకేగి రియున్నటను చిరిగిన మనసులను.

వచ్చినముపులును యెచ్చుబాతిరి యెచ్చులు బాలుగుట కూ.

అని తమ ఇద్దరు తాననుకూలము గాను మనవి కాయు.

కాండరు కాండరు నునింగిన యుండిరి కుందరదనలందు.

భాగ్యంబులు రేణుకను నడిగెగా యోగ్యములని పతికి.

256 సారసలూకననారదు వాక్కులు సారస ఫలమనగా.

అనగా శ్రీలకు నాది మోక్షములు నావతి కేతరములు.

ఫల రూపము మిక్కిలి కేవలమును పలుకగ సురచానీ.

అది విచ్చువాక్యంబులటంబును మోడము తాచె ప్పె.

నాతిదు పాక్యమున కుతిలుగాడగ నారాయణుడగాపం

దా వాక్కులు తగదనకుండదు యిక నవాక్కుతేవేనా.

అని రేణుక తామన వికాయగనఁ ఘనరాషంబునను.

నా వాక్కులు తగదంటు విని స్మృత తేగజాడగవలయుం
 నా యుదురను నీవుండకు లోభంగముతోయుదురనుచునుచుం
 కుడుకుజేరి రోయకవనుదెంచెను నుడుగకనటుచెప్పి
 బ్రృగుజేరి యుచందనమటుచెసి యుభగవత్సవ్యకుండుం
 అయ్యాత్తకనాకమియు బేప్తవ్యనెయ్యుమింకగనూం
 బుపయిచెసి పుపవాసయిలుండి యునెపయితెకకనియు
 నాకేమియునియుమింకయింట్టవిలుకాతొడుదవుం
 తినిరాముడుతామనవిశాయగునుతనయునిబొడ్డింబి
 కార్తవీర్యకనురాజూర్జునీతరి అర్థిహాపుంజంబుం
 రాజుపూజ్యైకానియుధేనువునురాజునమునగానెనూం
 ఆధేనువుకొనిరమ్ముతనయుదా అదాయుచునాకూం
 తరువాతనుమింజననింబంపుమునకనుదవైతెనూం
 నాతనయుడవై నందుకుఫలమిది నేతికారివినుముం
 అనిజమవర్షియు అనుజ్జ్విత్తుతనయుకుపరశురామూం
 కాపాట్టిపితమాననుదగుచునుచూరవు కసాధ్యముగాం
 బునకునకభిరందనమొనకింబియుచనెనతివేగమునాం
 కార్తవీర్యపరివారమునందరభూతుతనంబుననూం
 అడ్డముచల్లనరాజులనందరిచడ్డదాతమోది
 కరచావముదరియుంబునవార్లననెకులనరుకుచునూం
 నందినిధేనువుహండుగదేబ్బియుతంత్రికొప్పగింబి

ఇ క యెరుంగు కల విచ్చేస వన గం న కలం కుండ గు చూ ,
 పాతి చ త్వయు భం గాక్తులు బుకెను నే తి తప్పి స తి రయూ ,
 దోసి శి ర ము బుండింబు మనంగను తాన తి రా వ్త మునా ,
 గం డ్రగా డ్దు తా తంత్రి యనుమ తిన బుండింబు ను శి ర ము .
 తిరువా త ను నే న్నె పా సే యుదును గురుతుగ జేపుచుని నా ,
 పృజ్జిపాలు నికడ కేతెంబు యు తి తిశ రు పాతక ముల ,
 క్రెసి తినని నీ వానా ముబుయిన ప్రేమ మనవి నీ పూ ,
 మా త్యహం తతు డపా తతుడ నును నీ తి తాస్త్రి స రణి ,
 పెద్దల తి సుమ తి తాడ ను కర ముని మో డుపై న నుతి ,
 త న నలు కు గా మ తి రుం బు నా రెయిదు లు నుతెమి వన నెల్ల నునా ,
 పి త్త వాక్య పరి పాలన కరుణా నతి శ రయింతు గ నుకన్ ,
 రాజులు మునుపె యోజన వల కి రా నా రెయి జన న ప్ర డూ ,
 కన బె యి కు రవ గన రుతు నేన గాఘన ప్రణ్బం డనగా ,
 జు మ దన్వి రయి న తి ప్రే మును స తి కిని సుతు నకు మిక్కిల గా ,
 న తి కి శి ర స్సును సుతు నకు హస్తయి కుతుకంబు ననా సగి ,
 పున జోవి చకు మునుచు శ్రేణుకును నచి న యు చుగియునన్ ,
 కా డుకాని పును త తయి క భూమి ప్ర దక్షిణ ము కు గతనూ ,
 గంజాత్తరి మోద లయిన తి వ్ధ ములు ప్పాంగ గ గ్రుం కులిడి ,
 కృత ప రి శుద్ధ త చ గు మ తి శ రు మతా ప రశు రామయ నుచూ ,
 జు మ దన్వి రయి సె ల విచ్చే ననంగని యు ముముముకు గా నే ,

964

హిమగిరిసేతు చుమేదలుగాగతమసాది నదులతరిగెన్,
 బ్రహ్మచర్యముచేసెట్టభూసురుని హృదయవెట్టుమునా,
 కార్తవీర్యధానిమధస్మిలము శిరహార్తవలంబుననూ,
 ఆరుచగ్గూడుతడిగేనుచినుకొదురితలున్బిలముతున్,
 బ్రహ్మచర్యమునిరాదిముసొంద్రలు హృదయహరియనుచూ,
 మొరవెట్టగనాపరశురాములచిహ్నరీతముగారేని,
 రాజులంతనాచంద్రవధించిరి రాజుగానితమునా,
 ఆర్జునాదికార్యములుబోర్తనులుపుడుఅనుచువలె,
 కాటకభానుతొలుపునరావలడు మేటిరాజులనూ,
 తరతరతరతరతరతరతరయనగానరికె శరణులనూ,
 కార్తవీర్యవాక్యకర్తావర్తనమూర్తిత్రయముదగునూ,
 అస్మినిభుక్తవస్మిన్భూతమనెగ్గులు పలుకుచునూ,
 వేయిబాహులుకాయుచులకేనునార్యవ్యముజూతుమనె,
 అల్లనాడుబిచ్చైత్రకుల్లలగాడ్డలియనూ,
 తాడిగిరినిదుపరాత్రమిమెందుననుడిగేసుదశనిసూతా,
 బినుంచెకావైకుంఠంబుని పూనితిరప్పుడునూ,
 విడిగానెచిపుడెమిసేతువామదివవిహారింబూ,
 97a అనిబాహులుబుడిచిముదంబునవేసుకవత్తుపడుచూ,
 వైకుంఠముబహుపదిలమటంబునువికవితనప్పులునూ,
 శంఖులుబుడగశంతదెలిపితనసాకెతంబునకూ,

అని బాగ్రత ప హు పదిల వుండును ఘనముగ బంపెనుగా,
అంత వారి కై హుంకారంబు విండుంత జెనె జనంబు.

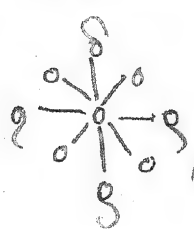
ఎవరి కైన లకు హుంకారము కూడదు యింకా ప్రశ్నింపరా,
అని రాజన్యుల నందర గాట్టెను అనంత మోగెను లోకంబు,
పాత్రిశ్శులూ మొగ శి శువుల తానె నాత్మనింజనరికెన్,
గభగిణి స్త్రీల కు ప్రసూతి వాకను బాని ధ్వంసుమనగాని,
అంత వాతను పురుషుండ్లై తే ఆశి ర మునరికె ప్రభివే,
విప్రార్థ ముగా భార బాని తా నాత్మగ నా త్రూపా,
పుండ గ నా మహిని చెండ కారము లతి మెండు గరాసుననా,
హండ్ అక్షయిండ్ల యొద్దె తిని చుండా లు ల పరమూ,
అతిని తిని పాతంతును వినుమారు తిని విచారింజి,

హిమ వంతులను తపస్సుజేయుచు సచు వృద్ధి ననుండున్,
అప్పుడు గభగిములండు వసింతిన వారు మెప్పుగానూ,
సుఖమున ప్రసవములై దివళ రథం డుజనకులాదిరాజున్,
మొర లయిచుండి రయిసుఖకామినులతి వోలులవడుచుంబునూ,
మరి పంజరి నై రులు మొరయింతరి సరసులుండుచుంబున్,
రన గపతిక్షన్త హరాజు వ్వుడు సరసి బాక్షు కధలూ,
వినగా మనమున తనవి వీర బాంధవులు తా శ్రీ శుకులూ,

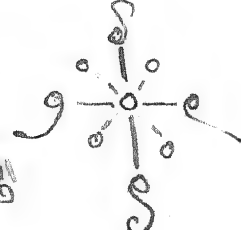
97.4.

మొర లయిచుచెప్పు ము మురహారు కథలన సరసముగా మును
లెండుకెత్తె ప్రతాప వతారము ముకుండుండు మునగా,

సప్తమి అక్షరసంఖ్యది యదగా సప్తమింతులు వినగా,
 రిక్తుక్తిమి రనేతు పదే కింబితి రిక్తుక్తులు వింటవిగా,
 ఆష్టమి అక్షరసంఖ్యది నవదినవలె సంతుష్టిదేరవలయుగా,
 యుగళకరకరకారంగనితభృతితపాంగుమవిండువగా,
 మంగళవక్తాశ్రీహరితీహానలకుమంగళహానియుగా,
 యిరుమంగళమూదరశురమలకుని రిక్తుడమంగళముగా,
 శుభమంగళమింసభవారలకును నిత్యము శుభమనగా,
 పృథ్వీహరి విశ్వేశ్వరు సతీతిని అన్నపూర్ణుని గునితి,
 హనుమంతు నకును ఘన రిక్తుకు డగుశ్రీహనుమంతునకేపుడూ,
 నిత్యమంగళము సత్యమంగళము పృథ్వీమయంగళముగా,
 గుంహావర్ణుల జీరగా ధున్దులు కంఠజవాహుముడూ,
 నిండుగ సంపదదండిగని స్వేనురేం దగాదోరునుముగా,
 వినుటిహారి తభృ పృథ్వీలంబుని మునుల సత్తుతమముగా,
 వ్రాతవలన తప్పులుగ అగున్నను భాతిగది ద్వవలెనో,
 రిక్తుతిగని వ్రాసలు మితులెరుగముత్రాతిశయోక్తులెరుగో,
 పేద్యతైనవారలు మున్రింతుడి లుద్ధితుశలులగుచూ॥

(శ్రీ)
 త్రిం జాయునగా
 శ్రీ కృష్ణార్జున సుఖ

॥ ఎనిమిదవ అకాశ్వాసము ॥

980

(శ్రీ) చిహ్నేశ్వరు పూజయేసి నే. శ్రీరామచంద్రమ్,
 బసుతథ రసరగవినుపించెద గామునులకు ప్రతిగదా,
 మాల తృష్ణ శ్రీభాగవతంబున లీలలుచేలాన గూ,
 మాలసంపదలుగలుగునటంచును మూలమూహరితథలూ,
 పుణ్యహరివిశ్వేశ్వరు సతియగు అన్నపూర్ణాభిగతి,
 అనిశముకార్మకమునముగనిచ్చెహనుమంతుకుప్రతిని,
 చుట్టలుమొల్లులుచురిహుచుండుటల్లసరాజములూ,
 క్రూర్విదంతధరియించుచరసగానేర్చినచిథమమరణి,
 గుండరాచక్కులవారరాఘవులునందొకరిగలుగూ,
 అష్టమ అశ్వాసంబున హరితథ యష్టి పుష్టిగలుగన్,
 రామచంద్రమహాత్మభూమిలాకామితములుగలుగూ,
 పరిక్షిత్తుతానుతువగహరితథ సురక్షిచంబుగనూ,
 (శ్రీ) కుతయోగిలమునినుమితథ మహాశ్రయస్తరమునూ,
 హరినారాయణుప్రతిగతైష్ట్యమహంభ్యముతాచినుభి,
 వైకుంఠంబునద్వారపాలకులు వికలమనంబుననూ,
 మనయంతతవాళిలాకంబున కనపడరనుచునూ,
 హరితద్వాదసుమనమొక్కతమనతద్వాతహంభి,
 మనకన్ననురకుమనపులనుచునుభునులెవ్వరటంచూ.

981

పరింతా శంఖున పొంగు చుండ గను పంతజు లాచనుడూ,
 అంతః పురమున నుండును కేవల నాచంచలారచలబూ,
 బాగ్రత గామింశుండు ముతంబును లోకాగ్నత గాత్రేష్టేక-
 సనతసనండులు సనత్కుమారులు సనాతనాది కుమరీ,
 శ్రీహరి చూచుచు నంబున రజ్జున సాహసముద్భవనగా,
 మాతేర్నాది కేలెనెడి శ్రీహరి లాకమునందనుచూ,
 హరి చూచుట యగు మాతల్ల ముపకరితి శ్రీహరి పదహారు,
 అయి అసురులు మానోసురు నును విరివిగ శపియించి,
 మౌర్య శ్రీహరి నానా గుణ గుణి అత్తాదులు వాగ్దాన,
 కేమి నేత మింపా పాప మెమియ నమోపక మాటలను,
 బీమాద్భుత వాద్భుత ప్రదే మ రియి కంఠంబున,
 రామాద్భుత శలచిత్తుల గాని కభూతలయంబునను,
 అనుభవకాలము అజునైకై నయి కతనయదుచిన చలయూ,
 ముంబులెంబు రురిగెంబు నాతామేట మిత్రులగుచగా,
 కలయిదురా యి కకేత్రులగుచు ననురేంద్రాక్షమోరళ,
 అందాకానైక బాంధుగ నాము గుండ నావ ముగ,
 మూడింబు నున్న రంబున ముగిమే మిళుగుంధ కమిరిగనా,
 మొదట బిన్నమున పదిలముగా కనకాక్ష కవచుల నగా,
 చరాచర తనింపవ్వుతా రంబుల నురిచుల పొరియింపె,
 తరువాత నురొవగు ఘట కమలము నిలుచుగ నినియించి.

త్త కేశితి పాలస్యల కనగా సుకమున పుత్రుల ర్తే,
 జన్మించిరి వేదాంబులు పదివిరి మర్క రహితముగ నూ,
 అఘోర ర్మోన తపంబును జేసిరి అఘనాకసులగుమా,
 పతరాస్యకుప్రత్యక్షేమునిలిపిరియు పతరాపాంబులు ములం,
 నరవానరులను తక్కువ గత్తున సురకిన్నెర గతుతా
 రయి క్షసిద్ధ విద్యాభిజులందిగ పక్కుల సంఘములనూ,
 లకు వరిచెడమ తగులులేదనియుల వరమడిగె నయూ,
 వంబిదనుచుతాన బుడుబుకగను వంపత ముద్దిననూ,
 నాయూ జ్ఞునునే వ్రుం తల లయిన ననామయము తప్తకనూ,
 శ్రుంతు సమయమున దండయాత్ర జనుదెంచిరావ గుండుం,
 వింప్ర దులముల్లక పాలకులు పంప్ర దులు సహాగార
 వారిచేత నాతలు సలంబులు భీక మతిని నుండరా,
 సకలైశ్వర్యములన్ని గుడుచుచును సుఖమున రయి క్షములూ,
 సయియువానములు నిచ్చుచు రావ గుండుంబుల గూడె,
 జేదములకు అట్టి లక్ష్యముచు వేదము కంభములు,
 తదముక్త ముము బిడురావ గుంభోట్ట నితు దురుగ కల్పించెన్,
 శ్రీలాసము కదలింకిచ్చెనెయిలలు తగి నట్లూ,
 చరములందితావరములు సంగును శింపగ వరములనూ,
 దరతులును దేవాంగ నులాజ్ఞులకు కంపతననగినో,
 తగులుండు పనులంద రుసేతురు బుగ్గు నుడుగతనూ.

ప్రార్థనకాలమునక శ్మపబ్రహ్మకు సారసలూచనులూ,
వినుతతద్యవలు సతులుగ లరిద్దరు తామొకానొకనాడు,
కద్దువ తనపతినాశ్రయించుతా రుద్దాంశను పతియూ,
సర్వాత్మతగా గారి రమించిన పొప్పుగ సర్పములు,
పద్మత తక్షితవంసుకితర్కాత్మక శంఖు డనంతు డనా,
అశోకనుతులను గనియె కన్యకాతామసంతులనండుగను,
వినుత విభుని తాననుసరించితా విహంగరూప మునా
విచ్చునంశ తాపతిని గూడ గనుతుష్టిగ గర్భంబూ,
భరియించి యుసుబుత్తమున నుండగ దరికిసవతివచ్చి,
అచ్చక మచ్చక యుచ్చక వాడులు మెచ్చగ ముచ్చటలు,
అచ్చి బచ్చిగా నా లూలంపులు పల్లవ పాణి వి నూగ,
పక్షి దృష్టి వి స్థారమటందురు నక్షత్ర మాలెనాన్త,
తొలయజేప్పుమన అలినేని యుకొనా విధిజేప్పెనుగా,
శ్రోమా కాశ మతేనా దధి దిగ్గ జంబున ధృయ నవనిక్షలు
పదులు గూడిన యురంబులు పంబన నవియుతా గలంత్రా,
అతరువాతను స్థా స్థరు ఘోరాడతములు పరుపే ప్రజ్ఞలు
నలుపా యెగుపా ఘోరంబు కచ్చితెన్నా ప్రజ్ఞంసయతగ పహ్మనునా,
సప్తాశ్వను డు తురగంబాత్మత యుక్తిగ సూర్యనకు-
యూతి తా కపాళంబులున్న నరతు ర్యముగా నూ,
యొక్తు పక్షులు యెన్న గలదె చక్రనిపంబు మునకా

100 a తేవులును సేవవులును నలుపుగలదుగా రయిదిగాకను పక్షే
 ఎ డుచేస్తే లది యె కాశ్యోపే పాణి మిచినుచునుచూ॥
 పక్షగానే ఆవాలము నలుపని ఉష్ణ పలుకగానే,
 తేలులే నిజమని పలుకునంత యానలుపైతేనేమో,
 పంత గింతు వాతాంతా రునగా వింత తల రునుచూ,
 నీతాపంత ముతేతకి రునగా చాతుర్యముగానూ,
 ఆగుర్చయనకు వాలముతేలుపే బాగుగచూపుననూ,
 నీనగరపుటతల వడి వంట తయూ బాగుగ బెట్టుదునూ,
 నలుపైతే నాప్రాలంబులకు నుదకంబిత తలయూ,
 నోబ్బేనా అమృత భాండంబునుదే తల రును సుమూ
 నేనోనా నీకమ్మదొత నావని లానుండ చరేన్,
 అనిసరతులు పంతం బులాడుకానిగనగమనము నక్కా,
 బనుచూరే క్కల నడుచును సవతినిని డుకాని నేగనైగదా
 నా లుగ్నేడు రెహజనములు పడులును నూరులులక్షలుగా,
 రుగసి భామ మండలము తరగను శగలు కు నొపకనూ,
 తొల్లని వాలమునిజమేదే తలునేతునెల్లప నులూ,
 శగల కా ర్థమేలాదిగు వామనుచును మగువకు మ్రొక్కగా,
 తరువాతను భూతము కాజ్ఞురి సరసములుచ్చొంగా,
 తనకూ డుకుల తక్షత పద్మకులను ఘననాగుల బిలబి,
 నిన్నట వార్తలు విన్నారానా తన్నకూ డుకులారా.

స క త తా త పం తంబులాడి నే సూర్యుల క మ రి గి .

మ్రోడి తి వి నుండి చడి యు కు మనే నూడి గె కత్తె మ గా ।

ప నులు సేరి కు వేత చ నుదేంచే ద వి నుండి త న న్నోయ ను ము పు ర్గి

శక్తి త ప్త గ ను మల్లె చూతా మ న వల రి కు ను నే వ్రా ।

నే నే గి రి కు నా శక్తి మోత నే నలు పు గ నే రి కు మ నూ ।

అ ని త క్షే కు డే తంబు వాల ము న న గి రి కుం డు న పు డూ ।

రల్ల నా రి కు నా ది త్తు న్నా రి కు లు నల్ల న రి క్కు తా కం ।

100 డ తి రి గి స వ తు తే తంబు చూడ గ ను శి రు లు తాల గి రి కుండా ।

వి ను త సే త ని బ మాయ ను వి ను డో పు న కాల ము బా కం ।

త న గ భు కింబు న పంబాండంబులు త న రి కు క ను దయింబా ।

వ్రే త నా డం డ ము 29 న్న ము చా రి కు గ నా కం సా శు వ ము ర్గి .

భోరి లే గా రెండా ది గ్ర డ్ద య్మె వి రి వి గ చూ ప త్తే గి .

నం డు లా న సం పా తి బ తా రి కు వృత్తే రి క హరి నా సు లి .

త రు వా త ను తా న నూ రు డ గు మ ను త ను న వ స ర ము న నూ

భా ను త రు సా క డి కి బ నింబ తి ని నూ రు డం దు రు గా

యింబు బ గేం డ్యం డు డ్ద వ మ యి తా న వృ త ము తే ము గ నే

ర నె న వీ త్తు తే ను తా త్తే గ్గి డు దంబు ము నెంబు సు మి వి ను డో

తల్లి ని గ ని త్ర గ మిల్లి క డ్దు వా త న యింబు ల క మృ తంబూ ।

తే త్తు న ను ము నా కంబు న డే గి రి కు రెంత్తి తా నెత్తి ప రి కి

పుంబ ర క్కల ల్లా ము ము నే గె ను వంబ న గా కుండా ।

తిమ్మ దులు బనుదేవదేవతల శంకరి నాడించ,
 రేకు గుమండ నారాయణంబునును బంసుదప్తేననగా,
 విష్ణు మాయ తావాంబుదేవజోసు షష్టత సంబున నూ,
 అద్భుతంబు కాంతున గనే గలరుగా వాత్స గాంధ్య తాదా,
 ఎవ్వరవైనా రోసుధ కాంపాపుట తివ్వను మతియందు,
 నన్నుగెల్ల కాంపాత్త న్నాత్తాత్తా దుతన్నునుననే గయో,
 నారాయణుడ ధృంబు వజ్రునిలు వరా గార వింతుననుబు,
 నిన్నుమోతు పానియ్యుముదేవం అన్నా రక్షింబు,
 బనజోకా పము బేర్చివచ్చెను నను మున్యని సేయూ,
 కారితే తోసుధ నారోమణితిని భీరత నీచలయూ,
 తినిన మంబుదని ఆదికేపువులు నమ్మత ముగూడదుగా,
 వారయూతొట యుద్ధంబు సేయుట న్యాయములేకు గవా
 యెడట బల ముదేయంబుగ జూడవలె తనదేంతాతేయూ,
 మేరువునెగర గాతాలుదు ననేగా సమారుడం తటనూ,
 నేనే కుల్లన దన్నేదననగా కాని పనులు వినుటో,
 ప్రేత రుకావే వతే నాతరుదాల వతే సతల ముతేస్సననూ,
 నేతామూ తుటేయనును నునాకులు మున్నగనూ,
 గరుడంబు మేరువు గాత నటంబు నుగురుబలంబు తుదనుబు,
 శిరమునం దుపి యున్న ముంబుకాని పరిచేను పక్షయూ,
 నవరంధ్ర దులమూర్తులు విడచెను నవరగ నౌవారయూ.

కండుకైత్తలను క్కాండలు కుల్లగ మంకవాయువులు నూ,
 తొలగాను గొండెడు లాకములు ఘోరజెందెననగా,
 తూలుపెంయన నెదవతులూ ర్భగజాతిబాంధిహరియూ
 బాలింబర నేవనగ సమీరుడు బాలింబెదమే నూ,
 పోనివ్వర ఋగరాజాయనగా పోనివ్వరే ప్రాణం,
 బనగా శ్రీహరి తిరుమాత్రయ సంద్ధిమ్మన బేర్బగనూ,
 తిరుమాత్రయ నవ్వుకూంక నేగదాతను మేరువు నూ,
 శ్రీకలయగ నాలంకాయ ను నందు సంగరయనూ,
 తిమ్రతమి వ్వగాన పుడుచు ముమ్మము నామృతంబు ప్రాణం,
 తివ్వయిబ్బత వ్వాతనగా నావిష్ణువున వ్వురు నూ,
 పూర్వమందు తాళారతి బ్రహ్మలు సార్వకాలములనూ
 సృష్టిపెయ్యుచు నుజగత్తులన్న సుత్తుదప్రకృతండా,
 ఆదిత్యాదులు నచరుగ్రహ రములు నందున మోదమున
 సృష్టిస్థితిలయకారణ కర్తల కన్న కష్టకరా,
 నలువగను కతా నాల్కాతయ్యను నట్టు సృజించెను గారి,
 వానిబాత నాయాసము జగత్తులుగా నియెండుచోదె,
 పుట్టించంగా బాలఘోష నియనగట్టర క్కసేయూ,
 1016 నేరడు మందుడు నాశ్రమములకును సారధి నేర్పరిగా,
 గాని యిటులు చురంపలేడుగా పూని కష్టపెట్టెన్,
 తిట్టవాని సృజించిన జిత్తుకు తెట్టా బురుగ గనూ.

నా రా యు గ ని రా తా రా జ గ రు లు తా రి మ న వే సే యా,
 వి రా ఙ్మ క డ కే తం బ మ్రొ క్తి ర యు స్వ రా ఙ్మ మే ద లు గ నూ,
 బ తు ర్మ ఖు ని కి క మం తు ర్మ బ ము ల ద్రా త నుం బు మ నినా,
 తాలా తే తం బా యు ను వి ను జే మే లు వి రిం బ కి నే,
 త న ను గ ట్ట గా త్ర క్త మ్రొ సు గా ను తా ను వ ఖు న ప్తా,
 శ ని బి రిం బ యు తా ఘ న రో పం బు న ను తా నే బ త్త ను గా
 హారీ యుం ద్రా దు ల శ్ర మ పే టు దు వృ భ కు డ వా నే శ్రా,
 ద్ధ ర్మా దు లు శ్ర గా మో దు లు తి ల నలు జు మే ద లు గా నూ,
 హం తి శ్రుం దృ మే ద వ్రే న గా ను ల ను తి హా త్రి శ మం దు ల నూ,
 త ప్త నే ట్ట గా తుం డ మ శ ని యు న నిష్ఠ తా డ ల తే తే,
 త్రిం ద రి నే నే నే రు త్త కుం డ గా పాం ది తి వి న శ్ర గ వా,
 ని స్స పాం ద గా ద ల తి తే ప్తే ద వి న్న వా న్న ప
 యే తా ది ని నా క నే ల ను గ బ హు శ ము న స్థి ర వా స ర మ తి తే
 బ్ర హ్మ రం ద్ర మం దు ల ను వ సిం బే ద తు మ్రొ ద రూ ప ము న
 తా ము కాయ జా గ్ర త తా సుం దు ము బూ పే ద వా మ హి మే,
 తి ని శ ని జ ని న ను త న సృష్టి రుం తా ఘ న ము గ సే రు గ నూ,
 విం త దా పి సంతా ప ము నాం ది యు తాం త మో ము బూ పే,
 న వ్ద్ర ముం డ శూ ర తి యు న వ్ద్ర గా నే వ్ద్రు వి న కుం తా,
 నే శ్ర హం సిం బ న తా ర గా మే మ ని భా ర తి న టు గ గ నూ,
 ని స్స బూ ప సే న వ్ద్ర తి న ను ము ను క న్ని యు ప తే తే ను గా ॥

అయి రంగుల మాత్రం మన నీ మానవుల మాత్రమే గానూ ।
 క్రైస్తవ పాపాల నులం దగ నీ కనే నీ నుల స్పృహం బెదనూ ॥
 అని సజ్జనం పఠిన నగా బలకై నువు నుడవు నీవే నా ।

ప్రేక్షత వై సుతులండు రుజగతిని అక్కపెచ్చె లం డూ ।
 మేన మామ కు నత్తల బాలని పూని కపాల్మయి గా ॥
 అయినా బెత్తెట ఆధారంబగు ఆనన వంక్తి కి నీ ।
 కండ్లు బాల గా కండ్లు గలు నూ కండ్ల బాలు కండ్లు ।
 ముక్కు బాల గా ముక్కు ను గలు గును కెక్కిలు ను గలవు ।
 కండ్లు ప్రేళ్లు పిక్కలు ను విరుండులు నొళ్లు గలవు సరి గా ।
 మోము ను బాల న మోము గల దుగా తామి సపడకు మితా ।

దూరముగా నేచ రన గానే తానాకు దే ర వ కు న్నా
 దొంగని కాడు దురు వేంగలులను చును ముంగిట కట్టిన నూ ।
 కాన కనే నీ అన్నానను చును మా న్యల సేయి చు కూ ।
 నొక క్తియి నీ వ్రక న్నా వాయి ఘన సేయే మనినా ॥
 ప్పలాని వారని యొన వాలు నా పల్కు మె హం మ్రు ను మీ ।
 సూది తూము తొన మము గా దుగా నూదగ కంఠంబూ ।
 అందు నుంబి వచ్చె డ శబ్ద మది ఆకాశ ము నం దూ ।
 నందు పోతై ను నందు బిందు వానాది దేవు కై నా ।
 కంఠ కౌగి బలముం దు శారద రమే శుం డుమే డలు గానూ ।
 వాని యుంబు బాడు దు గాన మును తాన ము సరి తోదే ।

వేగే శివారని నాగెక్కువ స్వరములతో మొదలుగనూ,
 తంత్రవారిద్యముల పోతే భేదము వింతలు ముంబడివా,
 స్వరగువారిద్యములాది తలములు వేరే తని పించూ,
 నాగస్వరములు అయినా జేవులు బాగును సన్నాయిలో,
 తోషణగలూదిగ స్వరభేదములు ఉపేంద్రరూపములూ,
 లోకకర్తృవారిద్యముల మర్మములు బ్రహ్మజైష్ఠ్యతరహా,
 భేదములు మృదంగ తప్పుకు సారాంశములలో,
 వేరువేరుగాములు కుగానయి కమేటా కృష్ణయతానూ,
 అని నవ్విడినా తమల జయమును నువనులకు బలుతగనూ,
 యెదురాడిన సతి నేదురవసింబు దుఃఖములకు నుమా,
 గద్దె కిగ్గితానెగ నువేగమే ముద్దియని తమనీ.

1126 త స్వస్థాన్వయం వేదాన్వయం నటం నమమయం నవలయం,
యోగే స్వయంభూయోగి వేద మునుజంగు సేయకుండా,
మానస సత్త్వం నమకమలయం నటానుండా,
శని త్మయే తన నత్తై నమ స్థు నమయే నమరాంశం
యి క్త నమచి తయై నమయి ధి క్తై నమరాంశం.
సూర్య జ్యోతి తర్వాత నమద్యన బీప్తి గత నమరాంశం,
తారా త్మయం గత తే నమరాంశం నమరాంశం.
త్యగ జ్యోతి నమమగి జ్యోతి నమమగి నమరాంశం,
అంధ తారా త్మయం గత గాత నమరాంశం అంధ తారా త్మయం,

తే త త తాం త బలంబు న నుండే ను వాకు ప్రజ్ఞ కుం తా ।
 అంత స ర స్పతి తాంతు ని బ న కుడి కంత త వ్రేళ్ళ గ నూ ।
 వ బ్లని ల బ వ్రో ఖా ర తో బ ల త న యు బ్ల త తే రు ని నా ।
 త న కు ధా త కు ను బి రి గి న యు బ్ల త మ న వి శాం రు న పు థా ।
 మం బ కా ర్య మిం ప్ర పం బ సా ధ న వం బ న కౌ ధ ను బూ ।
 అ ప్త యు బ్ల ని సృ జిం యం బ ఖా ర తి రి తు ప్తీ గ నె ప్తే నా గా ।
 అ ప్త యు బ్ల డు గ్రీ వి ప్ల కు మ్రో క్తే ద ను క ప్తం బ ను క్కా తా ।
 తాం త కాల విం బా లా గు న నుం డు చు అంత్య కాల ము న కూ ।
 రుం ఘ రేం తా న న ము లు బా లు నా ల్ల త్తు నో కు ను లూకా ।
 అ మృత భాం ద మో త ర మి త్త గా న మ దృష్టి న వి ను లా గా ।
 మే రు త లా న వృం శ యు ల త్తు ను సృష్టి నే ర యు ఘ ని నా ।
 వ్వా డ శ బా త ల వ్వా డ మి ప్ర తి మే లు జూ డు గ నుం డు గ దా ।
 ల ర యు తా లు తు క న తే తా సృష్టి ని స్థి తి రే ట్ల న గు నా ।
 ద్వా ద శ భా స్క రు లై రి జ గ త్త కు ల ర యు క ర్త ల ము వ్రూ రూ ।
 వృ త్త వా క్త త్త రా గ మే క్త త్త ని వి స్తార ము దీ త త్త ।
 రుం ట్ల శం రు గ నా మ్మ ట్ల ను గా ర యు ట్ల వ్రం డు న నా ।
 త తు రా న్మ డి ప ర్శ త యు జ గ త్త బా తు ర్య ము మి గి రే గి
 103 a వి ప్ర బా ల కు లు డా ప్త ల తా ప్ర వృ థు లు త గా నూ ।
 త ని మిం రె వ్బా రు న న గా బా లు రు త ని మిం రె వ్బా ర నా ।
 అ ను చూ నం ము న జూం బ వి ధా త యు వి శ్వ సృష్టి జూం బి ।

సత్యతాతమునకేతెంచెనుగాంతుప్రకారవృత్తముగా,
 తననగరికిజనుదొంగినప్రస్తుతపనిమితకానకనూ,
 పున్నభారతీకన్నులజూచియుతన్నమరచెననుచూ,
 పున్ననయమునయవృత్తవనుచునుకన్నుతెర్రజేసె.
 అష్టముఖుడుదూతలరావిచియుకాట్టుచునుచుచేపల్లె,
 బ్రహ్మదూతతెంచెబ్రహ్మనాబ్రహ్మదండములనూ,
 బ్రహ్మసూత్రములబంధనజేసియునిర్మాహంబుననూ,
 బాధించగక్రిహరిబాహుదరనారాయణశరణు,
 అనిమొరచెట్లగతరుణాపాంతుడుతానేవచ్చెనయూ,
 తెలుమియెమియూబాధబ్రహ్మనేవేమిచెప్పిననా,
 తెలుగుగతశశినిస్వదించినావైతధరిగానకననా,
 భారతీతాపంచంబులాడిచినదారియెరుంగకనూ,
 నాపనికేనేసంతాపించితిపాపంచునువోకా,
 యీబాధలుపొగాట్టగంబవేమాబాగనుకానుమా
 భారతీచినవేకారిచిన్నతాకూరిమనుండచేతో
 నేరమొంజకేసారసనయనాదూరరాదుచిఘన,
 అష్టముఖులంపుప్రప్తిగలంకలాపుట్టుచుగట్టగనూ,
 రావణబ్రహ్మయతుంబునుకాఱురుభూవలయంబుననూ,
 అదిప్రార్థముయాలంకాపురికినియిదిప్రార్థమువినుటి,
 ధనముబలముకలగున్నరాలగుడువునచవయులుచేసె.

మావకుండవరమందిదేవతులుచేవలుతోసగదా,
 క్షైరసాగరమునందునశ్రీహరిశేషతల్పముననూ,
 నందురాబాపునపుసరమునదివిజులువదిలముగారవల్ల,
 నారాయణునిశ్రీధరపురుషోత్తమసారసాక్షశౌరీ,
 రావణబాధలకూర్మత్రేముగదానవారియనుచూ,
 వేదపాత్రస్తవమునరింబరిగావేదమేదలుగానూ,
 అనగాశ్రీహరికనులజూపవరమిచ్చెనువినుచునుచూ,
 శివుడుబ్రహ్మయొంద్రాచిత్తుడునాగంధర్వులసహగా,
 వానరులైజన్మించుడిమిరిలదానపుజంభుతకూ,
 కాయరూపుశ్చైతన్యండుమటంబునుభామారేమనినా,
 శ్రీహరవిడుచుటమనకప్పుడుబహుక్రయస్కరమనినా,
 మింబ్రత్తుకొకనాభాగ్యునిభామమగియనుచూ,
 లంతలానశ్రీలక్ష్మీబుట్టిగాపంకజమధ్యమునా,
 శివపూజకుపుష్పాలుదేర్చిరయయవరుయవకుమిగులా,
 ఆప్రవృత్తులురావణుపూజించగనాదిలక్ష్మికనెయుం,
 పక్కదనమువోడ్చింబదానపుడుమక్కువతాతుతనూ,
 గురువులనడుగగజ్జరితతగదునేశిరులుహరింబుననే,
 రందుచేలాపలపొందుగనుంబయుమందరూననిపుతూ,
 మున్నేటనువిడుచునుచుదానవ్రలుకన్నెనుపంపిరిగా,
 అదిమిధిలానగరంబునయేరియుప్రథివిపాతుకానినా,

యోగశాలలకు బాసుసయగనాగవివరతనయూ॥

పెట్టిపెట్టిజనకునకునివ్వగనుచిట్టయగంపెంబోర్,

పుష్పలవానలు రుల్లునగురిసెను సర్వదిక్కులందు॥

శివవిల్లెత్తుకానాటలాడుచును సవినయమంగములా

అంగరంగవైభాగనుబులులయంగనబెంబోగదా॥

ధనువేక్కునుగావింపనఘనునకు తనయనిత్తుననుచు॥

జనకుడట్లుసాతంబెవినుంజీవునభేరిధ్వనులా॥

104a అదిలక్ష్మియారితనబేరుగగమెదనియందులను॥

కానకునాయకమగింబునగాసాకెతపురంబు॥

సతలమైనసంపత్తులకెల్లను నతలంతయుగానూ॥

శృంగారములకునాదిమూలమును బంగరుప్రహరిగదా॥

మొత్తించుములవస్త్రముమిగులందురు విస్తారముసాగసులో॥

పల్లవతారగవంత్రిదత్తరములు యెప్పుడుమేడలుగా॥

రత్నపుతలుపులు రజతగోళముల యెత్తుజైప్రతరమా॥

నీలప్రమారులనాదరస్యంబులుమేలుచపింబుగదా॥

సందంబుగాండులు అందయులేన్నగవిందొకన్మలకు॥

బ్రహ్మనుమింపనబ్రాహ్మణుగలరయనిర్మలాత్ములగుచు॥

భానుతేజుతారాజన్యలుగలరికమాన్యులుపురమందు॥

ధననాథులపాతియొన్నవైఖ్యలునుఘనులగుశూద్రులునూ॥

దివ్యాపురనలుయేమిటకందురు నవ్వయవయస్సులకు॥

మత్త ని ము క్తల ద్రా క్షుధురనగా యెక్కువసాగనులకుం॥
 భావరాగతాళాదివిద్యలకు కేవల కత్తలుగాం॥
 కళాశాస్త్ర శృంగారంబులుగల కళాపాత్రులనగా॥
 వారాంగ నలునుగలరు పురంబునబారువిలాసినులు॥
 కుచేరపుష్పకమేంతటదనగళగున్నరభంబులుగా॥
 కుద్ధరములెంచటవనకాట్లునుగలకుంజరగళములుగా॥
 వారముచ్చరియంతటదనగళంబులునువేయులులక్షలుగా॥
 కరులుజురగములుతేరులునరవరులందరుగలరుగదా॥
 బతురంగంబులుసేనంబుందమునుబాతుర్యముజూడక॥
 పూలతాటలందములుచెప్పగనునాలుకతెన్నేనా॥
 బాలపుష్పమినుమునయోధ్యసానులకుబాలకుసుమిబ్రుహ్మ॥
 ఆపురమేలేభూపతిదశరథురూపునమదనుడుగా॥
 గాంభీర్యంబునకట్టిచింతరాజుంభవైరిపదవీ॥
 కారింకితినామొడునడ్డిజనులకునుసంతానయనంగా॥
 సత్యమొనకుమాంధాతవిసుంఠియుక్తకుపేంద్రులుగా॥
 విత్తమొనకుధననాధుడటందురుకేర్తిత్రాహరియూ॥
 దానంబులకునుభానుతనూజుడుచూన్యతకేమతనంబు॥
 దాదశరథుతాసాంతబెప్పయేదేశంబులగలరూ॥
 శత్రుంబుంబుకలంబునవినుటివృక్షంబుంబుదండ్రు॥
 ఆచనకినూర్లురుసతులువినుండితనతిసుందరగాత్తుర

బంగరు బామ్మలు రంగు ప్రతిమల న శృంగార ప్రతమముల్,
 గల రందరి లాకులకాంచలున అవేగులు ముప్పుడుగా.
 క్రొసల్యంకయినాకటండురుగా సుమిత్రనాశ్వుత్తగా.
 మూడొదింకలు తొక్కి కందురుగద పోడి మేల్చేతరమా.
 మగధ కానలకేకంబురంబులు మగువలని ప్లరగా.
 అతి ప్రేమిగా నాకేక సుగూడుకాన తుల సుబంబుల నూ.
 దేశమేలు దశరథుని కైక్కుల తివాసి గవిన పడి యెన్,
 దేవాసురలకు యుద్ధము పడగా భీమరథ మ్మనగా.
 బతురంగాది బలంబుల గూడుకాన తుల తమహితుల నూ.
 బసుదేవ గతన నాంశకైతతా మనవిచేసె బనగా.
 నిన్ను చదవిన రక్షణము భరించున మన్నింబు మటంబూ.
 వన్నెకాడ నే నాత్మను వినునా కన్నుకు తొడు సుమీ.
 అనితేర క్షింకలు అనిలాకేగెను ఘనవేణి యుప్రతిన్,
 తనపతి రాక్షస వధనమొనర్చు గతనిసంతాపమునా.
 చంద్రువేళ రథమునకు మేండుగల బంధి బలజారా.
 తనవ్రేల త్తముపేట్టగానెగా తనపతి జయమంజూ.
 అనిగే ఆంబునా బంధము గనిన జయమనవిసేంబు మనినా.
 కారి తివరములు రెండని పలుకగ భీరుడు మేల్ ముననూ.
 యిస్త్రిని తప్ప నేనాన్త్రింబున నని కుస్తరింబు రంజూ.
 విరివిగాను తననగరికేరచా సారసాన్త్రి తొడూ.

తమని తోరమునందు దశరథుడు తమనకాకనాటా
 అద్దరాత్రివేటాడి మాతమని వృద్ధముగానట్టి
 బాణాదులు సందించుకొనెను నానె ముమూ రగనా
 మునిదంపతులును ఘనంబగువైశ్యులు తనయగుడుపాపిపా
 అంధులగుచుచనుచుండురు యాత్రిలు హండుగదంపతులు
 కావడికట్టుకాళువలయంబున భవరుతామజుతా
 ముష్టితల్పవారిద్దరికూర్చులుతుష్టిగతార్చుమునా
 ప్రతమప్రసాదితారంబుచేపంబునమతిగురుభక్తుతా
 అథవిదారితారాగదాహమై యుగతకాకుకునుగా

105a నేరందేరదాహంబు బేర్చినా భారంబు బేర్చికొనరా
 తల్లిదండ్రులొరికినటుగగా వ్రల్లము గుల్లమునా
 కావడిచుక్రికి దగల్చురెగురెను దేవతజలమనుమా
 ముద్రముంబగా సక్రమబాణము కర్కణామృదంగా
 లీంస్తమశ్చివారయనినాదమువినిదశరథుతాసమయమునా
 రేమేనుగనుచునేనెడిచినెను గతభూవారయగునెడియన
 ముదముతయనగాగలమనుకానివడివడిగారేయగనా
 ధ్వనివినిమునిసుతుదని శ్లోతిల్లుము ననుమానించుమునా
 రెండుచేతునికనెమోయనగా రెండుచిగులుచినుమునా
 మునిదంపతులకును దకమిమ్మునేపునునపుణ్యభేదే
 అనగా బాణయబెరికిమునికి సత్కార్యములను మనుమా

వారి కథకు తావారింగనినని వారికిని వృత్తాంగం,
 తాతకు కవుగార్లు శపింతురుటంబన గదగద వానిమనం,
 అంతయుగాంతునటంబని పృథగత్యుట్టగాని యేర్ప.
 మేకెట్లకాకుకాంతునిబత్తుమోనోవట్ల బత్తువనో,
 శపియించిరి మునిదంపతులును వడిరనిరాదివమనమూ,
 తరువాతను సుముందుబునగ రునవిదిబాగులగుండె,
 దశలును మిక్కిలిగాననుభవములు దశరథుండునకటం,
 వాతవంతను విద్యోసులుగాలుచగనికాకాకవులుండె,
 నాకవంశను మాగధులు బతురులును సరసులుకావంతం,
 ఉడురాజుననలాకవంశుగారుగులుకావంతం,
 ఇంద్రులగాలగా బహురినుండెను మందహాసము బుద్ధ
 తనగురువైనవకిష్టునుబలబరియుచు నవిసేయునపుడు
 అరువైవలను వర్షాంతంబులు పరువుగ భరనేటి

1054 మదను బాగాయల కన్నతదనుగల ముదతలనుండురునో.

అందుల ముగ్గురునుండరాంసులను పొందుగవరియింబో
 మేరువుతాన ముందురు నృపంబున భరద్దనముగూర్చి
 అశాంతము పరియంతము మోచినవారి గ పొంతు,
 అమృతమునిపిలుతామనగా కామ్యేనాతేజో,
 అయ్యారముని యుండుమన్నావేయ్యారకునైనా,
 ముగ్ధికులైనా మగువ యున్ననా యిబ్బనాకునుగలరా.

సంతులన జన్మాలు భూమిల సంత మౌలంధ్రా
 కారియని పూరియని తరులందురు గజకాయము వృద్ధులుగా
 సుఖములైన మానవులకు కెందున గతులెక్కడ గలవారా
 యెటులా గలుగుచు కిచ్చారయి నుచు ను మార్చు తుముగురుదా
 నీ కన్న నుమరియె వృరు గలకనా కస్తుత యనినా
 పాత్రతగా నీవు పుత్ర తామరును యిష్టిచేసిలే నూ
 పుత్రులు గల రని మౌత్రితాతముని కర్మకారిని కే
 డిక్రతుచేట్లా కాయలయిని కనాకు జెప్పువనినా
 యుష్మశ్శం గు తు గాక చిగది కయు ముల పోచుచునా
 యొక్కడ చుండు నుదిక్కుచేప్పితే మకు వహితేతూ
 శేల వియ్యాయుక్తం యిలదే వారియ న కలకలనవ్వుచునా
 పూర్వకాలము ననాక రాజుకు సంతతి గాక కువనమున కూ
 లని ముని దేవునకు నులకిత్తున నధనము కూరు నట్లా
 ౬ నగావేశ్యులతో ముముయిని ననిధనములు పుచ్చుకొనే
 తానగా నస్వర సంయుతులగుచు నుభగానికే గిగలరా
 బుదిగి వనమున ముదమున నేగిరి పదిలము తోడుత నూ
 యుష్మశ్శం గుని హన్యముకారియ గ శాశ్వతము నుల నుచూ
 నేల రాజులు చాడగాంచ గరు ములని నేళపున పతికి గిగా
 ఎవనము నమోరుండు రతున్న నుకుందశదనలంతా
 శ్యం గారాపురి చనపుదానము బంగరు సాధమునా

మోముంజ్రుంబులు మేమేవంట మోముంజ్రును వినుచుం
 మోమును హరి కులదైవం శైత్య రక్షే వ ముమోముం
 మోమునుం బుల సౌదులు నివి గద తేలు ప్తే ముష్కగంధం
 నారలు మోముధరించు రుమాడుడు రేలు సోగసముచుం
 రుద్ధాక్షులు ధరింతురు మోముల శుభ్రము తామగులూ
 కత్తేక్షులు లేపుడు ధరించు మనుచు నూకన్యలు ద్రిష్టుచునుం
 భృజ్జకట్టనాట్యదులు నాడుచు బాజ్జ దుచ్చుముం డా
 కాం ముక్తలగల్పనారంభిచూచుముం బునారా ములు మావిననుం
 వాంటకామునాకన్యలు హాస్యంబుల రెంటు నేం తగల డా
 తరపుదిరితలు కం దదంబులును కరిగమనులకిచ్చా
 మావనమున గల ఫలములు గనుచుని మగువలు నామనికే
 మధురద్రాక్షులు రుష్ట రకదళికామాలూ రములాది
 పక్కాన్నాదులు శత్రువులూదిగ మక్కువతో నాడగా
 త్యగా శంకుల వశి యించు రుమోరని ఘన బాత్యమునా
 పట్టెమంబముల పట్టెపశంపుల పట్టెముచ్చినినిలిపి
 మావనమున కేతంతామనియూ మానిని డాడ్డానుచుం
 చల్లనము పిగని మెల్లకాంతా తాని మెల్లను మహాపతియూ
 శాంతాపతిని వింతు ముంబును నేకాంతంబున నుం
 బ్రహ్మపునగా వింబదశరధుడు రుమాచతురం దమునా
 1066 మోముని వర్ణనా మోమున కరుగించుచు పటబహుగం

శాస్త్రాత్మకంబున పుత్రకామమును యిష్టి యిష్టి గానుండు,
 విస్తరించిన యింతయు జ్ఞమున పుత్రుల నీవలయుండు,
 అనఁబు పుత్రగుండు బ్రహ్మను భుజముగ వేదాత్మక,
 సతాత్మిక రత్నములు విశదముగా నొక కుండముకావలయుండు,
 కనకస్తంభములాది శాలలు సుకనకాపూదనముల,
 కనకపాత్రలు సుకనకాగారము కనకసాధయొకటి,
 ఆప్తదిగ్గజములాది యుండము పర్యంతము యిష్టిగలుగా,
 ఆజ్యధారలాయూర్వతిగురియుగనుసారము జ్యముగలదూ,
 శ్రీచందనపింధనములు కావతేనాచందంబునకుండు,
 తూముల తొగగా పృథమహారులను భూములు ముంబగను
 అగ్ని జ్వాలల యుజ్జము ప్రార్థిగనిగ్రహించునలుపా,
 పుత్రకామచక్రధముగాగనే పుత్రులుగలరనుమా,
 బ్రహ్మగానే దశరథుడు తాను బహువేద పునకాస్త్రాత్మక,
 ద్రవ్యాదులు నమగూర్చుకొనులను నివార్యజ్యముగానుండు,
 ముల్లూకంబులవారిని బలించెను తల్లచారులరకుండు,
 పురమంతయు శృంగారమొనెసెను రరితన ట్టుగనుండు,
 బుత్తరువులు మ్రొయింబు తొరకొల్పిస్తరించుకట్టి,
 ఆశ్వమేధ యూగంబుసేయుగా ఈశ్వరుడే తమకుండు,
 కూడుకుగాగ బుద్ధింబున టంబునునుడు రారాజునృకుండు,
 బ్రహ్మబ్రహ్మగావించెను దశరథులు ముప్పరిపాటుననుండు,

సం తాపంబు నయజ్జము కూయగకాంతునెజనకునితో
 (బీ) తిగానుపొలుమాదులు జేసెనునె తథా ర గు రి యూం
 హం వ్యవహాహుకు ప్పాంగేను వినుటే స వ్యజ్జావలతా
 మిన్దుందెను సం తాపము ప్రతను అన్విదిక్కులకునూం
 జ్జావల లూనపీ తాంబరధారియు మేలని పొందు సమూ
 కనక పాత్రతాని జ్జేను రాజ్జుకును మనము ప్పొంగ గ నూం
 అంత లూననవ బృథము జేసి రయి సం తాపంబు ననూం
 రేండు భాగములు చేసి దశరథుడు రంధేయని పిలవో
 కంస ల్యకునాక భాగంబాసగెను క్తేక కునాక టా సగేన్
 సుమిత్రయి ద్దరిచూచుచుండగను త మంత తమలానో
 కంస ల్యయునాక భాగంబు జ్జేను క్తేక నాక ట నిర్ద్రో
 ముగ్గురు కూంతలు భక్తింబరిగా తగ్గు మొగ్గు తేకా
 లూకంబులు నానందము నాందగ వేక ట నిజ మయ్యెన్
 పాతనెల గడువగ వ్రోకరులు ప్పగ సుకపులు బాగదిరిసా
 రేండానెలనా పరిరములు దిగెను మందరేశు స తులూం
 మూడానెల లి ప్పమ్ములు వాడమెను జూడు గనాక స తో
 నాలుగానెల ప్పురి మజ్జిగ వ్రాచగ మేలు గ గారుదురూం
 త్రియి డానెల మృత్తిక భక్తింతురు ముదితలు ముదముననూం
 త్రిగానెల పిండంబులు బారతెను సా ర సనే త్పులకూం
 నలుపేక్తేను రనుముక్తులు మిక్కిలై లుపైకనుగానలూం

న డుములు ప్రేగె ను కు డురుట మానరి ను డురాజాస్యల కూ,
 క డు ప్రలు బె రగె ను వల్లులు అక్కెను న డలు మధ్యమ రెక్కె,
 గా జులు వెలచులు రాజీ వాక్తులు తెజాజీ నులుగా।

క డ్దు బోరెలు ను బలు వయ్యెను గా వటమ హి యుల కునూ।
 న వ మాస ముపరి పూర్తిగా గనే కు వల రులు లాచ నులూ।
 బల కుట్లను పుల కుట్లను బెలయులు వెలవెల పోయిరి గా।

107 4 అ మ్మలార నెలచల్ల సెచ్చెనాకా మ్మ ప్పొద్దుకా నుమూ।

అ క్కలార ప క్కలు బగ ప క్కనె నెక్కి రుండు మనగా।
 అ బ్బబ్బబ పలు నా ప్పొయ నగా వల్లురగా వనుమా।
 మంత్ర సానుతెంబు రాజుతో మంత్రం గ ముసేయూ।

అ ర గాలు చది వింబరి వేరె వేతులు గ క్కర రుంబు।

మంత్రా ద కములు త్రా వింబరి గా రుంత్రంబులు గ క్కర,

నందుల ద్రిప్పిరి కుందర వన అక పోండు గ నేల్లూ తా।

కాల మారయ నని నా లూయంబు ముమేలు గాగు యుండా।

వైత్ర శుద్ధ శ్రీ రామ నవమి యను విచిత్ర లగ్న మునా।

క ర్మాటక దివల గ్న మందులను అ ర్థవంశ మునూ।

భానువా స ర ము పున ర్వసండున మూ ను గ శ్రీవిష్ణు।

వై కుంఠ ముదిగ విడిచి వల్లెగదా నాకాదులుగా నా।

న వగ్రహంబులు శుభస్థానముల విరివిగ నుండ గ నూ।

ఎకాదశ శుభ ద్రిష్టి నుండగా లూకెళ్ళరు డ ప్పడూ।

ఉ ద యిం చె ను చుండు ఘట మ్రోయుగా ముదిత లంఘ యుండె॥

పులవం నగు రియంగ శంఖములు మేలుగ బాడ గ నూ॥

నారదుండు వేసె యువా యిం చె ను నారాయణు ఋట్టన్

నే షాంశము నలక్ష్మణుడు జనెంచెను శంఖము శత్రుఘ్నం॥

దనుసుతులద్వరును దయించి రిమహిని సుమిత్రకు నూ॥

రక్త్రంశమున క్తేతకు భరతుండును విక్రమాభ్యుదయగా॥

ఉ ద యిం చె రిశ్రే రామ వతారము నవ్విధి పూర్వకముగా॥

జాత తత్త్వ విధులన్ని ద్విధి గి ష్యాదిగదశ రథులూ॥

108 బ రా యెన్నా పావములు వేళ్ళు ముడుచుండు చుండునగ హేమముయూ॥

రా యెను గ్రహముకు మాత వాపముగ రామ శబ్ద ముని॥

రాముడును గుఱా ధ్ధాముడు క్షేర్తిలలాముడు రాముడనీ॥

రాముడు లోకాభిరాముడు వైరి కి భ్రముడు రాముడనీ॥

రాముడు ముక్తిలలాముడు మేఘ శ్యాముడు రాముడనీ॥

రాముడు మునితో రి కే కభిరాముడు రణాభిసాముడు రాముడనీ॥

రాముడు రావణ మారణ కాముడు పృథ్విస్తాముడు రాముడనీ॥

రాముడు నీ తాతాముడు దనుజు రాముడు రాముడనీ॥

అ రి భంజనుడు భరతుండనుచును దురితాంత కుడనుచూ॥

లక్ష్మణు యుక్తుడు రక్షాభారుడు లక్ష్మణ మూర్తి యునీ॥

మిత్రుడు పరమప విత్రుడు కరుణాపాత్రుడు శత్రుఘ్నుడున్

రియెని సామంతులు ఘనము సులసుమతి తనయుల కిచ్చెను గా॥

అవేకగాగగ అన్యసుచర్యాయుతెన్నామొదలుగనూ,
 దానములను భూసురులకానంగే నుతానతిప్రీతిగనూ,
 అన్యప్రశనశూలూపనయనాదులు అన్యగనూ,
 వేదశాస్త్రభనురాదివిద్యలను మోదయుగాదీరుక్,
 1084 మున్నవేళగాదే యుడువస్తేను మన్నించెనురాజూ,
 ఈరికేదీరెనుదశరథయనగామింకాకేలత్తుననా,
 నూరుమూర్లుయజ్ఞములువ్రానితేచూరబూయెవినుమూ
 (శ్రీ)రాములపంపింపుముదశరథనామనముప్పొంగరా
 పంపచయ్యశ్రీరాములత్తులులచంపగదనుజులనూ,
 అనియునివేతగనాదశరథుడుగాదేయూవినుమనుచూ,
 పదిహేనేండ్లైననుయిదిగాతప్పకదనముసేయుదురా,
 ప్రదరంబులునుద్ధించినేర్పరాముదిముదిదప్రితివా,
 నేనాత్మునునాసేననుగుడుకాదునుముదుదనుజులనూ,
 నేవుగాదుబ్రహ్మాదులుగేలువరుభూవలయములనూ,
 భూసుకులుండవుదానశీలుతవుప్రానకేపతితివే,
 ఈరికేఅస్తాననియుటవిగాసారసాక్షునంప్రా,
 తదంటవకపియిస్తాననగావేదురుపాండెనుగా,
 తరువాతనుశ్రీరాములత్తులుగురుమతమూహించీ
 వ్రేనంజైతమతంక్రితిమృక్కియురనిరామునివేంటా
 తాటకాదిదానపులవధించిరిమేడ్కగజన్మంబూ.

గాఁ యవేళదునిమిరిగాదైత్యులయూరిసుబాపలున్న
 మారెమనినెగరంగగాఁజ్జెరయమారుతాస్త్రముననూ
 తరువాతనుగంగనుపూజించిరిసురేంద్రకృతముచిన్
 గౌతముసతిశంపంబుదీర్చియూసతోపతినిగతిపే

109 a మిథిలకొల్లుజనకునిబాతగొంటిరిపదిలయుగావారల్.
 శివధనువునుబాతగొంటిరింపువృలునవరగరాజులనూ
 తింగవంగబంగాళభూపతులముంగలరఘురామూ
 ధనుభంగమొనరించిజానకిచివకుసతోగాగా
 లక్ష్మణుకూర్మశలక్షణాంగిమాళవినిభరతులకునూ
 శ్రుతకర్తనిశత్రుఘ్నునికివ్వగమచినిసంతనింబి
 సీతాకళ్యాణంబానరించిరిప్రతిగరామొలకూ
 (కీ) నతలాత్సవములుసల్పరనంగనుత్రికలంతతదివిజుల్
 పూలవానగురిపిరిరచ్చరలుమేలుగనాడిరిగా
 నాల్గుదినములుబరిగెనుచినుంజీహలశ్రీరాజ్ఞాగములా
 పంచమహావాద్యములుమ్రోయగనంచయూననంపూ
 మనగాజనకుడుధనముకెనకములుచుగులుచస్త్రములునూ
 హంసములుద్దేనులుగరిములురథములునంబుముగజానకి
 కత్తంబులుతగులాగులనిల్లంకూపస్త్రరస్త్రములునూ
 పాశాలునుదేశంబులునానగెనుపసప్రకుంకుమలకూ
 హరగంబులుతగులాగులనానగెనుహరిహసుడుప్రతి-

య ను మోక్షంబున భార్య చౌండు తాచనని వ్యసతంబుఁ
 వచ్చినరామునిరాములుగనితామెచ్చువాత్తములనూఁ
 ధ నువేళ్ళుడుతో జన్మతోనిమః ఘనబలుడైనలతో
 సర్వదిక్కులను సంతసించగనునర్హాంతర్వత్త
 పరశురాములను భంగమొనర్చెను సరసతరాఘవులుఁ
 సారితేజంబుననిలనిరాఘవులు లాగతాత్మరులగుచూ॥

109/6 నిరులుమిగులగనుము రంబులుచర రధుగురువులపాడగఱచి
 అరుత్తేవలును అబ్బంబులునే భరపాంబులైన
 సతలమ్మైన భాగంబులు గుడిచి లుకనాలునువినుట
 అంత్యోధ్యకు శ్రురాములనధిపతిచెంబుగదలచిన
 నీతారాములు భూతలమేలగచూచునాప్రతిగనూఁ
 అభిషేకాత్మరమునుసంబంధము అభిరుతమూహించి
 మంత్ర శ్మరులకు జైప్పిదశరధుడు స్వతంత్రమహిమలనో
 తగువారినిరావంబురాజుతనమగుచలకతేగో
 వరసగొనుతనునెప్పినంతలూహార్థింబురిత్రొలుం
 కైతగుండిశలవిచ్చుగపతితేనువకతమనవంబునుచూ
 నాటవరంబులునాటనులేదనిమేటనికారంబువరే
 రాములకిచ్చినమంబదెరాజ్యముభోమునితిచ్చుకానూ
 నామనకిచ్చుకాకామునకిచ్చుకాదెమోదరుకిచ్చు
 నాతానెప్పినపనికిమూలములంబునేతగిరితనూ॥

శ్రరతునకును సాంప్రాజ్యమిచ్చవలె యరుతుగనే మౌళికతే
 మునివేషంబునవసుమనువనముకు ఘనుడగురఘువరుణే,
 పదునాలుగువత్సరములు నిట్లాచుదిని శ్చంబుముంటే,
 రేండావరమిది ముంతకెకయింబోభండననమంబుమునా,
 లున్నవి యున్నెయి మున్నస్థస్థముగనాస్తింబుననమేలూ,
 అన్యతంబులుతానాడడు వినండుయినకులకే బరుడూ,
 యెట్లూడతతానూరకుండగా కలకటతెనెనుగూ,
 కైకావినువేకాటకు ప్రభుత్వమును బయనసేయుమనూ,
 అని శ్రీరాములు మునివేషంబునవసేనువనంబునకూ,
 నీతాలత్తుగ సహాయుండగుచును వేతిగనే తెంపెన్-

110a

గుహునిగాంబి బహుశుస్తరింబి నీతయు సహితముగనూ,
 గంగనుదాటెయి సంగతిగాము పిప్పిగోద్రుమువాడగాంబి
 శ్రరద్వాజులనుదేవింబిరి బహుమాన్యతమొరగనూ,
 ఆత్రుకూటమనుగిరిచోరిరిగాంబు త్రుప్రాధ్వరమునా,
 అక్కడియనులను మిక్కిలిగాంసేవింబి ప్రాజ్ఞులూడనీ,
 కందములములు విందులుగుడుచుచు పాండితతానుంట్,
 వానవవేరులనేకులద్వంబియు మాన్యులయిరి వినబో,
 అక్కడదకరఘమిక్కిలిగాకాన లృసలయిరుచుండు,
 కాటకునరణ్యముకంపితవనగానుడుగతశాంతి,
 తను ప్రార్థునాపంబు మరలగా తెలిపి కేసువడలెన్.

భరతులె రవశి ఘ్నలంపి రనితురుతుగ రమ్మనినాం
సాంకతయితేతంచను భరతుడు హాకాశు బ్బలగుమాం
తై త గాంబగనుచితచితనవ్వులునుబులులునీరనినాం
దశరథులెదోదాశరథీరనిచిశదముదెల్పునునాం

అన్నా అన్నకురాజ్యమిమ్మనని అన్నాదామొన్నా
నీకురాజ్యమిచ్చున్నాననుచును లాకొంతరుడయ్యెన్
నిన్ననరణ్యముకెగెనుమోమోయన్ననీతసహాగా
లక్ష్యునిసహాయుడైరనుదంచెను వీక్షించుభారము
వదునాలుగు వత్సరములునీకే వ్యధిచెయ్యెనంగిరనాం
తన్నులనిప్పులుగడలుకానంగనుతన్నతల్లిజూచి
చాంతకైవైచినాతిచప్పతివిహేతువులయ్యెన్

110 h నిన్నంజంపితేయేలేయిప్పుడు అలన్నమరేచునునాం
శత్యహ్మయికయెమిరయనుచునపాత్యలమయితచునాం
విధియాపునవారిద్దరుచంద్రాకినుదతక్రియజేసె
సేనలతాచనుదంచెను భరతుడు పూనిరావలకారకుం
అన్ననుగనినయ్యెభ్యకురమ్మన అన్నానానరిగాం
పొందుకలవిగాంపామ్మచమ్మదామిందనురచ్చేదనూం
గంగాతరమునందుపిండములునంగతితోర్చుతాని
శ్రీన్నమాటనాకకాకమువచ్చినకన్నపాదబనపుటాం
ఆరణ్యమందనునతిరుగుచుదైత్యులనరేంద్రుడునుదునిమిం

శ రభంగుండును సు తేక్ష్యగుండును దళనమొనరించి,
 త బంధవికాధులనుదానపులను బంధులంగా త్త్య,
 గాదావరి తో రంబునరాములు మోదము మీరగనూ,
 పంచవతీ తో రంబునముండులను గాంచి మంచిగానూ,
 అగస్త్యగారంచియు ఆ బ్రాతనుగనిభగవంతుండపుడూ,
 పౌండ్రులగా విండుకాసుండిరి యెన్నగరాఘవులూ,
 శూర్పణఖచనుదేంచి రాఘవుల ప్రాంశ్వుగ రమ్మనినూ,
 తమ్ముని యాపిన నవ్వలలక్ష్యగు తమ్ము తన్మహాపాం,
 తిరుగుచుండ నీ తమ్ముండునవ్వగ తరి మిలక్ష్యగుండునూ,
 ముక్కుతూర్యుగను రక్కసి యేడ్పుచు వేర్చితెక్కి పడుచూ,
 బరదూపనాత్రికి రులను మోదలుగ మరి తులనకులుగా
 ఆ తురంగాదుల సేవలు రాగను పంచమొనరించిరిగా,
 అంతట లంకకునేగి దానవి యెంతో మోడుకానా,
 రావణుగని పాదంబులకాశరియు దేవత వోవునుమీ,
 ఆ రణ్యమందున రాజు అద్దరయగురి గాదిరుగుదురూ,
 పేదా తను యిల్లాలు లాతముల మొద్దురాలు చినుమూ,
 ముల్లకంబుల తేరితెప్పగ పల్లవ పాణి నళ,
 నా గాంగనత బాగుబాలరిత లెకా స్వలుతరుగదా,
 సిద్ధాంగన తెన్నంగదారుకరుగ ముద్దుల గుమ్మగదా,
 కిన్నెరగంధ ర్వాంగనలండున వున్నదే తెప్పగనూ.

పున్నమచందరుసాలడుసెప్పగకన్దియమాయునునూ
 నంబెంతటిపంతజినేత్రిగళంబునుబుల్బగనూ
 కనకకుంభములుతనూమధ్యరనుగవతాబుల్బగనూ
 అతివేణికివలువరససెప్పగాతలముత్యముతంతా
 తామరతంతవిశామూమణిపాదంబులుపొల్బగనూ
 నచ్చితనునవగతములునువర్షిలనట్టులుంతా
 పరికితనువేణియలకుమిక్కిలబలుకలాకాకిలలు
 నడచితనురాంబులగజములవడిగమయూరములు
 అభిరూపమువర్ణగలకులానాభవములుగా
 కలనాపురుషుడుయిలలుగలదాబలుపుండున్నదా
 ముల్లకంబులకధిపతిచాలడుకల్లలాడవినుమూ
 అన్నానకారతిటుతెత్తామనికన్దియంబుడగనూ
 ననబూనికన్దియనవ్వగవన్నెకంఠుననున్న
 ముక్కుకానననవేక్కురుంకుక్కడిక్కుతకపోలే
 మరదూచులతానరసిసెప్పగనుత్పరగావనిగదా
 త్రికిరుదూచులురునిసేవలనునుగుముగవేసిగా
 నకారకేవారనిలుగుడికిరినాకవేరిచినవే

111. యిప్పుడాన్తినాతప్పుగావవలెమెప్పుననునవిచినూ
 కన్నెనునెంతిలాలదినేకిరంకున్ననంపదలునూ
 అకుటకెయినఅబ్బుటకూటములుమాటవేయనలూ

కలులక్షాకములుచు పొలనసేయింప కల్లులు రునిపించును
 లిలంబ్రాదులు శాతలుసేతురుగాచంద్రవదన సరియే
 బ్రహ్మదులువనచృకరితరుగ తామునలుటకునూ
 దిక్కులన్నిగలుపెట కఫలమేచత్తరబామ్మగదా
 త్రేలానమునవెత్తుట ఘనమాంబలలాపలనకూ
 ఆవివేనిచరదేస్తానాదేబలముకుమూలమిదే
 నేవునలుచుండొదరియేదలుగబాలలెందశ్చేనా
 బరిమివృతానరిచప్పునరావగునరనిబనెత్తిగదా
 అన్నాతన్నెనుగూడితివేనాచున్నియుటనిబుమూ
 అమేకూడిగములుగావింబంగాబాలరునబెలులు
 నామూతులునిబెత్తెనమ్మముమోమాటములేక
 నమ్మచంపుమోయన్నాయునుచునురెన్నాబాసలుగా
 ప్రశనరాచగురూచేదనినమారెయకతకుచచ్చ
 నీతనుచూచామనకేలవియ్యగనాచిగాదురునినా
 రాచగుమారగుకూరికెపుట్టిననారాయణుడునుమ్మ
 దశరథరాజుకుబున్నిచనకారగుదశబేరసుదేంద్ర
 మున్నులంతలాబుట్టిననీతనుమున్నుటనుగలుపా
 మిథిలలానశివధనువేత్తిడివినివితమేధివివనచృగదా
 నిల్లువిరవియూవిల్లునుదేన్నెనుతల్లగదామంరియూ
 కృశితంబూగసందర్శనకాలముచికితితిరామునితా

త మ్ము కుంకుడక తజేనే ను మూ మర్మమేరుగకుంఠా ।

వా రయిబాణహంతుడైన నారధిబడి తిక్షణా ।

నే త గా ధు భూ లాక మో చయదియూ తా మనరా దూ ।

అ నీ తే వ్వు గ రా వ గు డు మం డు మను ఘన రాషం బు ననూ ।

శూలమేత్తి తల ద్యం పును ననగా మేలుజేతు వినుమూ ।

112a నీ తే నె వ్వు టు చచ్చుట కంటే మే నక గం త్రుం ఠా ।

హరితే తులూ మృతి బాంధిత మిక్కిలి దురితహరణుగదా ।

ర భ మే క్కింకలు నారేంబడి రక్షిత పదవ్రలు గుటుతువుగా ।

బం గ తు రే త్త బంగు రంగు మని ముంగల నా తు దునూ ।

ర త్త పు మన్యులు జూ తజా న కి కంకు త్త ము సేయుగదా ।

అ ఇ లా చింబన అ ఇ మ త మే రి గి యు స శ్శ కు దే వ్వుకొనమూ ।

ముద్దుల తే త్త ముద్దు రాలిత త త ద్దంకలు ప్రే తి గను —

అ టు ము మే యు మ జా తు కు తే తు ము మూ టు మూ టు ము మూ ।

గ ద్దింకు ముంబర గుటులు పేయగ ముద్దుల గుమగ తా ।

త న తే త ను పట్టంగ కార్కే తా ఘన ముగ త్ర ము పే యూ ।

అ ద్ద ము లా ప తి నే డ తా తే ను ముద్దులు గురి యుగ నూ ।

రా మూ తే తి న త ప్ట శుటన్న ను భామకు ప్రే తి గనూ ।

పట్టరల త్త గు యుట్లా నే నా ది ప్ట మ్మే న మృగ మూ ।

అ నీ రా ము టి కే ల చి యుగల త్త గు టు మన చి నే యుగా గో ।

ర త్త స మా యు కు మిక్కిలి ప్రే తులు తే త్త స ము లు చి ను తే ।

ఆ డవా రి కి వికాడి గ ములు మ రి మూ డ రు శ్రే హా మూ,
 యే నుగ్గై న మ రి ప్పూ ని కే గుల్ల ను కా ను క గా తే ప్పై,
 ఆ మా వా స్య కు వ్రా డ్డు వం గులు ను స మ కం యు లు తి న గా,
 దా రి ద్ద్య ని భూ ష గ ములు గా రుట వే దా రు తె రుంగ రు గా,
 క ల లా వార్తలు త లు ము ముం డి రి క అ తి వే గు ల ప్రే ము లో,
 వ డ్డు రా ము అ ది ము డ్డు లు గా వే క ద్దా మ పిం రుండు మా,
 బంగ రు మృగ ములు రంగు మి క్కి లో ముంగ ల నే రు గు డు రా,
 వే ద కా ప్ర థ ర్థా డు ల తె వే క దే మృగ ము ల కూ,
 బంగ రు కాంతు లు తె వ్రా చి నుం డి శృం గా త్రులు ని జి మూ,
 దా న వ్రా తెంతా మాం కు ప్పూ ని కే ను కా ను క గా తే ప్పై,
 ఆ ని ల క్ష్య గు డు ను మ న వి శాం క ను ఆ ను తా నం బు న నూ,
 వా రా కా ర్థులు త మ్ములు లు యు ర మారే స రి గా కా,
 1126 వే త వై త వే మా ము ను తేం డి ప్రే తి యు గ తి న నూ,
 త కుం టె మో రూ రి కే నుండు డి లా కే శ్వ ర లు న గా,
 మి క్కి తి యు త్తలు మే ర యు గ సే యు ము మ క్కు వ్ర ప్పట్టం మా,
 రా మో మారే రా ములు కా వ గ తే ము లు నా మ ది తా వ డు గా,
 త మ రి ప్పూ తే తే త త మ్ము నె తా నెం యు మం బ తి రి ప్ప డు,
 ప్ర త ని కే ల నెం యిల్లులు తో ర్ప గ మ తి లా నూ హిం బా,
 ధ ను బాం గు మి ట్టం డి మా మ రూ క ను ల కు ప్రే తి గ నూ,
 తే త్త వే ను కే ల వి యుం డి దే న్ని క మృ త్యు జా ర కుండా.

చ త్ప్రేత త్పుశ్ర రామో తడిసి గుట్టుతే అ యునియమూ,
 అని జానకి వేలాగున పలుకగ ఘనముగ శ్రీరామూ,
 జానకి సుమిత్రాపదిలముల క్షేణ పూనికే వచ్చెదనూ,
 వచ్చు సుమిత్ర శ్రీరామ వయసగా వంద్దియకాశకేరేణ,
 బంగ నగంతులనేగెను మృగ మొంక ముంగట నిలుచుచును,
 గుప్పుచునే గరుముతి ప్పలపెట్టుచు తప్పుత్రావమావే,
 గిరిలు నదూరుచు వనములతిరుగుచు నుతరులబాటునుంటి,
 తప్పుదారి ముప్పదియోజనముల ప్పడు గుంజైగదా,
 ఘనబాగుముసంతింజినేయగను తన రామున తాళి,
 బస్తినే తలక్షేణతాబస్తిని బస్తిని బస్తి ననే,
 హలక్షేణ హానీతారమునును అహహ యనుచును,
 రాముని భవవల భూమి బవినగా భూమిని గూతే గదా,
 రంకలు వినిలకూపంక బలూరన శంక మాంబి పతికే,
 లక్ష్యణ యిట్లావెంటె మిసేగుము తక్షణ మందలకూ,
 తొడ మూనా మూట కామలే భూమి బవిను మనుచూ,
 రాముని కావద భూమిని లేదే భూమాని బమ్మేత,
 బుక్కలు రాలును దిక్కలు చగాకును యుక్తతివా పదలూ,
 అనగా జానకి ఘనరాదనమున అనా భక్తేతి ననే,
 నన్నుకారి నేవున్నావేమో మన్నన గలతు సుమీ,
 వ్రేక తలయోద్యరలునేలదలచుకాని వ్రేకటునన్నుగనాటి.

113 బ గామ వర్ష్యంబులగున బలుకుట మూసితే ద్వైతమునీ,
 మోండు కాను పోలాంతురు నేర్పుచు వాడులు పలుకుచునూ,
 నీలువనీక శ్రీలక్ష్మణులను మనకాలాంతముటంచూ,
 లకుండుతోరలు శ్రీరామాజ్ఞలుగా జూడు గనియమింతి,
 దాటరాకురుని రూపలుచేప్పియు వాటము బప్పేనే,
 నాపాతడత మనయింతును వాచావృత్తులతోనే,
 గిరులకు చూచులకు హాప్తగింతు తాత్పరగానే గగనూ,
 దండతమండలధారి య్మోరారగు పుండరీకనయనూ,
 లకుండుటక వచ్చెను యితివేషంబున అధితి చృద్ధి పాల్కే,
 తోపేనముకొచ్చా యువస్త్రయులు బపలగా ప్రదశుచూ,
 పులి బర్హయు ధరియించు యెదురుగను నిల బ్రహ్మగండూ,
 నారాయణుని నారాయణుని నునుచును నారిని బెక్కానుచూ,
 నీతాయుర్వర దాన వటుచును ప్రీతి గనడిగిననూ,
 రామింబు ర్భద్రదశరథుని కాదలను భూమి బనాపేళూ,
 బనకుని కూతుర బనకునాజ్ఞ సంచారము వనములు నా,
 చున్నారెనిది తప్పుచెప్పగను అన్యాయుంబు దింపూ,
 బక్షి నేయు వాచంబు తియ్యు శ్రీలక్ష్మణులను గానూ,
 పుదతమి వ్వగాను దతి ప్రేక్షత మదినుంబు మటుంచూ,
 లంకెకుడనే రాచగుండ ప్రాపంక జాక్షియి పుడూ,
 సతలను యులులు బురుపుదు రమ్మన యిది కైత్వరనీ,

వలుతులుజానకివెనుకకేనుతననిజరూపుననూ,
 బలవంతమునపట్టుకాబాలనుకులహేనుంతపుడూ,
 తేరుమీందకూర్చుండిపోవగాదారియూబుయింటి,
 నూరువేరవతానోట్టుబుగిగ్గనుభూరయిపడునీతా,
 గాదావరినివేనజేప్పవేచారిజూదరుతాతా,
 గిరిరాజునివేనజేప్పవేగిరిభరుతావారా,
 గజయిలారమీరతైనజేప్పరోభుజరక్షకుతాతా,
 పన్నగశాయికితయిజేప్పగాపన్నగేంద్రులారా.

36 మునుబుసిద్ధులుకనిశ్రీరామతామరకాయలయూ
 వేదేశామలభార్యనువినుటివానపుటిలాగూ,
 బలిమినరావలుతానిచనుబున్నాడిలలావఅపుణ్యక,
 నీతనువిడిచిబంగలమారలునీతిగలుగువారనీ,
 సురకన్నేరులునుగరుతారగులునువరికేటరమ్మనగా,
 పక్షులుయిక్షులురమ్మనిచిలువకపక్షింద్రుండాకడూ,
 కుటలాత్మకంకెటలేగేదుచితువరకుటలకుంతలయూబూ,
 గలజానకిపోనిర్వనలంబునుబలయివకక్షేమగూ,
 దశరథుకాడలనోట్టుకాడనదుదశలపాదవలయూ,
 నామిశ్రుతుదశరథుడికవినరానామిప్రహంసునీ,
 రభయచిరుగరావలుడుమృగ్గనాబుధులునుతింపగనూ
 లెకెగిరితన్నేనాకమారురావలుకుముసులుపుట్టినట్లు

మరి వక పారిట తన్నెను రావణు మర గమొందునట్లా
 పక్షి రాజు మనలకూండును బేలుసుగా వివక్ష మేమే లాం
 నాం యూండువు కడ ప్రేలున కల ద న్యాయం నాం గమొలం
 న చ్చులులు కురా జటం యువన గాన మ్మిని జంబు గనూ
 రె క్కల నడుమను గల దాం యువు యని యెక్కువ గాం పోరాం
 శూల మెత్తి రా వణుకు బాడి బేనా మూల మున్ను ర్తరిగ్
 వేడ్డ కాండ పడు వద్ది కేమిం ర గ పడ్డ న గూల గనూ
 జానకి గాం యుము మీదనుంగ ర ముపూనికే గావ్నే
 సో వాత్తలు శ్రీ రాముకు బెట్టి కే వల ముగ కుక్కు
 యెందు మనుచు వర మిచ్చినే నేనా చందన గంధి గదాం
 కుటల కుంతల రూప ర నాదుల ప్రితులూ నయి తచ
 ముప్పు చూక మూలా క పుల నడుము గను పడవై ప్రోకి గున నూ
 లంక జేరి దశ కంఠు డు జానకి శంకరే క నచటం
 పూల వనంబున బాంకి నుంచె ను తాం మిమిర గనూ
 తూట దాన వాంగ నలను గ వైట్టు సూట గ గా వ గనూ
 రక్ష సాంగ నలు రక్ష సేయ గను లక్ష్మి యుచట నుండా
 రామ లక్ష్మణులు గూడి రాక్షస భూమి జవాక్య ములూ
 అన్న రాక్షస ముచ్చును నుబేప్ప గాత మ్మిని గని యున్నా
 తార గ ములు యెటు యందునా త మ్మడ నా రోమిని విడిచి
 రాకూడదు సుమి రా కున్న ను నేలొక మునుండు మునా

తినుచువారలును తినుమానియును తనచనముకురాగా,
 ముష్టిమిత్తములు తాము తప్పుతా అన్యాయముజరిగెన్,
 తెలుతమపాళ్లమదరంగసాగెరా తెలుతబాంబుసానీతా,
 అపసవ్యముగావారియుచులున్నును పపలాక్ష్యవరానా,
 తాకులుకట్టును ఘోరములుచురి కూకలుచింతవిగా,
 తెలుదురే తెలుతదజూనకమెరనునుమొదలనుతేలుసుమి,
 పగొనాలచుచుచోకతచతెకనుపించుచున్నదేమి,
 వస్త్రేలాతితేదేమోకాములచిస్త్రేలువాలగోననా,
 లాపతేగిరిచపలనయననూతాప్రలన్నిజూచా,
 తెలురాల్కొనునీతతేదుగదవరాచాదాము,
 తెలుండునందుగాండులనుసందులనుచంద్రముజ్జోరకునుచూ,
 రాగున్నవారిబాగాంబును, రానాగయూనయనుచూ,
 తరులారాబుత్తరులారోమాతకునిజూచితిరా,
 కరులారాకులనిరులారామాగురుకుచూచితిరా,
 మారులారాజేచరులారాచూరిమధ్యనుగాంచితిరా,
 నదులారానాపథులారామాచూదితనుగాంచితిరా,
 చూతచూలారానీతనువిశాలచూతరేయనిరాము,
 క్షాంతిలపలుకులుగలిగియుండుచూతాత్మస్థనీతనుచూ,
 శుకములారామార్గేనచూడరాశుకమాగినటంచూ,
 గజయూననుపాడగన్నారాచాగజులులారాయెనుచూ,

బంబు ద్విని పాద గన్వారా బంబారా తరులారా,
 మోట్లను గుట్టల నడుగులు మృగముల ముట్లను తిరుగుమునా,
 పక్షుల నడుగులు లక్ష్మణుగూడుకా లక్ష్మీవతిరంగారా,
 ఆదవియధ్యనాతకిరాతన తిగని అడలుచు శ్రవతియూ,
 బానకి కంట వమానిని యునగా నొనర్చు గాని పోయో
 పక్షాత్తట మింకా రక్తే బహ్వసు రక్షింబు మిరామా,
 యోధ లములు శక్తింబు మటంబును ఆహావగ నెట్టి,
 సుశ్రీవుని తానే కశ్రీవుడ క్షేమా నేలు తుచనీ,
 ముక్తకే గె తాళురి యంతట బహు యుక్తులు మిరగనూ,
 బుటా రయ్య గాంబు కుటల కుంతతి బట బాధ లవనునూ,
 తానా చ్చుట ననిపే యుట చచ్చుట తనవుంగ రమంబూ,
 కనిదుఃఖంబును నత్కారము బహువున ముగసేయటలూ,
 చిహ్నగాత్తమునకు వేకుండుముగా విహితముగానిగనీ,
 పంచాతిరము శరీర వాయుజుని న. ప్రీతి న గాంబు,
 సుశ్రీవుని పాతగాంబు న బ్బుచుని ఆశ్రుజు వధియించి,
 వాలని హరింబు తాతిమి తాకి క్షింధ మేల నేనీ,
 హంసు మంతుని నేయు ద్రిత బంపియు వునము గనగుచునీ,
 లంకలగాన రాచ గుని గృహంబు నుపాంతముగా వెడత,
 ఆహుత వనమున పుష్పజానకిని విశవయుల తిగిన నూ,
 హంసు మంతుని నేయు ద్రిత పుష్పతా తన రత్నం బివావీ.

చ న మంతయు ని ధుం య ము సేసి యు వ న పాటు ర జంపా,

అ న కా బ్జన దా న ర్పల ర ధి యె ను ఘ న బల రంతుల నూ,

బింద్ర జిత్ర బ్రహ్మ స్త్రయ వి టు వ గ సాంద్ర బంధ న ములా,

రా వ గు గ ని జ తిల్ల క ప తి కె ను దే చి ని యు చ్చు న గా,

తా క గా బ్జ హా దా గ్లు ఘ ట్ల ను వా దు బు బహు వి ర జీ,

లంక తా బ్జి తి రి గా బ్జ రా గ్లు ల శ ర ని గా క యు గా,

అ నే క మా న గ్ల జ ఘ ల నూ టు గా అ ని కి లంక వే జ్జీ,

రా గా మ ధ్య ను సా గ టు గాంబ యు హా గు గ క ట్టం బో,

లంక లా న గ ల ద్దై త్యు ల గా ట్ట యు బంకె యు మి ర గ నూ,

అ స్థి వ ర్ణ టు ను చృచ్చ క గా ము ట వ్యా ఘ్న జి హు డా ది,

అ తా క యు టు మో వ త్తే న దా న ర్పల మహా కాయు డా ది,

దా న ర్పల ను వ ధి యుంబ న పి చ్చు ట తా ను మే ఘ నా ధు,

నా గా స్త్రంబు న ల త్తే గు గ ట్ట న నా గ వై రి వ చ్చి,

గ రు డా స్త్రంబు న బ డ న సే యు గ డ రి లె క ను వా డూ,

మే ఘంబు ల దా గుం డి యు ధ్య మ మో ఘ ము గా సే యూ,

హ ను మంతు ని మూ వే క్తి ల త్తే గు టు వా ని గూ ల నే యు గ్.

ద రు వా డ ను రా వ గు డు వ బ్బ యు ధ్యంబు సే యు న వృ డు,

శక్తి నే యు గ ను యు క్తి న రా వ గు డ త్త మా స్త్ర యు న మో,

ల త్తే గు యు వృ డు తా ర గా ను సం జా వి ల త్తే యు గ నూ,

ను బ్బు ల ల రు గ్ం త గ యు ఘ రి యె మ ని శు క్రా జ్ఞ ను రా వ గు డూ,

పాతంబుల నహంబులు కలయిక భంగ మొనర్చిరిగా ।

తుంభకలుగైతెంబన ననిలగంబులు నుతిశాంబుం ।

బ్రహ్మస్త్రముల రాఘవులతోగ నున్న అంబయ్యోగ్ ।

మైరావణు రాంబన మాయల వాయుజు పొరి యింబోగ్ ।

రావణుడొచ్చిన భూవిభుడ పుడుతార మునికొట్టె ।

దేవరాజుతో సంపినన్ ద్వియు రావణ రమ్మనుమా ।

అ ఘోర యుద్ధముజేసె రాఘవులు వళ్ళ చుట మెచ్చగ నూ ।

వాక్యము వల్లన రావణుడెప్పుడొక కష్టమున నెక్కో ।

రావణుండు రంభంబుచేత గర్హితము అయిన నోగ్ ।

నాతింబు నున్న శింహ నునారిండు నతితనిజగ నూ ।

తలతల క్రొట్టిన తలతల గాట్టగ యిలనిండు నుతలలూ ।

ఎనిమిది పదియె మోయ నునుచు రావణుడు చుని ।

నాభిసూతగా బెప్పినవండు నేతాళి ముండు గుచూ ।

అ స్త్రోయూస్త్రముల నయిప్పుడు మునియొజ్జ పొరింబోగ్ ।

బ్రహ్మస్త్రమున రావణుతో ముల బ్రహ్మ వనంగల నోగ్ ।

తరువాతను జూనకి రప్పించె నుతరువర సభ లూనా ।

అగ్నిసాక్షిగాగై తానె నొకనుభ గుణితు మెచ్చగ నూ ।

సోకె తముకైతెంబ ప్రభుత్వము లాకాక్ష రమనుచూ ।

యెలుమంద గాశ్వానమునకును మెలుకెనెనాకాళి

1156 బ్రాహ్మణపుత్రుని ముండు నచ్చెగానిర్మలాత్మకగులూ

శతశంఖనివధియిం గెనుచునుడుడిసతోయియుండగుచును
 సతలభర్తృమూలుసతపరాధువులును ముములుజగములకూ
 ప్రేతనాడునుచుండునుజానతోప్రేతకాంతయుగూడో
 సోగటాలాడగనాడుపరాధువుతెగశక్త్యంబుననూ
 పడతిండుతియగుదొనజానాంబుడగారిండుననీ
 దాంబుంబుతబాగుంబుగంబునునాకులగవింబా
 భూమిజతామసమొందిబాగుమూలభూమిహరింబుటంబు
 ఆచువిరాదనుగభ్రంబునిలుచుటలుపటువుగరాధువుల
 వోటకెగడలపొంబుటజానతిమాటలాడువోర
 తాకితలడుగుమటన్నజానతితాడెనుముచ్చిల్లెల్లె
 తాటంబుండుమాటలువినుటలువోటలకెగుటలూ
 రంబుతివేషంబుననానవిచచ్చనహితవుగపంపుటలూ
 రావగుచత్తమదివ్రాయుటరాధువదేవుడుమామటలు
 అనుమానంబునచంపుమనుచుతానాజ్ఞసంబుటలనూ
 రజసువాగ్ధమూహింబులక్ష్యులుత్తజింబరమ్మనటలో
 ఆహువునతానెగగమెనిననాచుటముచ్చిపతే
 మశలవులుక్షవమగుటసేతనటుంబువులునుతొంబుటలూ
 తనతనోతతాంబుజ్జిమనెంబుటభునదానంబులునూ
 సెంబుటతురగమువిడచినపట్టుటవారింబుండుమొదలూ
 జనతజనుతులుంబుంబుసెంబుటలుభునబలంబుతులగుట

వాల్మీకి యు రామాంబుని ముచ్చట తాళిమిచోడుచనూ ।
 నీతారామలలిత హారతననీతదప్రేపురుషున్.

మూలతి తాళూజా తాంబూనగామామమందనీతా ।

భూవివరములారబారుట రాఘవదేవునికాతనాథూ ।

116a

అగస్త్యులై యెకాంతమున శగవంతాంబునూ ।

అలారనగా వింశదేశగాతంబులు వచ్చుటలూ ।

వైకుంఠానకు గండిరాఘవానుబంధననుండగనూ ।

అనిరసగాలక్ష్యముకుశేషుడై అరుగుట వింతరిగా

తగుగీర్వాణభరతుడు కత్తమున తృప్తుకుంఘము

స్మరనతలుపగసరంబుంపాంసుట విరిచిగహరితథూ ।

హనుమంతునిశ్రువుగృహ్యరంబున ఘనలలచతుడవై

గుండారవయ్యలవేరరాఘవ కునిండాకిరు అబుద్ధ

మండుమనుచు బ్రహ్మత్వంబుకురెంతాకల్పమూ ।

హనుమంతులకుశేలచిల్లరామలూకనవైకుంఠమూ

ఇదితథ తుదగారామచారము మందమున వింతరిగా ।

విన్నవారికిని తన్నవారికిని యెన్న జన్మమూ ।

ఇహామనశుల్లములు పరమగుగలదితనహవరసేంద్రసమూ

అష్టమ అశ్వాసానకుతుదయిది తుష్టిగ వింత విగా ।

అనిశ్రుకుతులును హితమిత్రులును వినుచు పరిక్షిత్తు ।

బలరాముడు శ్రీకృష్ణరూపుత్తయి లబలులనుద్యంతే ।

నవవిద్యలును శ్రీ హరి గుణ కథలును తనవిదేశభాషా
 తాత్పర్యముగా విశదముగాను సమస్తముగాను
 అనుభవ ప్రయోగములగుననుభవమునను
 ముంగళమున కీర్తింబరిజగతన అంగనలాదిగనూ
 శోభనమున కీర్తింబరిజగతన అంగనలాదిగనూ
 రామాయణము గతధరామాయణము గతధరామాయణము
 ప్రభుగారి విశ్వేశ్వరుని ఆశీర్వాదమున
 పరమమహాత్మ్యముగతధరామాయణము గతధరామాయణము
 శ్రీ తరము గతధరామాయణము గతధరామాయణము

[illegible]

(25) వ్యక్తమునకు

గ్రామ తోనదురు మృదువద తామరమును దహితమును
 తామరు క్షేమోక్ష ప్రాప్త్యాపాదములైన యుష్టవా రే ప్రాప్త్యుంఁ.
 తామరది షట్పుత్రున్దామరుగాని, పరంధామగూర్చెనవాడై ప్రాప్త్యుంఁ
 తోదవతపక్తాననమునకుదురుగ గూతుండి పరమగురుమంత్రము
 మేదగారి పాదయంగములు వరదలకుది బ్రహ్మసముద్రమున
 వుండవలయునా పరమాత్మ సదమలరతేజముపరమపదమైన లకా
 పరబ్రహ్మ ముంగనుగాక్ష వారసుభుసురలు హుంతున్దామ్రాప్త్యుంఁ.
 పరమాత్మగుర్తేరింగియు శరణుంబుల కమితరూపదమశమమును
 స్థితముగ నెల్లయుదేశికవరగుగా శ్రేయస్కలముగెల్లవారై ప్రాప్త్యుంఁ.
 తరపంతబ్రహ్మసత్త్వమును బ్రాప్త్యుంఁ గురుగావరతింగప్రేమ
 దరలకూమునునందెటవారు వారై ప్రాప్త్యుంఁ.
 దండిగ షట్కరగంబులుతుండతిహంతయు
 హృత్పాద రితమునున్నతపఃప్రలయం
 పండులేన్ద్రులగాలకునమనమునంది రహంగంధియూ
 వారై ప్రాప్త్యుంఁ—
 ఆకాచరవాచుత్తేనద్వైతపదకమలసేవద్యథమితహాతక.
 తోకకరుగుప్రసాదముచాసి గర్భాగియునట్టవారై ప్రాప్త్యుంఁ.
 వాకిగాన్వరతర్మపాశంబులన్నగాన్వితేసి
 తాళికారకనముమున్నగుగాన్వితవారై ప్రాప్త్యుంఁ.
 నిరతముసాక్షింగంబుల భరితజంతుధియందు

117

శ్రీ రంజయత దై నుక రయోగి నిగంబంబు పరీక్షిత్తుకొన్నులలరీ.
 శ్రుహరిత్యత ములుతేతియైప్పిచిచి శ్రీ త ర మ రంబుంజం.
 బలపైసోమకులంబు భాస్మరులరాజుచంక పూత ధూం.
 తల చందంబులు తేతియైప్పిచిచి రంబులనుర విసగానూ.
 భరణాగములకుయందు చిష్టత ధ పైవులకు విందుగనా.
 లుత్తియోగములు చంరిత ధ రంబుక్తులు స్వస్థముపదవిగనా.
 గామంస ము భక్షించు రుమబుడును తామస రుంబినా.
 హరిత ధత్తప్రిత ఆరంబును బనుమను మురి యుండిలగలదా.
 మనోబుజనతుని బరిత ముబగతికి మనోహరంబుగనా.
 బలభు ముమన నాదిత్య కణములు రంబుపైసోమకుళళి.
 ఆద్వైత నోడను సుద్దుల పాచితే ముద్దులూలుతగానూ.
 నారాయణుకధకాచితే తొరగ తేతి కనా నాకు.
 కనిపించునుగా అనుచూనయిపరి పూరింబగునట్లు.
 తాంగు మూటబంగారువిధంబు నమంగలనెలుచగనూ.
 మాటలు శ్రీ హరి తాత నాదంస నుకూటయొగలుగగనూ.
 హాటమగూత తిళుండునట్లుగా మాటలుదంబున రంబు.
 బలరాముడు శ్రీకృష్ణురూపులై లంబులపై బనియింబా.
 కారణంబు రేకులాతడిచేప్పుయొ సారస లూచనుడూ.
 దంత చక్ర కిశుపాలు రగాట్టను వింత లుచూపెననీ.
 కంసాదుల హింసించెనటందురు కంసారి విధంబూ.

117b

కా డు శులగ న తా వున ముల పుంసము కుడిచేసుభాగములు.

హరుడ గురుతాహురుండ గురును నారల తాకూరి.

యెలాగోళ్ళరులకు భాగి శంకూనుకు నాగులాసంగె నటా

యెక్కడ ముట్టెను యెక్కడ చేరిగెను యెక్కడ చేరి యింతో.

యెక్కువత క్కువ మిక్కిలి ప నులట క క్కున ప్రేహరి రంబూ.

చే న న ప నుల క భూసురకృష్ణము వాంగలు గునట్లు.

దాసు డన్నే నే న్నా స ములుడు గుడు ఆశగలడు నాకూ॥

ఆకలి దప్పులు లేవు నాకు సుమి లాకెళ్ళరు మాడూ.

కొరికె యారును తేర దుళ్ళప్తియు వారి జాక్షుకధకూ.

యెదురుల మందున జనించె నందురు ముదము నప్రిహరియు.

మొదట కి కేలము గల జుల ముండి యుడు నుల మంచితో.

అరుల సుగ తానోల జనించె నా లాకాజుకుడుగా.

యెలల ల హ మెళగే గాల్లల తానోల మెళకాలములా.

యెళమె రకుగా వింపెను నెప్పవే భూవాసురంబుగగా.

అనిరా జుడుగ గ చిని సుకులప్పుడు మనవెసే తుననుమా.

యెన్నరాని సంపత్తు గలిగినా పుచ్చాపుడ మునందూ.

ఉన్నకిచ్చుని యిల్లా అకిప్రీతిగ అన్న పూర్ణమడికి.

1182 మానుమతున కంతము గంబాకధ ఘనసంపదగలుగా.

గుండావరణుల వేర రా ఘవులు పండితులును వినగారి.

కిరి సంపత్తులు జారుతునటయును ప్రేప చని ప్రీతితో

దురితహారంబుగ హరి లోకమున విసింతును గంబున నూ,
 బాలశ్శిష్టశ్రీభాగవతంబున మూలము తెలయుగనూ,
 తెనుగున రేగదగ వినగా మిక్కిలి ముగలును తింపగనూ,
 బాలసంపదల గలుగ గారి యా మూలము వినుపింబో,
 సుతవినునులకు మ్రొక్కి ముదంబున ఇతలంకుండు గుహా
 గుంపులుపెద్దలు గదియొ మురంగులు పరమాత్ముని సోగా
 మ్రొక్కును కుశలలుగ్గి క్కరించును మరత్రధ రొందునూ,
 శ్లోకగాయెట్టిన త్రితయ ముల్కీ పతిహితవనితలతగనూ,
 పల్కించుకొపంబున కుండును హరిహరియగునూ,
 తపసు సేయును నుండునరసరమునందు రతలదనుటని,
 పదులును నూర్లు పదివేలు లక్షలును కదలివృద్ధివిస్తేనే,
 యెరులను మునులను మునిమంతులు మొదలైనదేవతలునూ,
 సద్బ్రహ్మణ్యశ్చార్వాదు లగాంచి దుశ్శరయొగమహిణి,
 జీవములు తపములనలపిన వారలనే పమిహింసించూ,
 గాహంతలు ప్రహంతలు బాలుర బ్రహ్మాంతలు మొదలూ,
 పారి నారాయణని వశరణన్యో హోత్రియమును గాంతా,
 భారతొంపతను గోకుంపున మహిసారసాక్షునే దుర్యో,
 తస్మిం నుమంజ్మైర్మ పారుగోతుత న్నుస్మరించుచునూ
 చ్చిన్నసరస్వ పాదగాంచి శారి ఆపస్వరక్షకుండూ,
 కరుణతాత భూవింబుదై నుచ్చును మురించుచుండును నూ,

బలత్వములమై యిల జని యిల రియ నులు కుదీ రుమనుచుం,
 యెల్లత రూపున నుండు మనుచు తాజెప్పిగా వ్రనని పే,
 ఆలోచనగా వింబి లక్ష్మి శేషాదులు కౌమూలం
 సురుల మునుల కెరుగిం బిభావ ములు మురహరిగూవింబే,
 దురిత రక్తసుల నరికేగూవము దురితాంత కుదలని,
 సప్తములు లతానాల్కలంబునెను రుత్నపూర్వకముగా,
 ఆత్రివశిష్ట డుచి క్వామిత్తులగన్మృలాది బుచ్చులా
 పరమ మునులు పరహిత మునెయగను మురిపె ముదీరగనూ,
 పూర్వమందునె రామధేయ హాని సాక్షికాలమేలా,
 అనేక కారితెలనుభవింబిని మునెంద్ర వరులా రా,
 మిమ్మున రాతికె లడిగితి వినుండి సమ్మోద ముతానూ,
 ముచ్చుల కలసి నుజుంతా మనుచును నేచ్చుదివేళితిల్లి,
 దేవతలంతావేడి రే వినుండి కేవలముగ నాతా,
 తిరుమనును నంపంగ గాగి రయం పారి నా ములువారలీ,
 హరి పూజార్థము తిరుమనును కలయంగ పరవశ మునా,
 తలచినంత శ్రీహరి వరమిచ్చెను మితి జన్మ ముతనుచుం,
 ఆయాకారుడన్మే జనియింబెద నా రుము దప్ప సుమీ
 ఆతింగ నరుంబ న మూలాదుల లీలు విండుగ జూపుతునూ,
 బాలత్వము బలరాములమై మే మిలను జనింతుముగా,
 శీరిమొదలుగ యామునులందరు ముందర భరజనియింబవరేణి.

119a
 స్త్రీ భూమి న శ్రీ హరికి నీ ప్రీతి గల పలుకులు గా మ్రొలగుము ।
 హరి పూజా భాగ్యము సులంబము లగుచు గా మ్రొలగుము ।
 పత్ర ద్ధరు నకు నవాదము లే పత్ర ద్ధగం గా మ్రొలగుము ।
 పూరిత గ్రుణితే పంపి పూర్ణములు గా మ్రొలగుము ।
 విష్ణు భాగ్యము లోకము లెల్ల ను సుష్టి దిండు ముగ్ధులకి ।
 బంధు వంశము గలదు రాజులు గలదు లెల్ల ను సుఖము నకలము ।
 హరి నలువది నెను తలమునెందు గా మ్రొలగుము ।
 యిందుకు ముగ్ధులు ను ముగ్ధులగుచు పుట్టి విసమములము ।
 దేవ గురులకు వింప విద్యలు ను ముగ్ధులగుచు పుట్టి నెను గా ।
 సంజీవ నమస్త్రము ను ముగ్ధులగుచు పుట్టి నెను గా ।
 ముగ్ధులగుచు పుట్టి నెను ముగ్ధులగుచు పుట్టి నెను గా ।
 ఆత్మజీవి బలుమంది గా మ్రొలగుము ।
 రత్న సులంబము ముగ్ధులగుచు పుట్టి నెను గా ।
 శ్లోకములు తలమునెందు గా మ్రొలగుము ।
 తలమునెందు గా మ్రొలగుము గా మ్రొలగుము ।
 దేవ లోకము గా మ్రొలగుము గా మ్రొలగుము ।
 ఆత్మ గా మ్రొలగుము గా మ్రొలగుము గా మ్రొలగుము ।
 ఆత్మ గా మ్రొలగుము గా మ్రొలగుము గా మ్రొలగుము ।
 ఆత్మ గా మ్రొలగుము గా మ్రొలగుము గా మ్రొలగుము ।
 ఆత్మ గా మ్రొలగుము గా మ్రొలగుము గా మ్రొలగుము ।

నే నుంఁత్రముకాక గాదు వర్ణముని కామలికపిఱియైకే.

నిన్నురాలు నన్ను జూలెన లెన్నుచరింప మిగిలే.

తల్లెరికముకాదు వున్నను నా ఆత్మనాక పలుకూ.

కాని కన్నెల సాంగవలెనుగల యెరున దూరముగా.

మూలవనంబున హలమి తానాచ నేర వాచి జేరే.

నేర నూత మని ఆరణ్యమున ఆరణ్య నాచేరే.

అశక్తేనానకియంబు మౌనుమన లూకంబున గెగదా.

1196 అరంభాన మనయురుచి నుమింహాద్ధు సుతులుగదా.

యెదు భూజులు వానానానంద మురులాదిగ వృద్ధులులూ.

కాంగ మమేదిని కక్షనంగ ముమిహింహులూ.

వారి యాజ్ఞలు వీరుందురు మురుభూజునందలాలి.

అకలమందున యెదు వృద్ధుల మూలమింహాద్ధులూ.

తెలవలెనని యాచింహాద్ధుల మూలమింహాద్ధులూ.

యెదు మలమండున నా మురుమలమింహాద్ధులూ.

భూజులమలమండున నా మురుమలమింహాద్ధులూ.

యెదు మల మున నందానకు చనయిద్దె విధిమూలమూ.

సంపదలు కలవగుచు త్తెరితా మింహాద్ధులూ.

కేళుతాదిదేవతలులూన నా మురుమలమింహాద్ధులూ.

తెలవలెనని యాచింహాద్ధుల మూలమింహాద్ధులూ.

అది ముంహిదేవాద్ధుల మూలమింహాద్ధులూ.

భూమి కలుగు భుక్తి కు నెకలక్షియు కా జవాక్షిగదా ।
 మున్నగునగునగును పత్రధరుగ కల్లావై జగలంబునెన్ ।
 సప్తములులు తమ సత్కృతామయము విత్తవిందముడలూ
 జూంబవతే కౌళిందలక్షి కా అంబు జూక్షులందీ
 భద్రసు వంతలు రాధా వెదలుగ భద్రహస్తలగుమా
 వారంగరు జనియింబిరి భారుగి పారిజాక్షులగుమా
 త్రిమునులందుల నా రే గాపులకగారి జనింబిరి గా ।
 సురలందరు లయదుతులముననవరతను వై పుట్టిరి గా ।
 సురవై రులకానాదులును ప్రియారి కేరగ నలబే ।
 పరమ పరమప్రేపల్లెకు వచ్చెను పరమానందముగా ।
 మధురలూన సురలం చే జనింబిరి సురవైరులుసహగా ।
 త్రిరవిందాక్షుండామధురను జనియింబెను మురయునుమా ।
 అదివినకాకితే మదినింతారగ ముదమువహింబునుమా ।
 జాదరాయగు నుననుచును వాడు కుమాధవ్రసూ జేరిం ।
 శక్తిరసమునను మొలచినదది బహులముక్తిగ వినవలయు
 పరమగుహ్యమిది దురితహంబును నాకుకలు పోషిపలమా
 వేదమూలమో తరువుకుకాదు మోదమలగులుండు ।
 నాలుగు శాఖలుగలవు వినుండీ కాలాక్షులు తమరూ ।
 రుగ్మలు శుక్లును సామాధర్మమును రుక్మముగానూ ।
 పూర్వనామై నాత్మత వినుదీసాధ్యతముంగనినా ।

పంపనాబ్జి రహిత రువ్వనగలదిగ పంపాసుని మహిమా
 వేదాద్ధంబు పనిచ్చద న్నణింబులు నాది పత్తములుగా
 ఆసారము గణిం న్నణింబులు వానించే న టుకునుగా
 నీగమకల్పిత రువ్వలమొవనాండీ నీగమారంత ఫలంబుగా
 భగవత్తద్ధగము మిగులమౌరమౌనాభాగవతంబుగా
 మాత ఫలమొ తాకుతమౌగ రువ మునుకూతామాహుధురం
 బులుకలుగాత్మన మంతకాయవలే బలుమాధుర్యముగా
 వేదాప్యత మౌనమేదినికాత్మన వేదాంత ఫలంబుగా
 శుత మౌబుమౌనవల్లన ఫలమిదిగారయత ర్మొత్తరిత్యనా
 భాగవతంబును ఫలముగ్రహించగ ర్మొగి దులభింబుగా
 ఆఫలమౌననాపాపమగుంబును రువ్వుతేజ ర్మొత్తరి
 యిహర పరసుంబులు సహగా విందును సర్వం సహయంబుగా
 పరిశ్రమము దరిజూపెనుశ్రీ కుతులు సమృతముగా
 ఆకథతేసుగునలగత హితంబుగ నాకు తానానంతా
 ప్రాణ్యపూరి విశ్వేశ్వరు సతి ర్మొగు అష్టపూర్ణమొదలుగా
 పానుయించు నీకంతయు రగతగమన విసేతునదింబుగా
 గుంతా వర్ణులచే రరాఫలమౌ అందజ వాహనునీ
 గుణతథలును రర్మయింబులు వినుడీ గుణనిధుత్తేతమగా
 బాలకృష్ణశ్రీ భాగవతంబున బల శ్రృష్టులు లయలలా
 జన్మింబుట కును ముర్తయు వినుడీకర్మ రహితులగుచు

కర్తవ్యములచేడి హితమును కర్తవ్యమే బ్రహ్మముగా,
 తర్వాతమధర్మములుచేడకను పూర్వములగుచు మహిమ,
 భగవంతుని గమనము కర్తవ్యములను గమనముగా,
 బలరాములు శ్రీకృష్ణులు మొదలుగ యిలవై నిలియును,
 నాలక్రీడలు సరిపె నువినుట బలుల నగుచేసుగా,
 మంద్రవంశమున రాజులు బలుల నయింద్రవదవిగా,
 నందరుదు కురుజగత్తుభూజులు ఆనందముగాను,
 దశావతారులు మొదలయిదు కురుసుగా విశేషశక్తులున్,
 తపములుచేసి భృతవంశరయినే పముమొరల కుండా,
 వారి శక్తికిని వారి జనరసుడు కూరికె అన్యముగా,
 దేవాంశలకాన్తాల్లు శక్తులయిన భాగవతాత్మములయి,
 దానవాంశ హస్తాల్లు మాన్యతై శ్శూన్యములయి మనుచు,
 మానవాంశ సుకాన్తిదినములు నానాదులు మొదలుగా,
 పరిశక్తులున్ దురితహారముల్లుగతి కుగుచుండు మనుచు,
 వరము లిచ్చిన ను గురిగాతి కుగుచు హరి కృష్ణులను సూచు,
 వ్రుండురి గదయాలగున జగతిని మెండుగ శక్తులున్,
 భూజుకులంబున జరాసంధకంసాదులు మొదలుగ నూ,
 పూర్వార్థము లిది తృతీయ జన్మను సారసాక్షువై కుచి,
 విశుబాంధును దంత వక్త్రుడు నసమాన బలా ధ్యుక్,
 బకధ్మను కవచ్ఛాదులు పూతన తృణ వార్తలు నహగా

తాళంగుడు మొదలయిన దానవులు తాళమిమారగనూ,
 యిలజనించిరి యిల సాధియిరి యిలత్తేనులువుగనూ,
 బాలకృష్ణ శ్రీభాగవతం నకు మూలము బలకృష్ణుల్.
 దేవవిరజింబుగ భూవలయంబున సావధానంబగుచూ,
 యందు కలుగక్షేమ తనగజ్జించెను యెదుసూదనుడవుడూ,
 అంగవంగబంగా శివేశములుప్పొంగనే రాజ్యములూ
 మోళవపుూ బిరజులూ - దులతాళమిహావోరుల్.
 నాట్యేయూట తనాటిట సుకటముళ మరాటాదులునూ,
 శింధుకూరగాంధారభూములను యిందువంశములనూ,
 తెరుభూములు రాజ్యచ్ఛముజేయరు పరువులకాలదిగనూ,
 సూరసేనుభూమిలు రాజులుచేకూరుడుభిరుడుగా,
 సారసలూచనుభక్తుడు మిక్కిలి వీరుడు ధైరులకూ,
 తల్పశాఖింకున బాలు బిగత్తన స్వల్పలహారమలకూ,
 ధననాథుడుతొనంతవాడుగా ధనమా యింకుటకూ,
 సూరసేనుకు సుతువసుదేవుడు శూరుడురణములనూ,
 దండిమేటయ్యెయింది బిగత్తన దండయాత్రకదలి,
 దేశములన్ని జయించుచువచ్చెను తేశవభక్తుడుగా,
 డ్రోసేను తనురాజు బిగత్తన వ్యాఘ్రంబున బాలుం,
 బతురక్తుపింజి బలయింతుడగుచును ప్రతిదేవరమయూ,
 మధురాపురి పరిపాలనగేయంబు పృథులనంపదలగనూ.

ప్రండ గాను వసుదేవుడు చల్లన భండన మొనరించె.

ఏక రథి కుతాననేత మూకలు నూతన లు వలెత్తె.

థాత కార్వకను భీ కానురాజునుచేతాని ప్రేతిగ నూ.

అన్వంతు గాత్ర ములడిగిన తగుననె కన్నకూతుని పో.

దేవ దుందు ఖులు ప్రొంకులుండగను దేవకనిచ్చిరి నా.

సకలూత్సవ ములు సతిపిన మొదట ను ములయి యొకనాడు.

నాదేశము సమమిత్తు నుండు వసుదేవాని వనినా.

తంసుడు బాలుడు పొంసల కార్వడు వసుమతిగా వలెన్.

పెద్దవాడనేస్తేతి మొరతికలంబు దువద్దికగా.

మొద్దుగాను మొరిద్దురు నుండగ సుద్దులు విన గానెన్.

బుద్ధిగలదు వసుదేవా లకునగా పెద్దవాడు తండ్రి

తల్లిదండ్రులకునే కపుత్రుడను మల్లవత్తుననినా.

చేప్పక వల్లుతియిప్పుడంపు భవైప్పుడు నుండుటకు.

అనివసుదేవుడు మనవిసేయగను తనయని తాతుతనూ.

తంసాచేప్పుమొదెవకినంపుయటంచనె వసుదేవుగా.

బావతాడనవేగువెంబ ఆశ్చుం వరుజూపించె.

1214 పల్లిన మరదిని మల్ల బాడు కాని యిల్లుచేర వలయుం.

అనగా తంసుడు పునయిగధరగా మునునయిగ నాగునునూ.

తండ్రియనుమతికెంతిమ్మల్లును దండిగనిచ్చెనుగో

దేవకీకారి నశ్చుంముతిచ్చెనయి భీవరు తంసుండుం

చేతనమునకును దేవతలను మునుములు ప్రభులను మునుముగా

నాగనాగదేవతలును మునుములను మునుములు మునుములగునా

ఆవులకొకమొత్తనదేనువులు నావులుచేకలునా

గుంపుగుంపులు మునుముగనాసగెను మునుముగంధికినే

మొదతకులును మునుములు దేవతలను మునుములు మునుములు

మలాసరకులగుదాసిమనుములు సలక్షణములగునా

శ్రేణులును మునుములను మునుములను మునుములగునా

తేనెకలమొంతులెక్కెముతా మునుములను మునుములగునా

ఆవులను మునుములను మునుములను మునుములగునా

మునుములను మునుములను మునుములను మునుములగునా

మొదతకులును మునుములను మునుములను మునుములగునా

గుంపుగుంపులు మునుముగనాసగెను మునుముగంధికినే

మొదతకులును మునుములను మునుములను మునుములగునా

ఆవులను మునుములను మునుములను మునుములగునా

మొదతకులును మునుములను మునుములను మునుములగునా

గుంపుగుంపులు మునుముగనాసగెను మునుముగంధికినే

మొదతకులును మునుములను మునుములను మునుములగునా

ఆవులను మునుములను మునుములను మునుములగునా

మొదతకులును మునుములను మునుములను మునుములగునా

గుంపుగుంపులు మునుముగనాసగెను మునుముగంధికినే

కమదచ్చలు మోకం సానియనుని విమరులు బుద్ధిగదా
 తొలుతులు మున్ను బుద్ధిగదా నులకాడి ప్రేమచాచెప్పుమనా
 నిత్యైత్యలుదేళక గచ్చును ముచ్చునాచా మున్ను నా
 లెమిమిదా నున్నదియు ననుమొసలెప్రసా ఘనద్దసులు విమరు
 లెమగతగదు తిరిగింతురీ బుద్ధి మున్ను నాది విమరు మునినా
 దిగ్గుననురక తానుట్టువులట్టుచా మొగ్గుని ద్విశిశుమనా
 ననుకుంట తారకు ముత్తంబునే త్రగా పమపునవసుదేవు
 ల్లికాకములొండువచ్చెను లూక సాక్షిగానా
 ప్రసన్నము లాదును నిల మునిన నునునను ములకమనినా
 తనసతగానకమొలకముండు రఘునాథరవులెట్లు
 ముండు తకా ర్థముదేళ మొరుగునని నంధివిమరిండు
 న్నే మొలకములెట్లుండు మునుమును సాములములెట్లు
 తత్తునుట్టుచాని తానుని తానుక మొత్తనివా త్తుమునా
 చంపకగదు లూకాచంపకగంధిని మా అంపు ముటంబా
 దీనిగచ్చెమున నామృతగంధి దీని మృతములెట్లు
 కచ్చెప్రలమ మొల్లరే త్తును మొత్తుక తానినా
 అనగానె లునుమొనముబరగ మగవసేతు విమరు
 కళవలున్న కళముంలేలుముండు కగలపునకేళ ములూ
 కడుపుననుట్టననా ముచంపుదురు ము ముగుమొపకాకా
 లెమలు కలకగ రతునులుండుగాల్పనాపే అనట్లు నిలమూ

ప్రస్తుతానై శిశువుల బుచ్చి దొంగల గుట్ట వాడగుటకు
సంతాపించు గనుండును నలయు సంతాపము గలది

యెవరూ యెవ్వరూ వారికిగూడె యెవరికియెవరనుకూ
 నశ్చక్షుమకె తత్తలమిచ్చెయిరు సకలమలగూడునగా
 తరిగిన గతైతెంచెయిచ్చెయిరు సకలమలగూడునగా
 తమచాతగుప్తచరిత్రాజియిరు తగ్గవలమిచ్చె
 దేవకవసుదేవులు శ్రీరాజునిగదేవుడు శ్రీవసుదేవు
 త్రుత్తమగర్భవసునసుమతుడయిరి సకలమలగూడునగా
 వసుదేవుడుతావంసుకెవగ వసుదేవావసుమగా
 నిలగావతెదలమగలవాడ౯పుడునుదిలయి మగలవా
 నత్తనా శ్రీపరిచాలకవీరతుడ౯స చక్రవర్తివగుగా
 యెవ్వరూమిచ్చెయిచ్చెదాంబునుమిచ్చెయిచ్చె
 మంపమమయితెచ్చుచ్చివిచ్చుతులెవరిమిచ్చెనగా
 దుపతులక్షమగాతింపగనిమిచ్చుచునునగా

1226 వైద్యుల మొత్తం సంఖ్య 7000 కంటే ఎక్కువగా ఉన్నందున,

అష్టమగర్భాదులు మరల చూచునచో నిష్ఠులు నిజమైతే,
వానినింపుదునుగాని బావరావీని పేనురుకునుమా,
సభ్యులారందఱు వివశాకంఠులు అభ్యుంబుష్టముగా,
బాలల హంతలు పాపములందును జూరదలవరాదు,
అనిరసుదేవుని అనియముదంబున వునుతతి విభవమునా,

శ్రుం ద గ నా ర దు డు వ ష్యే మం ను ల సు దం డ గ ఘా తం బి,
 ఉ బి హా స న ము న సు నిక శం సు తు నా స ల వ స మే త ము గా,
 ఉ ప బా ర ము గా విం బి మ్రే క్కు ను ఉ ప దేశా యు య నా,
 భూ త శ్చ వి ష్ణ ద్భర్త మా న ములు త తా మో ద ము నా,
 హ రి దా సు లు హ రి వై రు లు స హ గా భ ర ను బ నిం బి తి ర్,
 యు ద నం దు లు మే ది నిష్ఠే సు ర లు ను న సు ర లు వి న గా ను,
 కు రు పాం ఠ వృ లు ను న సు ర లు సు కు లు న వి రి వి గ విం త వి గా,
 నా నా హు లు భూ జు లు గా నా హ రి బా సు లు హ రి వై రు,
 వీ రి లా న జం ధు త్త ము వై ర ము వీ రి తి వీ రి తి గా,
 వీ రే డా ర లు ను వీ రే ర హ తు లు వీ రే భ తు లు గ దా,
 వీ రే జ్ఞా తు లు వీ రే జ్ఞా త్రు లు వీ రి వే నీ తు లు గా,
 స త్య వ్ర తు లు ను ర త్న సు లో క్తు డు యు క్తు లు దే వ త లా,
 అ క్షి ప్తే తి కి ర త్త లు వి న వా మ క్తు వ గ ల వా ర త్,
 బ ల దే వే న్దు లు బ్ర బ ల గ వ్ర హ రి దే వే ద్రు ని పం పు న నా,
 వా మ ను త్తే తా భూ మి వే డి బి భూ మి న గ ల పే సు గా,
 భూ భూ రా ర్థ ము హ రి యు ద యుం యు ను భా క ము దే ఖ్య సు బా,
 నీ చిల్లి న ప్ర పల్లె యు దు లు ను దే వ తి న హ గా నా,
 చ సు దే వ్ర తు మేం ద లై న వా ర తి క హ రి దా సు లు వి ను ను,
 జ రా నం ధ సు శు పా ల కం స ము ఖు లా డి గ సు ర దై రు ల్,
 భ ర ముం ద ర గా బ నిం యు మ ని యా భ ర తి కి వ ర మి ష్టే.

మునులు మునులు దేవతలు మునుల వైతను సుందరులగుట.
 అష్టాక్షరైశ్చ తైశ్చ తరించు మనో నిష్ఠా రములేకా.
 కష్టాత్తుల వధియించు దేవత అష్టమృత్యుశస్త్రే
 తంత వక్త్రుకాళిగుతుమౌదలుగల సంతతిహారియింబి
 యింతలు లతాక్రీడించు నుముతాపంతములారేసుగా
 యీ తథిలగులతెరుగనెప్పుగను నా కుతాచివస్త్రీ
 ముందుగ నిన్ను హరించు తంనుతా సందేహములేదూ
 వసుదేవున కిల్లునదేకలను వాకందరును రలూ
 నీ హృత్కథలు నుతత్తిన గాండగు నేదేవులు గాంతా
 ప్రతన మౌదలుగ గాండగు నుములుగాండరుదేవతలూ
 నగ రులూనదీ తండ్రియముమౌదలుగను భగవద్దాసులగి
 లారు త గంబుగను పదేకంబు గురగు వివిధగి
 త నవారిని రొవింబి కంసుడను ఘనుల విహారింబి
 బతదే నుక శత ఘనుగ ప్రబలులు నబ్బలని తలచుమునా
 త్మగ్రావద్వహాగూరము స్థి కుల బాగాగుల గూడి
 సుఖగాష్ట్రవసూర్జుంకి వారి తా గుంఘుమనోప్రభమనునూ
 యిష్టజ్ఞాగమలు బావలెనుండుగా సుస్త్రిగ వివలంబునా
 పత్తితన్నుమును పెత్తిడిహట్టకు వత్తిమం టగానూ
 పరునాది నాగందరుదేవ బాగూగుడి య్టులనింబి
 బాగూగుని మృతి విని ననుకంసా నేప్రగమవిటుతువుగా

అంశాకాశ్వలమమేమి కథంసాగావిందులాయ్చేనేనే.

గావిందును నేకువిందనిపించును నేమందిరమందు.

హరి వల్లననే హరి చందంబున హరించు వినలలయును.

నారారంబు గునే గరున బుట్టిన నారమందు నిడుదు.

తన తతశ్శృంగితి కాడు కుదయించిన పునదుఃఖమునాంబో.

హరి బాసుండాపుత్రుడాయెనని హరి లయించు మటన్త.

1236 వద్ది చారుహింసింబకున్ద్రసుతుని మ్రొద్దున బ్రాదెనుగా.

అందులూన నరకేసరి పుట్టిన సందులు దూరిరి గా.

అరందము గాకుండ బూడుమితల్ చనాత్పరముగా.

మొట్టి కుమారము చూచిన మీదట బాబూలు నిబూజు.

చరువారసునృహరి లోకంబును విరివగ పాఠించు.

చోసినంత నోళ్ళు చూచుచుండ వలె చాకిరియు గనవలెను.

చూచి కార్యమని మించి ప్రపంచము వంచన లేకుండా.

చొరయుచు సుఖములు మేయుచు కూయుచు భోజుచు శ్రోజుండు.

చసుదేవుని శృంగళి బంధంబున తళి తానె యింబో.

చసుమతి యంతాకంసు డిల్లినది వకకుని జూతంబో.

చల్లెతి గృహమున మల్లులని ద్దరి మెల్లెన కాపుంబో.

తన తన్నును మిక్కిలి బాగంబులు తనంబుకు బరువుచునో.

గృహము వేడల నకుండ గడవతి సహగాకాపుంబో.

పురి వేడల గనకుండ మరందిని తరుగ గనియి మించి.

పేక్షలపిన్దలనాక్ష్మిరుగంకాన్దిగమూమునూ,
 పరువులనన్నీపుచ్చుకాకంసుంఠతిశేరులుండుమునూ,
 దేవకిలక్ష్మీపతిపూజింపుమునాసోచధానమతినో,
 వసుదేవుడుగ్రీహారిప్రాధ్వింపుమువిసుకకుంఠనంతా,
 పుట్టిన సుతులనుపట్టకంసుఠతినష్టరగతగాట్టె,
 ఆరుగభంగములనుతులవధియెనుదీరుడుకంసుడుగా,
 యెఱ్ఱాగభంగమునందునవంతంకంబుగూతననగా,
 మాయాశక్తినిబలచేతవృలుయోగజూరయవనునూ,
 యెగిమధురదేవకిగభంగంబునుజాగులెకదివిశీ,
 రాహునియుదరమునందునశేషునిసాహంసమలనునూ,
 ప్రేపల్లెనునందునినినభారియపాపగభంగమందూ,
 పుట్టముమొందరకంసుడుగాట్టగదిట్టగగనగతిన్,
 యెగురగానుగగనంబుననిలువగనుభగవతివనిపాగడా,
 అంబుశంభవవిఆర్యాశారదకంబుకంఠీదుగార్ణ,
 వారాహవైష్ణవశ్లేరవియగుభూమనారసింహా,
 యనుద్వాదశనామంబులగణలుతురుతిసుమానంకనూ,
 బాతుభుజివేప్రతులాసంగుభూతలమందుననూ,
 శక్తివసుమునాతానవత్తుచితయుక్తిగనెగులునూ,
 124. అ నూరుదేరుభీతరూపునబహుశూరతయధురతునూ,
 నీలికాకసవరింబిజడలుబలుతూలియొడుగుంతా

మొలఘంటలు పుల్లు పుల్లు నమ్రాయగ శూలమొమెరయగనూ
వయంకారంబుల రుంతారంబుల లింతార బ్రవరానీ,

నిగమంతలయుభృతిల్లగభగవతిదిగువకువచ్చెనుగా,

మొధురలానయిల్లిల్లుదిరుగుచునుమొధుకరమడుగుచునూ,

సిద్ధురాలసంతానమిత్తుననిబుద్ధులుజెప్పుచునూ,

పసప్రతుంకుమలుకుసుమగంధులందివ్వుగనందుచునూ,

దైవతిగభగమునందుశేషునాకభగోద్రేకుకానీ,

శూలప్రట్టగభగింబుజారేననిహాతితలనగానూ,

యెంగెనుగాప్రేపల్లెమాగభగమునయోగమాయదేవీ,

నర్తదానవిలాసందునిసుందరులందుమల్లములనూ,

తడనుండియుమచ్చనమనెయినక్కడబహుసూక్ష్మముగా,

పసప్రనేరుత్రాచంగమాదాతమునవసింబలితమరూ,

మాయయియకాదకున్యాయముగారాపింజితననంబుఁటూ

భారముగాభారమారిగభగములభీరతనుండిరిగా,

రాపింజిగభగముప్రబలమెనుపక్కగసాంతముగానవటూ,

1246 భాద్రపదంబున బహుళచతుర్దశిభానువాసరమునూ,

ప్రారాధ్యాధనుకాళంబుక్రిననుసర్వలూతనితర్కే

దాదిరిమీనయునందుజనెనెనుభాద్రైనిగములకూ

తెల్లనిమెనునునల్లనిచోరెయుగల్గనుగజ్జెలతూ

తాలంకుడుపాలధరుడైబుట్టెగాతాలవ్యాపకుడై

బలుత్తే జగత్తు కభిరాముడుగా ముసలి జన్మలెనుగా,
 లోకములన్నియు వ్యాకులములు గగరేతానిని తపసుగా,
 బాలమేలు మేలిది యునగా ప్రకలవాన గురికే,
 యెదుపల్లెను నారయముదరి వినుజీస కనమునందులనూ,
 యిచ్చడోహంకి యునమితలు దావదన శ్రుతులకసాధ్యమనో,
 దిన దినమున శివృద్ధి గజెరెను జనులు సన్మతింపా,
 ఆ బంత పదవియు గలిగి నందునికి ఆ బంతలు తనగా,
 యెశాదగభ్రము యెదగ సాగె నయి అసాధారణముగా,
 పశువులు వృద్ధి గవసుమతి పంథగమికి మికి వస్త్రేలుగా,
 పశిమిపిలు డిగో బరగి నట్లుగా నందుడు నందింబో,
 దేవతిగ భగము భావముగ నగా భీవ రుదగు కంసుకే,
 ఆత్మమ గభ్రము యిదేతారవచే దిట్టముగా ననుచూ,
 తగులుగులు బహు జాగ్రత సయియు మనువసురులును,
 కంసుకుండగను వసుదేవుడు కుసుమాంకుధర్మ రుజినకున్,
 దేవతి మిక్కిలి పారి హరదేవుని ప్రాధింయు భవిధులన్,
 కంసాంతానకు మూలంబనగా అసహ్యమే వృంగం,
 మన్మన గలుసును కంసుండనగా మన్మరుల గతినునూ,
 లోకానను కంసుండు నిల్వడన నారగిం బసారే,
 ని శూన్యంబో కంసున కని బట్టములు ముట్టెనుగా,
 బిక్కు బట్టి కంసుం శ్రువంపునన బత్తె మమే ననగా.

రాజసుకంసుని రాజునెలనగా గాజులు చరలయ్యెన్
 నీరొకంసుంధనగా దెవకని నీరుబజ్జెయే నూ
 ఇలలగ కంసుడు నిలరంధనగారలు పేక్షనుచనుటా
 1252 కానివాని దేవులలాగే ననుప్రూనితే గాదాచోన్
 జేలజేలపారెనువేలదిమొగంబనవేలడులకొమ్మింటా
 తన్నులుపులుముంజేపననగా తన్నులుతలుపేక్షన్
 తడుపుకుట్టుతనుపింబునుయనగా తడుపుబ్రులసంగేన్
 నడమంత్రమురెన్నాలుమురుతురననడలుసన్నమయ్యెన్
 కుండలానిదీపంబువోలకైయుండగభగమండూ
 యిప్పుడొయిప్పునాముప్పుకంసుకనుమిప్పుదానినట్లా
 నొప్పులుదాతనుయనగా నారదుతేప్రపాత్తవజ్జీ
 దెవకదేవకమృత్యువభగజునిదేవరచివనుటా
 చృదయింబుముచధియెయికంసుననివదిలముగాబలికే
 నన్నుగామిమొందున్నయింబునునుసన్నుతొచేవకాని
 తక్కుపత్రిజమదగ్గివకిష్టులువిశ్వామిత్రదులీ
 భారద్యులుగొతమాదులునుసారసాక్షికారీ
 నిగమాగమసంబారిహరిహాభగవంతాంబునుటా
 అనంతగుణానిధి అనంతరక్షత అనంతమూర్తివిగా
 అనంతదానవఅంతకవిజయూ అనంతపద్మనాభా
 అనంతయందునజనింబుమునులతనంతముక్తులానగా

అని ముడిపెయ్యగఘనమడంబునగానామతరననుదగా.

(బ్ర) శ్లోచ బ్రతామృత్తినిలబయిరిబ్రహ్మంబుభుగదా.

ఆదిరుద్యఅంబులు శూన్యంబనాదిబోచ్చగదా.

మొదలునడుమడుదనవనియందురుమొదలేదియనునూ.

నడుమనివనిపలుకుయందుడు నడుమనకనవడవూ.

తుదనోననియందురుకూదరుతుదమొదలేరుగకనూ.

వేదయులన్నియునివేదనందురువేదమొదలుగమనున్.

వాదంబులనోవేననియందురువాదులదానదుగా.

యెక్కడజూచిననివలయున్దురుదిక్కలులేరుగమనన్.

తిందుమందునోవేననియందురుతిందుమొదలేమో.

అంతాండంబులునీవేనందురు అంతమొదలేజో.

1256 పింతాండంబులునీవేనందురు పింతా ధ్వవమెట్లు.

బ్రహ్మాండంబులునీవేనందురు బ్రహ్మంబననీవరూ.

జీవరూపుడవునీవందురుగదజీవరూపమేదో.

ఘటరూపుండవునీవందురుగదఘటమెట్లుగొనో.

వటరూపుండవునీవందురుగదవటతొంపంబేదో.

మృద్యూపంబునునీవందురుగామృద్యూపంచేదో.

అగ్నిరూపుడవందురుకూందరువ్యాపకమేరుగముగా.

తేజరూపుడవనియందురుగాతేజంబేకడిదో.

వాయూరూపుడవునీవందురుగావాయూపగతియెట్లు.

అతా శంఖును తిందురు నవనలా కులేరు గరుగా ॥
 నవేనందురు నేదను రూపంబే లాట దాతెలందుగా ॥
 తాండరు కల తే శుండని యందురు తాండరు లేదని శో ॥
 తాండరు గుళి రుని గుళి గాడం చురుకొండరు సాక్షి యవే ॥
 తానే నేనేనే తానే తానే నే ననుచూ, వేనే నేనే తానే ననుచు నే నే నుగకూ, ॥
 చానే వ్పూనే నే వ్పూనా శబ్ద ము తత్వమే రుంగ ముగా ॥
 ని రాతార సాతార భూ వముల పరా త్పరుండవనీ - ॥
 స్వరాష్ట్ర చందురు విరాష్ట్ర చందురు దరిద్రావత తాంతా ॥
 స్వప్రీతి ధిలయకార గౌరులన గుట్ట గ బలుతు దురూ ॥
 ఆదేష్టా నా మున్న దాతెల యదు ముదిని విచారింబా ॥
 కాల సూత్ర మనిత ర్థ సూత్ర మని మూలమే రుగనత్త, ॥
 ద్వేవ సూత్ర మనిధ ర్థ సూత్ర మనిబ్రు హ్మ సూత్ర మనుచూ ॥
 తాలంబే వా కర్తంబే దాధ ర్థ ముర్థ మేదా, ॥
 బ్రహ్మంబే వాతెలయ దుక్ర హంబ్రు హ్మ తేత విను ॥
 ముందు బురుగు సదు పాయంబే ట్ల ము కందదెలుపవత్త, ॥
 దుష్ట బునులనే రి తన తాడుదువా సి ట్టు ల గాచుటె ట్ల ॥
 దుష్టులు రి సమ దృష్టి గలుగుగద వి ట్లు త వేవేత్త, ॥
 రాజ వైతి వా రాజ న మూర్తి నే యోజ ను సేవ వేదే ॥
 తామ సుదర్శన వైజని యింతె తాప సులకు నే ట్ల ॥
 శ త్వులు మిత్వులు బుచు గల ఆలంబాత్ర తేరుగవత్త, ॥

మా మాతృ సున రతిగా తు వా మా మాతృ స్థా గా,
 వేదం బ్రాహ్మణ్యం తే రగే లా గా దే వ క్తి త మాతృ స్థా,
 వ సు దే వ్ర ని ప్ర తు క్తే స్థా గా హరి దా సు లత గ వేదా,
 తం సా దు లు హిం సం యు ట్టే స్థా గా వ సు మ తే లా గే స్థా,
 వి మా ర ము న జ ని లు యు వే ది నే వి మా ర ము డ ప వేదే,
 అను యు న లు వ స్తు తి లు యు వే గ మే అ ద్య క్య ము లు ను గా,
 త న ము లు ను జ గ ము త గ్ర మ్మ గ ను ఘ న మే ఘ ము వేదే,
 రే కు ను గ తుం త ము లా వ్ర న భా ర ల వా న లు గు రిం య గ ను,
 వ సు దే వ్ర తు దే వ క్తి రు యు ద వ్ర గా వ సు మ తి త ల ము తా,
 క స్తు త రు వ రా న త్త ని య్దు ర ల వ్ర న్న సు వే ది ని గా
 తా తు క్త తాం ద సు బా ల న మ క్త ల లా త ము గ వే ది ని గా,
 సు బ్ర హ్మ స వ ము న భ గ వం తుం డ గు అ ఘ సం ప్త రు గ దా,
 తా శ యు క్తి నం వ త్ర ర ముం దు న కాలా త తు డ గా,
 శ్రా వ గు బ హ్మ జ ము నం దు న ది వి జు ల శ్ర ము లు ని వారిం బా,
 అ ష్ట మి రా త్రి ని తు ష్టి గ భ క్తు ల త స్థ ము లో కే రా,
 వి ధి తా ర ను ప ద ము త వ ఘ ణిం యు ను వి ధి సం తా ప్తిం బా,
 మే ఘాం తం బు న మే ది ని గ తి ని యు యు లు సం స్కృ తిం పా,
 సిం హ వ్య రు క్త మే న త్త మా స ము న సిం హ వ్య రి క్త ము ను నా,
 స్వ ర్ణ జ న ము లు పౌం గ గ సా గ ర ము ల భృ తు జ న న ము తా,
 సు బ్ర జ రి క్త ము ల పు ల మే ఘ ము లు రు మే ను న బ్ధి డి వి జు ల ము.

1264 గ్రహం చార కలతో గగన మునుండెను గ్రహం చునవైరులకు
 దీర్ఘము మిక్కిలితే అవి వహించెను ఆత్మజ క్షతి పులు.
 విమలహారము ముత్తేపారను నడుచిక విమలగుంధి రనీ
 లరేంద్రుని ప్రానులు పండెను విమల మండలమేలు ననీ
 కును మించెను కుంజములకు నుమములు వసుమతి శోభిల్లా
 సురకన్యలు నాట్యములాడగను విరులవాన గురియగా
 సురదండంబులు నుమ్రోయలుచుండ తుంబురులు బాడుబాడ్డా
 సురలందరు వక్షింపు పొంగగను మురియగలుగతములూ
 ముచ్చలందరు హర్షములనుప్పొంగగ విశేషభుంకింతులనా
 చల్లని గాడ్పులు మేల్లనవేచగ చల్లలు తయిమ పొంకి
 మంగళగీతంబులు వినుచుండగ మంగళవారమునా
 సృష్టిరక్షణార్థంబు దేవకి కృష్ణుండు దయించె
 శ్రీదేవకి వసుదేవ రక్షుని మోదయించుటలు వారి
 మంగళము వృద్ధులంబులు నాదనితనమంగళితలు పగను
 పదివేలును విలుదవులును మేడిని పృథ్వి నురలకునూ
 కనకంబులు మోదశ్శేనదానములు తనమందిలనింపనీ
 సంతోషుండెను పంకజలుకును శంకతేజమునా
 నీలమేఘదేహంబునగి అగిన బాలుని వేక్షించె
 ఆజానువు పరియంతము భావపులుతింబున నేత్రములూ
 విస్తారమున దుర్రాముగలుగు మది అస్తిగలుగు సుతునీ

చతుర్థులంబులు శంఖుచక్రసంయుతుడంచతురుడుగారి,

పంబారముధధరుగాంబ్రప్రపంచమునందుసంచరింబా,

తండ్రిమంమెకంస్తుభవాణిక్కము శ్రీవైకుంఠాధీశున్.

మొకరకుండలాయితకన్దంబులసకలలాకకన్దా,

గజ్జలందిరియలుమ్రోయుగబాజ్జుళుంగారమెన్నతరమా,

సర్వాంగందులుసాగనులుగలసర్వేశ్వరుపాదగారింబా,

సాగరుచండరుగనుచందంబునబాగుగపొంగెనుగారి,

బానునిగనుపద్మంబుబాతగాపద్మనాభుగారింబా,

127౬ చక్రవాకమునుబాన్దరుగనుగాన్దాచక్రీచక్రధరుని

పునఃప్రసాదంబునుగన్నచుంబారముభంగినియుబ్రెనువనుదేవుని

దేవతలనుదేవులుకీర్తింబరిదేవదేవుజూబా,

అంబలిబద్ధులరైదంపతులునుతంబలాచనుంట్టి,

దేవదేవప్రేమాభావజనకమాధవగావిందా,

ఆదిదేవప్రేమపురాణపురుషాప్రధరహ్మచ్ఛేకా,

ప్రండలేకలాచనమధుసూదనఅండబహుమనాదా,

దండినికాచరమండమండవేదండరక్షకుండా,

నినుగానరువేదాదులుస్వామినినుమాన్యునిసేయూ,

వేదంబులునీవేదామోదరవారదంబులునీవారి,

మంత్రంబులునీవేగరుడద్భుతంత్రంబులునీవారి,

దిక్కులన్నినీవేనుమినారాయణచక్రాయుధధారి,

మిన్నుచున్నునోసుమిచ్చి హరి వన్నగళాయివిగా.

ఇంద్రదులుచంద్రదులునోవేయు కుందగావిందం.

నిన్నుచాగతమేమెంతరారమోనన్నక్కష్టవిమయా.

పాపాత్ములగళులునునపుడితివితాపసమందారం.

కింబపునసులయుప్రచందధారవంబునునకంసుం.

దేమిసేయమోదామోదరమూబాములుమునితివా.

కష్టజీవులముందుష్టాత్ములయు అవ్యష్టహేసులమూ.

యిదివరకొల్లతివధిచేసేసుగామదికికతొనబుగం.

నన్నురాదునరూపముయొడగప్రవృత్తిదులుగలరా.

పిచ్చుకుంటపైభూగదధిపారలున్నచిద్దంబుననూ.

అనేకజన్మములార్జితఫలమునగసుగాంతమిమియ్య

యిప్పుడునోరణంబులయందరకాప్తగింతుప్రేమి.

నీలాకమదంబునోయములొహరిబాలక్కష్టంకనానూ.

1274 నిన్నవచ్చిమారున్నవధింబగతన్నులజూచెదమా.

మిన్నుగామిమ్ముంపవేక్కష్టాకన్నతంప్రికారే.

జన్మమెత్తినందులకుమిక్కిలగమిమ్ములజూచితిమి.

మిమ్మువగవైకుంఠముకంపుయెనమ్మికమిరగనూ.

యింతకన్నపదశ్రేల్లముతంత్రితాంతజనకయనగా.

అనగాశ్రీహరితనతలదంట్లఅనుమానమేరింగే.

యందరమాలాకథలుజరుగగావిందురుమాచెదరా.

త గు వా త గు శి రు ల ను శ్చ వం చే ద గు ము రం యు కు న్నా య్నా,
 సు బ ము లు గు డి ల న పి చ్చు ట్ట మి ర లు న ఘు ల స మే త ము గా,
 వే కుం డ ము కే తం తా మి ప్పు డు సు బ ము న సుం డు మ నా,
 నే చే ప్పిన చం దా న న డు వు జే నే చు ల వ థ చే తు ర,
 నం దు ని వే టె రు కా ద ప క్త ప్పే నం దు మం బు న నూ,
 ఆ క్త డి నా ల ను తే ల్చు నే వు నే ప క్త ము నుం బు కు నూ,
 ఆ ప్పు డు ము తు చ్చ కం సు ని తి ప్పు లు త ప్పు కు త వ్లే రు నూ,
 తం సు డు చే సి న టు వం ట క ట్ట డు లు పి రం స రే ప్ల వా టా,
 రు ట్టా బా వు టె రు ట్టా వ మ్మ టె రు ట్టా దా టె టె ట్టా,
 నే కౌ ళ్లు సు గ ల సంతి రు లూ డి న కౌ ల ము ము బు తి వా,
 రు న్ని రు నా వ దల న న్ను ము ప న వి రు న్ని దా ల గు న ను చూ,
 రు న్ని నా ల వ రే క న్ను లు ము సు కౌ చ్చ న్న స రు రు ము న న నూ,
 వ సు దే వు డు త న సు తు నే త్త కౌ నా వ సు మ తి మౌ గ క ము నా,
 పే ద్ద వా న గు రి రు ట్ట కు శ షు డు మ వ ద్ది కే స గి రే క్త,
 త న ప్పే శి శు ప్పే క ప్పే ను న కు లు క డ్డ ము ఘ న ము గ బ ట్టె ను గా,
 ప్ప గి మ గి జే ప్పిన ఘ న మౌ త కే త త న రు తే ర వు మౌ పా,
 యే డు ద్దా ర ము ల వు న్న రా క్షే సు ల పా డి మి ము ము ము నూ,
 మృ గ ప న్న గ ము ల క ని వ సు దే వు డు త న మ తి పాం గు ము నూ,
 కా ట క వా ట ము ల న్ని నా రు గా నే ట గ వి డి రు ట్టం డా,
 రే ట్ట వు ట్ట లు ను ఘ ట్ట దా టె త న ప ట్ట నే ము వు న నూ,

రాజ్యమున నేత్తుక నేత్తుచిన నేను నర్జుద తోరముకూ॥
 గంగా యమునా తుంగభద్రాకాళిందముంగలనూ॥
 జామిన స్వయముదాతవచ్చెనయి పూనికే ప్రేపల్లెన్.
 నందుని స్వహంయొనసుందరులందరు మంచనిడ్డు రలనూ॥
 తొలయి కుండవారుండగాను వావారి జాక్షునుంచే.
 సారసాక్షితానేత్తుకవచ్చెను భీరమనంబుననూ॥
 దేవకీపత్నసుమంత్రమేల్లెగాం వసుదేవుడొనపుడూ॥
 యుష్మతవతేనంతేల్లువేనుకునికప్పుకాపంతగనూ॥
 తలుపులన్నిటంబాంబునదమజులుతొలివినిమేల్లెనరి॥
 బరమతి స్వరముననరచేమవినుదేదురి తులులొరిగా॥
 ప్రియుమరలిదేవకీపడియిండినవల్లజూరిచెలులూ॥
 మేల్లెగానుకంసునికొరిగింబనవల్లర్పుల్లురనునూ॥
 గడగడవగతురుకుడియిడమలుగలపడతులదడవునునూ॥
 కలకంఠనివిన్నూరమీరలని అలవేగులకపుడూ॥
 యెమి కంఠవనిజూమలకుగగనుభూమినపగగంతే॥
 శిరమంవత్తేలమొలారగంఠనోబరమేక్కగగంతే॥
 రత్నముద్రాచగకలకంఠనేవిపత్త్యమ్రాయుగంతే॥
 కండ్లముమహింషముబరముతత్తమునుకెడ్డలుకూడనివి॥
 కాలయమునిదూతలురమ్మనుమునునొకాకమేడకూ॥
 1286 యుష్మగుమ్మగాంబుత్తుకలలునాంబుత్తునేడ్వగంతే॥

అకం వింశతా మనమోందగభూమి నబడి పారలగ్న.
 కలలు గూడని వల్ల శుభం బులు యుట పై వినుచునినా.
 మంక వల్ల కలలు పల గూడవు కింకరేడు వినుచునా.
 అనిమగురలు తగు వారలు చెప్పగ జుగులు తిరి యుంతా.
 కత్తి బట్టుకా వృత్తి కాళ్ళతో తత్త యున నూ.
 బరి మేనుసుతా శిరమల్లుడ గ కురులు జూరి యూతా.
 కంసుడు బాలను హింస న్నేయగను వసుమతి నిలువకనూ.
 వల్ల బాల నంకింకలా గ గా ముచట వినుమనుచూ.
 అన్నే వనోరును మన్నించి యు బహు మాన్యుల సేయవరే.
 ఆరణంబులు సుర్రుమొలయుచు అగవింశా క్షుల కూ.
 అన్నా మిన్నే మనియ న్నదా గానే నన్ను జూడవలయునా.
 కం గ బాల్త తాత గ జూరు నాయూ మగువనే మిసే యూ.
 పుట్టిన బిడ్డల పట్టవ ధిక్తి వికట్ట త వోవు గదా.
 తల్లి కడు పుని ద్దర మును బుడి తిమి మళ్ళ పుట్టె మూ.
 నామీ దను దలకు రకుం చు ముంకు న్నా భూమియే మిసే యూ.
 పుత్రుల కును నాచంగతేడుగా పుత్రి దాన మియూ.
 పుణ్యము కైతాను మన్నాంకు మును నన్నుల నా గమూ.
 రాషంబున దిగ న్నక్షి శువునాత పోషాణంబున నూ.
 విసరి కాట్ట గ మంకింగ నా శిశువేగని కంసు దన్నా
 ముందరి దంతములెగ ర గాను దా మంది రమున బతగా.

నక్షత్ర గాత్ర కేగర వైచిత్ర్య విభవం తాని సాక్షి
నా తామ్ర ప్రియ వాడు యే పుష్ప భాషా తానె యు ననన్
పూర కుండి నీ నాగు చగుల గారే రి మా తమ మా .

1294

తెలితాహం సింహాదు మనా కేశవాక్షుతేదే .

అని గగనంబున కేగర గామ ప్రాశస్త్య ముతేసుదోహ
పీర్తి మిల్లుకూర్చుండు చుట్టంబున వాట్ల మేన పూజన్ .

గావింబరి గాత్ర రంబుగ మందున యిల చూనపుల కుసుం .

అష్టభాజితైః ఉష్ణైః రంబుచూని స్త్రమండుచు నుచూ .

గారోహంతరి గంగా ప్రేక్ష్య వి నారా రంబుగి దుగిం .

అంభా శంశు వికంబు కంఠి తాత్రాంబరి మనాక్షి

శ్రుతు రంబునా శారవాణి భీరవోకర గుళర గుదుర్గం .

అని పూజింబ గఘన భాగంబుల గగన హరి రంబు గుచూ .

మృత్తుల గామంబు శక్తైః జగ ములు మృత్తుల సంగుచు నుం .

ప్రంథ గామ ప్రేపల్లె నందు ని సుందరి నీలాదే .

ననిగా పితరే తాంబూని రంబు ఘన మోదంబుల నూ .

మత్ర సామలేని శుకే క్షణా తంత్రయ ముచు బలుకా .

అతలంబు ని చూచితి మిప్పుడు రంబు తిరంగ బాలా .

ఆ చూచె న్నూచుంత ని జంబుగ భామలు పలుకు మురూ .

మొగ వాడైతే మగుచుండు రుగి మగువ ను మొగని శుభ్రా .

అనవతే ననుచు నుం నిమత మనుచు నుతను మధ్యమి నులూ .

హుత్తైల హుదో హంసులంబరం హుత్తైదలు ప్రితిగ్.

కామ్రాజ్ పరిపాలన ప్రాంత సంస్థల వివరణ పట్టిక.

[illegible]

ఆ వ్యయం తమ వ్యయములు నుడిచిరి యుచ్చరితము నునుం.

మంగళారపుటంబయ్యల గజ్జెరయంబయ్యల పండుగ సమా.

త ర ప్త మిం ద సూ నం మల క యు ను స ర సి జా క్షు ను ని తో

రా ఆ జ్ఞానము పాపములను హరించును అందుచేత మరల జన్మ లభింపదు.

అం అం అం అం ఇం నం నం రం ముచ్చెనం హలలు అం ల ముచ్చా.

[illegible]

సో హూ హూ హూ ప వ్య నా భ క మ లా త్తై జ్జాయమయూ॥

మూలమును దగ్గరనుండి తలంపరు చూచి మిగిలిపోయిరి.

180౬ సుబాశ్చంద్రమణి శర్మ గళపంతులరాజుగారి నిదురింపుచు నుండఁ.

మధురార ప్రతిలాకం సుధాబలలజామృదుసంజామనలా.

చిరకాలమునుండియుండియును కలగజేయును.

తాను కేవల నానానామ ప్రభువు మాత్రమే కాదు అయినా.

శ్రీ భుజంబులని చ్చవనాకు యని నిష్ఠలును లుకుటలూ.

కష్టప్రహింసలు తనకొప్పులనిచ్చి పుణ్యాత్మలన్ని

అష్టమేకతనాం కలహాదులకర్షణములు.

మంచి రమంచున గల సుందకులాత్తందనమొసగింపఁ

ప్రతి తన వినియోగము ప్రతిగతమును లే చ్చితిమి మి రకు.

యం దుకార కునాక్రందనమే త్రి సుందరులందరి హా

తలపున్నను కుల్లాయి బెట్టుటలు బలువుగా ముకంసా

మీరు గలుగగా నోర బాక్సులకు సారా సంపదలూ

శలవులంకి న్నా తోళ్వర యలలూ శుభాలుల వధకుం

న న్నబంపి తే యున్ని లోకముల యున్న శులపేల్లా

చండిర యువేలమొదలు బాలకుల గుంపుల నందరినీ

లెకు డరిది యు యుడొడ్లబాలలను యుడొక్కును విసుడూ

బాలపింసగాతింబి వచ్చెదను బాలధనమొంటా

మేలుగా మనమందిరమందున బాలశుభముగలదూ

అని పూతన తామనచి కాయుగమనిన తంసుడు ప్రేత

నూలల చాదనలాంబంబంపి తే మేలుసేయ ననగా

కరియ రూపమున తామినీవేళ్ల తా న్నా మితములు ట్టే

బంగరు బాక్సు విధంబున పూతన రంగులెంచ తరహా

యల రుల యుండవకార కురులం దురుగెక్కరి యూనమున శల

1306 చంద్రచననమనచచ్చుగగనములు కుందు మొలనవచ్చు

తామరమొగ్గలు స్తన యుగళంబులు లేరు తోతనగచ్చు

ప్రితి సుందరముగ మతి కుత్సిత య్మైతే త్వరితముగ నూ

లక్ష్మణ భుజమున లక్ష్మణితక్రమ ముత్తవనముగ తి

ప్రేతక్షేత్రమున దేవి నవ్వులముపాంపల బూరుమునూ

చల్లచల్లవే నెల్ల జనులకును తొల్లగ నిత్తుననీ

న డి కంఠమునుచల్ల మృదా గంగ ను నుడురా జాస్యలకారం .
 న యివేయిల క్రవ్యంబులుగల వికప దిలంబుగనిచటం .
 క్రవ్యంబుకు పది నయిదు ఘటంబులు యే వ్వరు గాండురనారం .
 శాంధరా నకు నన్నూరు ఘటంబులు సా శసం క్షుల మున్న
 ప దునాలుగు శాంధరాల వేదలుదురు ముదితలు నేత్రా ద్ధుల
 పాంబునె యివ్వే వ్వులును పేరుగులు మేలు తక్రములునూం .
 పా దు సూక్ష్మకు నమ్మే తే వ్రులంబుకునిగురుబాణింబువరాం .
 మాయుదేత కల్పనవారింబు గురుగు నాయు ముదేతగమం .
 చక్రన క్షీలనం మత్తక గాలుపురు మిక్కిల కల్పనానూం .
 ప్పురుషుల చూచిన హంపీఠంబులు తా సరస ములాడుచునూం .
 నందు జిట్టతే తొల చుంతుం దుని నుండ ర మునుగాంచి .
 సందుతేగి యా ఘట ముదించుకొని కుంద రదనచనులూం .
 తాల్లు తె తులా న కముగ డుగుతాని వేల్చి దప్తేనగుచూం .
 విషము కుచంబుల నలదుకొని తాను పషము చహించగమూం .
 చక్రని క్షున్నుని ఆ క్కనతేరుక తే క్కిలనాత్మనునూం .
 పాలు గుడుపుమా యున్నా యుని గాపాలాన్త్రులునునూం .
 దేవక రాహిణు లే వ్వతేరనునును దావ నేట్లు నీవునూం .
 వల్లనావురను బాలిచ్చుట కును ముచ్చట లేలననూం .
 మోబాలు డునీపాలాల్లు డువ్రోబాలాతాలగుమనూం .
 పాపాల్మని రాహింబులుచేడలు పాపని బట్టుకొనూం .

అమృతమి ను గాపె మృత్యు మృత్యుదనము మి నా మా డలీ,
 గజన బూరయు నికూ త రవి నవే పాప ను గానె నూ,
 మల్లన బూరయు నికూ తలచినవే తల్లి తాడు వినుమూ,
 క రక బూరయు నిల్లా లను నీడెన్నా త రలాక్షండుగు గా,
 పేండ్లా తినమూస్తే లలకు బూరయుడు యింట్లుజార వచ్చే,
 అంతుకాని మందకు నేతంబెను తాం తాతనమ్ముననూ,
 యీ డును పద్మాంతు బూరయును పోడిమి యున్నేరుగనిదే,
 బుడ్డమిట్టవని పాయను వినవే బాడ్డ భాగ్యనాలో,
 తరువాతను బను లాస్తేను పాలకా త రి యింబను నేనూ,
 పాతివ్యదనే తరువాతను బను మితమెలు ఫలంబులనీ,
 అత్తలార మింకాల్లాకు యిప్పుడు మృత్యుదుననుకానుమూ,
 బను గుడురరమాయన్నావేగమే బనవలె ననుకానుమూ,
 గ రళకు బంబులు ఆరవింబాత్తుని సు రిగా నాగునకూ,
 నూరు లందు నుంబుకాని బాలుతా నూరు దే రప్రమనుమూ,
 బుత్తెలువ్రయిగ అతుని తుమామరు పడు రోషంబుననూ,
 నాక్కివెక్కివేత్తావు అంబరూ రత్నసి తు బయలుగమూ,
 గ్రుక్కలట్టె పిడించెను కృష్ణుడు రెండు వత్తుక మునూ,
 విషమంతయు పుక్కిటగాని అపియు బుట్టులు సన్నుతంపా,
 వ్రేక గ్రుక్కనరుద్ది రంబు మొంపమును వ్రేక గ్రుక్కనునుంజూ,
 1314 పృష్ఠ పృష్ఠ పృష్ఠాని డుమనుమరాలునని ముద్దింతుకు య్యోతగా,

గుర్తబట్టె పా గంబులు గుంజెనుక్రిక్కిరియగ నబలా
 తన ప్రా గంబులు తరే హరి యని ననుమానములేకా
 గాబ్బు గాబ్బునా గుబు గుబుబు బ్బలుదబ్బునది వివాంబా
 మ్రాగు గాత గాపడు బందంబున మానిన పడె నసురై
 పే ద్ద కాండ తాబాలు శరీరము మ్రోడులు చతెచతుక్
 బులపి గిరుల బండాన స్థనంబులు పలువుల వతె కురులూ
 చితట నూతుల వతె నేత్రంబులు బాకులు దంతములూ
 తేగబారె డునాలుక యుగలదు యామగు వసుకని జనులూ
 భోతిల్లుకు వృద్ధుల బనుదెంచియు నాతిని వేక్షింబా
 బులవంతుల శావించి యాదపులుకుల గిరివతె యున్నా
 వ్రూత నడె హా బృహతి మారగా శ్మంత్ర నుచేతులు నూ
 కాల ప్రేల్లుత గనరితి యాదపులు వ్రావ్రాటను గుంబా
 యెంబ వయిన వ్రూత నను దేహించి రి రొంబులుత్తింబా
 భుగభుగ యెనిపెను పొగలు మంటలును భగభగ మండగనూ
 కమ్మని వాపన పుటమ్మున వేదెను కామ్ము శరీరము నూ
 పాపములకి హరించెను శారీ యుగు రూపు హరించగనూ
 యెగున్నెన భగవంతులను నగా ప్రాజ్ఞులు సౌదురు గా
 బాలుని కాని గామూత్ర పూతాదుల బాలమంత్రములనూ
 పంచవల్లవము లంబితభక్తిని పంచామృతములనూ
 నన్ని నమార్చి ప్రరమ రక్ష గావించి మానిను లూ

132a సూన వర్షములు పూనితెనుకెనుమాని నులాడిగా,

విషమానై రర్కుడిశి తవాయునును బసరుహక్తులనగా,
విషగుహ నయనుడు విషకళన బుడును విషరిపుగమనుడుగా,
విషగళనయనుడు విషమాయుధునకుముఖులకు ప్రహరియూ,
విషభవభవజనకుని కేక్రడిది విషయు విషకు బి విషమనుటం
అని లాలాక్షులు బాలలు బాడును నహనిశలు గానా.

వైకృతి నేలకు నైకృతి నై నాచక్రివి బాలకుడుగా.

రెండొనెల పాలాణదనైర్వగా బండికాటంచెనుగా.

బంగళు పత్రము రంగు ప్రవాళము సంగతి నిరుసులునా.

రత్నపువలుకలు ముత్యచేరులు గుత్తప్రసముగాయలూ.

అద్దపుట్రలు ముద్దులు సుకేట చద్దు చస్త్రబంకుముల్.

ద్రాక్షమధుర రుద్రాక్షి పలంబుల పేక కజనములునా.

మాత పలంబులు శతాధలముల ప్రతి పనస పలముల్.

అచిరసములు అరుదసము పూరగా ప్రపతి పగ్యారములూ.

పప్పుబెల్లములు కర్పూర శంభకుల గరుచేరుకుకానలూ.

బంగళు బామ్మలు రంగు పావురాల శృంగారంబుగనూ.

బండి బజారు ననుండి తానెతాన బండ విభవమునా.

సంగీతంబులు సాహిత్యంబులు మంగళగళనములూ.

132b పాటలు బాడును వాటముగా శకటంబురురాగానూ.

తల్లి తాడలవై యుండి బాలకుడు బల్లిదుబందమునా.

గిరి బారంబై వాచెను బాలుడు గురు కుమారుని నపుడూ,
 మోల వలె కన్గూమందు నవడగను నామమూర్తులకు నూ,
 బండి చల్లదాల్చి చెను కృష్ణుని కండ్ల మూచు ముందూ,
 అమ్మ బల్ల నెరుందు బెప్పరా యమ్మలార యనుచూ,
 తిక్కలార నెనెమిసె జూల కై బాలు డనుచూ,
 తల్లులార నెందు బాత్తు అడ్డకు డాన్లెలంకి త్రిందూ
 అమెరుసేద యుత ననుతు పనుటలు కనన వారి తానూ,
 బెప్పుకానుచు కూకెంపు చుచులచుచు తప్పు చెన్చిన నుచూ,
 హాపుత్రా హాపుత్రా యనుచును హాపుత్రా యనుచూ,
 పాపమేల రమ్మనుచు యుకొదల పాప బజీరుచునూ,
 అందరెనినా క్రందనంబుగా ఎందు సాత్తుచునుచూ,
 నారా యుగగా వింజా యనుచును నారులు మోరవేట్టె,
 శరణాగత వాత్సల్పడు తన్నెను శతటనుర డేల్లా,
 వాని దహించిరి దానపుడనుచును మానుగయూదవ్వలూ,
 తరువాతను విరులన్ని పరషములు సరవిగ గురికెనుగా,
 త్రింగనలందరు మంగళగా తృనిలెందున బాదపుకొని
 స్నాన మార్చి క్రిరామరక్షకా వింజిరి మానిసులూ,
 జూల బాడిని జురింగగ జేసిరి బాల కృష్ణ యనుచూ,
 నందు నిమిద్ధుల పల్లెలు రాధను గుందన ప్రతిమనగా,
 ఘనకాంచంబులు గల భూమి కు తొనను మోవమునడుమూ.

శిరసు మౌఢలు శ్రీ పాదయులం దములు శిరులును గురియును మో
తురులు మౌఢలు కానగారులు విలువలు వదలులు మోతెన్నా,
ప్రళయభావ వంతు సారయములు తెంజగదేవరమాలకుగా,
వంతు సుసాగనులు వంతు స్ఫులూపల భాను నేష్టదగుసూ,
తలుకుట భృకౌవలభ్యముద్దియ కలుకు తెంబదరమా,
ఆత్మదనము వేగింబు మూలనను జెత్రినిలువ గలతాం ।

మన్ననాడు తాననంబు భేయనియెన్నతాపెంతైనా,
వన్నెకాడుగాడనుచు విభుని తాతన్ముల జూడదుగా,
యెన్నతేనమాటాడదు విభుతనుకున్నది తేదుగవా,
తన సాగనులు వంతురముచూచుగాంతు గళకృమలూతు,
తలమిబలమిచేరాధామనిగని కులవృద్ధులు నగుచూ,
యెమోయెమోభామాయందురుకొమనిమనననుచూ,
మూమూచుండగామేరకగాత్రనిలగాచనాత్మవయోగా,
నందసూనుగనిమందవనమునముకుందు నేష్టుడుసూ,
యెత్తుకునుచు ముద్దాడుచు నవ్వుచువ్రేత్తుమంగుళిశి,
తలయెండుచుజలతంబులారెప్పుచును కలికిమదంబుననూ,
శిశుపాలుడుగాపాలుడటంబునుకుసుమగంధియపుడూ ।

1336 అల్లుడరమ్మని అల్లిబల్లిగా పల్లరపానియపుడూ,
పాలుదప్పుపనులన్నిసెయ్యుచును జూలబాడుమండూ,
నాతొనినామలు మేటఫలంబామూతురని న్ననుచూ ।

నా జీవనము మారాజునుదానారాజునుచును
 నావెలతననుచును మారాజునాశ్వావజుగురుదా
 తారాకెతారజునుచును మారాజుమదయనుచును
 నాదేహంబారదవననుచును నాదరించునుచును
 భావజుతంత్రజ్ఞుడవననుచును నావజ్ఞుడవనుచును
 అత్రాతవనాంబుత్తాధిచమనత్తననుచును బహుగా
 నేతేగురుదపునేచిభుదపునేచివారతవన
 అనిబహుభంగులకనులల్లార్జునుచును నారాధితగా
 అకుష్టుడుపరుగుదుచువులనుచును ముప్పిరిమోహము
 నాపూర్వముచవలలనుచును నానించునారాపహంబుదగుచును
 తారాకెదేచారేత్రాచారింబునుచును మూర్ఖునుకొప్పుడును
 బాతకర్మములుగలనెబాలకడుచెతామూర్తినిగా
 తల్లివనుచులూకాదులుతండ్రికివల్లగలగిరనుచును
 యుష్టంబువునేచేచగములుకునుచుట్టలంబురుగా
 బంధమోక్షనాశ్వుగాధిపబంధువైరిగదా
 దీక్షులకంబుధిపతికేత్రధరకాత్మగిగాలువగదా
 దిక్కుగలనెగాచక్రనిచారింబుకువరాజులుగా
 అనిబాలకుడైగునింకెగాదనమత్తుగలమగింబును
 అకుష్టుపంబుగాంబుచిచెనెంబునంబుదుచుచుంబు
 పునుదుచిష్టుతనకాదుతనెంబుగవనితయగాదమ

వా రి జ్ఞరును హుతపములునెయ్యదురే మోదాచదుగా,
 రాధామణిచానెమిచెనే తామూ భవునర్జునూ,
 పరావరాదము పరమహంసశైవరమమునంద్యులుగా,
 హరి గూర్జితప మూచరింబురూదు రితనాశురగురూ,
 వర్తగాప్యమోగాంగమనంబునపరసవేదత్వరగా,
 తెల్లుగిరిశైలకుంజుగనుంచినవల్లుని భూంబులతో
 బలపిరాల్లుమే ఆమిలగుశతీలలపైమానవులూ,
 దురితులంత తరియింబుటలగురుదేహరిపూజునెయ్యూ,
 తరియింబురు హరి కథ వినువారికి దురితములంతైనా
 యీశితినశ్చిహరికథవినగాకాకెలకునగుదా,
 రాధా మాధవుపేంబగానుయిత బంధులు తొలగునుమీ,
 రాధాంబుదివిన్నవాహరిమదివిరాధంబునమూటా,
 రాధాంబునగాబూధలైసుహరి గాధలుమానునుమీ,
 ఆరాధిత ఆరాధనసేయింబు విరాధమగురుగదా
 మాధవుకేప్పుడు బూధలుసేయినురాధాత్మతముననూ,
 కూడనేర్చేతలంకెత్తినేర్చేహరి బూతుగయింబుననూ,
 బూర్గిత్రి పాలాండ్ల బాలుకై సాలాగి హరింబూ,
 1846 మేడలుని ఆపి కూర్చుండెను నవ్వేను జూడులు జూడగనూ,
 భగవెన్నుతులంబునంచెను పొత్తులగుని నిధియంతతనూ,
 బావవతెను చల్లారెను పాపత, పాపవినాశయిగా,

ప్రెత్తి నీతెను కుడియమలు దిగి ను పుత్ర మాంగుడపుదూ,
 వనిచందంబున పడిగె యెత్తుగా వనిశయనుడు ప్రతిగ
 జనములయూ పదలకు నేత్తునుగా ఘనులైన నష్టక
 కూర్మము పతకూర్పుండె నుక్రమంకికా ర్ముకమోయనగా,
 వంగాదెను హరికిట యువనామెది మంగళమునుల్లు,
 నరదూపునలె నలచె మృగంబన నురుకెల్లె వినుట,
 వామనుండు గాభామలలాదలు ప్రేమలు కాన్దముమా,
 మాటలాడు నత్తాయమ మగు నాటల పట్టనట్లు,
 తప్పుట డుగులును ముప్పాకల గతియెట్లెల్ల బరగరా,
 అహసేలకును అన్యస్త్రానననా రాధలయూ ప్రతిగ
 కడి మాండలుగా కుడువ చెట్టుమా ముడుచిన కప్పుడుమా,
 విడికితీకి ముడాకట వలువలాసంగును హాదవ తడుగునుగా,
 శావిరేమ రత్నాలదిగట్టను దేవ గమోం ముననూ,
 పులిగారును నంబ ననగాలు సుఖతాకులు శ్రీహంకికి
 నేలబిన్నదమునంబుచేరియుచో బూల కృష్ణునకుమా,
 అనంత బిల్లులు తనంతచానె ననంత మూర్తికినా,
 ముట్టల మురుగులు పట్టన పట్టనలకట్ట గుండ్ల వెలుగె,
 సందిరిదండలు కుండనెప్పు నంగ రములంద మమకరి,
 మెలుకడింకు మెలందెరులుగె జ్జులును మాలుగ మ్రొలగ జ్జులీ,
 మెరులుగాను శృంగారము జెరునుహరి హంబుడవగుమెమరూ

నానా జాతులను మూల నిబంధన నాట చేయు ననుచు
 యెన్నితగా గానాపాలును చేయుచు వృద్ధున మయి పునముగా,
 క్రితం గాను శంభావనలకు డుభితాకు పడి యెంతా.
 నాకాడుకొను యిత్తు రచ్చినే యాకామలగా మిత్తు
 కుడుపుచునుచు బన్నవ్వవేళాదకు మడుకున నాకాడుకూ,
 మేడన చరించుచు తడవుచు నాడుచు కుడిచేతను పట్టి,
 బన్న సరచుతావన్నెలు జూచుచు తిన్నగ క్రిందనుగా,
 పశు కృత్వచ్చా పశు రచు వదలేను పశు పశు విడుపుచునే,
 క్రోవంబువదిగ విడువగ పాలులు పావడునుండగ నూ,
 గడగడ వణకుచుకాడుకొనునగా సుడి గొత్తె వచ్చి,
 కనుల గాన కుండంగ న్నాల్లుచును తృణమును పోతెనూ,
 భగీశంబును దగు హరిని తృణంబును భుజుడగు దానవుడు,
 తృణావక్తుడై ననెత్తుక నేగెను గుణవిధి నంతటనూ,
 యుగాద రూపింశిమేరుదలు గాగ కును ముంగులు వినుకుచునూ,
 హిమాలక హిమాలకె రునుచును హాహా యనుతానుచు,
 గారితలును బాలులతోనేగ నని హాలుని శ్రింతుచునూ,
 అన్నా రమ్మని బోరుచు కృచ్ఛాని ప్నేచుంటుననే,
 వేన్నచెట్టెదను దిగి రమ్మనంబును కెన్నుల మూచుచునూ,
 ప్లేడి గిన్నియల పా ఆదింబునుచును బాలుకు జూపుచునూ,
 కజ్జంబుని కృత్వచ్చాంబునుచును బాల్లుట విను రారాం||

గా బ్బరి యిడు గా వరా రుచి బ్బంతునును ను ద బ్బున రమ్మనుచు ।
 తే ప్పవే ర్మ్యకను చుంబుచు చంద్ర పద్మలు జేడు దనుచు ।
 ప్రే ప్తైసుగల పాపలందరను చూపురు బలువగనా ।
 గాతి పడిగెచందానది రుగగను చాలలు బలుచగనా ।
 చాలలుచాలు యిప్పు రమ్మని పిలువగనాల త్రవ్వునంతా
 బాలా మూరమునెగ రగాత్మకను భూరి వానపుణ్య -
 కం థ్కలుండు నయిచేసె నుద్వేగని కం థ్కరవహిత ।
 మదగ బలుకు వధి లుండు విధింబు నమృదుమధుసూదనుడు ।
 తోయి గానుచ కల్లు గ్రమ్మె గానాయు ద బు నుల కనా ।
 తన్నులనిండా మన్నులారగను కన్నెలు భుజిల్లి ।
 రుచి లడింబి తివి నాచాలు నయి నుచు నుబాలుననుచు
 మునుపై క్కతి పునబంధలు బెట్టుట కనరే వారయి నుచు ।
 కండ్లు గానవారింకిరిందుగా అండజనేత్రియనీ ।
 నే న్ననాదిగ విడుతునబాలుని నే న్నతే వినుమిం ।
 ప్రా గుత్తే నబూని త్తును విసపే నాన్దయు గా హరి నీ ।
 436౦ చూని త్తునగాపే మ్మంతునుచు ను నాన్దే కురుగచనుచు ।
 గా వృచారుగా తిప్పలు యున్నా తప్పులు గావుగదా ।
 తేతతేత వాకలుకనా ధుజీనీ కృతాలయి కు ।
 వాకిలంత గావా బ్బుతి బాలుని నారి కిట్టివైనా ।
 పేనుచు కేనుదుగా వనజాక్షింబున కన్నవరు ద్రిప్పి ।

మిం శింద తు నో లాగు నబలుకుదు రు మారలు రాగిం డూ,
 భూ ర ము దానియు దిగ విడిచితి నా సార సాక్షు లారా,
 నంద నేయుగా తల పోసి తిరా యుండు వదన లారా,
 మూ యు వ ఘ్నటే నే నే రు గుడు నాం యిత న్భయి యు నన్యతా.
 రియ క్త వత్తే ము నాదాన పండు నార క్త న్నా లు శ్లో,
 మ్రోదు ల ప్తే నను విడు ము నాదే త్మకు గ్రద్దల లా నే మూ,
 లాతు నూ తి లా వి డు ము నార క్త సు భూత జాల ముల నా,
 రియో మి సే తు రా ద్దే వ రు టం యు ము భామా రా ద్దే సే యూ,
 బి గ ము ను ప న్న గ ము ను వ ధి యుంబ యుంబ గని వి గు వాళ్లు,
 వి ధ యు న్దే త్మని పే ది యు బట్టుకాని యిదు గాంబు ను బండా,
 దిగి చట్ట న భగ వంతుని మూల యుని గ మూత ముల వ్రే
 1364 స్త్రుతి శాంబు గ నా ము గు లు కి నే ను బ గ త్మస్థి తి గ ను పంబ గ నూ,
 పుంబ వా న మిత్తి త గా గు కి నే ను బా లా యు గు లా డా
 త్మ గా వర్తు చ ధి యుంబ న టంబు ను ఘ్న నులు ను తింబిరి గా,
 తింత ట త్మ ఘ్న నీ తాంత తే త్మ తాని సంతా పంబు న నూ,
 పంబ గ వ్యయ భిషే వ వలే సిరి సంబ రూ న లంతా,
 రాధా ములు హా ధ ను య్యల ను బా ధ వో రే న ను చూ,
 బాధ నే సి ను య్యలలు బాధిరి మా ధు ర వా గులు గా,
 జంపరి లలు యుని పాటలు నాధిరి చంప త గంధులు గా,
 వచ్చరా న టం చం ట మూ ట ల తి ముచ్చ ట గా వి ను చూ.

పల్లవంట్లు బహురుసులను కానుచును యిష్టలుగాదినుచు
 బాలతృష్ణారాశమ్మనబలచుచు తాలు తాలు మనుచు
 సుబ్రహ్మణ్యంబులపాంగుచునుండిరి భగవంతుని తొడం
 దినమొకటాంకునుపేరుగుచు మురళునుతాహంకిత్రహరియూ
 ఈతబాలకులగూడుకాతృష్ణుడు ఆతనాగేవినుతీ
 బాలులతొడుతదానిరియూతలుమేలుగనాడుగదా
 పొంగనగంటులగేన్నుడుగాముంగలనానాడుగ
 బ్రహ్మచారియలుతానాడుచునువైష్ణవోత్తముడుగా
 అరితేతులనప్పుయ్యలుచేల్లయుగురిగానెట్టుచును
 గుడుగుంబయలనాడుబాలకుడునుడురాజాష్టమ
 పుష్పపుష్పకాకులుపెట్టుగాతపులుపలుకుచును
 వాతరియింటపాలారగామితొనాకమాతెన్నదినుగ

1370

పేరుగుద్రాపునాతరింటబాలకుడుతిరుగునునాతరింట
 మొగడదిననాతరింటనుకృష్ణుడనాగిరంబుమొదల
 బ్రహ్మసూత్రపుజ్రోవల్లజుంటుగాబల్లీడుతేట్రునలే
 దాచుకాదినునుగూవిండుండొకటామూరలుగావినుగ
 యెన్నోననుచాలారగింబునంకువన్నేలుమొరగను
 యుక్తజూనినతానైయిండునువెక్కిరింబునాకమా
 పిల్లలజుట్టుతుముల్లుగాల్పుచునుఅన్నెన్నెంకునుచూ
 దూడలతొకలుముల్లుచేట్టుచునుకాడగమోతగను

వాతవాతజగతాలుదెప్పుగా కొడండ్ల త్తల కూ,
 నాలుగు స్తంభాలంటు లాడుచును బలల గూడుచును,
 పృథ్వీ సమయమునగా వికలంబగు కన్న తల్ల జేరి,
 గుచ్చి గూడి చనుదొంచి పోట్టిరి కదా మ్మి జేసే ననుచు,
 పాల కడువ పాన తపే నటంచును బాలా కృతే ర్జేష్టే,
 పేరు గుప్తా వినన్న గడు జేసే నని స రాజాక్షి ర్జేష్టే,
 మొగత దిని మొగతాడి మి యాపే ను బా గాయని నాకతే,
 నేయ్య కాల్వగా చుచ్చుగ తగుచా చ య్యారి వటంచు,
 గాదుకు విని నొ వద్ద వండిన మి గ్రాకే ను వినుచును,
 చల్ల బా నబుగాట్టెను నేను తు గి న్నేను కాత అనీ,
 కొడు కుకాడ లాక శంక య్యనుండగను దుడుకు జేసే ననుచు,
 కూతు రల్లు తును గృహంబుల నుండగ బూతు జేసే చినుచు,
 సందు నల్లుం బాడుచుండగా నుండులు ద్రాక్కుచును,
 బీర లాన నాకతేలు నుంబే నే నా త సాక్షి చినుచు,
 కొడలు జలకం బాత గ వల్లె వై యుగాదా వల వై నే.

137 & మొగతాలును నీర్మాయ సందు నను మొగతా లును విడుచు
 బత్త ప్రక్క ప్తే వచ్చెను తాదాత్మ వసులు జేసే,
 మొగతా ల్లే నుం గతే యునగా యి గమొగతేండు కటంచు,
 దేవరకంబులు మాదను నేతులు దేవర నని త్రావు,
 గొప్పరి బెట్ట వటంచును బాలురు గుప్పలు బట్ట నుమి.

గాల్చురి మావి నబెల్లం బదింబుని ఆల్లది మాపు సుమిం.
 తడనుండుని రాబు వదనగానా కడనే క్కత్త న సుమూ.
 నేలాది ఆరా వద్దు కూడదన లిలలు మాపు సుమిం.
 యింతరి నబెత్తెల ప్రక్కన జూగు గత్తా గుగ నూ.
 మూర్తంబులు చలపేట్ట గనా కే మూర్త ము సేయబునూ.
 వారి క్కరి సందున కలసింబును పరని చొని చరే.
 కల్లల వ్వుగా వేరతురు లింట్టుడే కల్ల సుమిం బునుమా.
 వల్లంబు నతానుండి జూటలకు బెల్లం బె టుబుననే,
 కల్ల కుండ మెల్లంగ డింబు కాని క్కాల్ల లాడుని గ్గుల.
 పేరు గల్గు గజా వేరతురు వన గదె నరసి జాక్షి వే నుక.
 వరుగు నబట్ట కామ రుని కేళికలు గురు తులూమాపు సుమిం.
 నే య్యమ్మ గజా వేరతురు చినుమా న య్యగిని జూచి.
 మే య్యన గరి తా ఆ య్యవల రంబుని న య్యన నేను తుటూ.
 ఆ య్యరెక్కొయిది రెమి రంబునగా వే య్యరే తుకన
 కు య్యడ కుమ రుక య్యంబదింబుని మి య్యమి నాళ్ల సుమూ.
 చ య్యరులు నేన్నానె సును తి య్యని మాటలనూ.
 వేన్నంబు మ్మగా వేరతురు కన్దియ వేన్నువరబని అపి.
 వన్ను వ్వున్నది తే మ్మని త్తచ్చుడు కన్నులు ద్రిప్పుకునూ.
 కెన్నుమింక ఆరెండు బట్ట కాని క్కన్ను పసులు బామర.
 పాల వ్వు గజా గూడు నక్కచ్చుడు బాలుల తొనే పుటూ.

మేలు మేలు లుక నాలుర ముందు ని నాలుగు రా ది గి న,
 మూలమేమి తా తోర్పును విను మా నాలుని సు గ ములు నూ,
 గాన కర్ము గతా నా కే రు ను ము ను వా కి త క డ్దము గా,
 వల్ల శ్రు ల నటు శ్రు శ్శు కౌ గి తను ము శ్శు క గా బట్టి,
 ము శ్శు త తోర్పును వి శ్శు త వి డి గా ర్కె శ్శు కే ల న ను మూ,
 రు క్కడ నుండా నా రు క్కడ కే గు ను ర్కడ రు క్కడ రు క్కడ కే,
 రంగి ప నులు నా రుంగ ము కు బ హు దాంగ త న ము వి ను మూ,
 వంగు మూ త నే రంగుల చోర ల మంగులు నిలు వచ్చ గా,
 కుం ర్పుం డ గ వ్వు రు మే వ్వు త ముం ద ర ను కుం ర్పుం డా ప ను లూ,
 నిలు ముం డ గ కౌ త్తరు రదు వి ను డి నిలు వు న ప ని సే రు మూ,
 చ తు కుం డ గ మీ రె గు డ తంబు ను ప డ తలు మూ వు ను మీ,
 నా దు ర మూ వ గ ను ని దు ర కు ల క్షేలు ప ద వ్వులు గ ల వ ను మూ,
 కల లూ ప ల మీ నా లు డు ము మ్ముల క తి రు క వి డు వ డు గా,
 మే ల్కా న గా నే మే త మి నా మ్ములు నే లు దు మి మ్ముల నూ,
 బు ల క మూ డ గా తా నే మే నులు బు ల త రిం ప సే రు మూ,
 కు డు వ గా ను దా గూ డి న వి మ్ము త కు డు వ వా మ్ము న ను మూ,
 క ట్ట గా ను త రు వా త క ట్ట దు రు డి ట్ట ము గా న న్నూ,
 తా డు వ గా ను రు ది తా డు వ ని మ్ము ము ని ము డ హ యు డు ము మ్ము,
 పె ట్ట గా ను నె పె ట్ట డ సై ను ము గు ట్ట గ నుం డు ము నూ,
 అల్లి అల్లి చూ తు ల తా తేల్ల డు నల్ల వా ని ము హి ము

అన్ని న చున్న కమాటల తరదులకు బట్టిన వాడనే.

1384 పొరని వృథా లాకము కేగిన దేరదు దురితములు.

పుట్లమిదివేన్నలుగల బట్లును యిట్లు పగల గాట్టునో
మాట్లు డగనభంగ్యంబు కమరితాటట్లుగుచునూ.

దొరకామరుడు యింద్ర రలాపల చూడరితములగుచునట.

పుట్లగతులుతేతుండసెయ్యునట యిట్లగ్నేనానూ.

యెమంచుత్తాని యెశాదయ్యు యెనభామలనందరినీ.

గారవింక కాందరిని యుండుగొకూరి మిసెయ్యుచునూ.

అదరించుచూ కాందరిని యెశాదయ్యెదరించుచునంతా.

అదరించుచును వాడులాడుచును రాధానహితముగా

పులిమి పుచ్చుచును కలకలన వ్వుచు అతివేలులతోనూ.

మూలముం డిలాగున బేసేనే చూచుగాంఁబుననీ.

సామదానభేదంబులు దండనతోచున వాక్కులనూ.

పాలుపెరుగు కరువున వచ్చేను గా బాలుడు మీ పాదా.

పుష్ప డంకగా నేర్పరుగా మరి చుప్పురాయి రతేనూ.

పుష్పాపూజర యును చూసెను గావు దుకాష్టా రగనూ.

యిప్పుడా బ్లిపాల్ త్రావెనేచె యిహ మొప్పలుగా మిశి.

వెన్నమిగ డలుకడు యి పుష్పవత్స కామిరునకూ.

బల్లికడవలజ్జికొల్లిన కలదే బల్లి బల్లి యునగా.

బెల్లికడనుక నన్నుగ నా పల్లవపాములుగా.

నూరు చుట్ట పాలుండగానుచ్చో సారసాక్షి వినవే.
 పాలుతెకగాపాలుజూచేనాభామూమూలూరూ.
 పేరును సూతు యెను నూరు కడవలును తిరిగి యాడు చిట్టా.
 కలువే ప్రావేశ సరసి సాక్షి రాత్వర గానలు కుడు రూ.
 మిగత యింట నేడే జ్యేష్ఠును మూగతగానుండా.
 మీ మిగత తిన్నాడంటరిగా నూగునూగునుండి.

యుండవే న్న యూపింతుగృహంబున యింటునాగమిగూ.
 నే యిన్యూతురు రండు ప్రసయకూదతాతయ్యనులాడే నటూ.
 గాకురు తినగ గాత కృత్రాయనా మూకునాల గలదూ.
 ఆత ఘట్టతలు పుట్టవేదప్రొ చేడే లారమిరూ.
 పుష్ప యివ్వతినే రని బాలుని పుష్ప తింటు రెట్లు.
 మూడు యెంట్లు రానట్టబాలుడే కూడితే కూరేనా.
 మాటలు తిన్నగ రాని బాలకుడు కూటమి చేసేనా.
 నడువనేర నటు చంట బాలకుడు కుడువలు గడవేనా.
 శిగ్గుతెక యిట్లాడగ తగునా బాగ్యము మూల తిరా.
 ఆతికేలును తలపడి తిరిచినకే ఆటవారు గారూ.
 యున్నటు వచ్చేనా మిగ్గుహంబులకు వేన్నలు దాంగిలనా.
 నాలుడు ద్రావి మివాడల లూపలపాలు ద్రావినాడా.
 ముడుక తొల్లమియిరువుల నుండేటపేరుగు ప్రావినాడా.
 చూ అయ్యవల్లమిరే యెక్కడ ద్రావననే యిన్యూ వినాడా.

క తు పా చె రు పా ము తు తన యిట్లు వ డి గా ప లు క గ నూ ।

1396 గం గా న మ్మ లకు బు ట్ట దు గా మ రి దాం గి అ మ్మి గ గ నూ

ఆ త్త లా ర యి లా గు న శి శు ప్తే పా క్కు లు నా ను ట్ లూ ।

మో రం ద రు శి శు ల బా లు ర క న రా నే ర జా క్షు లా రా ।

అ త్త ల గ న రా దం టు ల జూ ర న దా త్త వా ము నే ట్టా ।

అన్ని వా తు విరా త న్నే ల నం ట గ అ న్నే లు లకు రు గ తు గా

శి క్కు లు గా న గా వ్రా క్కు తు గా డే అ క్షి న్ని యు వి ను డా ।

ప తు ము ల గూ త గ నే ర్పు తె రు గు నా ము తు త టు మూ రి తిరా ।

న ర నం బు లు నే ర టు మా బా లు డు వి రి న్నా ము ల గూ డా ।

పిల్లి బుల్లి గ ని తల్లి డిల్లి నా యిల్లు వేల్లి గ ల తా ।

పిట్ట బుర్రు మ నె లు న గా అ త్త టు కా ట్ట నట్లు చే ద రూ ।

యో బా లు ని మో రా డు ట్ త గ డి త మో బా గు ల టం బూ ।

నా ట్ తం డ్ల చే ద రిం బి యు శో బా నా ట్ కు మో రు న్ని

యె మి తే త పా రి గిం డ్ల కే గే దచ్చ దా మో ద ర నే వు ।

శ్రేష్ఠ మైన వస్తువులు చేతుడుగా శ్రేష్ఠ తనముమానూ ।

కూరినట్టి గొడుండుగనే కిత యార త న ము తెటూ ।

బతుగుల చలె నే వే గ వద్దు గాంబు గ టు బడే వేరా ।

పారుగిండ్లకు పాకూడడు తండ్రి నరమృగ మందురుగా ।

మిన్న వస్తువు తెన్నా గలవే తన్నతండ్రి నే కూ ।

పంది వలెను పారు గిండ్ల ను ని రు గు టు అం ద ము గా డు ను మో

రామ రామ ఆ రామ ల గుండగ స్త్రామిక మేమి యునా,

జాత మార జాతలు మనకేతరి నారాయణ యునుచునా,

1402 అనగా తల్లవా మనవింకొవి నరే అనునా నమకెకా,

అ బద్ధ మోడి రి ని బద్ధి వా క్యమును బుద్ధివైవి ను మూ,

బాటు లంత నా తా అకూ టలకు పూట నిల్చినారే,

శ్రాత బావ గాత్రేడి యులందరు గూడు దమని నమ్మా

యరుగ ను అరున గాపెరుగు ద్రావునుని అరవిందాననలూ,

బాంబు డవై తివి అరుండాకా అరుని పాంబు వింగడలునూ,

తిన్నగా మాతాట అకూడు మని వేన్న ముద్దల మునూ,

గాబ్బర నునున ను గాబ్బన శమ్మని తబ్బిబ్బులుచోనే,

తే నేలు ద్రావు మటంచని భామ లు పూని కే తొగతరునా,

అకూమోతేతులకి త్తురు అరురుగ ను బామలు గారెండా,

వేన్నముద్దలని చన్నులుచో తికి చన్నెగ అయ్యరుగా,

గాబ్బరి గిన్నేల టంబును వారలు గుబ్బులు బట్టు మనే,

మాత ననంగ తు అవియని మూతిన మూతలుపె డుదురుగా

నే నేరుగ ను నే నేరుగ ను అరున గా మా నా వతులంతా,

కొంగి ట బట్టుకా తదలకు మని నన్నగ తునే తురట్టా,

వ క్కమొదన ను వండ రయ నును ను చక్క అగింతలునూ,

1404 ము క్కపా గుబ్బులు కదిలార గనా వాక్కిస్తాకి యునునూ,

సంది ట దండలు తొకళింబ గా అంద ములూ రగనూ,

కుందనంపు సోమ్యులు కడులాడగ కుందరదనలంతా,
 పేరులన్ని నుంబూల లాగ నొసారసాక్షులంతా,
 మా క్షేమ పూసల మేరుగులు మారా మాతన క్యమంగమా,
 లోంగ రమలు బహు రంగు మారగను పొంగును నంగనలూ,
 సోబలును కడించులు చేతుల కలూతి పొంబును చూ,
 తన్నులు ద్రిప్పుచు నన్ను పేయించు కన్నేలు ప్రేతి గమా,
 నన్ను నాలమన్నింతురు చల్లీ ప్పన్న తమిది యనుచూ,
 కప్పుని పూతలు ఘుమ్మని తావులు కుమ్మరింపుచుంతుర,
 నారీ ముగిలీలాగున నాగపొర తరలు ధరియించి,
 బుడబుల్లులు శృంగారము లూరగనుడు రాజాననలూ,
 మిక్కిలి సాగనులు బక్కనై పేతలు మక్కువ మారగనూర,
 మూయింతుని తురమ్మనేసే కచేతి వాయించే రుచనెతా,
 కారి నట్లు శక్తి దులాసంగులు నేలే జూరననలూ,
 141a అక్షిలజేర్చుచు కెక్కిరిసాపురు మిక్కిలి తమకములా,
 మోపిత్తును రమ్మనుచు నా క్షతే బ్రవిత్ శయనుచూ,
 చాటు కుంబులును మోటు వ్రన్నదని ఆటలాడు మనుచూ,
 నందు కురమ్మని మందయూనబహు అందము జూడు మనీ,
 తొందర పడ కుమునందే హింబకు నందతన యుంబునుచూ,
 బప్పుడు సేయకుచెప్పే దవినుమని కప్పుర గంధాకతే,
 సాగసు కత్తే నన్న గతు సేయ కను సాగసుకాడ వసుచూ

భృంశుమేతతిమూలంఁతతిరమ్మనినయమిదిచూడుచునే,
 పగతవేళనెరమ్మనిమగువారతగుదువునోవనుచూ,
 రంతిరిరమ్మనితేతాననజసేతలుప్రతిగమూ
 మేరిదివచ్చినన్నరమరసేయిరసరసయిసూపుమనే,
 మొగతులూతెమొగమూటంచేతితగదువునోవనుచూ,
 యెవ్వరుచూచినభయమేమిరయినునప్పుడెయియెకట,
 కూటమిసేయియిమొవటమొగననివూటలునమ్ముమనే.

141/16 త్రిపురారామ్మలువదలకుమందురుత్రిపురయిప్పులునూ,
 యెరుగనకుచునేనుకురసాగగాయెరుగులక్ష్మీకళా
 రేపువెయ్యజేకుండుమండుమనిరేపుకానుండుదురూ,
 వాపుకుండుగరనాత్మనతాతెప్పిరితొటూటల్,
 పడితేతిందునునుడురాచాస్థికడకికబానునుమిం,
 పూర్వజన్మఫలమేమోనేరుగనాస్థారొకరిలమలుటా,
 వదలకునన్నెరుందువుమదితలునదరుదగుడుక్కుమిగం,
 ముపనగురుజలరానిజూయనాపాపలరానమయిం,
 గిరిక్రిందనుతాచేలనున్నెతిరుగుదునామందుం,
 పందివతెనుమహిమ్రచ్చుకాయుక్తవ్రందుననాతల్లి,
 నరరూపుననేనరణ్యమందునమృగమేతిరుగుదునా,
 బిక్షమేత్తునుబాలుడనైనవృక్షయితత్తుమనా,
 గంధ్రగాఢాయుధకింబయివృరినిబుడనసేయిదునా.

రామలక్ష్మణ శక్తేనా రామంబులచేతి వసించుదును.

నా గ్రంథమును పఠించునగులు కృతజ్ఞులు.

బుద్ధి తాతనే నుంచు నుకరించే కలకలనవ్వు చూశా.

అయ్యో మిస్సే ఈ నా తల్లి ఇంకా నువ్వును బాండులు విడువకనే.

1024 పలుకుచున్నతనయున్నచూడకయి అవనిట్లనిండు.
అనుక్రమితమును మారాచత్వనిద్రాదేవు.

అనుక్రమిక క రముండును మారాజత్వమున నున్నది.

పిండి పరిమళమును కంఠబూదవగు పుగిండ్లబూదబూకుం.

గొప్ప శ్రీ వారంత నిష్ఠుల హల రత్నలు బలుకు ము నా

నల్లకంభములు నట్టి గడురును పల్లవపాములుగా.

ప తి కి నా రు గా క్త తా మండురు అవి వేలులు నిన్ను.

మూల వల్ల్యం నా వాకిలి దాటకు యాచేశవాంసునగా.

అ మృత్యు లకు కృత వా గుం తె ద న్నా గా మృత్యు ప్త వృ గా ॥

అ త మో ద న క పు ణ కే లా వ ల ను లు ట వ లే పం టు దు నా,

తలుపు మూలం గానా సంతుడునా అవేళి రాకపోవ్వు.

ప క్షయం అనునది చ జ లో రక్షణ కారణము.

గాంధీ లాన వాసుండు నత్తల్లి వాడులు మునినా.

అని శ్రీ కృష్ణుడు పలుకుచుండగాను అనికాకదానవుడూ

తృత్యక్షా సురు డురత్తనిరూపున చైత్ర అయిం జు నన్.

కంసుని పంపున తాత్పర్యము హింసనైనను మరల.

అ రియంబ మొ రం దంబు బూడ గా న్న రియండుల గల నూ.

బుం గా ర మువతే మే త రును రంగులు త్రిండు మీదు గలవూ,
యొర్రని రేళ్లు నల్లని యుక్తు మిద్రి మిద్రి యూపుర,
వే లుప్రే నేరు ప్ర నలు పంచ రుగల మేడ తళుకు లెన్నదరమ.

1426 తామ్రులూ త రు న సా మ్రాజ్యము దయసే తు న నునుకం సుం.

పింభ మందమే మనుచు యాడగా చల్లుచుంద చేరి.
తే క్కలన్నివి దళంబు యొకేలు ను ముక్తున విద్దులు నూ.
మొందరి కిని మేడని క్కిలూచును సందువ ప్పకుండా.
కొక్కర కా నాంబు నుచు గూసుగా దిత్తులు పగులగనూ.
రాతి రేల్ల యొరికిన గూసే ను భూ త ముచాత్రికనూ.
యొల్లు యొల్లు రుత ద ప్పనేత మెరియల్లు మార్గములనూ.
పల్లవ పాణులు పట్టమువగను మే త్లే తగ వారిరుగనూ.
వాని రి మూతలు నాడు విధంబున బాగులు చూపుచునూ.
జూరు న వారి కి బ్రామి తరు ప్త గలూ పనాత్మవముగా.
కెత్తుట మని సంతాప మనంబున బక్షి నేలెలులంతా,
గుంపులు గూడుచు చంప క గంధులు యొంపులు చూపుచునూ
కొడిని డాలుగా చేడి రులంద రు చూడు కృష్ణ యునుచూ
చల్లిన చేలులను మెల్లిక మీర గన బుట్టు వేక్షింబ.
భ్రాకు కు ప్పే న మెరుంబున కృష్ణుని చూచు విలూప నులూ.
పేరు పేరువర సల తొన డు గురు తొరికేలూ రగనూ
నాకు దీన్ని బట్టి ముక్తి కృష్ణుని కొకలవా నీ యడుగన్.

ముచ్చట దీ రగ నాతి మ్మని నాత ముచ్చదే త్రి యు డుగా,
 క్కారిత దీ రునుకొ రె యునురును సారసాంత్రి యు డుగా,
 ముక్కువ దీ రగ పట్టుకృష్ణలనుని హత్తెర బా మ్మయిన నా,
 చొందుగాను నాతి మ్మని వే డుత కుంద రద న రున నా
 బలము చూడురా తె మ్మనే దాన్దాత అతివేళి యు నడుగా,
 ఘట్టత నమోచూపించు మటంచును, బుల్ దిట్టంబునగానూ,
 ముక్కువ తొల్యూ ముక్కుట పొమ్మని ముక్కుర గ నల గ నూ,
 రాధ రుణాదలు రావించి మొదలు గమంధ వువ్విక్కింబా,
 నన్నంతున్న మొగంబుల రన్తిరి కన్నెలార మీరల్.
 ఎన్నబాలుడీ కాడిన బట్టన అన్యల కాల్చినాం,
 పాలు ద్రావుట కు బాలు గనం టరి బాలుండ నుకొనకా,
 పెరుగు ద్రావేననియం టరి గామీరలు వేరువక హయే డురల్
 మీరందరుకూరంగ వచ్చునా సార సాంత్రిలారా.
 అనుబంధముగా వనితలందరును వనజా క్షిప్రమునూ,
 మాతృష్ణుండనుకాన్దారేమో మాతృష్ణుడునుంట్.
 త్రితని తోన్యాస్తంబుపేరయి డుమొప్ప తి గమి క్తలగా,
 లున్దితేప్ప తిరుగానోకొమారుడు నిన్ననురావేదా,
 తిందరికిని నానందకరుండిక రయ్యోనం దుని ను తుడూ
 రయవరి కెల్లునా చూచామనుచును రయవతోజినులంతా
 పలుకు చుండగా దానపాంతకుడు కలకల నవ్వుచునూ.

తెలి కత్తలు ప్రాధింపగ నప్పుడు అలలు అనాననుండు.

మిక్కిలి ముక్కువగ లోపల లందరి మ్రొక్కులు తరుణింబ.

అకు వర్తి కని ముక్కులు రుబలుకుదును నప్పులుగావునుమి.

ముందుగానునా కందురు మోవగా మందలూనత్రిమూ

అరువరి కి అరువరి కి అరువరి కుండును అరువతోన ములకు.

మొచ్చురండును కాపులా రంబిది కా ముం దని హరి అయి.

కొడి గా ముంబిది మొదల గొంతు పొడి మిగాత ప్లే.

మొంకుం గును ముంకు ముంకు ముంకు ముంకు ముంకు ముంకు ముంకు.

వట్టుడు నని శ్రీ కృష్ణుడు పుట్టగ దెట్ట బిది లుంబి.

చంగి నంతటను కృష్ణుని దన్నెను కంగ నకు కుండు ముం.

తన్నగాను పాంచంగనంత లను మిన్నకు నేగ రేగదా.

రన్న కృష్ణుడు నేగ రగానే మరి తన్నెను చదిగానూ.

బుల్లిదుండు గా తిరిగి నుకుకు మొక్కలు గానేగ రుం.

వల్లదా రత కను బలాదం గా ప్రేళ్లు గాంతు లయ్యె.

రత్నము గ్రమ్మగ నూడి బదానవుని ఆప్తులు గనగానూ.

పట్టగాని విదళించు దానవుడు దిట్ట గ బట్ట కానుం.

నీలవేదె పాలింబెను ద్విత్వం కులునిల్వ నేతా

మాల కృష్ణుడు గాంపాంబెను కృష్ణుడు మాలా దూరముం

ఆతా శంకున కేతుత పాంబెను లూతా తే తున్న

(ప్ర) లందరు బంతింపురు రురుగ కరూ లుని బంపి తినినా.

యేమిసే తుమనిభామలులుట్లు తామేమిడుశగనూ
 పక్ తృచ్ఛా పక్ తృచ్ఛా యమయమపక్ తృచ్ఛా యనగా.
 గూవతులందరుగూడిచాపనిటుచూపితిరియనగారి.
 చూంయి యెరుగకలగునంత మని కూంయియమంతగనూ.
 1440 తంసుచూంయిచేరిగి ట్లుజేతురొక సంచుగంధులముచూ.
 పక్ పక్ పక్ పక్ పక్ పక్ పక్ యమయమపక్ సిద్ధియాయమనూ.
 అపరనిశలువలచోరయియమంతను అచకతారయిలూ.
 గూండువరుగానకనాకింపగతాడుగనిలరామిం.
 రిత్తహస్తయననేగే తమ్ముడని యుక్తివిచారింబి.
 శలగాలూ క్కటనేగ రవ్రేవగవలులువుగరానానూ.
 కాలతానకాలం బుకాకాట్రినారాలూ అంకానూ.
 జడచాత్రికదేబ్బుమభూరస్థికినిదిగే సుమిసఖులందరుబూడ.
 రెంతాదేబ్బుకిరంబుననాట్రినుమేం తుగదానవునే.
 కాకిబట్టుకామూదేబ్బుమదాదా తదేయినేకా.
 చంపేనుదేబ్బుతంపతకం శంలగుంపులనతుమనూ.
 అదానవుగాకాలకులందరుదాని తునియనరికే.
 యమయనానదిలూకేడ్డిరి వినుడే అమలమనసలగుచూ.
 తరువాతనుశ్రీకృష్ణునిచేతరుగులునిరమంత.
 యుక్తపక్షునల్లని కుళ్లందురుసక్తున ద్రిప్పిరి గా
 బుతనివేకిగామూత్రులచూమడురాబాస్యనూ.

నాలపాలజల్మంబులార్చిరాజాలకృష్ణనమ్రతూ,
 బంగారప్రభావితసుకటంబిరిమంగళవతులంతా,
 నందతనంబులందేజూజూంబునునుమంకుదాజూంబునునూ,
 జూలలుబాదగపూలవానలునుమేలుగగురికేసుగార,
 తరువాతసుమేనత్తరాధంబునుమేరుగుజూగింకొకతే,
 తనంబుంటిహారంగతివృచువోతనుమధ్యలసాగనుట,
 గాంబులుచుంబుట్లచూపుచునుభారముదేల్పుచునూ,
 అబ్బితముల్లకమాటలాడిబహుచుల్లుకొలంబుచునూ,
 పూరుగిండ్లకునేమిటకినేగెదాసరసిజాక్షంబునునూ,
 పేరునుతేప్పింతుద్రాచగానుబహుతరులుగగలవృగదా,
 విరిబాగులవానాటలాడగాపరువుగదావినుమూ,
 సరసిజాక్షులనునూర్లుకిదేత్తునువరింబుచువుళుంబూ,
 అందాకనుసంభాటలాడగనుఅందకత్తేనేనూ
 పూరికేప్రాద్దులుపుష్పకుంభమికకూరిమితాదుతనూ,
 నేరమేమింకెవనులుచేసిననువారిజాక్షమనకూ,
 పోతుజేయకపోలదుసుమియ్యంబుకదాతుర్కముమారగి,
 నందతనంబునానుందిరమందుమంకుదావివృగదా,
 లంబురేమేంబుననేరరువినుమాలంబువృజాతునిజము,
 కత్తదనానకువీవేగురుతవుకత్తేరజూమ్మనునూ,
 అందంబులకునుచేవేనధిపితవండుగలుగనేనే.

సాగసులగనివితనవేత్తయ్య మగువనుసేసుగదా,
 చలపులసాగరుదవునోవేకాకాకానిసేసుగదా,
 వలయ్యారంబులకయ్యవునోవేవలయ్యారినోనో,
 కులుకులగిరివితనవేత్తయ్యదతదకలకంఠినినోనో,
 మోహితిమోహితివేతనాలుదమోహినిసేసుగదా,
 రతిరాజపుత్రుత్తయ్యనోవేరతిదేవినినోనో,
 కళాశాస్త్రసిద్ధాంతవినినోకళావతినినోనో,
 కళానిధివిగాతాత్మజ్ఞుకవికతలుకులప్రతిమేసుగా,
 వలరాంబులవికనోవేమరాజులకులకాకానిగా,
 ముద్దులప్రభుదవునోవేవినుమిముద్దుకుమ్మనోనో,
 1450 యిద్దరికేమోకడ్డనమల్లుగమల్లిలకులండుకుగా,
 వారికమ్మపాతికెచందంబునమోరునికూటములా,
 తేరవలయ్యారాకమ్మనిత్తయ్యనిసేరసాక్షిబలువా,
 రురుగనల్లుగామరవేరియ్యంబగగురుకురవైకనాడు,
 బంతశర్మరలుపానకంబులునునిరాద్రువవలెనో,
 యెందుకొల్లమోమకుందతియ్యమోవండుమిదివండుగదా,
 రంగులుగలబంగారుబాగలియంబుననందవలెనో,
 పొంగులుపారేకురంబులంట్టవేవంగంపానేవూ,
 యిసుకడిన్నేవిూదికిసాగసుగవినువిసుకకనేత్తవలెనో,
 కుసుమగంధినాకత్తపైవత్తుటవిసుకాయనానీకునో.

తాట బాటుల తా సూత గ సాగ సుగ నాటలు నాడవరే.

శ్రీనిధినా తానాట కస్త్రీనే కూట మింక వ్వవేరా.

విసనేర వ కననేర వ కృష్ణా విద్యలకా ర గ లక్ష్మణ.

మూట తెరుగ వా కూట మేరు గ వా బిల్ మేట వండుకుగా.

జ్ఞానమే మేరుగా తానికార్కముల మానసులన రేదా.

నన్నుగూడలే వృత్తాకృష్ణా తన్నులు మూసేద వ్రా.

అని బహువిధముల నా లూకంబులు విసగజైప్తి పంరితా.

నిడు రింకన తరువాత సుత్యచ్ఛటను రురుగుగ నట్లు నుంఁట.

రురుగునా వదికేతంబు ముండుగా తను మధ్యలు కూడా.

నల్ల మన్ను మెల్ల గదా దినే గదాల్ల గ శ్రీహరింబుం.

ముద్దింబు లందరు కూడ దుంబునగా ముద్దిలకాల దిననూ

భూజంబనా గె సుర్రజంబు సతలు ముభూజంబవలదనగా.

సమృద్ధిగా ముద్ది భక్షణ కాంకుగ తాకుత్తయింకే తేద్యే.

యింక లకుగాదగ మగా నెన యసాధ్యమభయంకరే వనాపిలా సమునా.

చన్న కృష్ణ డి పొద్దు వింత వాచున్న భూజంబ గదా.

వద్దన గానో ముద్దిలకాలుకు మ్రొద్దులకాల దిననూ.

తన సాగె మగాపే మ్రొచినవే అనుమానింబగ నూ

మృద్భక్షణ గా వింబెనుచినవే మృదుకాకిల లోని.

కలకే యిట్లుంకె మువ్వావ్రా అవివేసి కాంకు మునా.

వేత్తెత్తనాపు తుర్రుపాపనికెసల్లన చూడంబుగా,
 లయెందుకాసమో మందయినయినసంధికుండవలంబుగా,
 భాషాపతి బలహింబ యడుగరె వికేచార్థములునూ,
 నెచ్చగలుగుపెద్దల అలహింబ యు భ్రష్టిభూతి యైనా,
 నొడ్డికై నాపట్టంబులయినాదా ప్రేష్టము విసవ్యగదా
 కక్షైక కుండ్లంబుపరిక్షగరార్థ సాక్షతునకుం,
 పొడిబండి వారనలును విసువేళులయినాదా
 తతయకవల్లనవేళలాలకుడు ర్ముడిసే నేమేమగువా,
 మన్నుదినుటయెందైనా గల వానిన్న వాంతు బగలచే,
 వత్సనారోప్తగయత్తలు మ్రోగే నుపేద్దలానవినుమో,
 త్రినగానంబునిసతియనెవ్వరా తనమతురాచింత
 మన్నేతకల్గింపెదరన్నావేన్నలేదా నేకుం,
 అన్నిబుద్ధిగా మన్నుదింతవనితన్నెలుబలకిరిగా,
 యేమతప్పువైపు జిస్తివెట్లా వామోదరయినచూ,
 చెల్లమెల్లమలులు పిల్లలు తినుగునల్లమను దినగా,
 మాదతడులుదిగూడదు తండ్రి యూదజూత్తునననా,
 తిమ్మబున్నుదినంగవేర్తినా నమ్మతిచామోట
 అన్నవాదనా శిశుబాలున్నే మన్నుభుజించగనూ,
 నిన్నలేతియలు వేన్నదింతవనినన్నాదగతదా,
 కాట్టవైచివనివట్టమాటలే యుట్లాబలకిరిగా.

ని త్పని వాక్కులు ఘట్టచేసుకొని తా త్పజూతువేరూ,

తే వన్మనునామంటనత్తువికవా డులుచే త్పరి గా,

అ యినా యుక్తతంతనామస్సనైవచులంజూ డూ,

నూరు మూడుమని సారసనయనుడు కూరిమిమొరగనూ,

నూరుతేరిచేదనుకరవాణిగామరుతరంబుగనూ,

చేదరతచూడవేమదవతియనునువదనగంభీరమునా,

మూపజగత్తులుయెపుమొరయదుబావలలాననకూ,

అండాం డంబులుపిండాం డంబులుబ్రహ్మాండములన్నీ,

నదులునిరులుసాగరములు వనములుకుదురుగతనకుక్షిం

బాతుదాకభువనంబులుమాతొలుప్రీతిగలాకాదురీ,

1464

స్వర్గమర్త్యపాతాలకాతములభగవదీశ్వరములూ,

వైకుంఠముకైలాసముసహగానాకశ్వైలమూది

పులులులులాయములాదిసింహములు యిలాప్రభుమృగము,

తలపంసలుకారాడవజగములుజలవరములుమేదలూ,

బ్రహ్మవిష్ణుకుద్రాదులుమొదలగుకర్తకర్తలంతా,

మునులుముఘులుగంధర్వులాదిగాదానవపన్నులు,

గజతురగంబులువ్రజనస్థలములుభూజములాదిగనూ,

యమలులాకముపాపాత్ములభాద్రలుకుముదములాదిగనూ,

ప్రశ్నలాకపుణ్యక్షులమహిమలుఅన్యవికారములూ

రామరావణాదురుపాండవదేవానురజయములునూ,

పుష్ట్యుపపేరగుట సిష్ట్యుపలాదిగలగుష్ట్యుప్రసంగములూ,
 ముతులుమానములు పక్షవాసరముమితిదివసంబులుమూ,
 ఆష్ట్యంబులు ఆయునంబులుగ్రహశుభులుశబ్దచరుంబులుమూ,
 నాదుబంధుః శతత్వహాగములుస్థాంబులువదములూ,
 శూతశ్చవిష్యద్వర్తమానములునేతికొస్తములుమూ,
 భాతులుపుటకెలుతైతస్థితులునుభాతాదులస్థితులూ,
 ఇతావింగళానుషున్ననాడులువడిగలసంధులునూ,
 శక్తిత్రయములు మూర్తిత్రయములు ముక్తిహాగములుమూ,
 ఆభారసావ్యధిచ్ఛానాదులుమేదినిమరుగులునూ,
 మిగిలూరములునుఆనాహంతంబులువిశుద్ధగుణములుమూ,
 పంచతత్వములు పంచమద్రులును పంచకరణములూ,
 ప్రాణాపానవ్యానావానసమానసప్రాణములూ,
 బిడ్మాపాదులుమహామహాద్మాపమునద్మాపంబులునూ,
 లింతారముప్రాంతారవర్ణములు ఝంకారంబులునూ,
 హంకారంబునుమమకారంబునుశంకలునయ్యుతయుల్,
 శకకప్రూరకకుంభకంబులునులాటనవృష్టులునూ,
 త్తేజాతనాకర్షణమోహనశాషణమూరణముల్,
 శూలాకంబునుభువలూకమునుసంవలూకములునూ,
 మహాలూకమునుబునలూక్ష్మ్యులాదిగతపూలూకములును
 సత్యలూకమునుసాత్త్వికతామసరాబసాత్మకములునూ

అ త ల ము సు త ల ము న త ల ము వ త ల ము పా తాళంబులు నూ,

ర సా త లంబు ను త లా త లంబు ను అ ధోగ త లా త ము లా.

(ప్ర) పంప రూ పుని ముంబు ముతల్లి కే ను ప ము ముంబుంబు ముంబే.

కే న్దులు మూ యుంబు బిన్ని కు మూరు తు ప న్దు గ ముంబు ముంబు.

నం దుని బల చేసు కే ప్ప దూరకను అనం దానన యే.

నీ వే గురు త పు నీ వే భా త పు నీ వే స్త్రా త్య త పు.

నీ ప్ప మహా త్మ త వీ వే మహా భృత విక నీ వే గ తి వ ను మూ.

త నా మ త్వ ము తా మ ర బింబు మూ మ న చే సె యు వ పు తూ.

147

వి ష్ణు మూ యు త ప్పింబె ను క్క ప్ప డి ప త్వ గ ము ని త్వే.

యి ప్ప డు మూ పి న మహా త్వ ము మ ర చే ను కే ప్పు ర గం దింబు గా.

గార డి వి ష్ణు వి ధంబు న దల చే ను మూ రు వి లూ ర న యుంబు.

సా ర సా క్షు తు ను నే ర బ న యు నలు కూ రి మి నుం ద గ నూ.

రా ధా గ వ్య న మూ ధ పూ ^{కా క్షా క్ష} బూ ధ సె యు వా గ గు గు.

తూ రి న త్వు ముంబుంబు బే త్వు ము ను కే ర వా గి యుంబు.

పుం డి యు పుం డి యు కా త వ న్దులు సె యుంబు ము డు గా నా న వ యుంబు.

ప టు బీ ర వా త సా రి క త్వు గా ని ప త్వు వాలు గ ప్పూ.

నీ ల క వి కే ధ రి యింబు బాలుని కి మే లు రు మూ అ మ్మూ.

తూ పు బీ రే ధ రి యింబు పా ప ని కి బా ప కండ్ల ధా వ తు లి.

మం తి ర వ కే ధ రింబి క్క ప్ప నీ వం ట కి సా గ ను గ నూ.

బం గారం గి దో డ గు బా గ గు రం గు రు మూ అ మ్మూ.

కస్తురి మొగ్గల బోరె గట్టకాని సిస్తుగ తలపాగా,
 మెలుముటె దారు తాలమి మిరగ బాలుని కనియట్టు,
 కంఠునె పూతలు ఘుంఘుంఘున నేర్చుచిగా పూసుకొ,
 వంటనిండ్ సాములు భరియింబులు కంట కంబులాడుకొ,
 నిలువుటె ద్వముల జేదలు బూపును తలతల నవ్వుగదా
 గాతల మిదను కృష్ణతలల విచూడుమి నురుగులుకూ,
 తిత్తాయిట్లు శాయగాను నేకాత్తులుట్టమటవే,
 లకు మిటకేయిలాలగు నేసెంబుట భూమాయ నగానూ,
 నందుని తాదజినింబు తి నుమీ ముకుందాయి ప్పుడునూ,
 తినాకారికిని తినామధేయని కని నమ్మాజనులూ,
 తినాదర గత ననుమానంబున తను త్యాగ బుద్ధికొ,
 పుండగాను నానాము పండువలె నిండ బనింబు తివే,
 లకు ప్పుడుపెరుగుదు వేష్ట తటంబును ప్పేష్టన నుంటనిగా,
 నేకారకై జన్నియగా నుంట నిలకై శ్చరయనుచూ,
 కన్నులుననే నన్మల పొంద మవన్నెకాతయనుచూ,
 కన్నుల జలములు గ్రచ్చుగ కృష్ణుని నమ్ముచును ననిలువూ,
 బున్నవాడ నన్నెత్తి పేంబియూ లప్తేలు కూడవుగా,
 పేంబియిట్లు వలపించుకూడ బాఅంబయూ నవినుమూ,
 యెరుగుదునా మెరుకూట ముతెట్లు నరసి జాక్తియి ప్పేడురా,
 తిత్తపుగద మేనల్లుడ రాధిత వృత్తయ పని గాబూం.

శాస్త్ర విరుద్ధము రాధావిసేవే మూర్ఖులు తొలగునుమీ,
 కూడని పనులకయూడకెల్లనే కాకిగేమోడగనూ,
 అనగా రాధిత యేమనుచున్నది ఘనుడవునవుగదా,
 కారి నయర్థము దూరము కాంక్షురు కారికేలురగనూ,
 నేర నంటవిత తేరునయూడవసారసాక్షులుండ్రి,
 పంపిన వృక్షము ఫలము భుజించక పంపివైతురేవరూ,
 తిత్తనుకూడిన ఆయుష్షుంతుండందురు జగమందూ,
 యువ్వకత్తర యువ్వరి కల్లు తవే వృక్షప్రకృచ్ఛ,
 అయిన స్పృహ స్పృశి అన్నభార్యచే పట్టినటందురు నా.

1486 మేర యుచు చంద్రుడుగురు నతితారనువరి యింపడేమున్న
 గురుకులకు లాకంబువరసలు సరసులయడగాదూ,
 లూకముందుకొందరుపేడ్చులమనిమూకవారలగుచూ,
 మూకల ముందర ముక్కుస్త్రాకుచందాననుతమరిట్లా,
 పండిరి గాడ్లకు గంధము బూయుతే రంగున మూర్ఖులదై,
 గుడ్డి మోమునకు అడ్డగ సాగసులు తిడ్డముచూపుగతి,
 చెవిటవాని కత శంఖస్వరముల బెవులుతేలుపునట్లా,
 మూర్ఖుల ముందరతాతాకుండుకాస్త్రాధరమునెప్పునట్లా,
 చాటాకులవై వ్రాశిరి వినుమూ చాటముతప్పించి,
 మొగతనములులేనట్టివారలకు సాగసుకత్తెలుంతా,
 తగినవిటుల వరియింతు రటంచనే బుగులునవారంతా.

చ ర స తు లంఘనం చ ర స ల టంఘనం గు ను లు నే రుంగతనూ,
 మూ డు ర్మొండ్ల బాలికే తే న్నైదరిత కూ డు తినగ జను
 యూ డు త గని వత జు డు నకు త డు మరు జుం డ తే అ యు కుండా,
 వ న్నేలు తెలసి న పి మ్మటన్ద్రీలకు తన్మల కింపైనా,
 వా డు మొగ డు గా ప్రే డే ల పిన్నేలు జూ తత నా తానా,
 నిద్ర లాప లను పోయి గ రు ము పండా న పే వ లంతా,
 త్రి బిడ్డ శాస్త్ర మొ లూ హం లు జే నియు ని బిడ్డి పేండ్లనుచూ,
 వి ష ము పాశ మని యుచి మ త మెనును నే శ బాలుల నిట్లా,
 మొనరి వారలకు కశిచే తట్టుట అ నూంకు తలుగావా,
 ప్రే త గాని మోన వా డును ర్మొండ్ల రాతత ను ననగా.

149 ల

శాస్త్రోత్థంబులు జగ తిననేకులు మి తు లును దప్పు మూ,
 తినుచురాధ శ్రే కృష్ణుని కౌంకిట న గాచి పట్టి ఘనమున,
 లాప లికిని కాంక్షాంబులంబు ప్పడే మూపు మనుచు ప్రేమగ,
 తలుపు మూల తూచున్మి పి మ్మటను తాప ట్ట్రంబుననూ,
 మోతి వేంబు మూనచ్చని విధంబున జూతత మూతగనూ,
 ని ఛ్చు ర శూ చు లు వ లుకుచు కృష్ణుని తుడ్డి కాంకు లేతా,
 ఆ రాతి రి వేల్లింబె మూల్లుచును ఆ రాధ యునపుడు,
 తరువాత ను శ్రే కృష్ణుడు యిశావ త మణి గృహంబుననూ,
 రెండు బట్టుకాని గు ను స్తుబాలుడు అంగన వేసువెంటా
 తిరుగులాడగను అరవిందాననపి తు గు తరుమమదినే.

పట్టపాట్ల బట్టలల్లా పేరు గును వట్టలల్లా పేరు గుమా.

వైక బానతు సరి పావగ నుంబియు విశ విశ న వ్వు యునూ.

త వ్వుచుండు లానుంబి వాలకుడు యి వ్వు పట్ట మన గా.

త రి తంభంబు ననక త్రాళ్లు న వరింబి తుడురుగానూ.

త రి త్రాడును పట్టచేదగా గురు కురములు కడుల్.

అ రి చేతుల నరుణాంశలు ప లేడమి త రి గా గనుపింబా.

పిరుదులాడగను స రాజినయినా తురులల్లాడగనూ.

మొక్కేర తదలగ తాటంకంబులు కక్కన త యింపా.

మ రచుండు నవన సరులల్లాడగ ము రి పేయిదిరగనూ.

కన్నులంబులును కన్నకృష్ణ గీతంబులు బాడునునూ.

నందిత దండలు కడుల యుగావాలిందరచందరగా.

149 ౬ పేరుగు ద్రచ్చుత రి సరసిజనయనుకు మురియును న వ్వుయనూ.

బానయట్ట ముమ్మారుదిరుగునును దొన వాంత కుండా.

పిడితి త క వ్వుము బట్టయిగా టిరునురుడయి డ డాగుచునూ.

శలగాలందుకా కలశము గాట్టెను కలకల న వ్వుయనూ.

క త వ శ్శక్తి క్కై రకుంబురాజానన చ డి రాషంబుననూ.

యిలల్లా కల్లా యును బాడుము మిల్లువాడ వేరా.

అనుచు రుగావో వనజ సాభు వే నువేంతు ను ప రి శోత్తా.

కుండల బాట నత్రిప్పుచు బాలుడు దండంబిదే యునునూ.

స్తంభంబులపై ప్రాకుచు నబ్బుతునంబా తొల్రుచునునూ.

వేన్నయ్యకు గనా తన్నతల్లియను అమ్మలచేరుచునూ।

దాంగల బావే ముంగిటనుండే దమంగ వానను చూ।

పొరుగిండ్లకు నేనే గనటంబును తరుచుగ నురుకగనూ।

శింగరూపాకతంబున నెగరుచు వంగి లకా తుకానుచూ।

మొంగేర తూగగ రంగుల ప్రతిమేయ నంగను బాలకునీ।

పట్టుకానే పేదరింబును నాంబున పట్టుబడి పనుచూ।

బాలుర కేప్పుడు తాడనంబు బహు పళ్ళంబందురుగా।

అనుబందంబున ననుగాట్టి దనని తనయనుని చిత్తింబూ।

పక్షుల కల్లను బలమాతాశయి వీక్షించు చుచి తల్లీ।

మొన్నంబులకును జలమొబలమిదీ మొన్నటవినుచునుచూ।

కుబ్జిలులకునికి రాజ్యబలంబూ అబ్బాక్షేయమనుచూ।

1504 బాలులకు తమ తల్లిరాదనయు బలమొనెరుంగఁగనూ।

అనుచు కనులు తానులయ్యునెద్దగ తనయనుని కూమిటూ।

తాలుకు రజ్జుచ్చెనాన బింగిదెనులూ బలమందులనూ।

బ్రహ్మదులకును అక్కనికా మరుడు అత్తై ననకనుచూ।

వదంబులకును దూరతనప్రేతయూ దూరితెగవాయునుచూ।

పట్టుబడి శిశికొంగిట క్తేపను పట్టయకొదనుచూ।

తట్టుబడుబడడు లకాగాదుల క్తేనను కట్టి నురాటతనీ।

అనుబందంబున ననజూదరుడును కనులల్లన మూశీ।

రాల్ డ్దుకాతానెగె నువినుడికాలా జీతుతుగో।

సురతశ్రీధరసురుత్తతనుండగసురమానెతెంబా,
 నారదుగనిచితియింబునతెరిసారసలూచను
 మెమెరుగతనిదురించుకొండగనుగామిదమెమెమూ,
 మద్దియేద్యతేలయిండుతనుమనుకాద్దిగళపియింబా,
 తిరిగిమ్రొక్కిత్రుతిత్పడియింపెప్పుచునవంరిదానాతాతా,
 ముండునండుగ్రహంయందువిచ్చుబీమందనునకియింబా,
 శాచమోక్షుమసేయింబునటంబునుపాపరహితులగుచూ,
 స్వర్గానకులనుదేతురటంబునునిగ్రహింబుపతితే,
 తుంబిదిబనుమనగాబనుదేయిరివంచనదొలగింబే,
 తరువాతనుకొందపుత్రేదుకన్నలుపరుగుననేతెంబా,
 లయకాదనందరువినుతునబలికరిఅసాధ్యరాలవన,
 రాటగట్టగానెటుబుట్టినేవేతకితట్టెతివ,
 వశిమూలుతులెమెమెలయినాచూతికతుసుమగంధియెనుచూ,
 అకొదాకతెనల్పచేసినుతుమారినిదేతల్ప.

151 అ తగుసుజీతునిగలయికాదలయినగాభగవంతానమ్మా
 అగడుజేసుటకుతగునాతంత్రనిగమాతెతలయిన,
 అప్రమేయహృదీతేకప్రద్రసర్పకంకునంకునుచూ,
 అనేకవిధమలస్తుతులసేయిదురుతనుమిధ్యుమంజా,
 వారియిందరితివరజనయనుడుచేరగళురినానం,
 సుతిచేరిగాఅతిశయోత్సరతునతలయింకకునింబే.

విరుపాక్షాన గురియిరి దివిలులు మురిపె ముదిర గనూఁ
 తల్లిచోరి యాలగు నకంబు గలెల్లు శంకున గానూఁ
 తండ్రింబురుగ నులెండా మోర్లమునిండా దంబు సెయ్యూఁ
 అనగా తల్లికి చుంబు ముగిష్ట నంబు ఘనమిక్యతంబున నూఁ
 నీరాజనములు నిచ్చురి కారితి నీరేజానన లూఁ
 అంతట రాధా కంఠగృహంబున వింతలు మీర గనూఁ
 శ్రీస్తనమయంబున బన్న కృష్ణ లక్ష్మీమన్నాచారాధాఁ
 నిన్ను శ్రమింపగ జాలమె శోర కన్యలు చూడు చునోఁ
 తలబడి గళమొన బిరియ జుట్టుకాని దేగువ జూతున మరూఁ
 రాధా యిష్ట తగునా రంబునురును మోధ వృతన గానూఁ
 మోహము దిర్బమటంబురాధికా వహనాస్తి పడగాఁ
 యిదిగాంధర్వనివాహము తోయూ రుదనుడు రంబు జతుండాఁ
 కరకంఠనిర్జమలన్నిమేకములు సరికి స్థులు శ్రవ్యం
 రేతులారేతుల కలలంబున వృదేనాచితి తలప్రాలుఁ
 ముట్టులంబుటలు పేడ్చుల మమతిన ముగ్ధగలువృతులూఁ
 నమరతుల సుతూ డుండుటచోయి కుతమక మునాబులులూఁ
 తరువారత మహా కాల గురులు గానీరా జనములు నూఁ
 ఉపకతులెల్ల లోకాభినయములును శ్రుప ముగిష్టతుండాఁ
 భూగింపె శృంగార ముదోప్పక భూగులు చాల గుగూఁ
 అలుగులుటె హాక నీరే ప్తేనన పరిజిమెలు ప్తేడి .

ఘంటల మొలనూలల్లడ ఘంటు ఘంటా ఘంటా మోయియుండు,
 రవికాంతనిహసింబు రవికేవేలయివతి రత్నముకూ,
 సందిత దండల బంతుల బెండును అందియూడురుండు,
 రత్నపురెసరి జాత్రుబులా శివత్వచౌ సుమారా
 పాపరతకున పల్లవబండిని చూపుల నాగ సూరూ
 ముత్తియములచెరుకుకను దిట్టపై నర్తనకాయగనూ,
 సోయగంబు సోగసేతచూడగా భీయియెత్తెవ్వరిని
 సోకైతిం తాళుచుమట్లవంతగా శిశునాకృతాంతా,
 యెగరి పత్తశ్రుతుకాంత యెగరభువనలు భగవంతుని తారా,
 నీదువగలువాగిశుదేవునా మెదినిండుండులనూ,
 భళిర భళికరివెల్పురాధుతాతలనేను శుభయుగనూ,
 ఈతేదినిలతుకాల యుజరుకును వారికివారికినీ,
 నారాయణుడైతూరి మిమిదను నారాధప్రీతికి,
 త్రిత్రపాత్రమటుంబును రథియని వ్రతమూంగి రాధా
 ప్రాచీనమగుగవదృష్టిని మాధవు జూరవృషభమునకూ,
 వృత్తనాడతి జాహనమునే యుగా ఆయుతండుదంతునూ,
 రాధా మాధవచరిత్రవిన్నవంబు భుజుల నులకుగదా,
 గిరులు సంపదలుగురిగా గలుగును హరి లోకముగలదూ,
 శృద్ధి నంబు మోదరైవ యూదవులుపెద్దలు నాగనాదూ,
 సంకుబ్ధచారి పాదమధ్యమూడుకా సందేహంబుననూ,

ఉగ్రసేనుతనప్రభుత్వమందుననిగ్రహంయేరుగముగా,
 ప్రతనితంద్రిశనిగుప్తనికాలమునందుప్రతిగలదూ,
 శ్రుంగరాజుపరిపాలనకాలముశంగమలేరుగముగా,
 శ్రీపూర్వముశ్రీచిందుకాలమునకావృతయొల్లతిమో,
 నాటనుండిమనలగుదలనువారలువేటువగలనకా,
 మున్మించంగాచన్నబాటులతోతిన్నగనుంతమిగా,
 వసుదేవునికిల్లినతరువాతనుకుకువులుపెరిగిరిగా,
 కంసుతాళ్ళుప్రపల్లకుతెన్నెపొంసలుపడగలమో,
 అడ్డులుబాగాచ్చుంటమోమనమోనాథకష్టములునూ,
 పడవచ్చునుపండ్లాలకాసమైయిండ్లుతట్టుకానుట,
 బంధులనులుసంతోషముకాకకేపొందుననుండుట,
 వాకటకేంటుమూడింటునుకుంటమియిదనైనామనకూ,
 కష్టముమీననుకష్టమువచ్చితేయెట్లునిలచెదమో,
 ప్రపదలన్నియుకావృతములుగాకూపప్రగవాగెన్.
 విల్లులుసుబములరల్లగనుంటెయెల్లసుబములుగా
 ప్రలుఅడ్డలకుమెలుజూడవలేతాతిమిత్తోతుచనూ,
 సుయశ్చితులుగలుగచ్చరములువేతుకకయికయిట్లగనుకూ
 యూడజూడగానేసూరమడవాడివాడిదేభూమిగదా,
 యెట్లుబాగుముపకదేకాలకుయొట్లుతుదమనుకూ,
 కంసునిగనికలవందుకామిదనుకిగుచ్చితియ్యవరేన్.

1526

యెమిచె ప్పునా భూమి పాలుని మోమునూరి లకుడిసి.

ప్రండు మనుసుశల విల్లునసి మ్మట వ్రంద వల లకుం వ్రంబె.

రెంతాళి పడరా కుండా వత ర్పుంతా యెత్తుచున.

తగిన కాపు నయసె లకుం ముటును తగిన బందెను సూ.

యెనుకాని మరలా త్తము మన మన ప్పుల సై సత లకుండి ననూ.

చ పకుం తా తెతము వినుడియిది గా ప్పు విచారంబూ.

త్రనింకూడ ర్పులును మన వితివెల్లుగ వినయము మోర గనూ.

పల్లవేంన్న వేలం బండ్లన తట్టరి యెప్పుగ యూడవులూ.

పాలు నాల్గుతెలకు ర్పునాడెల సుమేలు కుడురు పరచి

పెరుగు కర్పుదాలు కుడురు పరిచి పదివల విడివి గానూ.

తగినంబుల నేతుల పట్టెనుగా ఘనమంగ నాతలకూ

దాక్షిపండ్లు రుద్రాక్షి ప్పలంబులు లంక్షు ముతములునూ.

జాజికా లకు జంప త్రితాతలును కాజుకు బ్రతిగనూ.

పర్చని లకూ కుల తది పాదుకుకాని యెప్పుగ పట్టెకాన.

సన్నె జయ్యమును గానెల బట్టెత మిన్నెత్తు పులూ

తల్లెలును తగినట్లు బట్టెకాని క్కాట్లు గుంకూడవులూ.

వసుదేవుకు తగినట్లు నడరుగా వసుమతీకుడనునూ

యొందు గాను నంపించిరి లకుదు ప్పులు నందుని తాడుతనూ.

యొల్లమమ్మతలయంగ రమ్మలకుని మున్నట గానెట్టి

1532

కామ్మలు థ ప్పులు కుడుములు మ్రొంకుగ నేమ్మది లకూడవులు.

హం యమములుగజములునెక్కిరక్తదాటెరియెబ్బదాలతానూ,
మొదలరా మొదల రగలవనమందున కుదిరి రిమొదలమననూ,
తరుత రవస్త్రేలుగలగుదాటునిమిరుతరంబుననూ,
వైశ్రవానిదిగి యుండిరి కంసుని సబక్కుల గలుసుకాని,
తగిగట్లగజుహుమతులుసేసి రయిబుసులు దీరునట్లు,
వసుదేవునిగని నందు డుయెంతావిసుకునచెప్పగనూ,
యెక్కినానందానీదేవి యుగాదాభామా కుశలంబా,
రాహిణి కుశలమహాసమగ యందు పల్లెకు కుశలంబా,
నంద కుమారుండంగురు కృష్ణుని నానుతుకుశలంబా,
బలరాము డుకుశలంబానందా బలగయికుశలంబా,
అనగానందుడుమన విశాలయగను తన నందనుండుగదా,
నానుతుండు నూనీ సూసుండె వ్రానితే వరితితిరీ,
యమి సత్తుంధము యెమిటకంటరా నామదిహానగదా,
అయినాబలితితిరేమోనాతె అత్తజుడైపుట్టెన్,
పుట్టిన కృష్ణుడు ఘట్టగనీతే కష్టముతోడుగదా,
తననీ బిడ్డలను కుందువునందా ఘనుడవునోవుగదా,
అనుమానమువసుదేవాతేబ్బము తన యుండెట్లు
గాల్లగాది కులమనుచు బలితితివై వల్లభునీదేమో,
యిదివరదాకాదారవసుకాంతమిమధురలానుంట్విగా
పంచయోజనా యుతము పల్లెల పెంబునుండుటెట్లు.

1534

మంబువాడ వసుకాంతని గానత వంచనలైరుగ మంబువా,
 నీకామరుండా నాకామరుండా నాకు బుట్టు సుతునీ,
 నాకామరుండాని రుస గామూను నాకు నుపద్రవమూ,
 కాకులనందరి కంజేవేలుగ మేకడుపునందసుతులూ,
 వ్రేళ్ళదని ద్విరది క్కులైతనెడన ముంపునీక నుటనీ,
 యెన్ను దూరక నుంట్వే మంబుబీవేలు గుడుచాన నూర్నా
 వేర్చివాడ వ్రేనా తానంట్వే వేర్చివాడన నూ,
 యుదు న్నూజుల కునునెమిన మ్మంధరేపుపుచ్చి చిలువినరానీ,
 వాక్కులు పలికితి వన గామిక్కివాం క్కులు కూడవు గా
 కంసు పతి కంది త్తుకుల రుని హింసించు నుమీదన్,
 యెమోంకుని యున్నావేగొ కమ్మని తామస మున బలుకన్,
 గడగడ వ గాకురు వసుదేవుడు తా న్నుడింకురు దేవకితా,
 పోవుగాను నందున్ను బలకర నందంబున జేప్పెన్,
 నూవాంకురు గవు నూవ ముచినవే వేవర తాడు సుమీ,
 తాప గింక కనుకా పాడి తివా ప్రాపె మనకు సుమీ,
 మూలంబేరు గవు బాలు గారుటలు నూలా సంపదలు,
 తె కున్నీసు దాన వినీవా కి తొజ్గ కతా మా వడుగా,
 బంత తికి మీవాడ మ్మంపును నందా వినవు గదా,
 సుడిగాలి యు పకి బాలుర నే త్తుకా వడిగా నేగినా
 తాడి జూడ వం యూడ నేన మన వాడు బగతి లానా,

కుడ్డుల విరతురముడ్డులములుడు కూడ్డిపసులకు నకూ.
 అవివిగానికూర్కములు కూయున ఆవేనకనగా లూ.
 నీకుగాడుకాడుకనకూరడు యింకానాకుగాడు వినుము.
 లూకైళ్ళరు టీలాగు జనించేనా కునకు గడి యింకూ.
 కంసుని వీడువధియు నందు దావిసుకలదు సుముల్లు
 అత్తడుంబు యింక యెరిగినిందుచై కదిక్కుననుంతులె.
 కంఠకిరేపుచిథంబునగాయుము వింతవా గావ్వుంబూ.
 యెరుగుగనట్లుజీవంబునితిపిచివశిరులుగలవుమనకూ.
 యెరిగినవానికి విరివిగచెప్పేతరిగాదోప్రాడ్డా.
 నీకుమూకుడి లూకైళ్ళరుడే మూకెడిత్తునునూ.
 అనిదెవకేచనుదేవులు నందు నిమనసుకుదురు పరబ.
 బూజునంబునెయింక కట్టుములు కాజుకుదంబుచేసే.
 యెరున్నాళ్ళకున్నేనా ప్రావందా మన్నితునునెన్నూ
 మాదిగాని యింకామేదిని వినుమా మూదేవర లూకై.
 నంద్రుజుముకుబ్బిందాచనముకు నందు తవేవుసుమీ.
 గావర్షనగిరి గాకుల మూములు నేవద్దిదే కౌలూ.
 సరిపడితే ప్రేపల్లెలూనుండుము సరిపడకుంటేనూ.
 బ్బందాచనమున కాన్నిది నంబులు పొందికేగా జూడుం.
 ఆపదలన్నియింకా కువుర ములుగా బూపవుజిత్తేండుం.
 నందా ఆపదకూర్చిముందునను సంచత్తును పొందేదహం.

అవశల వచ్చిన నం దుండంతట తన జనముల గలసి .

తెల్లనకాసుక తెల్లకంసునకు ముం దుచెప్పగనూ .

1546 ముల్లక తాడుచ రకం దరింబులొం యుల్లరెమి, యునినా .

యేడు ముం దుత రములపరి యుం డము అతనె నుండి తివూ .

కొన్నిది నంబులు దేవకి తిస్తే తున్నించె ను ము ముల్ల

ని స్మ మున్మమిం యెక రయనగా తిన్నగ యుంబుమిగా .

యొన్ని దినంబుల వరె నుగాదు మే మున్నదేశ మున కూ .

యొన్నామం యంబులొం దని చెప్పరు వ్రన్నారి ప్పు డునూ .

దా న వ్రలాత్తురు భూనా యుక ఆకాన న నిల్వరేమూ .

అల్లవచ్చుగా అతరె డునేలను పల్లవై డి యుండ్లూ .

ప్రప ద్రుర ముతాకూడి న చృత్తిని వ్రప మున విడువరే

యల్లత రా జునుమెల్లనగాని యల్లను తాలగ వరే .

తప తంబుంధునేత బాసి యుంధ వరే వ్రవము తాడ న్నేనా .

శృంగారి గి జూరాంగ న భూ ర్భను ముంగల విడువ వరే .

తనుక నిన్ను శలవడి గి విష్ణుతనం మన ను చల్లన ట్లా .

మల యు సుంబునితలని చల్లతిమి యలనే బర యునగా .

మొంతు సుంబులు గలుగజే యుదుము మాకువైరులేవరా

వారిని విడు యుటచుం ది యెనుము కూరి కల త్తుననా .

ప్రప్తైసుగలగావ తులం దరు యా ఘ, యాఘ సుంత్రి

ప గయల్వరు కంసుండా యునగా పగ తులులేరుగదా

ప గ యోనా శ్చ గ వంతుండే బంధువై న తానె.

(పు) జి మూలము కుసు ప్రజ జి న మూల కుసు ప్రజలు న ప గలు నల్ల
వారి పురికి మీదె వ్యరూహాకు డు భీ రు లు రుండు వృలూ.

11-12 ప గ రుక్మ త నా త గుమ గ గింబుల జ గ డ ము సే లు మ సే.

రుం ద ను ము శ ల వండు గాంతు ము వృలు దింబు న క ట్టు ము లూ.
శ్మ కా ని వారి క త గి న ట్టు గ బహు మూ న ము రిచ్చ న నూ.

మ డు ర నుం ది త్రై ప ట్టే కు రిచ్చిరి ప ది ల ము గా వారి క

చ సత్కృష్ణ తా వ నా ట్ ప్రా డ్ధన ను చిన్ని బాల కుల తా.

చ న్నే వ న్నే త గ ల ను నా లు కా ని తిన్నెలు మిం ర గ నూ.

తై క్కు డు లాగులు వా త గి మిక్కిం గ ర క్క న్ని క ల నా లూ.

ప ట్టెంబుల కంబుడి ద రి యింబు కా వా గు ట్టు గ ప్రకృష్టా

పిల్ల న గా లుం ధ రింబి రుం ద వారి పిల్ల గాంత్రి తా నూ.

పు రి వా డు ను తా మె క ల కు ధ రింబు గా ర కా మ్ము ను చేత్తి

చిన్ని చేష్టు లం దం బు గ వా డ ని వ న్నేలు గులు క గ నూ.

కు ట్టు సాగు లా తాం క ట్టే మె ర ప ట్టు ధ ట్టే ము ట్టే.

దూం డ ల గాంబు గ నా గు సే మ బాలు ని యాంబు కు మ్మొక్క వ రే.

త ర ప త ర ప ల ను గ త ప శ్చంబుల ను తి రు గు ము మె పే ప గు లో

ర చ్చా ను రు డా వా న పుండు తా చిచ్చుల వోడు గ నూ.

కు డు పు దూం డ ల ను న డు మ న వ క్క ట్ట త రి పి డూ డ వ రే నూ.

పిల్ల ని మూ తి బా చి నా మ రులు వాల్ల వో వృలు ప్ర లన్.

తుంటె తాత మాత కంట పు అపి రి మేంట చూపుల మరగ్.

సన్నకాల్లు పూతలున్నదే హంతులు మిన్నముట్ట గలవి.

తల్లు పాటకను వ్రేపులను ఉల్లు వూవ బూడువగ్.

పిల్లలంత రూచ రుపే వృతి దనితల కల నవ్వుగను-

తూతల బాలల గూతాబాడెను వాడి కమిర గనూ.

అదలింపగ శ్రీ కృష్ణుని గదసేను పృథు సలమున నదియును.

పడవ్రాసెను ధార్మింబు పాదరగా వడిగా నానభునీ.

1554 కుడిబాతను వాలంబు బట్టుకొని వడిగాన ములిసకె.

నీలగాట్ట గంకిరి యెదేరెను బాలులు బూడ గనూ.

వచ్చాసుకు వదిలియింప నది ముట్ట ఉన్నరలా దిరిగాం.

పూలవాన గురియింబిరిదితియిలమేలనిపాదిరిగాం.

దూడను బంపినది న్నములేల్ల గను చేతలు గూడిరిగాం.

యెందుకంటితివి యుగాలగున గా ముందే నేరుగ ననాం.

చాబూతె గల గాంతుల ముండే నా గా జీవ సంభవండుం.

బన్నకృష్ణుమిమి మిలుకుదామని కన్న తండ్రి తానూ.

బన్నబేష్టలిచి యున గాన జుడును బన్న వాండ్ర వారగ్.

యెందురు బాలలు నా రూపంబున నందరి గృహంబులనూ.

అరూపంబులమే ప్రేమినుజీనా రాంబు న మూర్తి.

వాక్కునాడు నా బాలల విడిచిలము లేక్కట లేకుండాం.

దూడల నన్నిట దాచిన కృష్ణుడు దూడల రూప మునాం.

యెమెమెన వృణా యేలే గ గల సునానా మో దంబున నూం,
 ప్రేతనా తిం తి కరా గా దూ తల మి సుల గ విడు రుగ దాం,
 వాక్కుక్కుక్కు రేండు దూడవై మిక్కిలగు డు సు సు మిం,
 వా కరా తి క బాలకుల విడు రగను విక విక నవ్వులు నూం,
 వా క తల్లికి సుతులద్ద రియూ ముగా సుక మేం దురు నాండో,
 నూరేంట్లు సు లే గల సు బాలకులను కూరి మి వార గ నూం,
 తే రు గా ను గా వచ్చ గూ పలు ను నూరేంట్లు సు గ జవ్గో,
 ప్రేతనా తు ప్రత్యక్ష నిగాం తింబు మ్రొక్కి స్తంబులు వృణాం,
 నిమ్మనూ రు గా వింబు నితిని బన్న కృష్ణ రు సు నూం,

156

కర్మకు గా తే రు వృ వే వై తి వి రు క్క మే రుం గ ను గాం,
 ముల్లూ కంబుల కే కర్మ బల్లి ను త వే వృ గ నూం,

అ గు రూ వృ త పూ మహాద్భూత వృ త వృ అ సు మా నముతేలే,
 అని ను తి రుంబు విరింబు యే గ గ ను అ సు మా నముదాదగో,

20 గ త్తు రుంబు తా స త్యూత మే భగ వం తు నిత్య వ నూం,
 రుం క్క త్త జూరన తమలా స నులే రుం క్క త్త వాద్దే వృ త్
 రుం క్క త్త జూ తన బ్రహ్మ నూ రులే రుం క్క త్త సూత్ర ములూం,

21 వృ క వం తల బ్రహ్మ దం త ము బ్రహ్మ స్వస్తి జ గ తే,
 బ తు దగ శ లు భూ వ నంబులు రుంబు త త శ త ద్భృతి చందమునూం,

అంబం త ము బ తు రా స్వమునూడ గపిం తారం త ము నజ్జులూం

బ్రహ్మం త ము ప రి రుంబు త ము బ్రహ్మ లుగను క బ్రహ్మ రుంబు మూం,

సర్వం బ్రహ్మ మయం బసు శబ్ద ము స రి కూడ నుచునుట,
 మల్లవల్లు క రణ ను పితామహుని తల్లివి నచ్చ గదా,
 తండ్రి ను తుని రక్షించు ముద్ర వార ఆండతె రువలయును,
 కర్మ గారజన నావంగ ను బ్రహ్మ గారంబు నగా,
 నీవాడి ఆవిడనే మియ్యె మియ్యె కదవర నేయుడవూ,
 నానెర ము మన్నించు యిప్పుడె పూనితె సెయ్యవలె.

నీయింట కివేగ లేత వీచి యుడ రా నగునా,

అనగా అరుతుగ ను గుణనిధి నన్నే ఘనమొసె యువలయును,
 యుష్మత్ వలే నీవుండు మలంచని చెప్పి నాలకుండును.

యిల్లుజేరు సమయంబున పురిల్ గాల్చిన జెలంతా,
 పండ్లు గానంగ ను బాలశ్రష్టులు మ కండ్ల నిండ్ల జూచుట.

1564 పయిడి కంక గుంబులు బాలకుడు పండ్లు గాను ముందుండు.

పల్లుప గడ ములు ఘాయల వలమలు రెండు గాను గానియును,
 పూరించుచు తొచోర ఫలంబులు నూరునిండ తినుచును.

పైడినిండ మ పండ్ల ప్రియాను గాని కుడుచుచు ముందుండగ నూ.

వొకరి డ్డరుచేయి నానెనెట్టి సుమేతరికి లేదనునూ.

పండ్లు జేరుదు కమ్మును అలచి పండ్లికి అంబును శారీ.

యిందుగా పండ్లని మొదులుచు పగ మదిరా స్తూహించుట.

నగధరు డా యిడి తగునా మిక్కిలి తగువులుచేసి తివిగా.

నాకంక గ మిటు అమ్మని యాచి అ వాకు నలుక గ నూ.

నీ కై క్కడి కంకణమేబాలా వీవె వ్వర వ ను చూ .

పా క్కెల్ల ప్లూ మోం కురుటంబును పాల్కుని ద్రా యుగమా .

నూరుదే శంకుకాని యెత్తవేల యుకు నూరునిం దనుమిడి .

యెంగిల తింటు చటంబును కృష్ణుడు యుగన కృషులాడె .

రింగ జు ను నకుండెగెను ముందకెరుంగనిచందమునా .

ముద్దన నూయిని సతి తన కూడును గడ్డిచేర్చుక నూం .

కొంగిట బుట్టుకా యెమని యుడుగగ మగుచకంకణంబూం .

యిల్లున పండ్లు పుట్టెంబు చువేగెను యెల్లును నూతనా .

సే న గాన తి తన తన యును పాత్మానీవన జూక్తియనూదా .

చినవం మూయినా పురి లూచి కే త నుచుద్భయెకర్తు .

నూరుత రంబుగ చర ఫలంబులు చూచి తాతె ప్పగ .

1574 (1) మురుంక గాపురి లూకన్నేలు నే ముదగా గానగా .

యింపిల్లది యెప్పుటని తిరుండ గ న పిల్ల డు బోనె .

కంకణమిల్లుయిం పండ్లు గానె నటం పంక జూక్తి చినకె .

కంకణమిల్లుని యింతెల యుడుగగ కాంకరచేష్టలనూం .

పడ నూ యింట తగున మూయి ప్పుడు సుకురాజున నలా .

నూరుదే ర తి యిది యెత్త గింజలు వారి జూక్తి నూరూ .

నుమింకుగ తగునా మగునా యెనగొ నములము గాయెగదా .

తెలిగినకాలది గకు కి కట్టవరెలెవే నీరా చినుమిం

కామరు పడుచునిట్లు తగతగునె తమకును జగతెండుం .

ముద్దన బూయిని ముద్దు కూతురిది క నా యీ శన టుల్.
 కాటన బూయిని కాటలుగ దయిది వా ట వకాన యిట్లా.
 అంకన బూయిని అతిదిచి నుమా రుంకించును ముమ్మా
 అమరన బూయిని మరదలు వినుమా త రులే ముంటా రూ.
 గురు వ బూయిని చెల్లెలు చినుమా గురి చేతు ర బీన్
 పెద్ద బూయిని మేన కాడది ముద్ది లకు చినచ్చ గ నా.
 కాటన బూయిని తోటాతివిగా మా ట వచ్చుచిను మా.
 కులము లాన నలుక డలు గలుగునా జలజాక్షి దిమా కూ
 ముల్లవా రుగా కుర్ర వా రుగా అర్ర వా రుగల రూ.
 అమటా చా రు నుచు మల వా రు నుక్రు ముట వా రుగల రూ.
 తేల బూయి న మల బూయి న వా రు కల రు ముట్టములు నకా.
 దేశ బూయి నా మా దే బూయి నా కాస బూయి ని వార ల్.
 రంజ బూయి బూజా బూయి న వా జు కలు గ వార ల్
 కాలసాని బాగాది వా రుగా కరి యూర్పల వాళ్ళ
 తాట్రా లా యె ట్రా ల వా రుగా పాట్రా వుల వార ల్.
 లకుర్ర గాల్లులు నుమొట్టి గాల్లులు ను కర్రెలు మట్టు దురూ.
 పూజ గాల్లులు నుచ్చా నాడి గాల్లులు ను వాజులు గావంత్తూ.
 పెరిచ్చ గాలపె ద బీత గాల్లులు ను క ర్చుముసె లకుదు రూ.
 పంక నాట పానాట గాల్లులు ను మువా కు లుసె లకుదు రూ.
 గంప గాల్లులు ను కరిగే గాల్లులు ను గుంపులుసె లకుదు రూ.

జ్ఞాన గాల్గలును ముది మిగాల్గలును మేలు నలంతురుగారి,

వ స్వేలాది మూపం స్వేతేంద్ర సుకన్మల జూబేదరా,

త గుచ్చలు తప్పులు అ గడుసె రహింతు మహా లుకు బట్ట,

త గునా మగువా మ గవారల కును బు సుతెట్లా లేదే,

అహంకారం శ్రీ మా కామరు డుమందు గ మం ద్రింద ను నెరుగూ,

పాలు జూడ మనసియ్యడు వి నచే పాలు నెకినెవరచే,

పూ ను ముం దొక్క క్తే న ను ని బ ము గ నీ రుత నూ క నూ,

మూ రు న్నల సుర శుల రహా నలు విను మిం రుత గూత దుగారి,

బాలుల కును బాతిండ్ల తేవు రుని బా తింతలు రునగారి,

వ త ప క న వ్వురు బాల కృష్ణుడే రహాల క్రై ప్రతి డుచూ,

న వ్వి న దు ర హా వంశ కా నూ నీ చుంబు వేగ కమ్మ

తూ త నంబు గట్టే న్నను నూదల మూ కలలా పరికి

అన రు గూ కా ర నీ తల తూడుత అనుమా న ములేలే,

పొన్ను బాడు ర గా గూయి బాలుడే ప్రాప్త గూ కి రమ్మ.

అ బాలుని నెట్లా తితి ప్పుడు మూలా గాయ గదా,

పూ రుతే న్నూ జ న ము బ గ త్తున నీరు గం జి ర్మేనా,

164 వ్రాట దాకి కే నా వాట ముటండురు మూ టు బాలును మీ,

గా న్న రుమంబుల వటంబును బట్టలు బలుకుదరూ,

మంద కే న నే మె గె ద మురుగు రుండురు సై సునునీ,

నం దుని తాత రు గాద నుంద శీ మంద కు బూడ మనీ,

పంపింపఁజూరె పని తెప్పిన నందు తు తన వాడల జలలు,
 పూరినీ కుగల నూటకు నూడ ము నాకుల నహంబులుగా,
 దునిమిత్తములు బాలగుచుండకు అన్నగ నేన చరణే,
 అని సావరికి నుచుల వృద్ధులయి మోచగముకు నునమున
 అనగా మించిద యందు మునియొకన్ బలమైదు పోయిములా,
 అట్లెట్లు కారె లుచుల పోయెను గావ్యుల రోగలుగా,
 తరి తురగంబులు తేరులులా రియో ము చేరుల బహుగతాలా,
 బండ్ల మీద సాహు నులు వట్ట లొండ్ల గలుగు నదియియో,
 యుచ్చుతాలపై చ ర్చుత తాలపై యుచ్చుత ప్పినట్లు,
 పూడి లుచున్న తాలను గట్టరి తొండా నరణ ననగా,
 మొల వ్రా తును గట్టన వారొదరులు బలుకులు తరిగట్లు,
 ఆ తొగి గట్టనా ఆ తువారల తొత్తిగ వచ్చురిగా,
 శిశువులను లాకులందు నగట్టతొ తునును గండ్లులంతా,
 నవ్వులు తృష్ణులు క్రవ్వలు చేలదుల అచ్చులవతేతలులా,
 పూశి నట్టతండ్ల చిథంబుల కాయులు నడచిరిగా,
 తేళవు తావనవాస ముసే యుగ రేసెను విధా త రియోనే,
 కా మ్మి రుంజులును త మ్మేటంబులును పంపింపఁజూరె లయగనూ,
 గృహ దతుచేరిరి నంద ప్రజ మున గలుగు సుందరులునూ,
 గుతా లులన్నియును తురుగునూట రివృద్ధి వేష్ట అపైనే,
 1546 మధుర వాగులందరు వసియించిరి పదవులు మిక్కిలినీ.

గోరగ 10 మొలనన్నెటినచూడుడుదాసులువివరగనూ॥

నానుదగగదాంబునాచాతిరిసండుదేలియమంబు॥

యొల్లనావులునుపుల్లదేనువులునల్లనిగోవులునూ॥

తదియూవులునర్రావులుయొర్రవిచరిగెపసరమొలునూ॥

దోరునులుచంబులుదుప్పిచన్నెలునుజోరులుయొర్రులునూ॥

కాదొలగుట్టకరిలుట్టచిపసులునుజూరవన్నెయొదపుక్.

తాంబూకాదుకరిమొలులచమటలనుజూరిమయూరచులునూ॥

నూతలుమొంటలుకాడివన్నెలునూడిపడురమొలునూ॥

వులిచివన్నెయొలుతరుప్పేగోవులుకులుకులుపురివన్నెక్.

పసపువన్నెలునుపశిరికవన్నెలుమొనపువన్నెనుగభుల్.

కాకిచంబూకాకలమొలవన్నెలనూకభూతివన్నెక్.

నూపవన్నెయొలునూవసయొల్లవిచూపంసివన్నెక్

నూదలవన్నెలుకేటలవన్నెలనోరుపొవురమొలునూ॥

ఉడుచవన్నెలుకత్తెరవన్నెలువిడతలవన్నెలునూ॥

కాతెలుదూడలుగిత్తులుపేయ్యలుతెగలుచూడగనూ॥

అవులన్నిళ్ళుగారయితెంబగదేవరచాలకునూ॥

మందలుయెనజ్జేలక్షలసంబులుమొండుగవచ్చెననూ॥

మొండుకడుపులునుకాటలునిదెననిచాటమొగచెప్పె.

మొంపులన్నిపదికాట్లుచచ్చెననియొంపుగగోపొంబున్.

కుదురవ్వులపొచ్చిదుకాతత్తెయొదపులయలయగునూ॥

రావే పొంతు నలక్ష్మియు నగారావే శుభగాత్రీ.

భూ రతి రావే నీర్వాణో యు నరావే శుక వాణీ.

169 a కాటం రాజులు పోలా, జులు మేట గంగ రావే.

వాడ్డి గంగ దాన కాండ గంగ వర దాడ్ల జై శిరావే

చన్నారాయి తవెన్నెల పాపా చిన్నిరాజు రావే.

కామధేను వాభూమి దేవతా బర సామన్నారావే.

కామేశ్వరి పో ఆది లక్ష్మి రాకాయుడ నీవు సురారి.

రామయ తులక్ష్మ తు సార సింహుడు సు భూమి సు వర విక్రా

అనంత లక్ష్మ విజ యా పార్వతి ప్లో య రతి రావే.

బంగరు బలు కాబాల రాజు యోరంగు బామ్మరమ్మ.

యొక్క రత్న కూపేండి కాండ రాస త్యజాం కు రమ్మ.

పల్లికాండ శ్రీరంగ నాయకులు పల్లెవాడ రమ్మ

శ్రావ్రాప్తి కావేర త్యక్త మారు ద్రా శిరావే.

శ్రీ గిరి హిమ గిరి భోరు మిర్యపే మంగళ గిరి రావే.

కవి లీ తంబే చ ప తి పాత సుర భీ నుర్లాంబారి.

అది యావులను పె ర్పే రులు కుని ఘన ముగ క్రేపుల నూ.

వి తని త్రాట దాత ట్లగ కట్టె లూక తువలు నిండ గ నూ.

వురి వ్రాళ్లను బంధించి పిడుకు మును కు గుంబు క్షీర వృష్టిం.

లయే కు లాళ్లు కందాన ను నురు సులు బీజు రతే సు పా లు.

బండెల కాల దిగ ముంబ తెల్లవే ను శం ది బ్బన భంగి.

పాలసంగ రంబదింబునగం నా పాల శంఖంబులదే,
 159౬ పలుసునెంబ్బసంగరములుఘామినతిరుగుగాకులంబే
 కగరంబున్నెకమ్మగగాలిరి ఆతిదేగులుప్రతిగ్,
 తగినట్టగ చాటుంబ కుదురుగా మృగలుచనులంతా,
 కంఠానకునారేని బాసలా అంబూజాననలూ,
 తనవగాను మురవైరి నవ్వుచును తెరుగులు వట్టుతునూ,
 తరువాతనురుతిరువచచ్చున వృసుచునుచుకుకేళి,
 కవ్వంబ తాలయం నవ్వుచు కృష్ణుడు కవ్వలు ప్రతలకుం,
 మక్కతి గింతలు కైక్కినాకులు మృత్యువఱ్ఱా గమలూ,
 మునిపంటు నునాకులు కనురక్తిలు తనువులపురుకలునూ,
 మోవి గంట్లనే తొరంబులుగా న్నావజుక్రేడలునూ,
 నుఖి యంబులు బృంహరవనమందున మధువఱ్ఱా గమలునూ,
 వత్తికి పదియొ పదితి నూరుత్రేనూ తకవాక వేయొక్క-
 వేలుల క్షత్రేక్షలు కాట్లే కాట్ల నబుడ ములూ
 యూరతి నపెడి గింటెను ప్రహరి వారికాపురములూ,
 గరితలు వరాటుని రులు సంపనలు మురియుచు సుకలునూ,
 యుదిగా తనుచురి పల్లెచేరులంతోదిగె నునవిధంబుననూ,
 పృథివి యానంబుదువంశములెరగె నుచు ధృపరాదనుక్రపనూ,
 గిరిచరమిధునము తిరిగెని రులభు సురపాన్నెలుతరులూ,
 శిలలన్నియులంబు తారుగులనంకుష్టలమోచివారింబూ,

160 CL హం ల క్షు అ శా గ ద శం షు శ్రృ ప జ్జు శం శ్ర య శ్చు క్.
 గ శా గ న శ్రృ ష్టు ని ప ద ని ప్పి త ము ల లం ల నం త ప వే ల యు క్.
 సు ర ప తి న గ కు కు మి క్తై బ్బం నా వ న మ తి గు రు ల షు క్తై.
 మి డ్దే ల మే త లు కా డ్దై న్న శం షు లు మ శ్చు లు సు లు క్తై గ మా.
 గా కు ల బ్బం నా వ న మ తి పా గ సు లు లా క షు ల సు మిం దై గ్.
 ఆ ష్చ లు గా రు గ బాం ల దే ష్చ డు సు గా వు లు మే ష్చ డు లా.
 తీ ల్ల అ స రు లం గ త శాం డు రు గా రే ల్ల మే డ లు క న వ్తై.
 తే ట నే రు జేం కం ల యు జ లం బు ల తా తా న మ జ ల ము క్.
 నే రు మే త స రి ల యు న గా మే ష్చు ను నా వా ము ను డం తా.
 ధై ను తా సు రు డు వ్తై న కై వ ష్చై ను తా నా క ధై ను ర ల యా.
 తే త డే శాం త వ ధం బు న ప సు ల బే తా క్షు నా క షు ను నా.
 గుం ష్చ లు స ల యు ను రం ష్చు ను ర ష్చై ను కం ప లు నే గ రు ను నా.
 గా పా ల కు ల ను తా వ్చ ల ద న్న యు పా వ ల న త యు ను నా.
 ల యే గు రు ను ను రు కు ను త గు ను ను క్షై న్న యు హ గి రే క గ వ ష్చై.
 ను రి కి పా త వ గా స ర పి జ గ యు ను డు త రి గి ర గా త గా డు నా.
 త్రిం ద మ యా వ ను తాం ర గ గా గా వం ను ను పాం సిం బా.
 యు జ్జి సాం త గా గా ష్ట క్షు ష్ట డు త ష్టై నే ష్చ డ గి త్.
 ధై ను కుం డ మ డే ను గా వి ను తా షు మి ను డి యా ష్చై.
 అం త ప ష్చ ర్షు ల వా న లు గు రి కే ను సంతా షు లు ను నా.
 కం సు న పం ష్చ న వి ను క క ధై యు లు ప సు ల మే ష్చ ర రి వే.

160 d

ని త్యమోక డుశ్రీ కృష్ణుని గెతివెద మనుచు లకు త్నముగ నూ,
 వల్లకనోకులు ముచ్చుతనమున రెండులు బలుకుచునూ,
 ప్రేక్షణా క్షణమ మిక్కిలి క్రావ్యనవ క్షణి రూప ములా,
 క్రామరూప మున రామ కృష్ణులకు తాప నయ్యెందగ నూ,
 నాంగవేషముల వచ్చి న్నేనువుల ముంగలవెద రింబా,
 గాపాలకులకు రూప నదెచ్చుట తాప సహింసలునూ,
 మాంయతెన్నకల్పంబును వచ్చెయ నత్తలముల నూనో,
 తోకు గ్రుచ్చుచుండునున ద్దైత్యులపేరుపెర వరుసన్.
 వేటట్టవల్లముల పుట్టు దిగవలమ కట్టుతప్పకుండా,
 రిండులచానల సుంధురాలను అండ తేని వారిన్.
 మింటమంట నుద కంబులవచ్చిని కంటక మూర్ఖములా,
 నా రిండు ధముల నశి పత్రవ నంబులు నూరకు గ శ్రీకృష్ణుం
 పాప ముదనుజులు రూపులుమాపుదు లే వ్రనబలకృష్ణుల్,
 బతునాకనాడు వధింక కబంధుని సబ్బులతో వధియింపన్.
 అప్పువధి ద్దైత్యుల సుబ్బులవధింజెను నగ వంతుడుప్రేమిన్.
 కాండశిలలనూ బండింజెను శ్రీహరు తాబండలుమెచ్చన్,
 శంఖ చూడు పరి మార్చెను శ్రీహరి శంత వి నాశమునూ,
 బగవద్దగవృగ రూపుల ద్దైత్యుల అపుహరుడుహరిన్.
 శిలరూపంబుల స్థల రూపంబుల బల రూపుని దునిమెన్.
 కుక్కుటమర్కట రూపపు ద్దైత్యుల కత్రధిరుడు దునుమెన్.

161 a

చంపిన కాలది గ నుంపై చత్తురు తెంపుచేసి దనుబుకో.

అడుగెత్తంగా మదలరు గాట్టు నురు నుడుగదబలకృష్ణుని.

చడివడిగా ద్దేత్యాదుల శ్రీహరి మితి బాని వృతుగా.

రాజు క్షణి చదియింబునుండునా రాజువా క్షుండు.

దిన మొక్కని నునుమాడును వినుతోద నుని సంతసంబులనూ.

అక్కబట్టిహంసించడా గంగెను రక్కస్ వర్ణ మునూ.

అసురుల నందరి వినుకతనరుకును కకిచేయునలగదా.

బుండుభానురు విధ్వంస ముచేసి రిబుండులు సన్నుతింపి.

అత్రుచ శ్రుదలపెట్టిరి ద్దేత్యాదుమిత్రువర్ణ ములూ

ముక్తులు గాతురు పక్కలు బాడుతురు విక్రమకాలులుగా.

పండ్లు రాలదన్నుదురు తాందరిని కండ్లు పాడుతు రట్లు.

మెదలూడపడచేట్టుచేచుట్టుప్రక్కల తురువడిగా బలరాముని.

పాట్టులు తుతురు చట్టులు తాతురు చట్టులు చేరుదురూ.

చిరుతురు హత్తురు సరికేయమునురు చేరుకునకు నునట్లు.

త్రుంతురు త్రుంతురు రంతులు సేతురు గంతులు వేతురుగా.

మోకాళ్లు తామోచేతులు బాడుతురు లూకకంట్లకులనూ.

దునిత స్థులనూక కారుంబుక్కులచేరురగా మొందఘనులే

కర్తల లకలతిక్రితెష్టలను ముర్రాయనగానూ.

116 నలుచంతంబుల సుబుత్తులకై వికలముచేతురుగా.

తాందరిల గాడ్డంతుచదింతురు రండిగదేత్యులనూ.

తండ్రిన దిస ము పుండుచిధంబున మేంతుగదానవులన్.

గానుగలాత్రిన పిష్టచిధంబున పిష్టల తేరురుగా.

వానరవిదళనమొనర్చునుత్పన్నుడు మాన్యులుమేలనగా.

వాకనిరథింబెనటంబును అర్జురలు వితవికనవ్వులను.

ఆటలపాటల ఆనందంబులవాటమొకేప్పుటకూ.

పూలవానలును చూలుగ గురియంగ కాలముచూలడుగా.

రక్కలుబట్టెయెల్లప్పుడు కురుసను మల్లెలుమొల్లలును.

మోనలును కుగా కానుపించు సురపాన్నలు మానకను.

బడివానలు రాజుడుగ కృష్ణుని ^{కృష్ణుని} జూలు కాన్పి.

నందతన రయుత్పత మనుచు మునోద్యలు ఆనందమునొందె.

మంజూలంబులు గురియెరు మందప్రేసందు దర్పకండా.

చామంతులు గురి పించురు మిక్కిలి జీమంతులపైనే.

సంపింగల తరుషాలు గురు సుగాగంపలకాలదిగను.

యెన్నిది నంబులనుంబి గూర్చిరా వస్త్రైల కునుచు ములూ.

తట్టిన మేళమునట్లు నిలెను మాట్లాడుటచేకా.

నివ్రాచు దళులెరుగ రర్జురలు ఇత్రుమూర్తులగుచూ.

తాళమృదంగము ప్పొంగజూలరులు మేళగింపు పహంగం.

కబ్బతట్టున తలాటలుకెల్లా అబ్బి కులకెపుటూ.

162 అయోచంబంబున శ్రీకృష్ణుండు సుసోహాయుర్యమొనా.

మందనుగతి ననుందరి జనములు నందుకా చూరునిపై

గాభ్రతె గుర్రావలు బిడ్డింబులు దెచ్చిన రాకల గూ,
 లలనా యెఱిగి తెల్లనారె నా అరివేళి యనుచును,
 రవియెఱిగి యుండ యుంచెను తూర్పున విరి జూగి యుటయు,
 కలకాలము నహ మనకుండానికీ కట్టంపడు న జూతూ,
 లున యుండుల కృపతే వా కే రహం వనజా సమ కట్టా,
 రాతిరిగా కట్టించును టంచును చెతులెత్తి మ్రొక్క,
 కలుగు మూప తే కాలమెప్పటికీ అరివేళిగా మనకుం,
 భూగి శయను భూగింబు టకును బహుబాగు మూలెపుటూ,
 యెఱుఱు డుగూ కును ప్రా జ్ఞ చేప్పవే కప్పురగంధి వినుం,
 అచ్యుతం గాభ్రలు యెఱుఱు వాచ్చునా యుచ్చగ మేపుకానీ,
 ఉప్పునా ములెట్లాగు న నాచే ముప్పలాం రయినుపుం,
 సర్పకాయుచూ దంగ కన్నులకు కెప్పలత్త మేమూ,
 జేసే విభాత్యుడు క్కూర ము నంబున వాస ము జేసే నా,
 మేఠతెక్కితూం దరును జూతు రయి యెఱుఱు హరి యనుచూ,
 గాఢతెక్కితూం దరు జూతురు గాఢాం యున టంచుం,
 వాడలంబుకూం దరు బిడ్డింబులు కూడతే హరి యనుచూ,
 తృప్తియై కైలంపడ్డివారూను వడ్డింతు రాక్షస ముచూ,
 గుట్టతెక్కితూం దరుచూతురు గామెట్టతెక్కితూం తా,
 చూతురు చూతురు చెహజూతుని సేవ తత్తులగుచూ,
 మదనాంబుక పేరి తుత్తేకూం దరు ముదితలు ముదితాళి,

ర తుల కూతురు త్తముల కూతురు ర తి ప తి జ న కు శ్చే .
 అంగ జు శ్రీ తల పే ల జూ తురా అంగ న లంద రు నూ .
 సంతా పంబున జూతురుకొంద రుకొంత ని శ్రీ తల కూ .
 యిందు చదన లంద రు గన జూ తు రు పొంది తే తల వల నూ .
 చుంద రుకొన లంద రు నూతా పే పొంద ర జ్జున ను చూ .
 కుంద ర దన లంద రు త మ తున పొంద న ని చూ తా .
 అల్లంత ప పా త గాంబరి వ శ్చే ను శ్రీ వల్ల శు త ను చూ .
 అంబా రుని రచ మ దు గా వింత వే తంబు కంత్రి రు ను చూ .
 దొంళి గా ద తల్లంగ గ ని పం చ నాతంబు ని నూన నా .
 మేలు గా ను శ్రీ కృష్ణ తా శ్చే నే లా లా క్షి రు పం చూ .
 తా మ్మల ప్త్రం రు గ నే త్తుది వ శ్చ ను ఘ్ని మ్మన ర వ మి ది రు నూ .
 మొరళి రచంబది వింత పే త దా న ర సి జూ క్షి రు ను చూ .
 వే గు ర చంబది పూ నితే చూ తు ము మి నా క్షి రు ను చూ .
 ని జ మే వ శ్చ న తుంబు నే గి రు ను ప్ర జ ము న సుంద రు లూ .
 తల లం తు కౌ జల్లంబు లా ర్వుగాని అ తి వే గు లు కౌంతా .
 సంపె గ త్తే ల ము తల మే రు గు లు గా యింపు గ దాన్పిరి గా .
 దంత పు ప ని దు శ్చే న ల తా తు రు ల తి వింత గ దు వ్వు కా నే .
 జు తలు కౌంత న చ రిం తు రు వింత గ ను తురా నా స్సల గా .
 శి య ల సా గ ను లు ను మి గు ల గ వ్తే తు రు త గి న ఘ్నం త క నూ .
 చంప కా వ్వు లా త వింత గ వే త్తుతా గుం పు తు గూ తు కౌని .

తే రు తే రు గా నే రే లు గ ఋ ణా కారు న యల ర వి కే రే,
 సో మ్మ లన్ని థ రి యుండు రు హ మ్మలు నా మ్మల నంద ము లా,
 ప ఋ లు సో తే డు కాల కే ఋ రల న కు ఋ లు లయో భా ర గ రే,
 మూ నే డు ము త్యమల న ద గు ను బాల ని పూ ని కే భూ ఋ గ ము కే
 ఉ మ్మే డు ర త న యు ల న గా కాల కే ఋ రల ని వ్ద గ వ గా సో మ్మ లే,
 మూ డు సో ఋ వ ఋ లు వా ఋ రం యూ డు గా ని న గ లా,
 ర వల నా వి తే రే రా ఘ ణి లు గా జ ర ర నే మే ల క ఋ లా,
 ఘ ఋ ఘ ఋ మ న యం దో లు మ్రో య గ ప ల్ల వ పా గు లు గా
 సా ర సా ఋ లు ను తే రు గ ప రి మే ల గే రు గం వ ము లు నూ,
 గా ర సా గ సు తా య త లు ది ఋ ణా ని నే ర బా కు లం తా,
 క స్త్రో తే తి ల క ము లు ధ రిం బు గా ని స్త్రు లు మిం బ గ నూ,
 ప రి మే లం బు తా వు లు గా వే త ల ని వి రు లు ధ రిం బు గా నే
 కాంఠ జూ ర మే దు రే గి రా గ నా యం తు లు కాం వ రు నూ,
 మ రి కాంఠ యు నూ రం బు కు వల్ల రి అ ర వం దా న న లూ,
 తే రు త్రా డు బం వా న ను వల్ల రి సా రం బు గు యూ తా,
 గా పం లా తూ యం మ న గ ల ర ని ప్రా ఘ లు న నిర్మ తి మిం,
 సం దో కే ఋ మూ సం ను కు వ స్త్ర వ సం ద ఘ్న డు మ న కూ,
 ము నే ప్రా ఘ మూ యం తి వే సు క నే న ను కారు ఋ మం మూ,
 యూ ము రా త్ర మూ యం తు ల వ ధ్ద మ నే ము ము తా ను నూ,
 వా డ్డి లు న నే కార కే సుం బే అ త్త ము కే గ ము నూ,

నది ర్మూమున నీవే తపశ్శక్తి సదితః సతతః.

1634 తలుపుగా శ్లేమేయత శయనంతును కలతనిద్రతానూ.

యూ ధూ ర్మూమున నది మేల్లూ లా గూండు పమట రమయ్య

కూడి గూం రయన మరయంబున ముంగిట కూడ వచ్చుమనకూ.

యొక యొక చోకట కు సుమభూజముల కు సుమస్త్రనితేళ్ళ.

వి సుకత రమ్మిటం శిశువులు తాడు గూమకి లేచిందనుదూ.

అని గూమ చుక్కోళ్ళప్పుని తాడు తమని మిగిలించువారల్.

యూ చందంబులు యూచుకృష్ణులు వాచు మగాచరుల్.

యూ గూచూడువగూ శగూళల గూలుకపెద్ద దూరమేగి.

నీ ములుగు ముగూనంతన గణ్యము నందు వసుమతంత.

యూ రగవిగ్రా లగతి గి చూడగా విరివిగకూ పకులూ.

తనను చుట్టుగా నరనమే మిసే తుమోచన జూర్తూ రయనగూ.

తం రుచి చుట్టచుట్టే నేత్రముల నారాయణ ప్రతిగ్.

కూ రసాగలు పే నుతాగలు మిగులగతాని నిలూకంచెగ్.

శ గమంబులు భగవద్ గయన మంబులు తనచుట్టుంబు మంబుల్.

అ ట అ ట మంబులు అన్నిమంబులును పేటపేటపే ను మంబుల్.

యూ డామడ గాలంగలూకములు మూడనని దూచెగ్.

యూ కులు ఇరుగని మాంకులన్నిగా చూతకైత్రూ లుగ్.

పేటపేటంకం నుపే నుమంబులు మహిష్టేతా ట తరులు గూలుగ్.

యూ జనా రయతము గల కుంజంబులు భూజంబులు గూలుగ్.

1646

అనుకు మంటలకు మృగ పక్షములు షుగములందిగానూ,
 బొట్టపుట్టలునుగుట్టలుగ్రంథులుచిట్టవైనవచ్చి
 బిబిలికాదులుతపస్విజనములునుపక్షత్రేకుండా,
 బ్రహ్మాండముదరికాన్గవిభంబునరిమ్ములుట్టెనగతి,
 భున్నవహ్నినదలింబత్తప్లుతాపన్నరక్షకుంజూం,
 హరుడుహాలాకలకలజాలములుహరియింబనభంగి,
 కాలకూటజుట్టలుతొమ్మిదినస్తాలాక్షునితలం,
 కాలత్రయమునుసమయగజైసినకాలాంతకుపాత్యై,
 వదనురితయకుదియదమలనిప్పులుఝడియకగానులుగా,
 భగభగభగయనిమంతేమంటలతేగచూయనటంచూ,
 హంతకారంబునరంతెలువైచేనాపంతజలూచనుతూ,
 గుంతారంబులుతేసికంవచ్చినేలంతయుదుగురునుచూ,
 హంతకారంబులనన్నియోత్రనేకంకుతేలయిపునూ,
 చూతామిటరమ్మనశ్రీత్యక్షుతుతేయలుకట్టుకానీ,
 తల్లి నట్టయజ్జైశ్వరుగారియిపిల్లనవల్లతీవా,
 అనివాతానీచనిసయిదుమోగనుదుగమ్మయినగర,
 భగవంతామెమేతటవారమునిగహంతుడవచ్చూ,
 అనితనరహస్యమెరుగబెప్పుగనుఘనరాషంబుననుం,
 అగస్త్యులహయనివిస్తరియినగరతగులుబడ్డయిహిసీ,
 అబ్బగతబ్రాహ్మణునిపాతకగామర్షరక్షుదర్శిభి.

164 L

మొదల పుష్పవంతు కను విధంబున కాన్ది శాత మనగా,
 భక్త్యులు పర మాన్నయి పాతకై సరసి జలమునా,
 పాగలు బలులములు శావల లాజ్యముగఁగఁగలుగాన్దేవుగాముల.
 కూర గొంతుల నతఁడు సరస్వతీయలు సరసంబును కౌనుచు,
 మద్రస యుక్తంబును భూజనమును కలంబును భుజియించు,
 గాప బాలకులు మఱి పాపం గాతాప సమంజంబున.
 వేరఁ భవేరఁ భవం నాన నుత్పన్నుడు ఆరులే కుడమనుచు,
 నేమిల్ల చూచిన నమితి విధంబున తమ సగానాడు,
 మొగ మొలగ నగాతని నట్టుగ నూస యుగ్మల లాడుచు,
 యిందులుగ న్నకుర్రు బాలురకు సర్వస పట్టి చూచు,
 పాముల నేచు బూచు లాడుచు ముప్పై మగ నవ్వులు నూ,
 అంత వలను గంతులు వైచుచు సంతాపింప గను,
 తనెలు న్నావులు పగ్గానికె గామరి కూనల తానాటక
 కంద దుంపలను చుండు గతిని గాని దొరకును కౌనుచు,
 గురి బలపెరులు సరి గావై చుచు మొరియుచు నవ్వులు నూ,
 తింపల కాదు మాట పట్టి గొరిగూడుచు చెంచ రీత మొలను,
 రేవులు పువ్వుల తానాట్లాడుచు గావ్వులూడు కౌనుచు,
 దప్పులు గాని కంఠంబు చుడుగని నప్పున నేటంబు,
 బాలలు పుడసి దులుగు దకంబులు మోసము దరగ నూ,
 కడుపులు నిండ గనెడు క్రురగ నువతి గా బాలకులం.

చ జ్ఞానవిభంబునచేసె సృగేంద్రుడు అజ్ఞానము వక్షింపెన్.
 పాంతుమంత్రమూనాలులకును మంత్రము ప్రేమవికారం.
 ఇంద్రుడు రాగా కండ్ల చూచు గాపాంగన ఇంద్రుడు నూ.
 165- రావైతిని ప్రేమవల్లంబునగా భవరుద్ధిని యెన్.
 రత్నం దురు మాంబులు ముతులై పుడు రత్నంబు మెట్లై.
 తలతల తలలులు తలలు సలు చేసిన అతివేదలులు గల.
 నవ్వుకూడ నను మాటని జుంపై విడుచులకే యాదెన్.
 పడుచులార గనుచులు వకుండదే పడుచువాడనే నూ.
 అ గడుసెంబుదురు కుసువలార యంగత గుప్తసేయ్యత గునా.
 పూరితే ప్రాంతపుత్తరు పనిగా నేర మురాదు గదా.
 రా యు గుడ్డి జేయ్యనా జ్ఞానాంబునగా నానాంబులై మి.
 విర సుల తాడుత న్నాంబుల కన్నను సర సులది ప్పుటలూ.
 మేలు జగత్తున గల యుద్ధంబది చాలలు వినుతింకా.
 లంబకు జేయరానింగన కన్నను అంబుజాక్షి విజులూ.
 కత్తి నష్ట నితన్ని నమో మురిచే మటలా లకి విను మూ.
 గంగా సాగర మంబు జేరని హుం గులు జేరాడె.
 అంగ నే తాడుత రంగ ముకన్నను ముంగలగా విను మూ.
 మేలు కత్తిగల జేర భరితే లాలాక్షిని తళ.
 మల్లిగాను కూటాతిత బాలదే పల్లవపాది వినుల.
 అతి గాప్యంచేప తి సతి రూదికే వితిరేన సుఖంబూ.

తగువు లుకెసేయొగ వానియొ కూడంగనుభవమేమి,
 వలుగుగుంబులు గలపేండ్లమొలలపైలంగాళూ,
 ప్రతిమెకన్నెల్ల విదేమెలుగడి తగుగువతి లెక్కతో,
 జూరజ్జీ) సంగాతమనెప్పుడు బాగునెక్రివినుమూ,
 జూగులచందము కూరి ముముట్టత తిరదే వినవుగదా,
 జన్మనీజ్జీలనుమాన వచ్చెరుమలు తుకన్తెనెట్లనుమి,
 లెమ్మకన్మనా కెలయనుగనగా మున్నవగా నడుగుకొ,
 తగిన వారి సొంత కన్మనా మెగువలనంపుటలూ,
 వారికొగుధన మిత్తరుజగవని బాగుగా త్మలమనూ,
 వీకూంతంబున కెక్రికాండుకుగంజాక తేరుగ కంఠా
 జగుప్రకాండు కుగ వ కునెయ న్నను తరిమిపలుకుమగొ
 క్రుట్టు లందె కువొ శ్మిత్త రెమ్మరురికొట్టగ చూచెదరా,
 అనువారె తెతాదురు వినవె మృణసు తగిల రయినా,
 విరుజులులు వగు ముల గనుగానొస రని జూక్కి వినవే
 కొరికె పుట్టనగా జీనాశితా వీరింబునా పనులగా,
 జన్మనీపురుషులు లెమ్మకన్మనా మున్నవగా నడుగుకొ,
 పోవబూ వచూ గ్గంబులు జూపుచుకెరల వగ మొరక,
 రెండు కుకచేసి పురుషులను వసులుగ తగుచుమొక్కయిననూ,
 మందులతో మంత్రంబులన్మేన నుతుంద రదన లంతా,
 భనమంపి రయి మరి కనువుచేసి తామనముగకొర్మలనూ,

అనుభవించుదుగ అతిగాప్యముగావనుభవించుదాకా,
 రెండువిడుతురుగ పిల్లలవిడుతురు చల్లదండ్రేమొదలూ,
 మొగలనువిడుతురు తగినమంచిమించలనూమిగులగనూ,
 ధనభాన్యములుచూరలుబుల్లరియుచతురనులక్ష్మేప్రేప్రే,
 పరుతెరుతురుతమనైమనైదాతనుమతిచూనుకొనుచూ,
 166౫ జూరిచీజనములుజూరిరపురుషులునుకూరినుజుంతురుగా,
 ఆటగాదేమోతుటలకుంతలీవిడులనుగలరకుగనూ,
 మొదలెరుగరుగానారెమిగిరాకూరితలనుగుడువన,
 అల్లరిచేతురుయెల్లజగములపిల్లలువినగానూ,
 చల్లలతొబందుగులతొప్పెనయెల్లదమాయగదా,
 వారందరుమోతల్లతొప్పెననెరముచేట్టుగదా
 మొతొడుతమోట్లాడుటకూడునేనతులుగలిగితేనూ,
 పూర్వమందుగావించినతృప్తమోనారెమిగులారా,
 తేసినట్టదానములపలయులవాసిగాదుచినరే,
 రెండునంతపుణ్యముబాలదేలలజనయనయనగా,
 వారితొనాటికూరితినన్నేబ్రరుతతేనెనవిన్న
 తిల్లరిచూరూతృప్తమినుకుంటేచీనిన్నెల్లరితెరుగనూ,
 నీతేకేరియినేగానుతృప్తయిదివకరితొప్పెగనూ,
 తురతవారిసాంబారినిగొనేతిరిగితురల్కునగా
 బాల్లవారిఅంబరినిగొనేతల్లమికలకుగనూ

చల్లవారి బంగారిని చినవాడలు విప్పి చనగా,
 ననున యిచ్చుచు నే పు గ్గంబునును ననున ముచ్చుచు తంబూ,
 నే తోడును నా తోడును గురువులు తోడు తక్షణ తోడు,
 అన్న తోడునా అర్థితోడుగా కనుచు నుల తోడు నుయ్య,
 గంగ తోడుగా వుల తోడు దురు మంగళ వతులంతా,
 వే మ్మితేల బుచ్చు సమంబులు సే వుచును కూర్చులు గాడుతో
 పుంక గాను తన తల్లి యుగారయు అంతను నెలమంతా,
 గావస్త్రీలందరు చనుదేరి గావి నే వికడకా,
 వచ్చు రుచ్చుగా ముచ్చుట వేపురి అచ్చుడు గురుములునా
 నిన్న వేడు బహు వచ్చి దిన్నాడట విన్నావా నేనా,
 బున్న వాండ్లు కూళం గురుడు గురుడి యున్న వాండ్ల నెట్లా
 వంగునా ముచ్చుకుంబు తేచ్చెనట స్వతంత్ర మేకొడిదా,
 బుకధే నును వచ్చు గంగ మంగ ముకుట శంబు ముమేదలా
 దాన నేలంద ర పూని వదిం చెప్పెనట మోనిని వినలేవా,
 పిల్లలంత పూతెచ్చి సేచ్చెనట తల్లి ఉల్లియిట కూ,
 పుట్టదలచు మోద రమోస్తమి కర్పర గంధీ వినగా,
 యోడుకు వాని యాడవలకు బంపకే నుడు రాజాస్యయనే,
 పులిక వేగనిల యుంబులకేగిరి అలివేగులు చనగా,
 వేన్నుర బిశ్రు రామ రక్షయని కన్నయ న ప్పడుగా,
 జల మూర్తి యుతుడు చంగనల్లినా కలికి ను బంబుగనూ.

అన్నగావులకాయకురానే నన్యులనుంపుదును,

పరులనంపితే మెలకువైనగావులు తరుగిరావినకుదా,

మేపనాతే దయ్యాలను గొడుగురపావకవిదగదా,

గాట్టుకుంటె ననుకొట్టవచ్చులకుట్టెనైతే నేవారా,

కారులబుచ్చులపడి తిలవందురు తారగమే మురుకా,

అద్దరి గాల్పగనాగిననదనే ఆర్పితివినుచల్లె,

కాళింగుని మడుగెట్టి బాబ్బెదు బాలుడవే పుగదా,

అందులనయెమున్నదితెలుపవే మందయూనయిపుడూ,

167 ల యురుగవురానాతండ్రిబాలులను తరుమునుబాళుగదా,

పామెట్టుదే పిల్లలనుగరువగానామమేమిచల్లె,

బూరినాయనా లకుత్తుకాపావును బూరితవానినన్న

పుప్పరకొల్లినకొప్పులమంగిన తిప్పనవేంకటనూ,

బూతులగంగినకూడలవేంకటబూతులపుల్లినదూ

నారాయణంగునుదారపుశింగునుకూరలజింగునుగా,

పాలాముత్తినరాలాకాండినీ కేలంగావినగా,

లకుత్తుగానుబూరిత్తురు వచ్చినపుత్తదితేరంపూ

కనకనీవువనములకుబాతురాకానకుంకబ్బూరి,

మడుగుదగ్గరితిబూతే వచ్చునుకాడుకాయనగానూ,

యెప్పుడునుకామిపుగదచచ్చుకుమారామడుగుంజూరకురా

కాళింగునిమడుగందుకుపాకురబాలుడవేందురుగా

అందుబాటకుల గరుతుననీపా మందునదాగెనటా
 నన్నుగన్నమాయున్నకొమారా వన్నకృష్ణవినురా.
 అప్పుడపప్పులు దిందుచుపెట్లకుమెప్పునబెడుదునుమా.
 అయ్యోతంత్రినిస్త్రేయ్యుడకేగకనియ్యతనుండమనెన్
 నాయుననిను యెవనులుస్తేపముంబనాయుడకేగకురా.
 పాముచచ్చరాతామరసాక్షి బాములచెట్టుకురా.
 అనుచుయశాధామనవిశాయగనుతనయుడుభయమందే
 అమ్మాభయమోయమ్మాభయమేనయమెట్లుతెలుపే.
 యుడునుకుంటేనోర్పుదినితల్లి యుడుపెట్లుబిరుగే.
 యేమే అమ్మాంయేమే తల్లి యెమియుదాగుదుగా.
 యేమిసేతునాతామరసాక్షి భూమాంయితయేమే.

676 గడగడచలుకురుకాడుకుండల్లయడమడిచూపులదిరుగురుమా
 కుడియడమలునారమువేసుకలుదిరుగురుచడిబడియెట్లుచుమా

పైటబేరుగుస్తేకప్పుకొనవ్వరు యెటలసేతుననుమా.
 అటుకుమిదసేన్మిలయుండెదను కుటలగతులబాము.
 అక్కడికినిసాధింబవచ్చునా యెక్కడదాగుదుమా.
 పైగుకలానగూర్చుందునా యెట్లువగుతుమయెప్పుడుమా.
 అక్కడికినిసాధింబవచ్చునామిక్కిలగాబాము.
 తలుపుమూలనేనులుకురునుండేదకకరాగనేనుంటే.
 అక్కడికినిసాధింబవచ్చునామిక్కిలగాబాము.

కుండలసంధున వాగుండేదనే కండ్లును మూసంతానే,
 అక్కడికినిసాధించవచ్చునామిక్కిల గాబా మూ,
 బలములుగాన గిరిత్రిందనునుపొలాత్తివేగిరానేనూ,
 తంబూలులాపలడింబకురూపున అంబూజాక్షిచెనూ,
 రామలనగముల పురిలుబుద్ధినకామలయెదగేదనూ,
 తలకిననుదునానులుకుబేరునాబలజాక్షియనునూ,
 అయెంతానూమనదీంతగతేప్పినకాంతనిబంబనియూ,
 ర్ముంతినాడుగాబాలుండనుచును శంకరకవచంబూ.

యింద్రాక్షియూభూతిపూరికిని కుందరదనలంతా,
 దృష్టిశూచినాస్థికిధరియించిన కృష్ణమూర్తియపుడూ,
 బేదురుబేరినిదురించెనుచినుదీయిదియేనిబలునూ,
 మరునాడావృలుజాతనగగాన రసినిలుచునుడూ.

168

తాంబూలనుగావేత్రశంకయొక చాతమురళిగానే,
 పట్టునట్టుమేదిగళిశృంగమునుదిట్టముగావేళ్ళి,
 ముచ్చముకుచ్చుమెరశోతువడివారజులెప్పుగలగియింటి,
 తలకుట్టునువింశముదామములుతులుకుచునవరించె,
 నమిలబొంట్లశృంగరములువారిచాతమవారినిగూడె,
 తేగేప్రగసులుంబాగుమీరగను అమోఘముగవెట్టి,
 కూరమోసములుగేరుగంధములుతీరుగమేరగనూ,
 తత్తేరగతము అంతముమీరగమేత్తుచిలాసములా.

వడిశాలయొక్కకుబిగగట్టుకొనుడియొక్కకృష్ణకుగా,
 బలివిశక్తునునమోపియూపునరిలతయగునుంబో,
 పల్లపుభూమిలపురిమేపునుమమెల్లననన్దలనూ,
 గావాలకులతానాడుకుశ్యకృష్ణకుబాపల్యతమారో,
 ప్రాజ్ఞేత్వేనుబయిండ్లుగుడువగవద్దారమ్మనుమా,
 వలయొక్కతికూర్చుండిబాలకుజ్జేయిలలగనోగనుగనూ,
 వ్రేగారవానినామిరియపుకాయలుకూరలుమొదలుగనూ,
 తిప్పడములుతమ్మగనితికూరలుపప్పుపాయసములూ,
 వడియొంబులుపుళిపొంగురలుమొదలుగవడియబాంబుపేగుగుడ్
 మింపుప్పొళ్లుకడుమళిపొంగురలుతిరుతళిపొంబుమధువునములీ,
 ముళుపొంగురలుమిళుపొంగురలుఅతిరసములల్లపుపచ్చళ్లు,
 రత్నపుంగమునుసంజాతపిందేలుయొత్తప్రార్థకముగా,
 సవ్యకంస్తముననంధియుకానపసవ్యకరంబుననూ,
 ముద్దయొంబుకానిబహుభుజియొంబుగనాప్రాద్దువిహరించీ,
 యోగభాక్తమహిమంబులుయెనగారభాగవతులమృతార్థ,
 నానూరగదేవేంద్రదులననారొయిగుడుకపుకూ,
 పూరింబునుబాంబులతాబీజియొంబెనునారొయిగుడుమహ్నా,
 మ్రొక్కవారికేమిక్కిలియుక్తులుభక్తులతందరికీ,
 నన్దునునభులతామిన్దులుగుడిబరియొవ్వునైరుగరుగా
 అంతటగావులమేళుకృష్ణకుసంతోషంబులనూ.

పశువులనన్నిట పారదానియం శుశువులనంపేనుగా,
 మున ఆ తాడ తాగునగుసలాడి యుములుసన్నుతింపా,
 వారి బానిస హం దూరముకేనియం సారన లాగనుటూ,
 తలముడి తుదురుగ తొయిత్తులుగాబలువుగబినియం,
 మొల లాగును బినియంకాశబలు తుదురుగనవరింపే,
 పుష్టరేణులనుయెత్తుగలుగుసొలంబునకేత్తేనుగా,
 కాళిగుని పడిగెల్పే ధుమితేను తాళము బడులితే,
 నురుకుగాను విషమంత గ్రక్తేనయి విషమందునభగియం,
 యెం బనా యుతము గల భూగమును రంజులు మేల్చుగనూ,
 దేహము ప్రస్తుగ జుష్టును తృప్తుని సాహస బుద్ధి ననూ,
 అంభారతముల గావులు మడుగుచడంబ మతిని గ్రమ్మె,
 గాచాలకు తెజెంబ ప్రదముదరి చూపుల నిలచి గా,
 బృందారనమున సుందరులార్చి నం తజేరుగ కుం,
 యుండవులందరు వల్లరి చూడగ మూర్ధవునన్నిధితే,
 పక్షులు వృక్షములన్నివ గంకేను వక్షింపగతేకా,
 నరకెన్నెర జేచరులు భూవరులు సుగ మొదలు ముఖూ,
 హారయూ శుశుప్తేహారి యుగ్రహంబులు ప్రదముబుష్టకానినా,
 వెడిమిచాంగెను నేనుంరామడ చూడ నగాచరమే,
 మిన్ను మన్ను నాత్మతయేత్రాలు మున్ను దిగదయిపుతూ,
 తాయునవ్వదయి భృయంతులనుగా నాయుడచరుటకుం,

దేవాదులు ఘోషించుట మాత్రగదేవత్యదంగములూ॥

169

తేజోలులాడుచు, వృషులు సేయబడుట సుపాంగమనవచ్చున్.

తల్లియేదలుగా పల్లవపాగుల రాదన నీతములూ॥

వేదాదుకానుట తాలంబుల గతిగా మోదింబయి కౌరే,

పడిగేలన్నిపగులంగ వ్రాత్తుగను పడితడిగనుగానియెన్.

కాళింగు నానూర్యతేజ్జులు నవిజూడుగనా నీతేజ్జులూ॥

మాదితడతనమదనునితూపులగతియిదితలుకానుకలూ॥

నాలదొరికుదయినతత్రమింబమేళిమిత్తగేలనా॥

తేవారసాబ్జులత్రపుబామ్మలనతనుననాబామ్మనీ॥

మేయి కట్టయిలుతేచ్చరికానుకలాలసూర్యమగులూ॥

తేచ్చరింబ్బరక్షింపుము దేవా అమృతయనిబహుగా॥

మిన్నుమన్నుతనప్పుట నీవేపున్నారందుకుగా॥

యూడుమూతులకు గూతరూపిచని అదేనాదిశేషున్-

తివ్వలయిచ్చరికవ్వరియిటంబును సువ్వేననిరిగదా॥

బామ్మలాటగా వింతకొమ్మపుమర్మరూపిచనుమా॥

నిగమయిలాగమయిలస్పృశించినభగవంతుడవనిరే,

నిన్నును తింజగలాలయిచ్చశ్లాపన్నగకాయవిగా॥

మమ్ముపెండ్లిగా విని ప్రాణములు నమ్మదినీరలయూ॥

లక్ష్మీనాంకురశ్శక్తివత్సలా పచ్చవలుతుజనకా॥

నీదిప్పుడుగా వినినపెండ్లింకానిచ్చమిచ్చమగుగా॥

పిన్ననాడుగాంధీనవలంబునపెండ్లవిపేక్షితలపగనూ।

నాగలూకశ్యంగారకన్నెలతాజ్ఞాగింబవేదేవా

అనినాగారంగనలంతనుతంబగభునుడగుశ్రీకృష్ణుక

కన్యలారమియుమిన్నిస్తినిగారెన్నుకార్యేత్తూ

170 w

గావాంగనలతానమయుగజూడుముచాపసుందరులను

బాగుమీరకతరుణింబనానగుమూరియశ్శజ్ఞాగయులనూ।

అనుమతియంబగతాళిగుడుబహుధునయుగనుతియింత

చిషజంతువులయుచిషముననుండుముచిషమూస్త్రజనకా

వంతరనడతలుగలవారముగానంతరనుతవినుమూరి

మంబవారమేత్తూడుముత్పన్నాకింబనులయుమేమూ

రికేమిశలవుడయినేతువుయిప్పుడుబావయులేప్పుడునూ

గనుకపక్షులునునరుకకుంతలరమియుత్పన్నయనుచూ

మొక్కగానుశ్రీకృష్ణుడుచేప్పెనుయొక్కడజూచిననూ

పాదరియుగంబులుకూపినవృత్తులగునుయొపదలేక

రత్నాకరవృత్తులనకేగుముపత్నీసహితముగా

యిప్పుడులేదలుచుటయునుచేప్పెనుమేప్పుగశ్రీహరియూ

కాలనువేదతాచర్చిబాలుస్త్రకనులునులుముకనుచూ

అయ్యుత్తరితరమూరియనుచునురాములుగుడుచుచునూ

యింతకాశ్యమేగసంతవిధంబునకాంతలతానగుచూ

తిరిగిగృహంబులకేగిరివారలుచిరులుగురియింబుండూ

352

తండ్రిగారు ముదిరిన కథలను మేలు గవిన గానూ,
 వ్యాజ్ఞానల వృక్ష కళా భలు యను మూలమేలుంగలుగం
 శీలులు సంపదలు పారి లూతంబున మురియుచు నుండునుగా,
 గార శివేషంబులు విధులు ననరా యులు గుణముల్,
 సార సార క్షులతో సయ్యోజ్యలకును వారి జలూచుటూ,
 తార తార నతరకున ప్రేలను పోర వసుచును దయల్,
 ప్రేమరిత్యుల్ల వాసుదేవ మా మనాహరి శివారీ,
 అది వాసోభులు అనకయు పాడగ అరవిందం స్మరణ

(Incomplete) origin from
 copied by Anandakrishna Kalinga Narayana
 13.1.22.

Found in 1921-22 from a MS of the family. S.Y.C.V.
 Library Kaimapudi Pakhal Taluq. Karimpudi,
 1/22 Palnad Taluk, Guntur district.

